

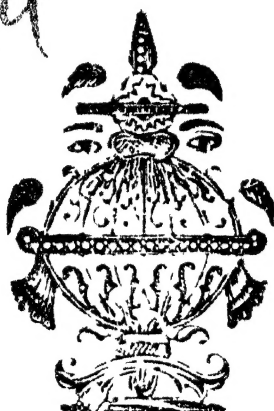

શ્રી સિદ્ધચક્રાય નમઃ

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધન વિધિ

II
1955

299 ૪

: પ્રકાશક :

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધક સમાજ
અમદાવાદ.....મુંબઈ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૨૪૬૩૫

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
| ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ |

અનુક્રમાંક ૨૪૬૩૫ કિંમત ૧-૮-૦

ગ્રંથનામ સિદ્ધા ચર્ચ સારાંશ વિદિ

વર્ગિક ૮/૩૩: ૯૩૪

શ્રી

સિદ્ધયક આરાધનવિધિ

વિભાગ ૧-૨-૩-૪-૫

- ૧ નવપદ માહાત્મ્ય, વિધિક્રમ, અને સૂચનાઓ.
- ૨ સ્તુતિઓ ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો અને થોય જોડાઓ.
- ૩ સ્નાત્રપૂજાઓ અને વિવિધ પૂજાઓ.
- ૪ પદો, સંજ્ઞાઓ, ગરબા, લાવણી, સ્તવનો, આરતિઓ અને મંગળ દીવો.
- ૫ ચૈત્રી પૂનમ દેવવંદન વિધિ સમેત. વગેરે વગેરે.

પ્રકાશક :

શ્રી સિદ્ધયક આરાધક સમાજ

ધોળીદાસ હુંગરજી
પ્રેમચંદ મોહનલાલ

} ઝા. સેક્રેટરી

આવૃત્તિ પહેલી

નકલ ૧૦૦૦

વી. નિ. ૨૪૭૦

કિં. રૂ. ૧-૮-૦

વિ. સં. ૨૦૦૦

ચૈત્ર સુદ ૩ સોમ

ઈ. સ. ૧૯૪૪

પ્રકાશક :

શ્રી સિદ્ધયક આરાધક સમાજ મુંબઈ

ધોળીદાસ કુંગરજી
પ્રેમચંદ મોહનલાલ

}

ઓ. સેક્રટરી

૨૪૬૩૫

-: પુસ્તક મળવાના ઠેકાણા :-

૧ શેઠ મોહનલાલ છાટાલાલ

પાંચકુવા, અમદાવાદ

૨ શ્રી સિદ્ધયક આરાધક સમાજ

પાયધુની, શાન્તિનાથજી જૈન દેરાસર—મુંબઈ.

૩ શ્રી સિદ્ધયક આરાધન તીર્થ,

શેઠ ઋષભદેવજી હગનીરામજીની પેઠી

ખારાકુવા, ઉજ્જૈન (માલવા)

મુદ્રક :

નાથાલાલ મ. શાહ.

સ્વાધીન મુદ્રણાલય :

રાણપુર. (કાઠિયાવાડ)

अविहंतमिह्वाचार्यो-पाध्यायसर्वसाधुभ्यः ।
सम्यग्दर्शनज्ञानेभ्यश्चारित्र्येभ्यस्तु ॐ नमः ॥

પ્રસ્તાવના

તિજય-વિજય-ચક્રં, સિદ્ધચક્રં નમામિ.

શ્રી તીર્થંકર ગણધર પ્રણીત વીતરાગ શાસનમાં આત્મકલ્યાણનાં અનેક માર્ગો કહેલાં છે, તેમાં શ્રી અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુ, દર્શન, જ્ઞાન ચારિત્ર અને તપ આ નવપદો સારભૂત પરમતત્ત્વો છે-તે મુખ્ય માર્ગ છે. કારણ કે તે નવપદોમાં દેવ, ગુરુ અને ધર્મ એ ત્રણે તત્ત્વોનો સમાવેશ થાય છે.

અરિહંત, સિદ્ધ આ બે દેવ તત્ત્વમાં, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ આ ત્રણ ગુરુ તત્ત્વમાં અને સમ્યગ્ દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપ એ ધર્મતત્ત્વમાં ગણાય છે. દેવ, ગુરુ અને ધર્મનું અથવા નવ-પદનું આરાધન આ ભવ અને પરભવમાં સુખ, સંપત્તિ, સુભગતિ ઉપરાંત અંતે મોક્ષ માર્ગના કારણરૂપ છે.

વાચકમુખ્ય તત્ત્વાર્થસૂત્રમાં કહે છે કે “સમ્યગ્ જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રાણિ મોક્ષમાર્ગઃ” સમ્યગ્ પ્રકારે જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રનું (તપનો ચારિત્રમાં સમાવેશ થાય છે) એનું આરાધન જ ખરું મોક્ષનું કારણ છે-મોક્ષ માર્ગ છે. તેના આરાધનથી આત્મ કલ્યાણકારી મોક્ષ મેળવી શકાય છે. સમ્યગ્દર્શનાદિ ધર્મતત્ત્વનું પાલન કરવા માટે સદ્ગુરુનું શરણું લેવું પડે છે. તેથી ગુરુસ્થાનીય આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ-મુનિરાજો-વર્તમાનકાળે સિદ્ધ સ્થાને પધારેલા એવા અરિહંતો અને ગણધરોએ ફરમાવેલા આગમ સૂત્રમાં યથાતથ્ય સિદ્ધાંત પ્રદર્શ્યો છે, તે પ્રમાણે તેઓ ધર્મનું સ્વરૂપ જણાવે છે. ઉપરોક્ત પ્રમાણે દેવ-ગુરુ અને ધર્મને એકીકરણ કરતું આ નવપદનું આરાધન ભગ્યજીવોને આ ભવ અને ભવાંતરને વિષે મહાકલ્યાણકારી નિવડે છે.

આવી રીતે આત્મિક કલ્યાણકારી એવા નવપદ્ધતું વિધિપૂર્વકનું આરાધન પરભવને માટે ઉત્તમોત્તમ શુભ ગતિની પ્રાપ્તિ ઉપરાંત મેક્ષ ફળ મેળવી આપે છે-તેમ આ ભવમાં પણ સંપૂર્ણ વિધિપૂર્વકના આરાધકને, હૃદયથી શુદ્ધ તનથી નિરોગી, મનથી જ્ઞાની, અને ધનથી સારી સંપત્તિ પામ્યાની તથા સમાજમાં યશકર્મી થયાના દૃષ્ટાન્તો મોળુદ છે.

નવપદ્ધતું આરાધન ચક્રરૂપમાં કરવામાં આવે છે; અરિહંત પદને વચ્ચે કર્ણિકામાં રાખી આસપાસ આઠ પાંખડીવાળું કમળ ગોઠવીએ તો તે ચક્ર રૂપમાં થાય છે, તે ચક્રનું આરાધન કરવાવાળાને તેના સર્વ કાર્યો સિદ્ધ થતા હોવાથી તેને સિદ્ધચક્ર કહેવામાં આવે છે કારણ કે આરાધકને અચિંત્ય મહિમા ઉત્પન્ન કરવાવાળી આમોસહિ આદિ લખ્ધિઓ પ્રાપ્ત થાય છે, પ્રજ્ઞા આદિ વિદ્યાદેવીઓ બળ યુદ્ધિ અને સંપત્તિમાં અભિવૃદ્ધિ કરે છે, સ્વર અને વ્યંજનથી વ્યાપ્ત ફળદાયક ઐ હ્રીં શ્રીં આદિ મંત્રણાક્ષરોથી ચારે તરફથી તે સિદ્ધચક્ર મંત્રીત થયેલું છે; સોમ, વરુણ, કુબેરાદિ દશ દિશાઓના દિગપાળોથી અલંકૃત થયેલું છે; અને આરાધકના સંકટ ચૂરક શાસન રક્ષક વિમલેશ્વર આદિ દેવો અને ચક્રેશ્વરી આદિ દેવીઓથી તંત્રીત થયેલું એવું મંત્રીત-ચંત્રીત અને તંત્રીત થયેલું એવું આ સિદ્ધચક્ર ત્રણ જગતમાં સંપૂર્ણ વિજય આપવાવાળું છે.

આ સિદ્ધચક્રનું આરાધન સંપૂર્ણ ફળદાયક અને વિધિપૂર્વકનું ભવ્ય જીવો કરી શકે, તેને માટે શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધક સમાજ કે જેનો ઉદ્દેશ સિદ્ધચક્રની આરાધના તથા ધાર્મિક અનુષ્ઠાનો સકળ સંઘ સાથે કરવાનો અને કરાવવાનો છે, તે કાર્યની પૂર્તિને માટે સમાજને આવા એક પુસ્તકની ખાસ જરૂર જણાતા અનેક પુસ્તકો મેળવી તેમાંથી આ પુસ્તકની યોજના ચાલુ

ચૈત્ર મહિનાની ઓળીમાં કામ લાગે તેને માટે કરી છે અત્યાર સુધીમાં આ વિષયના ધણા પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ થયા છે પણ તેમાં ધણી ક્ષતિઓ રહી મર્યાદા છે, તથા પાઠો અને ક્રિયાની ઉપયોગી બીનાઓ રહી ગઈ છે, તેથી આ પુસ્તકમાં સર્વ ઉપયોગી સામગ્રી દાખલ કરી છે, તેથી આ પુસ્તક સમાજમાં એક વિશિષ્ટ સ્થાન પ્રાપ્ત કરશે.

આ પુસ્તકમાં પાંચ વિભાગ રાખવામાં આવ્યા છે. પ્રથમ વિભાગમાં સિદ્ધચક્ર માહાત્મ્ય, ક્રિયા કરવાવાળાને આવશ્યક સૂચનાઓ અને નવે દિવસનો વિધિ વિધાનનો સંપૂર્ણ કાર્યક્રમ.

બીજા વિભાગમાં શ્રી જિનેન્દ્ર રતુતિઓ, નવ દિવસમાં કહેવાતા ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો અને થોય જોડાઓ.

ત્રીજા વિભાગમાં પં. દેવચંદ્રજી તથા કવિવર પં. વીરવિજયજી કૃત સ્તાવપૂજાઓ, તથા ઉ. શ્રી યશોવિજયજી તથા પં. પદ્મવિજયજી કૃત નવપદ પૂજાઓ, ઉ. શ્રીસકળચંદ્રજી કૃત સત્તર ભેદી પૂજા, પં. વીરવિજયજી કૃત ચોસઠ પ્રકારી પૂજા, વા. માણિકસિંહ સૂરિ કૃત ચરમ તીર્થકર શ્રી મહાવીર સ્વામી પંચકલ્યાણક પૂજા, તથા શ્રી દેવવિજયજી કૃત અષ્ટ પ્રકારી પૂજા અને શાંતિકળશ વગેરે.

ચોથા વિભાગમાં લાવના વગેરેમાં કહેવાના પદો, સન્નમયો, સ્તવનો, ગરબા, લાવણી, અને નવપદજી-શાંતિનાથજી-આદિનાથજી આદિની આરતી અને મંગળ દાવો.

પાંચમાં વિભાગમાં શ્રી ચૈત્રી પૂનમના દેવવંદન વિધિ-સ્તોત્ર-સમેત આપવામાં આવ્યું છે. અંતે નવકારશી પોરસી સાઢપોરસી પુરિમઠું અવઠું આદિના પચ્ચખખાણો પારવાનો ટાર્કમ બતાવતો જુના સ્ટાંડર્ડ વખતનો ઠાઠો અને મંગળવચન મૂકી આ પુસ્તક પુરું કરવામાં આવ્યું છે.

ઉપરોક્ત વિભાગોવાળું એક પુસ્તક ચાલુ ચૈત્ર મહિનાની ઓળીમાં

આરાધકાને ઉપયોગી થાય તેને માટે ઉપદેશ આપી તૈયાર કરવામાં શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધક સમાજ અને શ્રી નવપદ આરાધક સમાજના નિર્માતા, ઉજ્જૈન શ્રી સિદ્ધચક્ર તીર્થોદ્ધારક, પ્રેરણામૂર્તિ પરમપૂજ્ય પંચાસજી મહારાજ શ્રી ચન્દ્રસાગરજી મહારાજજીની શુભ પ્રેરણા કૃણી ભૂત થઇ.

ચૈત્રી ઓળીના આરાધન માટે પંચાસજી મહારાજ સ્વયં ૭ શિષ્યો સાથે ખંભાતથી વિહાર કરી ઉજ્જૈન કે જે સિદ્ધચક્ર આરાધન તીર્થ છે, ત્યાં પધારી તેમની અધ્યક્ષતામાં આ પરમ પાવની પવિત્ર ચૈત્રી ઓળી કરવાનો પુણ્ય પ્રસંગ પ્રાપ્ત થયો છે.

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધક સમાજે પણ પંચાસજી મહારાજની પ્રેરણાથી આવા સખત મોંઘવારીનાં સમયમાં અને ફક્ત ટુંક વખતમાં આરાધકાને આ દળદાર લગભગ પોણા ચારસો પૃષ્ઠનું પુસ્તક પ્રસિદ્ધ કરી જે આત્મિક કલ્યાણકારી માર્ગ લીધો અને અન્યને લેવરાવવાનો શુભ પ્રયત્ન કર્યો તે સમાજની ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિરૂપ છે.

આ પુસ્તકને છપાવવાનું કામ મહા મહિનામાં શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું, ચાર ફરમા દોઢ મહીને તૈયાર થયા હતા, કારણ કે ઉજ્જૈન-રાણપુરની ટપાલમાં એક અડવાડીયું થઈ જતું, તેથી ચૈત્ર મહિનાની ઓળીમાં ઉપયોગી થવું અસંભવીત હોવાથી મને કા. વદી ૩ રાણપુર મોકલવામાં આવ્યો. બાકીનું કામ પંદર દિવસમાં વીશ ફરમા તૈયાર કરી છપાવી બંધાવી ઉજ્જૈન લઈ જવાનું હોવાથી અને જોઈતી પુસ્તક વગેરે પૂર્ણ સામગ્રી નહોવા છતાં પણ સંપૂર્ણ કાળજી રાખી પુસ્તકને શુદ્ધ કરવાનો પૂર્ણ પ્રયત્ન કર્યો છે. છતાં દષ્ટિદોષથી કોઈ ભૂલ રહી ગઈ હોય, પાઠ ભેદ થયો હોય તો મિથ્યાદુષ્ટિત દર્ષ હું વિરમું છું.

માસ્તર લક્ષ્મીચંદ્ર સુખલાલ શાહ.

રાણપુર, સં. ૨૦૦૦ના ચૈત્ર સુદ ૩ સોમવાર.

શ્રી વિદ્યુત વાહન નિર્માતા . આરબિ વિશ્વાર

તેની નજીક જોવામાં આવેલા
શ્રી વિદ્યુત નિર્માતા

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધન વિધિ

વિભાગ ૧-૨-૩-૪-૫ ની

અનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ
૧ મુખપૃષ્ઠ	૧
૨ પ્રસ્તાવના	૩
૩ શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધન વિધિ ગ્રંથારંભ	૧૧
૪ શ્રી સિદ્ધચક્ર નમસ્કાર	૧૨
૫ સિદ્ધચક્ર આરાધનનું માહાત્મ્ય	૧

પહેલો વિભાગ

૧ વિધિના દિવસોનો કાર્યક્રમ	૭
૨ આરાધનના દિવસોની આવશ્યક ક્રિયાઓ ...	૭
૩ પહેલા દિવસની વિધિ	૯
૪ બીજા , ,	૧૦
૫ ત્રીજા , ,	૧૧
૬ ચોથા , ,	૧૩
૭ પાંચમાં , ,	૧૪
૮ છઠ્ઠા , ,	૧૬
૯ સાતમાં , ,	૧૬
૧૦ આઠમાં , ,	૨૨

૧૧ નવમાં	”	”	૨૫
૧૨ ખમાસમના પ્રકારાંતરે નવ દોહા	૨૮
૧૩ પારણાના દિવસનો વિધિ	૨૯
૧૪ નવપદ મંડળની રચના વિધિ	૨૯
૧૫ કાઉચા કરવાનો વિધિ	૨૯
૧૬ પડિલેહણનો વિધિ	૩૦
૧૭ દેવવંદનો વિધિ	૩૦
૧૮ પચ્ચખખાણુ પારવાનો વિધિ	૩૧
૧૯ આયંબિલ કર્યા પછી ચૈત્યવંદન કરવાનો વિધિ	૩૨
૨૦ ઉજમણનો વિધિ	૩૨
૨૧ મન્હજિણાણની સન્નય	૩૨
૨૨ સંથારા પોરિસી સૂત્ર	૩૩
૨૩ પચ્ચખખાણુ	૩૫
૨૪ ઓળી કરનાર ભાઈબહેનોને આવશ્યક સૂચના	૩૮

બીજો વિભાગ

૨૫ શ્રી જિનેન્દ્ર સ્તુતિ સંગ્રહ	૪૦
૨૬ નવપદના ચૈત્યવંદનો	૪૪
૨૭ નવપદના સ્તવનો	૫૩
૨૮ નવપદની થોથો	૬૦

ત્રીજો વિભાગ

૨૯ સ્નાત્ર પૂજા વિધિ	૬૮
૩૦ સ્નાત્ર પૂજા પંડિત શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત	૬૯
૩૧ સ્નાત્ર પૂજા પંડિતશ્રી વીરવિજયજી કૃત	૮૦
૩૨ શ્રી શાંતિનાથજીનો કળશ શ્રી જ્ઞાન વિમળ સૂરિ કૃત	૯૦

૩૩ નવપદ પૂજા વિધિ	૯૮
૩૪ કળશ ઢાલન વિધિ	૯૯
૩૫ નવપદ પૂજા ઉપાધ્યાય શ્રીમદ્ યશોવિજયજી કૃત				૧૦૧
૩૬ નવપદ કાવ્ય	૧૨૨
૩૭ નવપદ પૂજા પંડિતશ્રી પદ્મવિજય કૃત			...	૧૨૪
૩૮ સત્તર ભેટી પૂજા વિધિ	૧૪૦
૩૯ સત્તર ભેટી પૂજા ઉપાધ્યાય શ્રી સકળચંદ્રજી કૃત				૧૪૫
૪૦ પં. શ્રી વીરવિજયજી કૃત ચોસઠ પ્રકારી પૂજા વિધિ				૧૬૭
૪૧ જ્ઞાનાવરણીય કર્મ નિવારણ પૂજા		૧૬૯
૪૨ દર્શનાવરણીય કર્મ	„	„	...	૧૮૪
૪૩ વેદનીય કર્મ	„	„	...	૧૯૪
૪૪ મોહનીય કર્મ	„	„	...	૨૦૫
૪૫ આયુ કર્મ	„	„	...	૨૧૭
૪૬ નામ કર્મ	„	„	...	૨૨૮
૪૭ ગોત્ર કર્મ	„	„	...	૨૩૯
૪૮ અંતરાય કર્મ	„	„	...	૨૫૦
૪૯ કર્મસૂદન તપ યંત્ર	„	„	...	૨૬૪
૫૦ શ્રી મહાવીર સ્વામી પંચકલ્યાણક પૂજા				
વા. વિજય માણેકસિંહ સૂર કૃત		૨૬૫
૫૧ અષ્ટપ્રકારી પૂજા દેવવિજયજી કૃત		૨૯૮

ચોથો વિભાગ

૫૨ પદ સંગ્રહ	૩૧૧
૫૩ નવપદ સન્નયો	૩૧૬
૫૪ નવપદ લાવણી	૩૧૮

૫૫ શ્રીપાલ મયણાસુંદરીના ગરબા મુનિ ન્યાયસાગરજી કૃત	૩૨૦
૫૬ સ્તવનસંગ્રહ મુનિ ચંદ્રપ્રભસાગરજી કૃત	૩૩૧
૫૭ શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન ' સહજનંદી શીતળ સુખ ભોગી ' વિસ્તારાર્થ સાથે	૩૩૭
૫૮ લૂણ ઉતારણ	૩૪૩
૫૯ નવપદ આરતિ	૩૪૩
૬૦ શ્રી શાંતિજિન આરતિ	૩૪૪
૬૧ શ્રી આદિજિન આરતી	૩૪૫
૬૨ શ્રી આદિજિન આરતિ	૩૪૬
૬૩ મંગળ દીવો	૩૪૬

પાંચમો વિભાગ

૬૪ ચૈત્રી પૂનમના દેવવંદન વિધિ	૩૪૭
૬૫ ચૈત્રી પૂનમના દેવવંદન શ્રી જ્ઞાન વિમલ સૂરિ કૃત	૩૪૭
૬૬ પચ્ચખખાણ પારવાનો વખત યતાવતો કોઠો	૩૮૫
૬૭ શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધન વિધિ સંપૂર્ણ મંઘળવચન.	૩૮૬

શ્રી સિદ્ધયકાય નમઃ

શ્રી સિદ્ધયક આરાધનવિધિ

વિભાગ

૧ ૨ ૩ ૪ ૫

જેમાં

સિદ્ધયક માહાત્મ્ય-વિધિ-ચૈત્યવંદનો-સ્તુતિઓ
-સ્તાવનો-થોથો-સ્નાત્રપૂજાઓ વિવિધપૂજાઓ
-પદો-સન્નયો-ગરબા-આરતિ મંગળ-
દીવો ઉપરાંત ચૈત્રી પૂર્ણિમાના
દેવવંદન વિધિ સમેત છે.

ૐ હોં શ્રીં વિમલેશ્વર ચક્રેશ્વરી પૂજિતાય
શ્રી સિદ્ધચક્રાય નમઃ

ધૃય નવપય-સિદ્ધં, સદ્ધિ-વિજ્ઞ-સમિદ્ધં,
પયડિય-સર-વગ્ગં, હ્રીં-તિરેહા-સમગ્ગં;
દિસવધ-સુર-સારં, ષોણિ-પીઠાવયારં,
તિજય-વિજય-ચક્રં, સિદ્ધચક્રં નમામિ.

અરિહંત સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય સર્વસાધુ,
દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપઃ

આ નવપદો અઠ્યાવીશ લઙ્કિય અને સોળ વિદ્યાદેવી-
ઓથી સમૃદ્ધ છે, જેમાં પ્રગટપણે સ્વર અને વ્યંજનવર્ગો
રહેલાં છે, જેની આસપાસ હ્રીંની ત્રણ રેખાઓ વીંટળાઈ છે,
સોમાદિ દશ દિગપાળ, વિમલેશ્વર આદિ દેવો અને ચક્રેશ્વરી
આદિ દેવીઓથી સારભૂત છે, પૃથ્વીતાળ ઉપર જેનું આલેખન
થઈ શકે છે, તે ત્રણે જગતનો વિજય કરવામાં ચક્ર સમાન
સિદ્ધચક્રને હું નમસ્કાર કરું છું.

શ્રી સિદ્ધચક્ર (નવપદ) આરાધનનું માહાત્મ્ય.

પ્રાતઃ સ્મરણીય ય. પૂ. આગમોદ્ધારક આચાર્યદેવેશ

શ્રી આનંદસાગરસૂરીશ્વરૈઃ પ્રસાદીકૃત—

અર્હન્તઃ પ્રાતિહાયૈઃ સુરનરનિકરૈરર્ચનીયાઃ શિવાઢ્યાઃ

સિદ્ધાઃ નિષ્કર્મકિદ્ઢા જનિમૃતિરહિતાઃ સર્વવેદિશ્વરભાઃ ।

આચાર્યા ધર્મધુર્યાઃ શ્રુતગણપટવો વાચકાઃ સન્મુનીશાઃ

મોક્ષાશ્વાલંબનાઃ શ્રદ્ધતિમતિશ્ચરણૈઃ સત્તપોભિઃ પુનન્તુ ॥૧॥

લવભ્રમણુનો અંત કરવામાં અદ્વિતીય સાધનભૂત શ્રીસિદ્ધ ચક્રનાં નવપદની પરમ પવિત્ર આરાધના ઓળીના નવેદિવસોમાં અપ્રમત્તપણે કરવી એ કલ્યાણેચ્છુજનો માટે અત્યાવશ્યક છે.

આત્મહિતેચ્છુજનોએ શ્રીસિદ્ધચક્રનાં આરાધન માટે મુખ્યત્વે વિધિપૂર્વક આયંબિલ તપનું આસેવન કરવાનું હોય છે. ઓળીના નવ દિવસોમાં કલ્યાણકામી આત્માઓ જૈન-દેવાલયોમાં લગવંતની વિવિધ પ્રકારે ભક્તિ કરે છે એટલું જ નહિ પણ એ સાથે તેઓ શ્રી શ્રીનવપદની અલૌકિકપણે આરાધના કરવાથી અપૂર્વ આત્મકલ્યાણ કરવા સાથે અખુટ લૌકિક સંપદાને પણ પ્રાપ્ત કરનાર **સતી મયણામુંદરી** અને **શ્રીપાલ રાજના** અપૂર્વ ચમત્કારિક અને ધર્મ પ્રલાવક ચરિત્રનું ભાવપૂર્વક શ્રવણ તેમજ મનન કરે છે, એકંદર એ દિવસો જેમ બને તેમ પવિત્ર રીતે પસાર થાય તેમ અષ્ટાન્હિકા મહોત્સવ પૂર્વક પૂર્ણ કરે છે. પ્રાન્તે પ્રાપ્ત ધર્મ શિખર ઉપર

કલશ ચઢાવવા સમાન પૂર્ણવિરોધ્વાસ પૂર્વક ઉજમાણું કરીને આત્માને કૃતકૃત્ય બનાવે છે.

એ શ્રીસિદ્ધયક અર્થાત્ નવપદનાં નામ અને તેનાં આરાધનની ટુંકી સમજણ નીચે પ્રમાણે છે:—

૧. શ્રીઅરિહંતપદ.

શ્રીજિનાગમના સારભૂત શ્રી નવકાર મહામંત્રમાંના પાંચેય પરમેષ્ઠિ પદમાં આ પદ મુખ્ય છે, શ્રીજિનપ્રતિમાની શુદ્ધ આશયથી દ્રવ્ય તેમજ ભાવપૂર્વક પૂજા ભક્તિ કરવી અને શ્રી જિનેન્દ્ર કથિત વિધિવિધાનનું નિર્દ્ધારિત પાલન કરવું વિગેરેથી આ પદનું આરાધન થાય છે.

૨. શ્રી સિદ્ધપદ.

સકલ કર્મક્ષય કરી, સાદિ અનંત ભાગે જેઓ લોકાન્તે સ્થિત રહેલા છે એવા સિદ્ધ પરમાત્માનું તેમના ગુણો સહિત ધ્યાન કરવું, દ્રવ્યથી પણ ભાવ પૂર્વક ભક્તિ કરવી વગેરેથી આ પદનું આરાધન થાય છે.

૩. શ્રી આચાર્યપદ.

આચાર્યના છત્રીસ ગુણોએ યુક્ત, પંચાચારનું સ્વયં પાલન કરનાર અને અન્ય મુનિઓ પાસે પાલન કરાવનાર, જિનોક્ત દયામયી-સત્ય ધર્મનો શુદ્ધ ઉપદેશ કરનાર, નિરંતર અપ્રમત્ત દશામાં વર્તવાના ખપી, ધર્મધ્યાનાદિ શુભ ધ્યાનના ધ્યાતા, ગચ્છના મુનિઓને ચાર પ્રકારની શિક્ષા આપનાર તેમજ અર્થનું દાન કરવા વડે શ્રી તીર્થંકર મહારાજનું અનુકરણ કરનાર ઇત્યાદિ ગુણોએ યુક્ત એવા આચાર્ય મહારાજની દ્રવ્ય

અને ભાવથી ભક્તિ કરવા વિગેરેથી આ પદનું આરાધન થઈ શકે છે.

૪. શ્રી ઉપાધ્યાયપદ.

નિર્મળ જિનાગમના બોધ સહિત ચારિત્રપાલનમાં સદાય સાવધાન રહી, કેવળ ઉપકાર દષ્ટિથી સાધુ સમુદાયને સૂત્રાર્થનું દાન આપનાર, પથ્થર જેવા જડબુદ્ધિવાળા શિષ્યને પણ સુવિનીત બનાવવાની શક્તિ ધરાવનાર, તથા નિરંતર સજ્જાય ધ્યાનમાં વર્તનાર શ્રી ઉપાધ્યાય મહારાજની ભક્તિ વગેરે કરવાથી આ પદનું આરાધન થઈ શકે છે.

૫. શ્રી સાધુપદ.

સમ્યગ્જ્ઞાન, સમ્યગ્દર્શન, અને સમ્યક્ ચારિત્રરૂપ મોક્ષ માર્ગનું સાધન કરે, તે સાધુ કહેવાય છે. મુનિ, ઋષિ, તપસ્વી, અણુગાર, સર્વવિરતિ, એ બધા સાધુ શબ્દના પર્યાયવાચક નામો છે. પંચમહાવ્રતોનું પાલન તથા છઠ્ઠા રાત્રિભોજનનો ત્યાગ, એ મુનિના વ્રતો છે. સાધુના સત્તાવીસ ગુણો એ સહિત હોય છે. ચારિત્રારાધન માટે જ એંતાલીસ દોષ રહિત આહાર ગ્રહણ કરનાર એવા અઢાર હજાર શીલાંગ રથના ધોરી છે. એવા સાધુ મહારાજની ભક્તિ કરવાથી એ પદનું આરાધન થઈ શકે છે.

૬. શ્રી દર્શનપદ.

શ્રીસર્વજ્ઞકથિત જીવાજીવાદિ નવ તત્ત્વોનું તથા શુદ્ધદેવ, ગુરુ અને ધર્મ : એ ત્રણ તત્ત્વનું શ્રદ્ધાન-તે સમ્યક્ત્વ, અથવા ૧. અઢાર દૂષણથી રહિત વીતરાગ પરમાત્માને દેવ તરીકે-૨. પંચ

મહાવ્રતો ધારણ કરનાર, કંચન કામિનીના ત્યાગી અને શ્રી જિનાજ્ઞાનુસાર સંયમ માર્ગમાં યથાશક્તિ વીર્ય ફેરવનારને ગુરૂ તરીકે, -તથા ૩. શ્રી વીતરાગ કથિત દયામય ધર્મનેજ ધર્મ તરીકે-માનવા, તેનું નામ સમ્યક્ત્વ કહેવાય છે. સમકીતના સડસઢ ભેદનું સ્વરૂપ સમજી, મિથ્યાત્વનો ત્યાગ કરી સમ્યક્ત્વ અંગીકાર કરવું તથા તેનું શુદ્ધ રીતે પાલન કરવું, ઈત્યાદિથી આ પદનું આરાધન થઈ શકે છે.

સમ્યક્ત્વસહિત વ્રત અને અનુષ્ઠાનો આત્માને હિતકર્તા થાય છે. આ પદ મોક્ષપદની પ્રાપ્તિ માટે બીજરૂપ છે. સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરનારનો સંસારભ્રમણુ-કાળ મર્યાદિત થઈ જાય છે, એટલે કે વધારેમાં વધારે અર્ધપુરુષલ પરાવર્તન કાળમાં તે ચોક્કસ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરે છે.

૭. શ્રી જ્ઞાનપદ.

શ્રી ગણધર ભગવંત પ્રણીત દ્વાદશાંગી, સમ્યગ્જ્ઞાન કહેવાય છે. અથવા સર્વજ્ઞ પ્રણીત આગમમાં વર્ણવેલાં તત્ત્વોનો જે શુદ્ધ અવજોધ, તે સમ્યગ્જ્ઞાન કહેવાય છે. એ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ માટે ભવ્ય જનોએ જ્ઞાનાચારના નિરતિચારપણે પાલનપૂર્વક જ્ઞાન ભણવું, ભણાવવું, સાંભળવું, જ્ઞાન લખાવવું, જ્ઞાનની પૂજા કરવી, જેથી જ્ઞાનાવરણીયકર્મ નાશ પામે છે. જ્ઞાન અને જ્ઞાનીની ભક્તિ કરવી, ઈત્યાદિથી એ પદનું આરાધન થઈ શકે છે.

૮. શ્રી ચારિત્રપદ.

ચારિત્ર સમ્યગ્જ્ઞાનનું ફળ છે. સંસારરૂપી ભયંકર સંમુદ્રને નિર્વિઘ્ને તરી જવાને ચારિત્ર એ પ્રવહણુ-વહાણુ સમાન છે, જેના

પ્રભાવથી રંક જીવે. પણ દ્વાદશાંગીરૂપ શ્રુત ભણીને સમૃદ્ધિવાન બને છે. પાપી જીવેને પણ નિષ્પાપ થવાનું પ્રણા સાધન છે. છ ખંડની ઋદ્ધિના લોકતા ચક્રવર્તિઓ પણ જેને અંગીકાર કરે છે, તેવા, આઠ કર્મને નિર્મૂળ કરવાને અત્યન્ત સમર્થ ચારિત્ર-પદની આરાધના તેના શુદ્ધ પાલન-આસેવનથી થઈ શકે છે, ગૃહસ્થ દેશવિરતિ ચારિત્રની આરાધના કરી શકે છે, અને મુનિઓ સર્વવિરતિ ચારિત્રની આરાધના કરી શકે છે. આર માસના ચારિત્રપર્યાયવાળા સાધુ અનુત્તર વિમાન વાસી દેવોનાં સુખથી પણ અધિક સુખ વેઠી શકે છે.

૯. શ્રી તપપદ.

આત્માની સાથે દુષ્ટ કર્મો અનાદિ કાળથી લાગેલાં છે, તે કર્મ પુદ્ગલોને તપાવી આત્મપ્રદેશોથી છુટા પાડવાનું કાર્ય તપ કરે છે, તેને નિર્જરા તત્ત્વ પણ કહે છે. તપના બાહ્ય અને અભ્યંતર એવા બે ભેદ છે. તે પ્રત્યેકના છ છ પેટાભેદ છે. અનશન, ઉનોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ, રસત્યાગ, કાયકલેશ અને સંદી-નતા, એ છ પ્રકારે બાહ્ય તપ થાય છે. પ્રાયશ્ચિત્ત, વિનય, વૈયાવૃત્ય, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન અને કાયોત્સર્ગ, એ છ પ્રકારનું અભ્યંતર તપ છે. દુધ્યાન ન થાય, મન વચન અને કાયયોગની હાનિ ન થાય; તથા ઈંદ્રિયોની શક્તિ ક્ષીણ ન થાય, એવી રીતે તે તપ કરવાનો હોય છે. તેમજ આ લોકનાં સુખ સંપત્તિ અને કીર્તિની ઇચ્છા વિના, નવ પ્રકારના નિયાણા વિના અને સમભાવપૂર્વક તપ કરવાથી તેની આરાધના સફળ થાય છે.

નવમે ભવે સિદ્ધિપદ

આ નવપદનું સ્વરૂપ વિસ્તારથી સમજવા જેવું છે, તેથી

તે વિષય અન્ય ગ્રંથોમાંથી ગુરુગમપૂર્વક સમજી લેવાનો પ્રયત્ન કરવો. આ પદોનું મહત્ત્વ એવા પ્રકારનું છે કે-તેનું વિધિ પૂર્વક આરાધન કરનાર ઉત્કૃષ્ટ નવમે ભવે અવશ્ય સિદ્ધિપદને પામે છે, વચ્ચે પણ દેવ અને મનુષ્યના ઉત્તમ સામગ્રીઓએ યુક્ત ભવોને અને ઉત્તમ પ્રકારના યશ અને કીર્તિ પામે છે.

એ નવપદમાં દેવ, ગુરુ અને ધર્મ એ ત્રણેય તત્ત્વોનો સમાવેશ થયેલો છે. અરિહંત અને સિદ્ધ એ દેવતત્ત્વ છે. આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ, ગુરુ તત્ત્વ છે, અને દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપ ધર્મતત્ત્વ છે.

શ્રીસિદ્ધચક્ર આરાધન વિધિ

પ્રથમ વિભાગ

શ્રી નવપદ્મની ઓળીના વિધિના દિવસોનો કાર્યક્રમ.

શરૂઆત કરનારે પ્રથમ આસો માસની ઓળીથી શરૂઆત કરવી. તિથિની વધઘટ ન હોય તો આસો સુદ ૭ અગર ચૈત્ર સુદ ૭, અને વધઘટ હોય, તો સુદ ૬ અગર સુદ ૮ થી શરૂ કરવી, તે સુદ ૧૫ સુધી નવ આયંબીલ કરવાં, અને સારાચાર વર્ષ સળંગ નવ ઓળી કરવાથી આ તપ પૂર્ણ થાય છે.

નવેય દિવસની કરવાની સામાન્ય આયશ્યક ક્રિયાઓ:-

- (૧) એક પ્રહર અથવા ચાર ઘડી રાત્રિ બાકી હોય ત્યારે ઉઠી, મંદ સ્વરે ઉપયોગથી રાત્રિ પ્રતિક્રમણ કરવું.
- (૨) પદ્મના ગુણની સંખ્યા પ્રમાણે લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરવો.
- (૩) જીવો જોઈ શકાય એ વખતે પડિલેહણ કરવું.
- (૪) આઠ થોયો વડે દેવવંદન કરવું.
- (૫) સિદ્ધચક્રજીના યંત્રની વાસશ્લેષ વડે પૂજા કરવી.
- (૬) નવ જુદા જુદા દેરાસરે, અગર નવ પ્રતિમાજી સન્મુખ નવ ચૈત્યવંદન કરવાં.

- (૭) ગુરુવંદન કરી વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરી પચ્ચક્ષ્ણાણુ કરવું.
- (૮) નાહી, શુદ્ધ થઈ, જિનેશ્વરની સનાત તથા અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરવી.*
- (૯) જે પદના જેટલા ગુણ હોય, તેટલા સ્વસ્તિક કરવા અને તેના ઉપર ફલ અને નૈવેદ્ય યથાશક્તિ ચડાવવાં.
- (૧૦) બપોરના આઠ થોડાંએ દેવવંદન કરવું.
- (૧૧) ઢરેક પદના ગુણો હોય તેટલી ભગવન્તને પ્રદક્ષિણા દઈ ખમાસમાણું પણ તેટલાં દેવાં.
- (૧૨) સ્વસ્થાનકે આવી પચ્ચક્ષ્ણાણુ પારી આયંબીલ કરવું.
- (૧૩) આયંબીલ કર્યા પછી ત્યાં જ તિવિહારનું પચ્ચક્ષ્ણાણુ કરવું. પછી ચૈત્યવંદન કરવું. ઠામચઉવિહારનું પચ્ચક્ષ્ણાણુ કરનારને આ ચૈત્યવંદન કરવાની જરૂર નથી.
- (૧૪) સાંજે-સૂર્યાસ્ત પહેલાં, પડિલેહણુ કરી આઠ થોડાંએ દેવવંદન કરવું.
- (૧૫) દેરાસરે દર્શન કરી આરતિ મંગળ દીવો કરવો.
- (૧૬) દૈવસિક પ્રતિક્રમણુ કરવું.
- (૧૭) જે દિવસે જે પદની આરાધના હોય તે પદની વીસ નવ-કારવાલી ગણવી.
- (૧૮) રાત્રે શ્રીપાદ રાજનો રાસ સાંભળવો.
- (૧૯) એક પ્રહર રાત્રિ વીત્યા બાદ સંધારાપોરિસી સૂત્રની ગાથાઓ ભણાવી સંધારે સુઈ રહેવું.

* પૂજા ભણાવી રહ્યા પછી આરતિ મંગળદીવો ઉતારી પ્રભુનાં ન્હવણુ જળથી શાન્તિકળશ ભણાવવો.

(૨૦) દરરોજનો વિધિ હમેશાં સૂતા પહેલાં પૂર્ણ કરી દેવો.
ઉપર મુજબ નવેય દિવસ ક્રિયા કરવાની છે.

દરેક દિવસની વિશેષ સમજ

વિધિ:—

પહેલો દિવસ

પદ—શ્રી અરિહંત.

નવકારવાલી-વીશ

કાઉસગ-બાર લોગસ.

વાર્ણુ—શ્વેત, એક ધાન્યનું
આયખીલ, ચોખાનું કરવું.

જા ૫-ઝંડીનમો અરિહંતાણુ

સ્વસ્તિક-બાર. પ્રક્ષિણા તથા ખમાસમણું-બાર,
ખમાસમણાનો દુહો:—

અરિહંત પદ ધ્યાતો થકો, દંબડ ગુણ પન્નયરે;
લેદ છેદ કરી આતમા, અરિહંત રૂપી થાયરે. વીર૦

અરિહંત પદના બાર ગુણ:—

- ૧ અશોકવૃક્ષપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિહંતાય નમઃ
- ૨ પુષ્પવૃષ્ટિપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં
- ૩ દિવ્યધ્વનિપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં
- ૪ દ્વાદશ ચામરયુગ્મપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં
- ૫ સુવર્ણસિંહાસનપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં
- ૬ ભામણ્ડલપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં
- ૭ હન્દુભિપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં
- ૮ છત્રત્રયપ્રાતિહાર્યસંયુતાય શ્રીઅરિં
- ૯ જ્ઞાનાતિશયસંયુતાય શ્રીઅરિં

- ૧૦ પૂજતિશયસંયુતાય શ્રીઅરિં
 ૧૧ વચનાતિશયસંયુતાય શ્રીઅરિં
 ૧૨ અપાયાપગમાતિશયસંયુતાય શ્રી અરિં

બીજો દિવસ

૫૬-શ્રીસિદ્ધપદ.

કાઉસગ્ગ-આઠ લોગસ્સ.

સ્વસ્તિકે--આઠ.

વર્ણુ લાલ, એક ધાન્યનું
 આયંબીલ તે ઘઉંનું કરવું.

નવકારવાણી-વીસ,
 જાપ-ૐ હ્રી નમો સિદ્ધાણું.

પ્રદક્ષિણા તથા ખમા-

ખમાસમણાનો દુહો-

સમણાં-આઠ

રૂપાતીત સ્વભાવ જે, કેવલ દંસણુ-નાણીરે;

તે ધ્યાતા નિજ આત્મા, હોવે સિદ્ધ ગુણુખાણીરે. વીરં

સિદ્ધપદના આઠ ગુણુ:—

- ૧ અનન્તજ્ઞાનસંયુતાય શ્રીસિદ્ધાય નમઃ
- ૨ અનન્તદર્શનસંયુતાય શ્રીસિં
- ૩ અવ્યાબાધગુણુસંયુતાય શ્રીસિં
- ૪ અનન્તચારિત્રગુણુસંયુતાય શ્રીસિં
- ૫ અક્ષયસ્થિતિગુણુસંયુતાય શ્રીસિં
- ૬ અરૂપિનિરંજનગુણુસંયુતાય શ્રીસિં
- ૭ અગુરુલઘુગુણુસંયુતાય શ્રીસિં
- ૮ અનન્તવીર્યગુણુસંયુતાય શ્રીસિં

ત્રીજો દિવસ

૫૬-શ્રી આચાર્ય.

નવકારવાલી-વીસ.

કાકિસગ્ગ-છત્રીશ લોગસ્સ

પ્રદક્ષિણા તથા

ખમાસમણાં-છત્રીશ.

વર્ણ-પીળો એક ધાન્ય તે
ચણાનું આયંખીલ.

જાપ-કેહીં નમો આયરિયાણું.

લોગસ્સ અને સ્વસ્તિક,-
છત્રીશ.

ખમાસમણાનો દુહો -

‘યાતા આચારજ લલા, મહામંત્ર શુભ ધ્યાની રે;

પંચ પ્રસ્થાને આતમા, આચારજ હોય પ્રાણી રે. વીર૦

આચાર્યપદના ૩૬ ગુણુ:—

૧ પ્રતિરૂપગુણસંયુતાય શ્રીઆચાર્યાય નમઃ

૨ સૂર્યવત્તેજસ્વિગુણસંયુતાય શ્રીઆચ્યા૦

૩ યુગપ્રધાનાગમસંયુતાય શ્રીઆચ્યા૦

૪ મધુરવાક્યગુણસંયુતાય શ્રીઆચ્યા૦

૫ ગામ્ભીર્યગુણસંયુતાય શ્રીઆચ્યા૦

૬ ધૈર્યગુણસંયુતાય શ્રીઆચ્યા૦

૭ ઉપદેશગુણસંયુતાય શ્રીઆચ્યા૦

૮ અપરિશ્રાવિગુણસંયુતાય શ્રીઆચ્યા૦

૯ સૌમ્યપ્રકૃતિગુણસંયુતાય શ્રીઆચ્યા૦

૧૦ શીલગુણસંયુતાય શ્રીઆચ્યા૦

૧૧ અવિગ્રહગુણસંયુતાય શ્રીઆચ્યા૦

૧૨ અવિકથકગુણસંયુતાય શ્રીઆચ્યા૦

૧૩ અચપલગુણસંયુતાય શ્રીઆચ્યા૦

- ૧૪ પ્રસન્નવદનગુણસંયુતાય શ્રીઆચા૦
 ૧૫ ક્ષમાગુણસંયુતાય શ્રીઆચા૦
 ૧૬ ઋણગુણસંયુતાય શ્રીઆચા૦
 ૧૭ મૃદુગુણસંયુતાય શ્રીઆચા૦
 ૧૮ સર્વાર્થમુક્તિગુણસંયુતાય શ્રીઆચા૦
 ૧૯ દ્વાદશવિધતપોગુણસંયુતાય શ્રીઆચા૦
 ૨૦ સપ્તદશવિધસંયમગુણસંયુતાય શ્રીઆચા૦
 ૨૧ સત્યવ્રતગુણસંયુતાય શ્રીઆચા૦
 ૨૨ શૌચગુણસંયુતાય શ્રીઆચા૦
 ૨૩ અકિંચનગુણસંયુતાય શ્રીઆચા૦
 ૨૪ બ્રહ્મચર્યગુણસંયુતાય શ્રીઆચા૦
 ૨૫ અનિત્યભાવનાભાવકાય શ્રીઆચા૦
 ૨૬ અશરણભાવનાભાવકાય શ્રીઆચા૦
 ૨૭ સંસારસ્વરૂપભાવનાભાવકાય શ્રીઆચા૦
 ૨૮ એકત્વભાવનાભાવકાય શ્રીઆચા૦
 ૨૯ અન્યત્વભાવનાભાવકાય શ્રીઆચા૦
 ૩૦ અશુચિભાવનાભાવકાય શ્રીઆચા૦
 ૩૧ આશ્રવભાવનાભાવકાય શ્રીઆચા૦
 ૩૨ સંવરભાવનાભાવકાય શ્રીઆચા૦
 ૩૩ નિર્બળભાવનાભાવકાય શ્રીઆચા૦
 ૩૪ લોકસ્વરૂપભાવનાભાવકાય શ્રીઆચા૦
 ૩૫ બોધિદુર્લભભાવનાભાવકાય શ્રીઆચા૦
 ૩૬ ધર્મદુર્લભભાવનાભાવકાય શ્રીઆચા૦

ચોથો દિવસ

પદ-શ્રી ઉપાધ્યાય.
 નવકારવાલી-વીસ.
 લોગસ્ત, સ્વસ્તિક-૨૫.
 કાઉસગ્ગ } ૨૫.
 પ્રદક્ષિણા }

વાર્ણ-લીલો, એક ધાન્યનું તે
 મગનું આયંબીલ.
 જાપ-ૐ હ્રીં નમો ઉવજ્જા-
 યાણું.
 ખમાસમણું ૨૫.

ખમાસમણનો દુહો—

તપ સજ્જાયે રત સદા, દ્વાદશ અંગનો ધ્યાતા રે;
 ઉપાધ્યાય તે આતમા, જગબંધવ જગન્નાતા રે. વીર૦

ઉપાધ્યાયપદના ૨૫ ગુણુ:—

- ૧ શ્રીઆચાર્યસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપાધ્યાયાય નમઃ
- ૨ શ્રીસૂત્રકૃતાંગસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
- ૩ શ્રી સ્થાનાંગસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
- ૪ શ્રીસમવાયાંગસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
- ૫ શ્રીભગવતીસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
- ૬ શ્રીજ્ઞાતાસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
- ૭ શ્રીઉપાસકદશાસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
- ૮ શ્રીઅન્તકૃદશાસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
- ૯ શ્રીઅનુત્તરૌપપાતિકસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
- ૧૦ શ્રીપ્રશ્નવ્યાકરણસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
- ૧૧ શ્રીવિપાકસૂત્રપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
- ૧૨ ઉપાદૃર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
- ૧૩ આગ્રાયણીયપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦

- ૧૪ વીર્યપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
 ૧૫ અસ્તિપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
 ૧૬ જ્ઞાનપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
 ૧૭ સત્યપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
 ૧૮ આત્મપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
 ૧૯ કર્મપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
 ૨૦ પ્રત્યાખ્યાનપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
 ૨૧ વિદ્યાપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
 ૨૨ કથ્યાણુપ્રવાહપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
 ૨૩ પ્રાણાવાયપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
 ૨૪ ક્રિયાવિશાલપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦
 ૨૫ લોકાભિન્દુસારપૂર્વપઠનગુણયુક્તાય શ્રીઉપા૦

પાંચમો દિવસ

પદ-શ્રી સાધુ.	કાઉસગ-૨૭.
વાર્ણ-કાળો, આયંબિલ એક	લોગસસ, સ્વસ્તિક-૨૭.
ધાનનું, તે અડદનું.	
નવકારવાલી-વીશ,	પ્રદક્ષિણા-તથા
ૐ હ્રી નમો લોચ્યે સંવસાહૂણું.	ખમાસમણા- } ૨૭.

ખમાસમણાનો દુહો—

અપ્રમત્ત જે નિત્ય રહે, નવિ હરખે નવિ શોચે રે;
 સાધુ સુધા તે આતમા, શું મુંડયે શું લોચ્યે રે. વીર૦

સાધુપદના ૨૭ ગુણુ:—

- ૧ પ્રાણાતિપાતવિરમણુવ્રતયુક્તાય શ્રીસાધવે નમઃ૦
- ૨ મૃષાવાદવિરમણુવ્રતયુક્તાય શ્રીસાધવે૦
- ૩ અદત્તાદાનવિરમણુવ્રતયુક્તાય શ્રીસાધવે૦
- ૪ મૈથુનવિરમણુવ્રતયુક્તાય શ્રીસાધવે૦
- ૫ પરિગ્રહવિરમણુવ્રતયુક્તાય શ્રીસાધવે૦
- ૬ રાત્રિભોજનવિરમણુવ્રતયુક્તાય શ્રીસાધવે૦
- ૭ પૃથ્વીકાયરક્ષકાય શ્રીસાધવે૦
- ૮ અગ્નિકાય રક્ષકાય શ્રીસાધવે૦
- ૯ તેજસ્કાયરક્ષકાય શ્રીસાધવે૦
- ૧૦ વાયુકાયરક્ષકાય શ્રીસાધવે૦
- ૧૧ વનસ્પતિકાયરક્ષકાય શ્રીસાધવે૦
- ૧૨ વ્રસકાયરક્ષકાય શ્રીસાધવે૦
- ૧૩ એકેન્દ્રિયજીવરક્ષકાય શ્રીસાધવે૦
- ૧૪ દ્વીન્દ્રિયજીવરક્ષકાય શ્રીસાધવે૦
- ૧૫ ત્રીન્દ્રિયજીવરક્ષકાય શ્રીસાધવે૦
- ૧૬ ચતુરિન્દ્રિયજીવરક્ષકાય શ્રીસાધવે૦
- ૧૭ પચ્ચેન્દ્રિયજીવરક્ષકાય શ્રીસાધવે૦
- ૧૮ લોભનિગ્રહકારકાય શ્રીસાધવે૦
- ૧૯ ક્ષમાગુણયુક્તાય શ્રીસાધવે૦
- ૨૦ શુભભાવનાભાવકાય શ્રીસાધવે૦
- ૨૧ પ્રતિલેખનાદિક્રિયાશુદ્ધકારકાય શ્રીસાધવે૦
- ૨૨ સંયમયોગયુક્તાય શ્રીસાધવે૦
- ૨૩ મનોગુપ્તિયુક્તાય શ્રીસાધવે૦
- ૨૪ વચનગુપ્તિયુક્તાય શ્રીસાધવે૦

૨૫ કાયગુપ્તિયુકતાય શ્રીસાધવે૦

૨૬ ક્ષુધાદિદ્વિવિંશતિપરિસહસહનતાત્પરાય શ્રીસાધવે૦

૨૭ મરણાન્તઉપસર્ગસહનતાત્પરાય શ્રીસાધવે નમઃ

છઠ્ઠો દિવસ.

૫૬ શ્રી દર્શન.

વાણુ—સફેદ.

આયંબીલ એક ધાન-તે

ચોખાતું.

નવકારવાલી-વીસ.

ૐ હ્રી નમો દંસણુસ.

મદક્ષિણા તથા કાઉસગ-૬૭

લોગસ, રવરિતક-૬૭

ખમાસમણાં-૬૭.

ખમાસમણુનો દુહો—

શમ—સવેગાદિક ગુણા, ક્ષય ઉપશમ જે આવે રે;

દર્શન તેહીજ આતમા, શું હોય નામ ધરાવ્યે રે.—વીર૦

દર્શનપદના ૬૭ ગુણુ:—

૧ પરમાર્થસંસ્તવરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૨ પરમાર્થજ્ઞાતૃસેવનરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૩ વ્યાપન્નદર્શનવર્ણનરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૪ કુદર્શનવર્ણનરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૫ શુશ્રૂષારૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૬ ધર્મરાગરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૭ વૈયાવૃત્ત્યરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

૮ અહંદ્વિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

- ૬ સિદ્ધવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૧૦ ચૈત્યવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૧૧ શ્રુતવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૧૨ ધર્મવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૧૩ સાધુવર્ગવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૧૪ આચાર્યવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૧૫ ઉપાધ્યાયવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૧૬ પ્રવચનવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૧૭ દર્શનવિનયરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૧૮ “સંસારે શ્રીજિનઃસારઃ” ઇતિચિન્તનરૂપશ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૧૯ “સંસારે શ્રીજિનમતઃસારઃ” ઇતિચિન્તનરૂપ શ્રીસદ્દર્શન
 ૨૦ “સંસારે જિનમતસ્થિત શ્રીસાધ્વાદિઃસારઃ” ઇતિચિન્તનરૂપ
 શ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૨૧ શંકાદૂષણુરહિતાય શ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૨૨ કાઠ્ઠાદૂષણુરહિતાય શ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ
 ૨૩ વિચિકિત્સાદૂષણુરહિતાય શ્રીસં
 ૨૪ કુદ્દષ્ટિપ્રશંસાદૂષણુરહિતાય શ્રીસં
 ૨૫ તત્પરિચયદૂષણુરહિતાય શ્રીસં
 ૨૬ પ્રવચનપ્રભાવકરૂપશ્રીસં
 ૨૭ ધર્મકથાપ્રભાવકરૂપશ્રીસં
 ૨૮ વાદિપ્રભાવકરૂપશ્રીસં
 ૨૯ નૈમિત્તિકપ્રભાવકરૂપશ્રીસં
 ૩૦ તપસ્વિપ્રભાવકરૂપશ્રીસં
 ૩૧ પ્રજ્ઞાદિવિદ્યાભૂતપ્રભાવકરૂપશ્રીસં
 ૩૨ ચૂર્ણાજનાદિસિદ્ધપ્રભાવકરૂપશ્રીસં
 ૩૩ કવિપ્રભાવકરૂપશ્રીસં

- ૩૪ જિનશાસને કૌશલ્યભૂષણરૂપશ્રીસં
 ૩૫ પ્રભાવનાભૂષણરૂપશ્રીસં
 ૩૬ તીર્થસેવાભૂષણરૂપશ્રીસં
 ૩૭ ધૈર્યભૂષણરૂપશ્રીસં
 ૩૮ જિનશાસને ભક્તિભૂષણરૂપશ્રીસં
 ૩૯ ઉપશમગુણરૂપશ્રીસં
 ૪૦ સંવેગગુણરૂપશ્રીસં
 ૪૧ નિવેદનગુણરૂપશ્રીસં
 ૪૨ અનુકમ્પાગુણરૂપશ્રીસં
 ૪૩ આસ્તિક્યગુણરૂપશ્રીસં
 ૪૪ પરતીર્થિકાદિવંદનવર્ગનરૂપશ્રીસં
 ૪૫ પરતીર્થિકાદિનમસ્કારવર્ગનરૂપશ્રીસં
 ૪૬ પરતીર્થિકાદિઆલાપવર્ગનરૂપશ્રીસં
 ૪૭ પરતીર્થિકાદિસંલાપવર્ગનરૂપશ્રીસં
 ૪૮ પરતીર્થિકાદિઅશનાદિદાનવર્ગનરૂપશ્રીસં
 ૪૯ પરતીર્થિકાદિગન્ધપુષ્પાદિપ્રેષણવર્ગનરૂપશ્રીસં
 ૫૦ રાજભલિયોગાકારયુક્તશ્રીસં
 ૫૧ ગણભલિયોગાકારયુક્તશ્રીસં
 ૫૨ બલભલિયોગાકારયુક્તશ્રીસં
 ૫૩ સુરભલિયોગાકારયુક્તશ્રીસં
 ૫૪ કાન્તારવૃત્ત્યાકારયુક્તશ્રીસં
 ૫૫ ગુરુનિષ્ઠાકારયુક્તશ્રીસં
 ૫૬ “સમ્યક્ત્વં ચારિત્રધર્મસ્ય મૂલમ્” ઇતિચિન્તનરૂપશ્રીસં
 ૫૭ “સમ્યક્ત્વં ધર્મપુરસ્ય દ્વારમ્” ઇતિચિન્તનરૂપશ્રીસં
 ૫૮ “સમ્યક્ત્વં ધર્મસ્ય પ્રતિષ્ઠાનમ્” ઇતિચિન્તનરૂપશ્રીસં

- ૫૯ “સમ્યક્ત્વં ધર્મસ્યાધાર.” ઇતિચિન્તનરૂપશ્રીસં
 ૬૦ “સમ્યક્ત્વં ધર્મસ્ય ભાગનમ્” ઇતિચિન્તનરૂપશ્રીસં
 ૬૧ “સમ્યક્ત્વં ધર્મસ્યનિધિસન્નિભમ્” ઇતિચિન્તનરૂપશ્રીસં
 ૬૨ “અસ્તિ જીવઃ” ઇતિ શ્રદ્ધાનસ્થાનયુક્તશ્રીસં
 ૬૩ “સ ચ જીવો નિત્યઃ” ઇતિ શ્રદ્ધાનસ્થાનયુક્તશ્રીસં
 ૬૪ “સ ચ જીવઃ કર્મભાણિ કરોતિ” ઇતિ શ્રદ્ધાનસ્થાનયુક્તશ્રીસં
 ૬૫ “સ ચ જીવઃ સ્વકૃતકર્મભાણિ વેદયતિ” ઇતિશ્રદ્ધાનસ્થાનયુક્ત
 શ્રીસં
 ૬૬ “જીવન્યાસ્તિ નિર્વાણમ્” ઇતિ શ્રદ્ધાનસ્થાનયુક્તશ્રીસદ્દર્શનાં
 ૬૭ “અસ્તિ મોક્ષોપાયઃ” ઇતિશ્રદ્ધાનસ્થાનયુક્ત શ્રીસદ્દર્શનાય નમઃ

સાતમે દિવસ.

૫૬-શ્રી જ્ઞાન.

વાર્ણ-સફેદ આયંબિલ એક
 ધાન્યનું તે ચોખાનું.

નવકારવાલી-વીસ. ઐ હ્રી
 નમો નાણસ્ય.

કાઉસગ્ગ-૫૧ લોગસસ.

સ્વસ્તિક-૫૧.

પ્રદક્ષિણા

ખમાસમણાં- } ૫૧.

ખમાસમણાનો દુહો:-

જ્ઞાનાવરણીય જે કર્મ છે, ક્ષય ઉપશમ તમ થાય રે.

તો હૂએ એહીજ આતમા, જ્ઞાન અબોધતા જાય રે-વીરં

જ્ઞાનપદના ૫૧ ગુણ:-

૧ સ્પર્શનેન્દ્રિય વ્યગ્નનાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ

૨ રસનેન્દ્રિયવ્યગ્નનાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ

- ૩ ઘ્રાણેન્દ્રિયવ્યગ્જનાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૪ શ્રોત્રેન્દ્રિયવ્યગ્જનાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૫ સ્પર્શનેન્દ્રિય-અર્થાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૬ રસનેન્દ્રિય-અર્થાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૭ ઘ્રાણેન્દ્રિય-અર્થાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૮ ચક્ષુરિન્દ્રિય-અર્થાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૯ શ્રોત્રેન્દ્રિય-અર્થાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૧૦ માનસાર્થાવગ્રહમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૧૧ સ્પર્શનેન્દ્રિય-ઇહામતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૧૨ રસનેન્દ્રિય-ઇહામતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૧૩ ઘ્રાણેન્દ્રિય-ઇહામતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૧૪ ચક્ષુરિન્દ્રિય-ઇહામતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૧૫ શ્રોત્રેન્દ્રિય-ઇહામતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૧૬ મન ઇહામતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૧૭ સ્પર્શનેન્દ્રિય-અપાયમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૧૮ રસનેન્દ્રિય-અપાયમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૧૯ ઘ્રાણેન્દ્રિય-અપાયમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૨૦ ચક્ષુરિન્દ્રિ-અપાયમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૨૧ શ્રોત્રેન્દ્રિય-અપાયમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૨૨ મનોઽપાયમતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૨૩ સ્પર્શનેન્દ્રિય-ધારણામતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૨૪ રસનેન્દ્રિય-ધારણામતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૨૫ ઘ્રાણેન્દ્રિય-ધારણામતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૨૬ ચક્ષુરિન્દ્રિય-ધારણામતિજ્ઞાનાય નમઃ
- ૨૭ શ્રોત્રેન્દ્રિય-ધારણામતિજ્ઞાનાય નમઃ

- ૨૮ મનોધારણાભાતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૨૯ અક્ષરશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૩૦ અનક્ષરશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૩૧ સંજિજ્ઞાતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૩૨ અસંજિજ્ઞાતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૩૩ સમ્યક્શ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૩૪ મિથ્યાશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૩૫ સાદિશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૩૬ અનાદિશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૩૭ સપર્યવસિતશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૩૮ અપર્યવસિતશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૩૯ ગમિકશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૪૦ અગમિકશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૪૧ અર્જપ્રવિષ્ટશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૪૨ અનર્જપ્રવિષ્ટશ્રુતજ્ઞાનાય નમઃ
 ૪૩ અનુગામિ-અવધિજ્ઞાનાય નમઃ
 ૪૪ અનનુગામિ-અવધિજ્ઞાનાય નમઃ
 ૪૫ વર્ધમાન-અવધિજ્ઞાનાય નમઃ
 ૪૬ હીયમાન-અવધિજ્ઞાનાય નમઃ
 ૪૭ પ્રતિપાતિ-અવધિજ્ઞાનાય નમઃ
 ૪૮ અપ્રતિપાતિ-અવધિજ્ઞાનાય નમઃ
 ૪૯ ઋજુમતિ-મનઃપર્યવજ્ઞાનાય નમઃ
 ૫૦ વિપુલમતિ-મનઃપર્યવજ્ઞાનાય નમઃ
 ૫૧ લોકાલોકપ્રકાશક-કેવલજ્ઞાનાય નમઃ

આઠમે દિવસ

૫૬-શ્રી ચારિત્ર.

વાણુ-સફેદ

આયંબિલ એક ધાન્યનું તે
ચોખાનું.નવકારવાલી-વીશ. ૐ હ્રીં
નમો ચરિત્રસ્સ

કાઉસગ્ગ-૭૦ લોગસ્સ.

સ્વસ્તિક-૭૦.

પ્રદક્ષિણા
ખમાસમણાં- } ૭૦

ખમાસમણાનો દુહો:-

બાણુ ચારિત્ર તે આતમા નિજસ્વભાવમાં રમતોરે.

લેશ્યા શુદ્ધ અલંકર્યો, મોહ વને નવી ભમતોરે-વીર૦

ચારિત્રપદના ૭૦ ગુણુ—

- ૧ પ્રાણુતિપાતવિરમણરૂપચારિત્રાય નમઃ
- ૨ મૃષાવાદવિરમણરૂપચારિત્રાય નમઃ
- ૩ અદત્તાદાનવિરમણરૂપચારિત્રાય નમઃ
- ૪ મૈથુનવિરમણરૂપચારિ૦
- ૫ પરિગ્રહવિરમણરૂપચારિ૦
- ૬ ક્ષમાધર્મરૂપચારિત્રાય નમઃ
- ૭ મૃદુતાધર્મરૂપચારિ૦
- ૮ આર્જવધર્મરૂપચારિ૦
- ૯ મુક્તિધર્મરૂપચારિ૦
- ૧૦ તપોધર્મરૂપચારિ૦
- ૧૧ સંયમધર્મરૂપચારિ૦
- ૧૨ સત્યધર્મરૂપચારિ૦
- ૧૩ શૌચધર્મરૂપચારિ૦

- ૧૪ અકિમ્બચનધર્મરૂપચારિં
 ૧૫ બ્રહ્મચર્યધર્મરૂપચારિં
 ૧૬ પૃથિવીરક્ષાસંયમચારિં
 ૧૭ ઉદકરક્ષાસંયમચારિં
 ૧૮ તેજોરક્ષાસંયમચારિં
 ૧૯ વાયુરક્ષાસંયમચારિં
 ૨૦ વનસ્પતિરક્ષાસંયમચારિં
 ૨૧ દ્વીન્દ્રિયરક્ષાસંયમચારિં
 ૨૨ ત્રીન્દ્રિયરક્ષાસંયમચારિં
 ૨૩ ચતુરિન્દ્રિયરક્ષાસંયમચારિં
 ૨૪ પચ્ચેન્દ્રિયરક્ષાસંયમચારિં
 ૨૫ અજીવરક્ષાસંયમચારિં
 ૨૬ પ્રેક્ષાસંયમચારિં
 ૨૭ ઉપેક્ષાસંયમચારિં
 ૨૮ અતિરિક્તવસ્તુભક્તાદિપરિસ્થાપનત્યાગરૂપસંયમચારિં
 ૨૯ પ્રમાણનરૂપસંયમચારિં
 ૩૦ મનઃસંયમચારિં
 ૩૧ વાક્સંયમચારિં
 ૩૨ કાયસંયમચારિં
 ૩૩ આચાર્ય વૈયાવૃત્યરૂપસંયમચારિં
 ૩૪ ઉપાધ્યાયવૈયાવૃત્યરૂપસંયમચારિં
 ૩૫ તપસ્વિવૈયાવૃત્યરૂપસંયમચારિં
 ૩૬ લઘુશિષ્યાદિવૈયાવૃત્યરૂપચારિં
 ૩૭ જ્ઞાનસાધુવૈયાવૃત્યરૂપચારિં
 ૩૮ સાધુવૈયાવૃત્યરૂપચારિં

- ૩૯ શ્રમણોપાસકવૈયાવૃત્યરૂપચારિં
 ૪૦ સર્જવૈયાવૃત્યરૂપચારિં
 ૪૧ કુલવૈયાવૃત્યરૂપચારિં
 ૪૨ ગણવૈયાવૃત્યરૂપચારિં
 ૪૩ પશુપણ્ડકાદિરહિતવસતિવસન બ્રહ્મગુપ્તિચારિં
 ૪૪ સ્ત્રીહાસ્યાદિવિકથાવર્જન બ્રહ્મગુપ્તિચારિં
 ૪૫ સ્ત્રી-આસનવર્જન બ્રહ્મગુપ્તિચારિં
 ૪૬ સ્ત્રી-અડ્ગોપાડ્ગનિરીક્ષણવર્જન બ્રહ્મગુપ્તિચારિં
 ૪૭ કુડચન્તરસ્થિતસ્ત્રીહાવલાવશ્રવણવર્જન બ્રહ્મગુપ્તિચારિં
 ૪૮ પૂર્વસ્ત્રીસંલોગચિન્તનવર્જન બ્રહ્મગુપ્તિચારિં
 ૪૯ અતિસરસઆહારવર્જન બ્રહ્મગુપ્તિચારિં
 ૫૦ અતિઆહારકરણવર્જન બ્રહ્મગુપ્તિચારિં
 ૫૧ અડ્ગવિભૂષાવર્જન બ્રહ્મગુપ્તિચારિં
 ૫૨ અનશનતપોરૂપચારિં
 ૫૩ ઔનોદર્યતપોરૂપચારિં
 ૫૪ વૃત્તિસંક્ષેપતપોરૂપચારિં
 ૫૫ રસત્યાગતપોરૂપચારિં
 ૫૬ કાયકલેશતપોરૂપચારિં
 ૫૭ સંલેષણાતપોરૂપચારિં
 ૫૮ પાચશ્ચિત્તતપોરૂપચારિં
 ૫૯ વિનયતપોરૂપચારિં
 ૬૦ વૈયાવૃત્યતપોરૂપચારિં
 ૬૧ સ્વાધ્યાયતપોરૂપચારિં
 ૬૨ ધ્યાનતપોરૂપચારિં
 ૬૩ કાયોત્સર્ગતપોરૂપચારિં

- ૬૪ અનન્તજ્ઞાનસંયુક્તચારિ૦
 ૬૫ અનન્તદર્શનસંયુક્તચારિ૦
 ૬૬ અનન્તચારિત્રસંયુક્તચારિ૦
 ૬૭ ક્રોધનિગ્રહકરણચારિ૦
 ૬૮ માનનિગ્રહકરણચારિ૦
 ૬૯ માયાનિગ્રહકરણચારિ૦
 ૭૦ લોભનિગ્રહકરણચારિ૦

નવમો દિવસ

પદ-શ્રી તપ

વર્ણ-સફેદ. આયંબિલ

એક ધાન્યનું તે ચોખ્ખાનું.

નવકારવાણી-વીશ—ૐ હ્રીં

નમો તવસ્સ.

કાઉસગ્ગ-૫૦ લોગસ્સ.

સ્વસ્તિક ૫૦

પ્રદક્ષિણાં } ૫૦
 ખમાસમણાં-

ખમાસણનો દુહો :—

ઇચ્છારોધે સંવરી, પરિણતિ સમતા યોગે રે.

તપ તે એહીજ આતમા, વવે નિજ ગુણ ભોગે રે.

વીર જિણેસર ઉપદીશે, સાંભળજો ચિત્ત લાઈરે,
 આતમ ધ્યાને આતમા, રિદ્ધિ મળે સર્વી આઈરે-વીર૦

તપ પદના ૫૦ ગુણ:—

૧ યાવત્કથિકતપસે નમ:

૨ ઈવરકથિકતપસે નમ:

૩ બાહ્ય-ઐનોદર્યતપસે નમ:

- ૪ અભ્યન્તર-ઐનોદર્યતપસે નમઃ
- ૫ દ્રવ્યતઃ-વૃત્તિસંક્ષેપતપસે નમઃ
- ૬ ક્ષેત્રતઃ-વૃત્તિસંક્ષેપતપસે નમઃ
- ૭ કાલતઃ-વૃત્તિસંક્ષેપતપસે નમઃ
- ૮ ભાવતઃ-વૃત્તિસંક્ષેપતપસે નમઃ
- ૯ કાયકલેશતપસે નમઃ
- ૧૦ રસત્યાગતપસે નમઃ
- ૧૧ ઇન્દ્રિય-કષાય-યોગવિષયકસંલીનતાતપસે નમઃ
- ૧૨ સ્ત્રી-પશુ-પણ્ડકાદિવર્જિતસ્થાનાવસ્થિતતપસે નમઃ
- ૧૩ આલોચનપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
- ૧૪ પ્રતિક્રમણપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
- ૧૫ મિશ્રપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
- ૧૬ વિવેકપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
- ૧૭ કાયેત્સર્ગપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
- ૧૮ તપઃપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
- ૧૯ છેદપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
- ૨૦ મૂલપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
- ૨૧ અનવસ્થિતપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
- ૨૨ પારિચ્ચિતપ્રાયશ્ચિત્તતપસે નમઃ
- ૨૩ જ્ઞાનવિનયરૂપતપસે નમઃ
- ૨૪ દર્શનવિનયરૂપતપસે નમઃ
- ૨૫ ચારિત્રવિનયરૂપતપસે નમઃ
- ૨૬ મનોવિનયરૂપતપસે નમઃ
- ૨૭ વચનવિનયરૂપતપસે નમઃ
- ૨૮ કાયવિનયરૂપતપસે નમઃ

- ૨૯ ઉપચારવિનયરૂપતપસે નમઃ
 ૩૦ આચાર્યવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ
 ૩૧ ઉપાધ્યાયવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ
 ૩૨ સાધુવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ
 ૩૩ તપસ્વિવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ
 ૩૪ લઘુશિષ્યાદિવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ
 ૩૫ જ્ઞાનસાધુવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ
 ૩૬ શ્રમણોપાસકવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ
 ૩૭ સંઘવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ
 ૩૮ કુલવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ
 ૩૯ ગણવૈયાવૃત્યતપસે નમઃ
 ૪૦ વાચનાતપસે નમઃ
 ૪૧ પૃચ્છનાતપસે નમઃ
 ૪૨ પરાવર્તનાતપસે નમઃ
 ૪૩ અનુપ્રેક્ષાતપસે નમઃ
 ૪૪ ધર્મકથાતપસે નમઃ
 ૪૫ આત્મધ્યાનનિવૃત્તિતપસે નમઃ
 ૪૬ રૌદ્રધ્યાનનિવૃત્તિતપસે નમઃ
 ૪૭ ધર્મધ્યાનચિન્તનતપસે નમઃ
 ૪૮ શુકલધ્યાનચિન્તનતપસે નમઃ
 ૪૯ બાહ્યકાર્યોત્સર્ગતપસે નમઃ
 ૫૦ અભ્યન્તરકાર્યોત્સર્ગતપસે નમઃ

છેલ્લે દિવસે વિશેષમાં નવપદ્મ મહારાજની વિસ્તારથી પૂજા ભણાવવી, તથા કૂળ-કૂલ નૈવેદ્ય વગેરે વિશેષ ચઢાવવાં.

નવપદ મંડલની રચના કરવી. રાત્રિ જાગરણ કરવું. શ્રીપાલ-
રાજાનો રાસ પૂર્ણ કરવો.

પ્રકારાન્તરે નીચે જણાવેલા નવ દુહાવડે પણ ખમાસમણા
ઠઠ શકાય છે :—

પરમ પંચ પરમેષ્ઠીમાં, પરમેશ્વર ભગવાન;
ચાર નિક્ષેપે ધ્યાઈએ, નમો નમો શ્રીજિનભાણુ. ૧

ગુણ અનંત નિર્મળ થયા, સહજ સ્વરૂપ ઉત્તમ;
અષ્ટ કર્મભળ ક્ષય કરી, ભયે સિદ્ધ, નમો તાસ. ૨

છત્રીશ છત્રીશી ગુણે, યુગપ્રધાન મુર્ણીદ;
જિનમત પરમત જાણતા, નમો નમો તેહ સૂરીદ. ૩

બોધ સૂક્ષ્મ વિણુ જીવને, ન હોય તત્ત્વ પ્રતીત;
ભણે ભણાવે શિષ્યને, જ્ય જ્ય પાઠક ગીત. ૪

સ્વાદ્રાઢ ગુણ પરિણમ્યે, રમતા સમતા સંગ;
સાધે શુદ્ધાનંદતા, નમો નમો સાધુ સુરંગ. ૫

લોકાલોકના ભાવ જે, કેવળી ભાષિત જેહ;
સત્ય કરી અવધારતો, નમો નમો દર્શન તેહ. ૬

અધ્યાત્મ જ્ઞાને કરી, વિઘટે ભવ ભ્રમ ભીતિ;
સત્ય ધર્મ તે જ્ઞાન છે, નમો નમો જ્ઞાનની રીતિ. ૭

સ્તનત્રયી વિણુ સાધના, નિષ્કળ કહી સદૈવ;
ભાવરચણનું નિધાન છે, જ્ય જ્ય સંયમી જીવ. ૮

કર્મ તપાવે ચીકણાં, ભાવ મંગળ તપ જાણ;
પચાસ લબ્ધિ ઉપજે, જ્ય જ્ય તપ ગુણ ખાણ. ૯

પારણાના દિવસનો વિધિ.

પારણાને દિવસે ઓછામાં ઓછું બેઆસણાનું પચ્ચક્ષ્ણાણુ કરવું. હંમેશ મુજબ પ્રતિક્રમણ, પડિલેહણ, દેવવંદન, વાસ-ક્ષેપપૂજા, ગુરૂવંદન ઇત્યાદિક કરી નાહી, શુદ્ધ થઇ, સ્નાત્ર તથા સત્તરલેદી પૂજા ભણાવવી, તે દિવસે કાઊસગ્ગ, સ્વસ્તિક, પ્રદક્ષિણા નવ નવ કરવા, તથા ખમાસમણાં નવ નવ દેવા. **ૐ હ્રી શ્રી વિમલેશ્વરચક્રેશ્વરીપૂજિતાયશ્રીસિદ્ધચક્રાય નમઃ.** એ પદની વીસ નવકારવાળી ગણવી.

નવપદ મંડળની રચનાનો વિધિ.

શાલિ (ચોખા) પ્રમુખ પાંચ વર્ણના ધાન્ય એકઠા કરી સિદ્ધચક્રના મંડળની રચના કરવી. અરહિંતાદિક નવેય પદોને વિષે શ્રીકૃષ્ણના ગોળાઓ મૂકવા. ખીજેરા, ખારેક, દાડમ, નારંગી, સોપારી ઇત્યાદિ કૃષ્ણ ગોઠવીને મૂકવા. નવચક્ર અને દશદિક્ષ-પાળની રચના કરવી. મંડળ જેમ બને તેમ સુશોભિત થાય તેવી રીતે સોના રૂપાના વરખથી તથા ધ્વજાઓ વિગેરેથી શણ-ગારી આકર્ષક બનાવવું. રચનાની વિશેષ ગોઠવણ તેના જાણુ-કાર પાસેથી શીખી લેવી.

કાઊસગ્ગ કરવાનો વિધિ.

ખમાસમણુ દઇ ઈચ્છારેણ સંદિસહ ભગવન્ (જે દિવસે જે પદ હોય તે પદ) આરાધનાર્થ કાઊસગ્ગ કરૂં? ઇચ્છં 'વન્દ્યવન્તિઆએઽન્નત્થં' કહી, [જેટલાલોગસસનો હોય તેટલાનો] કાઊસગ્ગ કરવો, કાઊસગ્ગ પારી ને પ્રગટ રીતે એક લોગસસ કહેવો.

પડિલેહણનો વિધિ

ખમાસમાણુ દેઇ, ઇરિયાવહિયં પડિઝમી-ઇચ્છાકા-
રેણુ સંદિસહ ભગવન પડિલેહણુ કરૂં ? ઇચ્છ” કહી,
ક્રિયામાં વપરાતા સર્વ ઉપકરણોની પ્રતિલેખના કરવી. પછી
ઇરિયાવહિયં પડિઝમી-કાળે લેવો. કાળે જોઇ સામાયિકમાં
હોઇએ તો ‘આણુજાણુહ જરસગો’ કહી, ત્રણ વખત
‘વાસિરે’ કહી, યોગ્ય સ્થાનકે પરહવો, પછી પરહવાની
ઇરિયાવહિ કરવી.

દેવવંદનનો વિધિ.

પ્રથમ-ઇરિયાવહિયં પડિઝમી-ઉત્તરાસંગ નાખી ચૈત્ય-
વંદન કરવું. નમુત્યુણું સુધી કહી, જયવીયરાયં અરધા કહેવા.

પછી ખમાસમાણુ દેઇ ચૈત્યવંદનનો આદેશ માગી, ચૈત્ય-
વંદન બોલવું. નમુત્યુણું સુધી કહી, ઉભા થઇ ‘અરિ-
હંત ચેઇયાણું વંદણુવતિં અન્નત્થં’ કહી, એક નવ-
કારનો કાઉસગ કરવો, પારી, નમોહંતિસદ્ધાં કહી, પહેલી
થોય કહેવી, પછી ‘લોગસ્સં વંદણું અન્નત્થં’ કહી,
એક નવકારનો કાઉસગ પારી, બીજી થોય કહેવી, તે પ્રમાણે
પુખ્ખરવરં અને સિદ્ધાણું બુદ્ધાણું કહી અનુક્રમે ત્રીજી
ને ચોથી થોય બોલવી. ચોથી થોય વખતે ફરી ‘નમોહંતં’
બોલવું. અને ‘વંદણુવતિં’ ને બદલે ‘વેયાવચ્ચ-
ગરાણું’ કહેવું.

પછી નમુત્યુણું કહી પ્રથમની વિધિ પ્રમાણે બીજી ચાર
થોયો કહી નમુત્યુણું જાવંતિ ચેઇયાઇં જાવંત કેવિ
સાહુ કહી, સ્તવન બોલવું, પછી જયવીયરાય અરધા કહેવા.

ફરી ખમાસમણ દેઈ ત્રીજું ચૈત્યવંદન નમુત્યુણું સુધી કરવું. પછી જયવીયરાય આખા કહેવા સવારના દેવવંદન પછી ખમાસમણ દેઈ, ઇચ્છાકારેણું સંદેસહ ભગવન! સજ્જાય કંઈ? ઇચ્છા, કહી એક નવકાર બોલી, મન્હ જિણાણુંની સજ્જાય કહેવી. મધ્યાન્હ તથા સાંજના દેવવંદનમાં સજ્જાય કહેવાની જરૂર નથી.

પચ્ચક્ખાણુ પારવાનો વિધિ.

ખમાં ઇરિયાં પડક્કમી, જગચિંતામણિનું ચૈત્યવંદન નમુત્યુણું જાવંતિ ચેઇયાઇં જાવંત કેવિસાહૂં નમો-હંતં ઉવસગ્ગહરં યાવત્ જયવીયરાયં પૂરા પર્થત કરવું.

પછી સજ્જાયનો આદેશ માગી, નવકાર ગણી, મન્હ જિણાણુંની સજ્જાય કહેવી. પછી ખમાસમણ દેઈ ‘ઇચ્છાં કહી મુહપત્તિ પડીલેહવી.

પછી ખમાસમણ દેઈ ‘ઇચ્છાકારેણું સંદેસહ ભગવન પચ્ચક્ખાણુ પાડું?’ ‘યથાશક્તિ’ ખમાં ઇચ્છાં ‘પચ્ચક્ખાણુ પાર્યું.’ ‘તહત્તિ’ કહી, મુઠીવાળી જમણે હાથ ચરવળા ઉપર સ્થાપી, એક નવકાર ગણી બોલવું.

‘ઉગ્ગચ્ચે સૂરે નમુક્કારસહિયં પોરિસીં, સાઠ પોરિસીં, સૂરે ઉગ્ગચ્ચે પુરિમહ્મુક્કિસહિયં પચ્ચક્ખાણુ કર્યું ચોવિહાર, આયં-બિલ એકાસણું પચ્ચક્ખાણુ કર્યું તિવિહાર, પચ્ચક્ખાણું ક્કાસિયં, પાલિયં, સોહિયં, તીરિયં, કીટ્ટિયં, આરાહિયં, જં ચ ન આરાહિયં, તસ્સ મિચ્છામિ હુક્કહં.

આ પ્રમાણે પાઠ બોલી એક નવકાર ગણી પચ્ચક્ખાણુ પારવું.

આયંબિલ કર્યા પછી ચૈત્યવંદન કરવાનો વિધિ.

અમાસમણ દેઇ ઇરિયાવાહિયં પડિછમી, ઇચ્છાકારેણ
સંદિસહ ભગવન ! ચૈત્યવંદન કડં ? ઇચ્છં, કહી જગ-
ચિન્તામણીનું ચૈત્યવંદન જયવીયરાય પર્યંત કરવું.
દેરાસરે કરો તો અરિહંત ચેઇયાણું વંદણું અન્નતથા
કહી, એક નવકારનો કાઉસણ કરી, પારી થાય કહેવી.

ઉજમણાનો વિધિ.

સાડા ચાર વર્ષે તપ પૂર્ણ થયે, પોતાની શક્તિ-વૈભવ અનુ-
સાર ઉજમણું કરવું. ઉજમણું કરવાથી તપની સફળતા, લક્ષ્મીનો
સદ્વ્યય, શુભ ધ્યાનની વૃદ્ધિ, સુલભ યોધિપણું, ભવ્ય જીવોને
સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ, શ્રી તીર્થંકર દેવની અપૂર્વ ભક્તિ, શ્રીજિનશા-
સનની પ્રભાવના ઇત્યાદિ મહા લાભોની પ્રાપ્તિ થાય છે. ઉજમણાથી
વીર્યેદ્ધાસની વૃદ્ધિ થાય છે. ઉજમણું કરતાં વિશાળ મંડપ
ખાંધી શ્રીસિદ્ધચક્રનાં મંડલની સ્થાપના કરી મહોત્સવ કરવો.
ચંત્રની ગોડવણ, પીઠિકાની રચના વિગેરેનું સ્વરૂપ ગીતાર્થ
શુરુ પાસેથી સમજી લેવું, ધનની શક્તિ અનુસાર નવાન ચત્તે
જીર્ણોદ્ધારો, જિનખિંઓ, ધર્મશાળાઓ, ઉપાશ્રયો કરાવવા; તથા
જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રનાં ઉપકરણો એકઠાં કરી ઉજમણામાં મૂકવાં.

મન્હ જિણાણુંની સજઝાય.

મન્હ જિણાણું આણું, મિચ્છં પરિહરહ ધરહ સમ્મત્તં;

ઇવ્વિહ-આવસ્સયંમિ, ઉજ્જુત્તો હોઇ પઇદિવસં.

૧

પવ્વેસુ પોસહવયં, દાણું-સીલં-તવો અ ભાવો અ;

સજઝાય-નમુક્કારો, પરોવયારો અ જયણા અ.

૨

જિણુપૂઆ જિણુથુણુણું, ગુરુથુઅસાહમ્મિઆણ વચ્છદ્ધં;
વવહારસ્સ ય સુદ્ધી, રહજ્જતા તિથજ્જતા ય. ૩

ઉવસમ-વિવેગ-સંવર,-ભાસાસમિધં છજ્જવક્કણા ય;
ધમ્મિઅજ્જણુ-સંસગ્ગો, કરણુદ્ધમો ચરણુપરિણામો ૪

સંઘોવરિ બહુમાણો, પુથ્યયલ્લિહણું-પભાવણા તિથે;
સઠ્ઠાણુ કિચ્ચમેઅં, નિચ્ચં સુગુરુવચ્ચેસેણું. ૫

સંથારા પોરિસી સૂત્ર.

નિસીહિ નિસીહિ નિસીહિ, નમો ખમાસમણાણું ગોચમા-
ધણું મહામુણીણું.

આણુન્નાણુહ જિદ્દિન્ન! આણુન્નાણુહ પરમગુરુ ! ગુરુગુણુ-
રચણેહિં મંડિયસરીરા ! બહુપડિપુત્તા પોરિસી, રાધ્યસંથારચ્ચે
હામિ. ૧

આણુન્નાણુહ સંથારં, બાહુવહાણેણું વામપાસેણું;
કુકુડિપાયપસારણુ, અતરંત પમન્નચ્ચે ભૂમિં. ૨
સંકેધંઅ સંડાસા, ઉવ્વટ્ટંતે અ કાયપડિલેહા;
દ્વવાધઉવચ્ચેગં, ઊસાસનીરંભણાલોચ્ચે. ૩

જઠં મે હુન્ન પમાચ્ચો, ઇમસ્સ દેહસ્સિમાધંચણીચ્ચે;
આહારમુવહિદ્દેહં, સવ્વં તિવિહેણુ વોસિરિચ્ચં. ૪

ચત્તારિ મંગલં-અરિહંતા મંગલં, સિદ્ધા મંગલં,
સાહૂ મંગલં, કેવલિપન્નત્તો ધમ્મો મંગલં. ૫

ચત્તારિ લોગુત્તમા-અરિહંતા લોગુત્તમા, સિદ્ધા લોગુત્તમા,
સાહૂ લોગુત્તમા, કેવલિપન્નત્તો ધમ્મો લોગુત્તમો. ૬

ચત્તારિ સરણું પવન્નમ્મિ-અરિહંતે સરણું પવન્નમ્મિ,

સિદ્ધે સરણું પવન્નમિ, સાહૂ સરણું પવન્નમિ, કેવલિપન્નત્તં
ધમ્મં સરણું પવન્નમિ. ૭

પાણુધવાયમલિચ્ચં, ચોરિક્કં મેઢૂણું દવિણુમુચ્છં;
કેહં માણું માયં, લોલં પિન્નજં તહા દોસં. ૮

કલહં અખ્ખલક્ખાણું, પેસુન્નં રથંચરધસિમાઉત્તં;
પરપરિવાયં માયા-મેસં મિચ્છત્તસલ્લં ચ. ૯

વોસિરિસુ ઇમાઈ, મુખ્ખમગ્ગસંસગ્ગવિગ્ધભૂઆઈ;
દુગ્ગાઈનિબંધણાઈ, અદ્દારસ પાવધાણાઈ. ૧૦

‘એગોહં નત્થિ મે કેઈ, નાહમન્નસ્સ કરસઈ’
એવં અદ્દીણુમણસો, અપ્પાણુમણુસાસઈ. ૧૧

‘એગો મે સાસએા અપ્પા, નાણુદંસણુસંજુએા,
સેસા મે ખાહિરા ભાવા, સંવે સંજ્ઞેગલક્ખણા.’ ૧૨

સંજ્ઞેગમૂલા જીવેણ, પત્તા દુક્ખપરંપરા;
તમ્હા સંજ્ઞેગસંબંધં, સંવં તિવિહેણુ વોસિરિચ્ચં. ૧૩

અરિહંતો મહ દેવો, જીવજીવં સુસાહુણો ગુરુણો;
જિણુપણુત્તં તત્તં, ઇચ્છ સમ્મત્તં મચ્છે ગહિચ્ચં. (૩) ૧૪

ખમિચ્ચ ખમાવિચ્ચ મઈ ખમિચ્ચ, સંવહ જીવનિકાય;
સિદ્ધહ સાખ આલોચણુહ, મુજ્જહ વઈર ન ભાવ. ૧૫

સંવે જીવા કમ્મવસ, ચઉદ્ધરાજ ભમંત;
તે મે સંવ ખમાવિચ્ચા, મુજ્જવિ તેહ ખમંત. ૧૬

જં જં મણેણુ ખદ્દં, જં જં વાચ્છેણુ ભાસિયં પાવં;
જં જં કાચ્છેણુ કયં, મિચ્છામિ દુક્કહં તસ્સ.’ ૧૭

પચ્ચક્ષુખાણો.

ઉપવાસનું પચ્ચક્ષુખાણ

સૂરે ઉગ્ગચ્ચે અણ્ણત્તરૂં પચ્ચક્ષુખાઈ, ચઉવિહંપિ આહારં-
તિવિહંપિ આહારં-અસણું, પાણું, ખાઈમં સાઈમં, અન્નત્થણ્ણા-
ભોગેણું, સહસાગારેણું, પારિટ્ઠાવણિયાગારેણું, મહત્તરાગારેણું,
સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું,

પાણુહાર-પોરિસિં, સાઈપોરિસિં, સૂરે ઉગ્ગચ્ચે પુરિમઠ્ઠં,
અવઠ્ઠં, મુટ્ઠિસહિયં પચ્ચક્ષુખાઈ, અન્નત્થણ્ણાભોગેણું, સહસાગારેણું,
પચ્છન્નકાલેણું દિસામોહેણું, સાહુવયણેણું, મહત્તરાગારેણું,
સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું,

પાણુસ્સ-લેવેણુ વા અલેવેણુ વા, અચ્છેણુ વા ળહુલેવેણુ વા,
સસિત્થેણુ વા અસિત્થેણુ વા વોસિરઠં.

આયંખિલનું પચ્ચક્ષુખાણ

ઉગ્ગચ્ચે સૂરે નમુક્કારસહિયં, પોરિસિં, સાઈપોરિસિં, સૂરે
ઉગ્ગચ્ચે પુરિમઠ્ઠં, અવઠ્ઠં, મુટ્ઠિસહિયં પચ્ચક્ષુખાઈ, ઉગ્ગચ્ચે સૂરે-ચઉ-
વિહંપિ આહારં-અસણું, પાણું, ખાઈમં, સાઈમં, અન્ન-
ત્થણ્ણાભોગેણું, સહસાગારેણું, પચ્છન્નકાલેણું, દિસામોહેણું,
સાહુવયણેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું,

આયંબિલં પચ્ચક્ખાઈ, અન્નત્થણ્ણભોગેણું, સહસાગારેણું,
લેવાલેવેણું, ગિહત્થસંસટ્ટેણું, ઉક્કિખત્તવિવેગેણું, પારિટ્ટાવણિયા-
ગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણું,

એગાસણું પચ્ચક્ખાઈ-*તિવિહંપિ આહારં-અસણું, ખાઈમં,
સાઈમં, અન્નત્થણ્ણભોગેણું, સહસાગારેણું, સાગારિઆગારેણું,
આઈંટણુપસારેણું, ગુરુઅખ્ખુટ્ટાણેણું, પારિટ્ટાવણિયાગારેણું, મહ-
ત્તરાગારેણું, સવ્વસમાહિવત્તિયાગારેણું,

પાણુસ્સ-લેવેણુ વા અલેવેણુ વા, અચ્છેણુ વા બહુલેવેણુ
વા, સસિત્થેણુ વા અસિત્થેણુ વા, વોસિરઈ.

દેસાવગાસિઅનું પચ્ચક્ખાણુ

(૧૪) નિયમ ધારવાવાળાને સાથે દેસાવગાસિય પચ્ચક્ખાણુ
લેવું હોય તો—

દેસાવગાસિયં ઉવભોગપરિભોગં પચ્ચક્ખાઈ, અન્નત્થણ્ણ-
ભોગેણું, સહસાગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સવ્વસમાહિવત્તિયા-
ગારેણું, વોસિરઈ.

એ પચ્ચક્ખાણુ પણ સાથે બોલવું.

* હામ ચક્રવિહાર કરવો હોય તો—

“એગાસણું પચ્ચક્ખાઈ-ચક્રવિહંપિ આહારં-અસણું, પાણું,
ખાઈમં, સાઈમં.” એ પ્રમાણે બોલવું.

આયંખિલ કરી મુખશુદ્ધિ કર્યા પછી ઉઠતાં
તિવિહારનું પરચક્ષ્માણુ.

દિવસચરિમં પરચક્ષ્માઈ—તિવિહારં—અસણું,
ખાઈમં, સાઈમં, અન્નતથણભોગેણું, સહસાગારેણું, મહત્તરા-
ગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું, વોસિરઈ.

મુદ્દિસહિયંનું પરચક્ષ્માણુ.

મુદ્દિસહિયં પરચક્ષ્માઈ—અન્નતથણભોગેણું, સહસાગારેણું,
મહત્તરાગારેણું સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું, વોસિરઈ.

“ગાંઠસહિયં,” “વેઠ્ઠસહિયં,” પરચક્ષ્માણુ કરવું હોય તો તે
શબ્દો બોલવા.

પાણહારનું પરચક્ષ્માણુ.

પાણહાર દિવસચરિમં પરચક્ષ્માઈ, અન્નતથણભોગેણું,
સહસાગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું,
વોસિરઈ.

પારણાને દિવસે એકાસણા ખિયાસણાનું પરચક્ષ્માણુ.

ઉગ્ગએ સૂરે-નમુક્કારસહિયં પોરિસિં, સાઈપોરિસિં, મુદ્દિ-
સહિયં, પરચક્ષ્માઈ, ઉગ્ગએ સૂરે-ચઉવિહારંપિ આહારં—અસણું,
પાણું, ખાઈમં, સાઈમં, અન્નતથણભોગેણું, સહસાગારેણું,
પરચન્નકાલેણું, દિસામોહેણું, સાહુવયણેણું, મહત્તરાગારેણું,
સંવસમાહિવત્તિયાગારેણું,

વિગઈઓ પરચક્ષ્માઈ-અન્નતથણભોગેણું, સહસાગારેણું-
લેવાલેવેણું, ગિહત્થસંસદેણું, ઉદ્ધિખત્તવિવેગેણું, પદુચ્ચમદ્ધિખ

એણું, પારિઠાવણિયાગારેણું, મહત્તરાગારેણું, સંવસમાહિવત્તિ-
યાગારેણું,

*એગાસણું, બિયાસણું, પચ્ચક્ખાઈ-તિવિહંપિ આહારં,
અસણું, ખાઈમં, સાઈમં, અન્નતથણભોગેણું, સહસાગારેણું,
સાગારિયાગારેણું, આઉંટણપસારેણું, ગુરુઅખ્ખુઠ્ઠાણેણું, પારિ-
ઠાવણિયાગારેણું.

પાણુસ્સ-લેવેણુ વા અલેવેણુ વા, અચ્છેણુ વા.બહુલેવેણુ વા,
સસિત્થેણુ વા અસિત્થેણુ વા, વોસિરઠ.

ઓળી કરનાર ભાઈપહેનોને આવશ્યક સૂચનાઓ.

- (૧) આ દિવસોમાં જેમ અને તેમ કષાયનો ત્યાગ કરવો અને વિકથા કરવી નહિ.
- (૨) આ દિવસોમાં આરંભોનો ત્યાગ કરવો અને કરાવવો તથા બની શકે તેટલી 'અમારિ' પગાવવી.
- (૩) દેવપૂજનનાં કાર્ય સિવાય અગ્નિત્ત પાણીનો ત્યાગ રાખવો.
- (૪) પહેલા અને પાછલા દિવસ સાથે બધા દિવસોમાં મન વચન અને કાયાથી નિર્મળ બ્રહ્મચર્યનું પાલન કરવું. કુદૃષ્ટિ પણ કરવી નહિ.
- (૫) જતાં આવતાં ઇર્થાસમિતિનો ખાસ ઉપયોગ રાખવો.
- (૬) કોઈ પણ ચીજ લેતાં મૂકતાં, કટાસણું સંચારીયું પાથરતાં, ચતનાપૂર્વક પૂંજવા પ્રમાર્જવાનો ઉપયોગ રાખવો.
- (૭) થુંક, બગખો, લીંટ જેમ તેમ નાંખવા નહિ, પણ

* જો બિયાસણું જ કરવું હોય તો 'એગાસણું' બોલવું નહિ, અને એકાસણું કરવું હોય તો 'બિયાસણું' બોલવું નહિ.

રૂમાલ રાખીને તેમાં કાઢવા ખાસ ઉપયોગ રાખવો, તેથી પણ જીવરક્ષા ઘણી થઈ શકે છે.

- (૮) પ્રતિક્રમણ, પડિલેહણ, દેવવંદન, પ્રભૂપૂજન વિગેરે ક્રિયા કરતાં, ગુણુણું ગણુતાં, આહાર વાપરતાં, માર્ગે જતાંઆવતાં, સ્થાંડિલ માત્રું કરતાં બોલવું નહિ.
- (૯) આયંજિલ કરતી વખતે આહાર સારો યા ખરાબ હોય તેના ઉપર રાગ દ્વેષ કરવો નહિ. વાપરતાં ‘સુર સુર’ ‘ચબ ચબ’ શબ્દ નહિ કરવાં. એટલાડ પડે નહિ તેવી રીતે ઉપયોગ રાખવો.
- (૧૦) ચાદ નિયમો હંમેશા ધારવા ઉપયોગ રાખવો.
- (૧૧) પાણી પીધા પછી ખાલો તુરત જ લુંછી નાંખવો, તેમ નહિ કરવાથી બે ઘડી પછી સંમૂર્છિમ જીવોની ઉત્પત્તિ થાય છે.
- (૧૨) થાળી વાડકા વગેરે તમામ વાસણો નામ વિનાનાં તથા વસ્ત્રો ધોયેલાં વાપરવા, સાંધેલાં ફાટેલાં ન વાપરવાં.
- (૧૩) ભાણા માંડવાના પાટલાઓ ડગતા ન રહે તેનો ખાસ ઉપયોગ રાખવો.
- (૧૪) નવકારવાળી, પુસ્તક વિગેરે શુદ્ધ ઉંચે સ્થાનકે મૂકવાનો ઉપયોગ રાખવો, ચરવળે ભરાવી દેવાથી તથા કટાસણા ઉપર જેમ તેમ મૂકી દેવાથી આશાતના થાય છે.
- (૧૫) દરેક ક્રિયા ઉભા ઉભા પ્રમાદ રહિતપણે કરવી.

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધન વિધિ

દ્વિતીય વિભાગ

શ્રી જિનેન્દ્ર સ્તુતિ સંગ્રહ

અઘાભવત્સફલતા નયનદ્વયસ્ય,
દેવ ત્વદીયચરણામ્બુજવીક્ષણેન;
અઘ ત્રિલોકતિલક પ્રતિભાસતે મે,
સંસારવારિધિરયં ચુલુકપ્રમાણુઃ.

૧

કલેવ ચન્દ્રસ્ય કલંકમુકતા, મુકતાવલિશ્રારુણુપ્રપન્ના;
જગત્રયસ્યાભિમતં દદાના, જૈનેશ્વરી કલ્પલતેવ મૂર્તિઃ.

૨

ધન્યોઽં કૃતપુણ્યોઽં, નિસ્તીર્ણોઽં ભવાર્ણવાત,
અનાદિભવકાન્તારે, દૃષ્ટો યો ન શ્રુતો મયા.

૩

અઘ પ્રક્ષાલિતં ગાત્રં, નેત્રે ચ વિમલીકૃતે.
મુકતોઽં સર્વપાપેભ્યો, જિનેન્દ્ર તવ દર્શનાત્.

દર્શનાત્ હુરિતધ્વંસઃ, વન્દનાત્ વાગ્મિછતપ્રદઃ;
પૂજનાત્ પૂરકઃ શ્રીણાં, જિનઃ સાક્ષાત્ સુરદ્રુમઃ.

૪

ઐન્દ્રશ્રેણિનતા પ્રતાપભવનં ભવ્યાકિંનેત્રામૃતં,
સિદ્ધાન્તોપનિષદ્વિચારચતુરૈઃ પ્રીત્યા પ્રમાણીકૃતા;
મૂર્તિઃ સ્ફૂર્તિમતી સદા વિજયતે જૈનેશ્વરી વિસ્તુરન્;
મોહોન્માદધનપ્રમાદમદિરામતૈરનાલોકિતા. ૬

નેત્રાનન્દકરી ભવોદધિતરી, શ્રેયસ્તરોર્મચ્ચરી,
શ્રીમદ્ધર્મમહાનરેન્દ્રનગરી, વ્યાપદ્ભતાધૂમરી;
હર્ષોત્કર્ષ શુભપ્રભાવલહરી, રાગદ્વિષાં જિત્વરી,
મૂર્તિઃ શ્રીજિનપુર્ણવસ્ય ભવતુ શ્રેયસ્કરી દેહિનામ્. ૭

અર્હન્તો ભગવન્ત ઇન્દ્રમહિતાઃ, સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધિસ્થિતાઃ,
આચાર્યા જિનશાસનોક્ષતિકરાઃ, પૂજ્યા ઉપાધ્યાયકાઃ;
શ્રીસિદ્ધાન્તસુપાઠકા, મુનિવરા રત્નત્રયારાધકાઃ,
પગ્થૈતે પરમેષ્ઠિનઃ પ્રતિદિનં કુર્વન્તુ વો મર્જંભમ્. ૮

અશોકવૃક્ષઃ સુરપુષ્પવૃષ્ટિઃ, દિવ્યધ્વનિશ્ચામરમાસનં ચ;
ભામણ્ડલં હન્દુભિરાતપત્રં, સત્ પ્રાતિહાર્યાણિ જિનેશ્વરાણાં. ૯
પૂર્ણાનન્દમયં, મહોદયમયં, કેવલચિદ્દેહમયં,
રૂપાતીતમયં, સ્વરૂપરમણં, ત્યાભાવિકીશ્રીમયમ્;
જ્ઞાનોદ્યોતમયં, કૃપારસમયં, ત્યાદ્વાદવિદ્યાલયં,
શ્રીસિદ્ધાચલતીર્થરાજમનિશં, વન્દેહમાદીશ્વરમ્. ૧૦

સકલ કરમ વારી, મોક્ષમાર્ગાધિકારી,
ત્રિભુવનઉપકારી, કેવલજ્ઞાનધારી;
ભવિજન નિત્ય સેવો, દેવ એ ભક્તિભાવે,
એહી જિનવર ભજંતાં, સર્વ સંપત્તિ આવે.
જિનવર પદ સેવા સર્વ સંપત્તિ દાઈ,
નિશદિન સુખદાઈ, કલ્પવલ્લિ સહાઈ;

નમિ-વિનમિ લહીજે સર્વ વિદ્યા વડાઈ,
રિષભ જિનહ સેવા સાધતાં તેહ પાઈ. ૧૧

તુભ્યં નમસ્ત્રિભુવનાર્તિહારાય નાથ !
તુભ્યં નમઃ ક્ષિતિતલામલભૂષણાય;
તુભ્યં નમસ્ત્રિજગતઃ પરમેશ્વરાય;
તુભ્યં નમો જિન ! ભવોદ્ધિશોષણાય. ૧૨

યેઃ શાન્તરાગરુચિભિઃ પરમાણુભિસ્ત્વં,
નિર્માપિતસ્ત્રિભુવનૈકલલામભૂત ! ;
તાવન્ત એવ ખલુ તેષ્યણુવઃ પૃથિવ્યાં
યત્તે સમાનમપરં નહિ રૂપમસ્તિ. ૧૩

ધન્યાસ્ત એવ ભુવનાધિપ ! યે ત્રિસન્ધ્ય-
મારાધયન્તિ વિધિવદ્ વિધુતાન્યકૃત્યાઃ;
ભક્ત્યોદ્ધિસત્પુલકપદ્મલદેહદેશાઃ
પાદ્મયં તવ વિભો ! ભુવિ જન્મભાજઃ. ૧૪

દીનોદ્ધારધુરન્ધરસ્ત્વદપરો નાસ્તે મદન્યઃ કૃપા—
પાત્રં નાત્ર જને જિનેશ્વર ! તથાપ્યેતાં ન યાચે શ્રિયમ્;
કિન્ત્વહ્નિનિદમેવ કેવલમહો સદ્ગોધિરત્નં શિવં;
શ્રીરત્નાકર ! મંગલૈકનિલય ! શ્રેયસ્કરં પ્રાર્થયે. ૧૫

દીઠોરે નંદન નાભિ નરિંદનોરે,

દેવનો દેવ દયાળ રે,

આજ મહોદય મેં લહ્યો રે,

મારાં પાપ ગયાં પાયાળ રે.

તિહુઅણુનાયક તું વડોરે લોલ, તુજ સમ અવર ન કોય રે,
દાદા દરિસણુ દીજીયે રે લોલ. ૧

લલું થયું મેં પ્રભુ ગુણુ ગાયા, રસનાનો રસ લીધો રે,
દેવચંદ્ર કહે મારાં મનનો, સકલ મનોરથ સીધો રે. ૨

ભવોભવ તુમ ચરણની સેવા, હું તો માગું દેવાધિદેવા!
સામુ જીએને સેવક જાણી, એવી **ઉદયરતનની** વાણી. ૩

તું અકલંકી રૂપ સરૂપી, પરમાનંદ પદ તું દાપી;
તું શંકર પ્રહ્લા જમદીશ્વર, વીતરાગ તું નિરમાપી. ૧

અનુપમ રૂપ દેખી તુજ રીઝે, સુરનરનારીકે વૃન્દા;
નમો નિરંજન કૃષ્ણીપતિ સેવિત, પાસ ગોડીયા સુખકન્દા. ૨

કાને કુંડલ શિર શત્ર ખીરાજે, ચક્રટીકા નિરધારી;
અષ્ટ ખીજેડું હાથ સોડીએ, તુમ વન્દે સહુ નરનારી. ૩

અગ્નિકાષ્ઠાસે સર્પ નિકાલા, મંત્ર સુણાયા બહુ ભારી;
પૂર્વ જનમકા વૈર ખોલાયા, જળ વરસાયા નિરધારી. ૪

જળ આવી પ્રભુ નાકે અડીયા, આસન કંથ્યા નિરધારી,
નાગ નાગણી છત્ર ધરે છે, પૂર્વ જનમકા ઉપગારી. ૫

રૂપવિજય કહે સુણુ મેરી લાવણી, એમી શોભા બહુ સારી,
માતાપિતા અંધવ સહુ સાથે, સંયમ લીધા નિરધારી. ૬

પ્રશમરસનિમગ્નં દષ્ટિયુગ્મં પ્રસન્નં,
વદનકમલમર્દુઃ કામિનીસંગશૂન્યં,
કરયુગમપિ યત્તે શસ્ત્રસંબન્ધવન્ધ્ય;
તદ્દક્ષિ જગતિ દેવો વીતરાગસ્ત્વમેવ. ૧

સરસશાન્તિસુધારસસાગરં,
 શુચિતરં ગુણુરત્નમહાગરમ્ ;
 ભવિકપદ્મજ્વળોદધિવાકરં,
 પ્રતિદિનં પ્રણુમામિ જિનેશ્વરમ્

૧

કિં કપૂરમયં ? સુધારસમયં ? કિં ચન્દ્રરોચિર્મયં ?
 કિં લાવણ્યમયં ? મહામણિમયં ? કારુણ્યકેલિમયમ્ ?
 વિશ્વાનન્દમયં ? મહોદયમયં ? શોભામયં ? ચિન્મયં ?
 શુક્લધ્યાનમયં ? વપુર્જિનપતેભૂયાદ્ ભવાલમ્બનમ્.

૧

નવપદ ચૈત્યવંદનો.

(૧)

જો ધુરિ સિરિઅરિહંત, મૂલદઢપીઠપદ્મદિવ્યો,
 સિદ્ધ-સૂરિ-ઉવજ્જાય-સાહુ, ચિહ્નં સાહુગરિદિવ્યો;
 દંસણુ-નાણુ-ચરિત્ત-તવહિ, પડિસાહુ સુન્દરુ,
 તત્તક્ખર સરવણ લલ્હિ, ગુરુપયદલ હંખરુ;
 દિસિવાલ જજ્જળજ્જિખણી, પમુહ સુરકુસુમેહિં અલંકરિયો,
 સો સિદ્ધચક્ક ગુરુકાપતરુ, અમ્હ મનવંછિય ફલ દિવ્યો.

૧

(૨)

[ઇન્દ્રવજ્જા વૃત્તમ્]

ઉખન્નસન્નાણુમહોમયાણું, સખ્ખાડિહેરાસણુસંકિયાણું;
 સહેસણાણું દિયસન્નજણાણું, નમો નમો હોઉ સયા જિણાણું. ૧
 સિદ્ધાણુમાણું દરમાલયાણું, નમો નમોણું તચઉક્કયાણું,
 સૂરીણુ દૂરીકયકુગ્ગાહાણું, નમો નમો સૂરસમખપહાણું. ૨

સુત્તત્થવિત્થારણુતપ્પરાણું, નમો નમો વાયગકુંજરાણું;
સાહુણુસંસાહિઅ સંજમાણું, નમો નમો સુદ્ધદયાદમાણું. ૩

જિણુત્તત્તે રુદ્ધલક્ષણુરસ, નમો નમો નિગ્મલદંસણુરસ
અન્નાણુસંમોહતમોહરસ, નમો નમો નાણુદિવાયરસ. ૪

આરાહિયખંડિયસક્કિઅરસ, નમો નમો સંજમવીરિયરસ;
કમ્મદુમોમ્મૂલણુકુંજરસ, નમો નમો તિવ્વતવોલરસ. ૫

[માલિની વ્રતમ]

ઇય નવપયસિદ્ધ લલ્લિવિજ્ઞસમિદ્ધં,
પયડિયસરવગ્ગં, હીં તિરેહાસમગ્ગં;
દિસિવઇ સુરસારં, ખોણિ પીઠાવયારં,
તિજયવિજયચક્કં, સિમ્મચક્કં નમામિ. ૬

(૩)

પહેલે દિન અરિહંતનું, નિત્ય કીજે ધ્યાન;
ખીજે પદ વળી સિદ્ધનું, કીજે ગુણુગાન. ૧

આચારજ ત્રીજે પદે, જપતાં જયજયકાર;
ચોથે પદે ઉપાધ્યાયના, ગુણુ ગાયો ઉદાર. ૨

સકલ સાધુ વંદો સહી, અઢીદ્વીપમાં જેહ;
પંચમપદ આદર કરી, જપજો ધરી સસનેહ. ૩

છઠે પદે દર્શન નમો, દરિસણુ અન્નુઆલો;
નમો નાણુ પદ સાતમે, જિમ ખાપ પખાલો. ૪

આઠમે પદ આદર કરી, ચારિત્ર સુચંગ;
પદ નવમે બહુ તપ તણો, કૃણ લીજે અભંગ. ૫

એણીપરે નવપદ ભાવશું. એ, જપતાં નવનવ કોડ;
પંડિત શાંતિ વિજય તણે, શિષ્ય કહે કરજોડ. ૬

(૪)

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધીએ, આસો ચઢતર માસ;
નવદિન નવ આંગિલ કરી, કીજે ઓળી ખાસ, ૧

કેસન ચંદન ઘસી ઘણું, કસ્તુરી બરાસ;
જુગતે જિનવર પૂજ્યા, મયાણાને શ્રીપાળ. ૨

પૂજા અષ્ટ પ્રકારની, દેવવંદન ત્રણ કાળ;
મંત્ર જપો ત્રણકાળ ને, ગુણશું તેર હજાર.^૧ ૩

કષ્ટ ટળ્યું ઉંઝર તણું, જપતાં નવપદ ધ્યાન,
શ્રી શ્રીપાળ નરીંદ થયા, વાધ્યો બમણો વાન ૪

સાતસો કોઠી સુખ લહ્યા, પામ્યા નિજ આવાસ.
પુણ્યે મુક્તિવધુ વર્યા, પામ્યા લીલ વિલાસ. ૫

(૫)

પરમેશ્વર પરમાત્મા, પાવન પરમિદ્ધ;
જય જગશુરુ દેવાધિદેવ, નયણે મેં દીઠ. ૧

અચળ અકળ અવિકાર સાર, કરુણારસ સિંધુ;
જગતીજન આધાર એક, નિઃકારણબંધુ. ૨

૧. પાંચ પરમેશ્વિના (૧૦૮), અને જ્ઞાનના (૫), દર્શનનાં (૫) ચારિત્રના (૧૦) અને તપના (૨); એમ કુલ (૧૩૦) ભેદની એકેક નવકારવાળી ગણતાં (તેના ૧૦૦ ગણતા હોવાથી) ૧૩૦૦૦ ગુણશું થાય છે.

ગુણ અનંત પ્રભુ તાડરા એ, કીમહી કળ્યા ન જાય;
રામ પ્રભુ નિજ ધ્યાનથી, ચિદાનંદ સુખ થાય. ૩

(૬)

જય જય શ્રી જિનરાજ ! આજ, મળીયો મુજ સ્વામી;
અવિનાશી અવિકાર સાર, જગ અંતર જામી. ૧

રૂપારૂપી ધર્મ દેવ, આતમ આરામી;
ચિદાનંદ ચેતન અચિંત્ય, શિવલીલા પામી. ૨

સિદ્ધ બુદ્ધ તુજ વંદતાં, સકલ સિદ્ધિ વર બુદ્ધ;
રમો પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ રિદ્ધ. ૩

કાળ બહુ થાવર ગ્રહો, ભમીઓ ભવમાંહિ;
વિકલેન્દ્રિ એળે ગયો, (પણ) ચિરતા નહિ ક્યાંહિ. ૪

તિરિ-પંચેન્દ્રિય દેહમાં, વળી કરમે હું આવ્યો;
કરી કૂકર્મ નરકે ગયો, (તુમ) દરિશન નવિ પાવો. ૫

એમ અનંત કાળે કરી એ, પામ્યો નર અવતાર;
હવે જગતારક તું મળ્યો, ભવજળ પાર ઉતાર. ૬

(૭)

તુજ મૂરતિને નિરખવા, મુજ નયણાં તલસે;
તુમ ગુણ ગણને બોલવા, રસના મુજ હરખે. ૧

કાયા અતિ આનંદ મુજ, તુમ યુગપદ ફરસે;
તો સેવક તાર્યા વિના, કહો કિમ હવે સરશે ? ૨

એમ જાણીને સાહિબા એ, નેક નજર મોહી જોય;
જ્ઞાન વિમલ પ્રભુ નજરથી, તે શું ? જે નવિ હોય. ૩

(૮)

- સિદ્ધચક્ર મહા મંત્રરાજ, પૂજા પરસિદ્ધ;
જાસ નમનથી સંપજે, સંપૂરણ રિદ્ધ. ૧
- અરિહંતાદિક નવપદ, નિત્ય નવનિધિ દાતા;
એ સંસાર અસાર સાર, હોયે પાર વિખ્યાતા. ૨
- અમરાચલ પદ સંપજે, પૂરે મનનાં કોડ;
મોહનકહે વિધિયુક્ત કરે, જિમ હોય ભવનો છોડ. ૩

(૯)

- જગન્નાથને હું નમું હાથ જોડી,
કરુ વિનતિ ભક્તિ શું માન મોડી;
કૃપાનાથ સંસારકુ પાર તારે,
લહો પુણ્યથી આજ દેદાર સારે. ૧
- સોહીલા મળે રાજ્ય દેવાદિ ભોગે,
પરમ દોહીલો એક તુજ ભક્તિ જોગે;
ઘણા કાળથી તું લહો સ્વામી મીઠો,
પ્રભુ પારગામી સહુ દુઃખ નીઠો. ૨
- ચિદાનંદરૂપી પરબ્રહ્મ લીલા,
વિલાસી વિલો ત્યકતકામાગ્નિ કીલા;
ગુણધાર જોગીશ નેતા અમાયી,
જય ત્વં વિલો ભૂતલે સુખદાયી. ૩
- ન દીઠી જેણે તાહરી યોગ મુદ્રા,
પડયા રાતદિવસે મહામોહ નિદ્રા;
કીસી તાસ હોશે ગતિ જ્ઞાન સિંધો,
ભમંતા ભવે હે જગજીવ બંધો. ૪

સુધાસ્યંદિ તે દર્શનં નિત્ય દેખે,
 ગણું તેહનો હું વિલો જન્મ લેખે;
 ત્વદાજ્ઞા વશે જે રહ્યા વિશ્વ માંહે,
 કરે કર્મની હાણુ ક્ષણુ એક માંહે. ૫
 જિનેશાય નિત્યં પ્રભાતે નમસ્તે,
 ભવિ ધ્યાન હોજો હૃદયે સમસ્તે;
 સ્તવી દેવના દેવને હર્ષ પૂરે,
 મુખામ્ભોજ લાલી ભજે હેજ ઉરે. ૬
 કહે દેશના સ્વામી વૈરાગ્ય કેરી,
 સુણે પર્ષદા ખાર બેઠી ભલેરી;
 સુધામ્ભોધ ધારા સમી તાપ ટાળે,
 બહુ^૧ બંધવા સાંભળે એક^૨ ઢાળે. ૭

શ્રી અરિહંતપદનું ચૈત્યવંદન

૧

જય જય શ્રી અરિહંત ભાનુ, ભવિ કમલ વિકાશી;
 લોકાલોક અરૂપી રૂપી, સમસ્ત વસ્તુ પ્રકાશી. ૧
 સમુદ્ધાત શુભ કેવલે, ક્ષય કૃત મળ રાશિ;
 શુકલ ચમર શુચિ પાદસે, ભયે વર અવિનાશી. ૨
 અંતરંગ રિપુગણ હણીએ, હુયે અખ્યા અરિહંત;
 તસુ પદ પંકજમે રહી, હીરધર્મ નિત સંત. ૩

૧ બની. ૨ એક સરખી રીતે.

શ્રી સિદ્ધપદનું ચૈત્યવંદન.

૨

શ્રી શૈલેશી પૂર્વ પ્રાંત,	તનુ હીન ત્રિભાગી;	
પુન્વપચ્ચોગ પ્રસંગસે,	ઉરધ ગત જાગી.	૧
સમય એકમેં લોકપ્રાંત,	ગયે નિશુણુ નિરાગી;	
ચેતન ભૂપે આત્મરૂપ,	સુદિશા લહી સાગી.	૨
કેવલ દંસણુ-નાણુથી એ,	રૂપાતીત સ્વભાવ;	
સિદ્ધ ભયે જસુ હીરધર્મ,	વંદે ધરી શુભ ભાવ.	૩

શ્રી આચાર્યપદનું ચૈત્યવંદન.

૩

જિનપદ કુલ મુખરસ અનિલ,	મિત રસ ગુણુ ધારી;	
પ્રબલ સખલ ધન મોહકી,	જિણુ તે ચમૂ હારી.	૧
ઋજ્જ્વાદિક જિનરાજ ગીત,	નય તનુ વિરતારી;	
ભવ રૂપે પાપે પડત,	જગ જન નિરતારી.	૨
પંચાચારી જીવકે,	આચારજ પદ સાર;	
તીનકું વંદે હીરધર્મ,	અક્રોત્તરસે વાર.	૩

શ્રી ઉપાધ્યાયપદનું ચૈત્યવંદન.

૪

ધન ધન શ્રી ઉવજઝાય રાય,	શઠતા ધન ભંજન;	
જિનવર દેશિત દુવાલસં,	દૂર કૃત જનરંજન.	૧
ગુણુવન ભંજણુ મય ગયંદ,	સુચશણિ કિય ગંજણુ;	
કુણુલંધ લોચ લોચણે,	જથ્થય સુચમંજણુ.	૨

મહાપ્રાણમેં જિન લહ્યો એ, આગમસે પદ તુર્ય;
તીન પે અહનિશ હીરધર્મ, વંદે પાઠક વર્ય. ૩

શ્રી સાધુપદનું ચૈત્યવંદન.

૫

દંસણ નાણ ચરિત કરી, વર શિવપદ ગામી,
ધર્મ શુકલ શુચિ ચક્રસે, આદિમ ખય કામી. ૧
ગુણ પ્રમત્ત અપ્રમત્તસે, ભયે અંતરજામી;
માનસ ઇન્દ્રિય દમન ભૂત, શમ દમ અભિરામી. ૨
ચારૂ તિલન (૨૭) ગુણ ભર્યો એ, પંચમ પદ મુનિરાજ;
તત્પદ પંકજ નમત હૈ, હીરધર્મ કે કાજ. ૩

શ્રી દર્શનપદનું ચૈત્યવંદન.

૬

હૂય પુગલ પરિઅદ્ અદ્ધ, પરિમિત સંસાર;
ગંઠિલેદ તબ કરિ લહે, સબ ગુણનો આધાર. ૧
દ્વાયક (૧) વેદક શશિ અસંખ, ઉપશમ પણ (૫) વાર;
વિના જોણ ચારિત્ર નાણ, નહિ હુવે શિવ દાતાર. ૨
શ્રી સુદેવ ગુરુ ધર્મની એ, રુચિ લચ્છન અભિરામ;
દર્શનકું ગણિ હીરધર્મ, અહનિશ કરત પ્રણામ. ૩

શ્રી જ્ઞાનપદનું ચૈત્યવંદન.

૭

દ્વપ્રાદિક રસ રામ વદ્ધિ (૩૩૬), મિત આદિમ નાણ;
ભાવ મિલાપસે જિન જનિત, સુય વીશ (૨૦) પ્રમાણ. ૧

ભવ ગુણ પન્નજવ ઓહિ દોય, મણુ લોચન (૨) નાણુ;
લોકાલોક સરૂપ જાણુ, ઇક કેવલ ભાણુ. ૨
નાણાવરણી નાશથી એ, ચેતન નાણુ પ્રકાશ;
સમમ પદમે હીરધર્મ, નિત ચાહત અવકાશ. ૩

શ્રી ચારિત્રપદનું ચૈત્યવંદન.

૮

જરસ પસાયે સાહુ પાય, જુગ જુગ સમિતેંદ;
નમન કરે શુભ લાવ લાય, પુણુ નરપતિ વૃંદ. ૧
જપે ધરી અરિહંતરાય, કરી કર્મ નિકંદ;
સમિતિ પંચ તીન ગુપ્તિ યુત, દે સુખ અમંદ. ૨
ઇષુ કૃતિ (૨૫) માન કષાયથી એ, રહિત લેશ શુચિવંત;
જીવ ચરિત્તકું હીરધર્મ, નમન કરત નિત સંત. ૩

શ્રી તપપદનું ચૈત્યવંદન.

૯

શ્રી ઋષભાદિક તીર્થનાથ, તદ્ભવ શિવ જાણુ;
બિહિ અતૈરપિ બાહ્ય મધ્ય, દ્વાદશ પરિમાણુ. ૧
વસુ કર (૨૮) મિત આમોસહી, આદિક લગ્નિધિ નદાન;
લેદે સમતા યુત બિણે, દગૂઘન (૮) કર્મ વિતાન. ૨
નવમે શ્રી તપ પદ લલા એ, ઇચ્છારોધ સરૂપ;
વંદનસે નિત હીરધર્મ, હર ભવતુ ભવકૂપ. ૩

સ્તવનો.

(૧)

[ગિરુઆરે ગુણુ તુમ તણા-એ દેશી.]

શ્રી તીરથ પદ પૂજે, ગુણિજન ! જેહથી તરિયે તે તીરથરે;
અરિહંત ગણુધર નિયમા તીરથ, ચઉવિધ સંઘ મહાતીરથરે. શ્રી૦ ૧
એ આંકણી.

લૌકિક અડસડ તીર્થને તજિયે, લોકોત્તરને ભજિયે રે;
લોકોત્તર દ્રવ્ય-ભાવ હુ ભેદે, થાવર-જંગમ જાજિયેરે. શ્રી૦ ૨

પુંડરીકાદિક પાંચે તીરથ, ચૈત્યના પાંચ પ્રકારરે;
થાવર તીરથ એહ ભણીજે, તીર્થયાત્રા મનોહારરે. શ્રી૦ ૩

વિહરમાન વીશ જંગમ તીરથ, એ કોડિ કેવળી સાથરે;
વિચરંતા દુઃખ દોડગ ટાળે, જંગમ તીરથ નાથરે. શ્રી૦ ૪

સંઘ ચતુર્વિધ જંગમ તીરથ, શાસનને શોભાવેરે;
અડતાલીશ ગુણે ગુણુવંતા, તીર્થપતિ નમે ભાવેરે. શ્રી૦ ૫

તીરથપદ ધ્યાયો ગુણુ ગાવો, પંચરંગી રચણુ મિલાવેરે;
થાળ ભરી ભરી મોતીડે વધાવો, ગુણુ અનંત દિલ લાવેરે. શ્રી૦ ૬

મેરુપ્રભ પરમેશ્વર હૂઓ, એહ તીરથને પ્રભાવેરે;
વિજયસૌભાગ્યલક્ષ્મીસૂરિ સંપદ, પરમ મહોદય પાવેરે. શ્રી૦ ૭

(૨)

તપપદને પૂજીને હો પ્રાણી ! તપપદને પૂજીને. એ આંકણી
સર્વ મંગળમાં પહેલું મંગળ, કર્મ નિકાચિત ટાળે;
ક્ષમા સહિત જે આકાર નિરીડતા, આતમ ઋદ્ધિ નિહાળે.

હો પ્રાણી ! તપ૦ ૧

તે ભવ મુક્તિ બાણે જિનવર, ત્રણ ચઉ જ્ઞાને નિયમા;
તોય તપ આચરણુ ન મૂકે, અનંત ગુણો તપ મહિમા.

હો પ્રાણી ! તપ૦ ૨

પીઠ અને મહાપીઠ મુનીશ્વર, પૂરવ ભવ મહિ જિનનો;
સાધવી લાખમણુ તપ નવિ ફળિયો, દંભ ગયો નહિ મનનો.

હો પ્રાણી ! તપ૦ ૩

અચ્ચાર લાખ ને એંશી હજાર, પાંચસેં પાંચ દિન ઊણા;
નંદનઋપિયે માસખમણુ કરી, કીધાં કામ સંપૂર્ણા.

હો પ્રાણી ! તપ૦ ૪

તપ તપિયા ગુણુરત્ન સંવત્સર, ખંધકે ક્ષમાના દરિયા;
ચૌદ હજાર સાધુમાં અધિકા, ધનનો તપગુણુ ભરિયા.

હો પ્રાણી ! તપ૦ ૫

૪૬ લેદ બાહિર તપના પ્રકાશ્યા, અભ્યંતર ૪૬ લેદ;
બાર લેદે તપ તપતાં નિર્મળ, સફળ અનેક ઉમેદ.

હો પ્રાણી ! તપ૦ ૬

કનકકેતુ એહ પદને આરાધી, સાધી આતમ કાજ;
તીર્થકર પદ અનુભવ ઉત્તમ, સૌભાગ્ય લક્ષ્મી મહારાજ.

હો પ્રાણી ! તપ૦ ૭

(૩)

નવપદ ધરજો ધ્યાન, ભવિજન ! નવપદ ધરજો ધ્યાન;
 એ નવપદનું ધ્યાન કરતાં, પામે જીવ વિશ્રામ. ભવિં ૧
 અરિહંત સિદ્ધ આચારજ પાઠક, સાધુ સકળ ગુણુ ખાણુ. ભવિં ૨
 દર્શન જ્ઞાન ચરિત્ર એ ઉત્તમ, તપ તપો કરી બહુમાન. ભવિં ૩
 આસો ચૈત્રની શુદ્ધિ સાતમથી, પૂનમ લગી પ્રમાણુ. ભવિં ૪
 એમ એકયાસી આંખિલ કીજે, વરસ સાડાચાર માન. ભવિં ૫
 પડિસ્કમણું દોય ટંકના કીજે, પડિલોહણુ જે વાર. ભવિં ૬
 દેવવંદન ત્રણુ ટંકનાં કીજે, દેવ પૂજો ત્રિકાળ. ભવિં ૭
 બાર, આઠ, છત્રીશ, પચવીશનો, સત્તાવીશ, સડસઠ, સાર. ભવિં ૮
 એકાવન, સીત્તેર, પચાસનો, કાઉસગ્ગ કરો સાવધાન. ભવિં ૯
 એક એક પદનું ગુણુણું, ગણીએ દોય હજાર. ભવિં ૧૦
 એણુ વિધિ જે એ તપ આરાધે, તે પામે ભવ પાર. ભવિં ૧૧
 કરજોડી સેવક ગુણુ ગાવે, **મોહન** ગુણુ મણિમાળ. ભવિં ૧૨
 તાસ શિષ્ય મુનિ હેમ કહે છે, જન્મ મરણ દુઃખ ટાળ. ભવિં ૧૩

(૪)

સિદ્ધચક્ર સેવો રે પ્રાણી, ભવોદધિમાંહે તારક હો જાણી;
 વિધિપૂર્વક આરાધી જે, જિમ ભવસંચિત પાતક છીજે. સિદ્ધ ૧
 પ્રથમપદે અરિહંત, બીજે પદે વળી સિદ્ધ ભગવંત;
 ત્રીજે પદે આચાર્ય જાણું, ચોથે પદે ઉપાધ્યાય વખાણું. સિં ૨
 પાંચમે પદે સકલ મુર્તીદ્ર, છઠે દર્શન શિવસુખ કંદ;
 સાતમે પદે જ્ઞાન વિબુધ, આઠમે ચારિત્ર ધાર વિશુદ્ધ. સિં ૩

નવમે પદ તપ સાર, એક એક પદ જપે દોય હજાર;
 નવ આંખિલ ઓળી કીજે, ત્રણ કાળ જિનને પૂજીજે. સિં ૪
 દેવવંદન ત્રણ વાર, પડિષ્કમણું પડિલેહણુ ધાર;
 રત્ન કહે એમ આરાધો, શ્રીપાળમયાણા જિમ સુખસાધો. સિં ૫

(૫)

ભવિયાં ! શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધો, તુમે મુક્તિ મારગને સાધો;
 એહ નર ભવ દુર્લભ લાધો હો લાલ, નવપદ જપ જપીજે. ૧
 ત્રણ ટંક દેવ વાંદી જે, ત્રિહુંકાલે જિન પૂજીજે;
 આંખિલ તપ નવ દિન કીજે હો લાલ, નવપદ જપ જપી જે. ૨

(૬)

જ્ઞાનપદ ભજિયે રે જગત સુહંકરું, પાંચ એકાવન ભેદે રે;
 સમ્યગ્ જ્ઞાન જે જિનવર ભાખિયું, જડતા જનની ઉચ્છેદે રે.
 જ્ઞાન૦ એ આંકણી. ૧

ભક્ષાભક્ષ વિવેચન પરગડો, ખીર નીર જેમ હંસો રે;
 ભાગ અનંતમો રે અક્ષરનો સદા, અપ્રતિપાતિ પ્રકાશ્યો રે. જ્ઞાન૦ ૨
 મનથી ન જાણે રે કુંભકરણુ વિધિ, તેહથી કુંભ કેમ થાશે રે?
 જ્ઞાન દયાથી રે પ્રથમ છે નિયમા, સદસદભાવ પ્રકાશે રે. જ્ઞાન૦ ૩
 કંચનનાણું રે લોચનવંત લહે, અંધોઅંધ પુલાય રે;
 એકાંતવાદી રે તત્ત્વ પામે નહીં, સ્યાદ્રાદ રસ સમુદાય રે. જ્ઞાન૦ ૪
 જ્ઞાન ભર્યા ભારતાદિક ભવ તર્યા, જ્ઞાન સકળ ગુણુ મૂળ રે;
 જ્ઞાની જ્ઞાન તણી પરણુતિ થકી, પામે ભવજળ કૂળ રે. જ્ઞાન૦ ૫

અહ્યાગમ જઈ ઉઘ વિહાર કરે, વિચરે ઉઘમવંત રે;
 ઉપદેશમાળામાં કિરિયા તેહની, કાચ કલેશાતસ હુંત રે. જ્ઞાન૦ ૬
 જયંત ભૂપો રે જ્ઞાન આરાધતો, તીર્થકરપદ પામે રે;
 રવિ શશિ મેહુપરે જ્ઞાન અનંતગુણી, સૌભાગ્યલક્ષ્મી હિત
 કામેરે. જ્ઞાનપદ૦ ૭

(૭)

ઓ લવિ પ્રાણી રે! સેવો, સિદ્ધચક્ર ધ્યાન સમો નહિ મેવો. ઓ૦
 જે સિદ્ધચક્રને આરાધે, તેહની કીરતિ જગમાં વાધે. ઓ૦ ૧
 પહેલે પદે રે અરિહંત, ખીજે સિદ્ધ બુદ્ધ ધ્યાન મહંત;
 ત્રીજે પદે રે સૂરીશ, ચાથે ઉવજ્જાયા ને પાંચમે મુનીશ. ઓ૦ ૨
 છઠે દરશન કીજે, સાતમે જ્ઞાનથી શિવ સુખ લીજે;
 આઠમે આરિત્ર પાળો, નવમે તપથી મુક્તિ લાળો. ઓ૦ ૩
 ઓળી આયંબિલની કીજે, નોકારવાલી વીશ ગાળીજે;
 ત્રણે ટંકના રે દેવ, પડિલેહણુ પડિઝસણું આંબેલ. ઓ૦ ૪
 ગુરુમુખ કિરિયા રે કીજે, દેવગુરુ લક્ષિ ચિત્તમાં ધરીજે;
 એમ કહે રામનો રે શિષ્ય, ઓલી ઉજવજો જગદીશ. ઓ૦ ૫

(૮)

અવસર પામીને રે, કીજે નવ આંબિલની ઓલી;
 ઓલી કરતાં આપદ જાયે, રિદ્ધિ સિદ્ધિ લહીએ બહુલી. અવસર૦ ૧
 આસો ને ચૈત્રે આદરશું, સાતમથી સંભાળી રે,
 આઘસ મેલી આંબિલ કરશે, તસ ધર નિત્ય દિવાળી. અવસર૦ ૨

પૂનમને દિન પૂરી થાતે, પ્રેમશું પખાલી રે;
 સિદ્ધચક્રને શુદ્ધ આરાધી, જાપ જપે જપમાલી. અવસર૦ ૩
 દેહરે જઈને દેવ જીહારો, આદીશ્વર અરિહંત રે;
 ચોવીશે ચાહીને પૂજે, ભાવેશું ભગવંત. અવસર૦ ૪
 બે ટંકે પડિચ્છમણું બોલ્યું; દેવવંદન ત્રણ કાલ રે;
 શ્રી શ્રીપાલ તણી પરે સમજી, ચિત્તમાં રાખો ચાલ. અવસર૦ ૫
 સમકિત પામી અંતરજામી, આરાધો એકાંત રે;
 સ્યાદ્રાદ પંથે સંચરતાં, આવે ભવનો અંત. અવસર૦ ૬
 સત્તર ચોરાણું સુદિ ચૈત્ર એ, બારશે બનાવી રે;
 સિદ્ધચક્ર ગાતાં સુખ સંપત્તિ, ચાહીને ઘેર આવી. અવસર૦ ૭
 ઉદયરત્ન વાચક ઉપદેશે, જે નરનારી ચાલે રે;
 ભવની ભાવડ તે ભાંજીને, મુક્તિપુરીમાં મહાલે. અવસર૦ ૮

(૬)

સિદ્ધચક્ર વર સેવા કીજે, નર ભવ લાહો લીજે જી રે;
 વિધિપૂર્વક આરાધન કરતાં, ભવ ભવ પાતક છીજે.
 ભવિજન ભજીયેજી રે. ૧

અવર અનાદિની ચાલ, નિત્ય નિત્ય તજીએ જીરે.
 દેવના દેવ દયાકર હાકર, ચાકર સુરનર ઇંદાજી રે;
 ત્રિગટે ત્રિભુવન નાયક બેઠા, પ્રણમો શ્રી જિનચંદા. ભવિજન૦ ૨
 અજ અવિનાશી અકળ અજરામર, કેવળ દંસણ નાણીજી રે;
 અવ્યાબાધ અનંતુ વીરજ, સિદ્ધ પ્રણમો ગુણુખાણી. ભવિજન૦ ૩

વિદ્યા સૌભાગ્ય લક્ષ્મી પીઠ, મંત્ર યોગરાજ પીઠજી રે;
 સુમેરુ પીઠ એ પાંચ પ્રસ્થાને, નમો આચારજી છંદ. ભવિજન૦ ૪
 અંગ ઉપાંગ નંદી અનુયોગા, છ છેદ ને મૂળ ચારજી રે;
 દશ પયન્ના એમ પણ્યાડીસ પાઠક તેહના ધાર. ભવિજન૦ ૫
 વેદ ત્રણ ને હાસ્યાદિક ષટ્, મિથ્યાત્વ ચાર કષાયજી રે;
 ચૌદ અભ્યંતર નવવિધ બાહ્યની, અંધિ તજે મુનિરાય. ભવિ૦ ૬
 ઉપશમ ક્ષયઉપશમ ને ક્ષાયિક, દર્શન ત્રણ પ્રકારજી રે;
 શ્રદ્ધા પરિણતિ આતમ કેરી, નમીએ વારંવાર. ભવિજન૦ ૭
 અદ્ભવીસ ચૌદ ને ષટ દુગ એક, મત્યાદિકના જાણજી રે;
 એમ એકાવન ભેદે પ્રણુમો, સાતમે પદ વર નાણુ. ભવિજન૦ ૮
 નિવૃત્તિ ને પ્રવૃત્તિ ભેદ, ચારિત્ર છે વ્યવહારજી રે;
 નિજ ગુણ સ્થિરતા ચરણ તે પ્રણુમો, નિશ્ચય શુદ્ધ પ્રકાર. ભવિ૦ ૯
 બાહ્ય અભ્યંતર તપ તે સંવર, સમતા નિર્જરા હેતુજી રે;
 તે તપ નમીએ ભાવ ધરીને, ભવ સાયરમાં સેતુ. ભવિજન૦ ૧૦
 એ નવપદમાં પણ (પાંચ) છે ધર્મી, ધર્મ તે વરતે ચારજી રે;
 દેવ ગુરુ ને ધર્મ તે એહમાં, દો ત્રીન ચાર પ્રકાર. ભવિજન૦ ૧૧
 મારગદેશક અવિનાશીપણું, આચાર વિનય સંકેતેજી રે;
 સહાયપણું ધરતા સાધુજી, પ્રણુમો એહ જ હેતે. ભવિજન૦ ૧૨
 વિમલેશ્વર સાન્નિધ્ય કરે તેહને, ઉત્તમ જેહ આરાધેજી રે;
 પદ્મવિજય કહે તે ભવિ પ્રાણી, નિજ આતમ હિત સાધે. ભવિ૦ ૧૩

થોયો.

(૧)

વીર જિનેશ્વર અતિ અલવેસર, **ગૌતમ** ગુણના દરિયાળ,
એક દિન આણા **વીર**ની લઈને, **રાજગૃહી** સંચરીયાળ;
શ્રેણિક રાજા વંદન આવ્યા, ઉલટ મનમાં આણીળ,
પર્ષદા આગલ બાર ખીરાજે, હવે સુણેા લવિ પ્રાણીળ. ૧

માનવ ભવ તુમે પુણ્યે પામ્યા, **શ્રી સિદ્ધચક્ર** આરાધોળ,
અરિહંત-સિદ્ધ-સૂરિ-ઉવજાયા, સાધુ દેખી ગુણ વાધોળ;
દરિસણુ-નાણુ-ચારિત્ર-તપ કીજે, નવપદ ધ્યાન ધરીજેળ,
ધુર **આસોથી** કરવા આંખિલ, સુખ સંપદા પામીજેળ. ૨

શ્રેણિકરાય ગૌતમને પૂછે, સ્વામી ! એ તપ કેણે કીધુંળ ?
નવ આંખિલ તપ વિધિશું કરતાં, વાંછિત સુખ કેણે કીધુંળ ?
મધુર ધ્વનિ બોલ્યા **શ્રીગૌતમ**, સાંભળ **શ્રેણિકરાય** વચણાળ,
“રોગ ગયો ને સંપદા પામ્યા, **શ્રી શ્રીપાળ** ને મયણાળ.” ૩

રૂમઝૂમ કરતી પાયે નેઉર, દીસે દેવી રૂપાળીળ,
નામ ચક્રકેસરી ને સિદ્ધાઇ, આદિ જિન **વીર** રખવાલીળ;
વિધનકોડ હરે સહુ સંઘનાં, જે સેવે એના પાયળ,
ભાણુવિજય કવિ સેવક નય કહે, સાનિધ્ય કરજે માયળ. ૪

(૨)

જિનશાસન વાંછિત, પૂરણ દેવ રસાલ,
ભાવે ભવિ ભણીયે, સિદ્ધચક્ર ગુણમાલ;
ત્રિહું કાલે એકની, પૂજા કરે ઉજમાલ,
તે અજર અમર પદ, સુખપામે સુવિશાલ.

અરિહંત, સિદ્ધ વંદો, આચારજી, ઉપજ્ઞાય,
મુનિ, દરિસણુ, નાણુ, ચરણુ, તપ એ સમુદાય;
એ નવપદ સમુદિત, સિદ્ધચક્ર સુખદાય,
એ ધ્યાને ભવિનાં, ભવ કોટિ દુઃખ જાય. ૨

આસો ચૈતરમાં, શુદ્ધિ સાતમથી સાર,
પૂનમ લગે કીજે, નવ આંખિલ નિરધાર;
દોય સહસ્ર ગણુણું, પદ સમ સાડાચાર,
એકચાશી આંખિલ, તપ આગમ અનુસાર. ૩

સિદ્ધચક્રનો સેવક, શ્રી વિમલેશ્વર દેવ,
શ્રીપાલતાણી પરે, સુખ પૂરે સ્વયમેવ;
દુઃખ દોહગ નાવે, જે કરે એહની સેવ,
શ્રીસુમતિ સુગુરુનો, રામ કહે નિત્યમેવ. ૪

(૩)

અરિહંત નમો વલી સિદ્ધ નમો, આચારજી વાચક સાહુ નમો;
દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર નમો, તપ એ સિદ્ધચક્ર સદા પ્રણમો. ૧

અરિહંત અનંત થયા-થાશે, વળી ભાવ નિદ્દેષે ગુણુ ગાશે;
પરિક્ષમણાં દેવવંદન વિધિશું, આંખિલ તપ ગણુણું ગણુ વિધિશું. ૨

‘છ’રી પાળી જે તપ કરશે, શ્રીપાળતાણી પરે ભવ તરશે;
સિદ્ધચક્રને કુણુ આવે તોલે, એહવા જિન આગમ ગુણુ બોલે. ૩

સાડાચાર વરસે તપ પૂરે, એ કર્મ વિદારણુ તપ શૂરે;
સિદ્ધચક્રને મનમંદિર થાપો, નય વિમલેશ્વર વર આપો. ૪

(૪)

પ્રહ ઉડી વંદુ, સિદ્ધચક્ર સદાય,
જાગીએ નવપદનો, જાપ સદા સુખદાય;
વિધિપૂર્વક એ તપ, જે કરે થઈ ઉજમાલ,
તે સવિ સુખ પામે, જેમ મયણા શ્રીપાળ. ૧

માલવપતિ પુત્રી, મયણા અતિ ગુણવંત,
તસ કર્મ સંયોગે, કોઢી મળીયો કંત;
ગુરુ વચણે તેણે, આરાધ્યું તપ એહ,
સુખ સંપદ વરિયા, તરિયા ભવજલ તેહ. ૨

આંખિલ ને ઉપવાસ, છટું વળી અદ્ભુત,
દશ અદ્ભુત પંદર, માસ છમાસી વિશેષ;
ઇત્યાદિક તપ બહુ, સહુમાંહિ શિરદાર,
જે ભવિયણ કરશે, તે તરશે સંસાર. ૩

તપ સાનિધ્ય કરશે, શ્રી વિમલેશ્વર યક્ષ,
સહુ સંઘનાં સંકટ, ચૂરે થઈ પ્રત્યક્ષ;
પુંડરીક ગણધાર, કનકવિજય બુધ શિષ્ય,
બુધ દર્શનવિજય કહે, પહોંચે સકલ જગીશ. ૪

(૫)

અંગ દેશ ચંપાપુરી વાસી, મયણા ને શ્રીપાળ સુખાશી,
સમક્રિતશું મન વાસી;

આદિ જિનેશ્વરની ઉઝાસી, ભાવે પૂજા કીધી મન આશી,
ભાવ ધરી વિશ્વાસી;

ગલિત કોઢ ગયો તેણે નાશી, સુવિધિશું સિધ્ધચક્ર ઉપાસી,
 થયા સ્વર્ગના વાસી;
 આસો ચૈત્ર તણી પૂર્ણમાસી, પ્રેમે પૂજો ભક્તિ વિકાસી,
 આદિ પુરુષ અવિનાશી. ૧

કેસર ચંદન મૃગમદ ઘોળી, હરખેશું ભરી હેમ કચોળી,
 શુષ્ક જળે અંધોળી;
 નવ આંખિલની કીજે ઓળી, આસો શુદ્ધ સાતમથી ખોલી,
 પૂજો શ્રી જિન ટોળી;
 ચઉગતિમાંહે આપદા ઓળી, દુર્ગતિનાં દુઃખ દૂરે ઢોળી,
 કર્મ નિકાચિત રોળી;
 કર્મ કંવાય તણા મદ રોળી, જેમ શિવ રમણી ભમર લોળી,
 પામ્યા સુખની ઓળી. ૨

આસો શુદ્ધ સાતમશું વિચારી, ચૈત્રી પણ ચિત્તશું નિરધારી,
 નવ આંખિલની સારી;
 ઓળી કીજે આગસ વારી, પ્રતિક્રમણ જે કીજે ધારી,
 સિદ્ધચક્ર પૂજો સુખકારી;
 શ્રી જિનભાષિત પરઉપકારી, નવદિન જાપ જપો નરનારી,
 જેમ લહો મોક્ષની બારી;
 નવપદ મહિમા અતિ મનોહરી, જિન આગમ ભાષે ચમત્કારી,
 જાઉં તેહની બલિહારી. ૩

શ્યામ ભમર સમ વીણા કાળી, અતિ સોહે સુંદર સુકુમાળી,
 જાણે રાજ મરાળી;
 જલહલ ચક્ર ધરે રૂપાળી; શ્રી જિનશાસનની રખવાળી,
 ચક્રેશ્વરી મેં ભાળી;

જે એ ઓળી કરે ઉજમાળી, તેનાં વિધન હરે સા બાળી,
 સેવક જન સંભાળી;
 ઉદયરત્ન કહે આસનવાળી, જે જિન નામ જપે જપમાળી,
 તે ઘર નિત્ય દીવાળી. ૪.

(૬)

શ્રી સિદ્ધચક્ર સેવો સુવિચાર, આણી હૈંડે હરખ અપાર,
 જિમ લહો સુખ શ્રીકાર;
 મન શુદ્ધે ઓલીતપ કીજે, અહોનિશ નવ પદ ધ્યાન ધરીજે,
 જિનવર પૂજા કીજે.
 પડિસ્કમણાં દોય ટંકનાં કીજે, આઠે શુદ્ધએ દેવ વાંદીજે,
 ભૂમિ સંધારો કીજે;
 મૃષા તણો કીજે પરિહાર, અંગે શીયલ ધરીજે સાર,
 દીજે દાન અપાર. ૧
 અરિહંત સિદ્ધ આચાર્ય નમીજે, વાચક સર્વે સાધુ વંદીજે,
 દંસણુ નાણુ શુણીજે;
 ચારિત્ર તપનું ધ્યાન ધરીજે, અહોનિશ નવ પદ ગણણું ગણીજે;
 નવ આંખિલ પણુ કીજે.
 નિશ્ચલ રાખી મન જગીશ, જપીએ પદ એકએકને ઇંશ,
 નોકારાવલી વીશ;
 છેલ્લે આંખિલ મોટો તપ કીજે, સત્તરલેદી જિનપૂજા રચીજે,
 માનવ ભવ ફળ લીજે. ૨
 સાતસે કુષ્ટીયાના રોગ, નાહા યંત્ર નમણુ સંજોગ,
 ફર હુઆ કર્મના ભોગ;
 કષ્ટ અઢારે ફરે જાયે, દુઃખ દોહુગ સવિ ફર પલાયે,
 મનવંછિત સુખ થાયે.

નિરધનીયાને દે બહુ ધન્ન, અપુત્રીયાને પુત્ર રતન્ન,
 જે સેવે શુદ્ધ મન્ન;
 નવકાર સમો નહીં કેઈ મંત્ર, સિદ્ધચક્ર સમો નહીં કેઈ જંત્ર,
 સેવો ભવિ હરખંત. ૩
 જિમ સેવ્યા મયાણા શ્રીપાલ, ઉંખર રોગ ગયો તત્કાલ,
 પામ્યા મંગલ માલ.
 શ્રીપાલ તાણી પરે જે આરાધે, દિન દિન દોલત તસધર વાધે,
 અંતે શિવસુખ સાધે;
 વિમલેશ્વર ચક્ષુ સેવા સારે, આપદા કષ્ટને દૂર નિવારે;
 દોલત લક્ષ્મી વધારે;
 મેઘવિજય કવિચણના શિષ્ય, આણી હેંડે ભાવ જગદીશ,
 વિનય વદે નિશદિશ ૪

(૭)

વિપુલ કુશલમાલા કેલિગેહં વિશાલા-
 સમવિભવ નિધાનં શુદ્ધમન્ત્ર પ્રધાનમ;
 સુર નરપતિ સેવ્યં દિવ્ય માહાત્મ્ય ભવ્યં,
 નિહતદુરિતચક્રં સંસ્તુવે સિદ્ધચક્રમ. ૧
 દમિતકરણવાહં ભાવતો યઃ કૃતાહં,
 કૃતિ નિકૃતિ વિનાશં પૂરિતાર્કિં મન્નંશમ;
 નમિત જિનસમાજં-સિદ્ધચક્રાદિપ્રાજં,
 ભજતિ સ ગુણરાણઃ સોઽનિશં સૌખ્યરાણઃ ૨

વિવિધસુકૃતશાખો ભક્તગપત્રાધશાક્તી,
 નયકુસુમમનોજાઃ પ્રોઠ સંપત્કલાઢયઃ
 હસ્ત વિનુવતાં શ્રી-સિદ્ધચક્રં જનનાં,
 તરુરિવ ભવતાપા-નાગમઃ શ્રી જિનાનામ્. ૩
 જિનપતિ પદસેવા સાવધાના ધુનાના,
 દુરિતરિપુકલ્મષ-કાન્ત કાન્તિં દધાના;
 દદતુ તપસિ પુસાં સિદ્ધચક્રસ્ય નવ્ય-
 પ્રમદમિહ રતાનાં રોહિણી મુખ્યદેવ્યઃ ૪

(૮)

જં ભક્તિજીવતા જિણ સિદ્ધસૂરિ, ઉવજઞાય સાહૂણ કમે નમંતિ;
 સુદંસણન્નાણ તવો ચરિત્તં, પુઅંતુ પાવેહ સુહં અણંતં. ૧
 નામાઠ્ઠભેએણ જિણિંદચંદા, નિચ્ચંનયા જેસિ સુરિંદ વિંદા;
 તે સિદ્ધચક્રસસ તવે રયાણું, કુણુંતુ ભવ્વાણ પસત્થનાણું. ૨
 જે અત્થએ વીરજિણેણ પુવિં, પચ્છા ગણિંદે હિ સુભાસિએઅ;
 એયસસ આરાહણ તપ્પરાણું, સો આગમે સિદ્ધિ સુહં કુણેઉ. ૩
 સવ્વત્થ સવ્વે વિમલરૂપહાઠ્ઠ, દેવા તહા સાસણ દેવયાએ;
 જે સિમ્મચક્કંમિ સયાવિ ભત્તા, પૂરિંતુ ભવ્વાણ મણોરહંતે. ૪

(૯)

શ્રી સિદ્ધચક્રમાં છે ત્રણ તત્વ, દેવ ગુરુ ધર્મ તણું એકત્વ,
 આધારો ધરી સત્વ;

એ પદ દેવ તત્વમાં સારા, ગુરુ તત્વે ત્રણ પદ છે ખ્યારા,
ધર્મમાં ચાર ઉદારા.

વિદ્યાપ્રવાહ પૂર્વથી સાર, સિદ્ધચક્રનો કર્યો ઉદ્ધાર,
પૂર્વ ધરે ધરી ખ્યાર;

વિમલેશ્વર સુર પૂરે આશ, જે કરે નવપદ તપ ઉલ્લાશ,
હંસ લહે શિવવાસ. ૧

શ્રીશાશ્વતા જિનસ્તુતિ

ઋષભ ચંદ્રાનન વંદન કીજે, વારિષેણુ દુઃખ વારેજી,
વર્ધમાન જિનવર વળી પ્રણુમો, શાશ્વત નામ એ ચારેજી;
ભરતાદિક ક્ષેત્રે મળી હોવે, ચાર નામ ચિત્ત ધારેજી,
તિણે ચારે એ શાશ્વત જિનવર, નમિયે નિત્ય સવારેજી. ૧

ઉર્ધ્વ અધો તિછે લોકે થઈ, કોડિ પનરસેં જાણેજી,
ઉપર કોડિ બેતાલીસ પ્રણુમો, અડવન લખ મન આણેજી,
છત્રીસ સહસ એંશી તે ઉપરે, બિંબ તણે પરિમાણેજી,
અસંખ્યાત વ્યંતર જ્યોતિષિમાં, પ્રણુમું તે સુવિહાણેજી. ૨

રાયપસેણિ જીવાભિગમે, ભગવતી સૂત્રે ભાખીજી,
જંબૂદ્વિપ-પ-નત્તિ ઠાણુંગે, વિવરીને ઘણું દાખીજી;
વળી અશાશ્વતી જ્ઞાતાકલ્પમાં, વ્યવહાર પ્રમુખે આખીજી,
તે જિન પ્રતિમા લોપે પાપી, જહાં બહુ સૂત્ર છે સાખીજી. ૩

તે જિન પૂજથી આરાધક, ઇશાન ઈંદ્ર કહાયાજી,
તિમ સૂરિયાભ પ્રમુખ બહુ સુરવર, દેવીતણા સમુદાયાજી,
નંદીશ્વર અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ, કરે અતિ હર્ષ ભરાયાજી,
જિન ઉત્તમ કલ્યાણુક દિવસે, પદ્મવિજય નમે પાયાજી. ૪

શ્રીસિદ્ધચક્ર આરાધનવિધિ

તૃતીય વિભાગ

સ્નાત્રપૂજનો વિધિ.

પ્રથમ ત્રણ ગઢને બદલે ત્રણ બાજેઠ મૂકીને ઉપલા બાજેઠના મધ્ય ભાગે કંકુનો સાથીઓ કરવો, અને તેની આગળ કંકુના સાથીઆ ચાર કરી તે ઉપર અક્ષત આરોપવા તથા ફળ મૂકવાં, વચલા સાથીઆ ઉપર રૂપાનાણું મૂકવું, ને ચારે સાથીઆ ઉપર કળશ સ્થાપવા. તેમાં પંચામૃત કરી જળ ભરવું, તથા વચલા સાથીઆ ઉપર થાળ મૂકીને તે થાળમાં કેસરનો સાથીઓ કરી સાથીઆમાં અક્ષત આરોપી ફળ મૂકી નવકાર ત્રણ ગાળી પ્રભુને થાળમાં પધરાવવા, પ્રભુજીની જમણી બાજુએ દીપક કરવો, ડાબી બાજુએ ધૂપ મૂકવો. પછી બે સ્નાત્રીઆઓને ઊભા રાખીને ત્રણ નવકાર ગણાવવા, પછી પ્રભુના જમણા પગના અંગુઠે કળશ-માંથી જળ રેડવું ને અંગુઠે અંગલૂછણાં ત્રણ કરવાં પછી અંગુઠે કેસરની પૂજા કરી હાથ ધોઈને સ્નાત્રીઆના જમણા હાથમાં કેસરનો ચાંદલો કરવો. પછી કુસુમાંજલિ માટે હાથમાં ફૂલ આપવાં, પછી નીચે પ્રમાણે કહેવું.

પં. શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત

સ્નાત્ર પૂજા

ઢાળ ૧ લી. પાંખડી ગાથા.

અઉત્તિસે અતિસય જુઓ, વચનાતિસય જુત્ત;
સો પરમેશ્વર દેખી લવિ, સિંહાસન સંપત્ત. ૧

ઢાળ

સિંહાસન બેઠા જગલાણ, દેખી લવિકજન ગુણમણિ ખાણ;
જે દીકે તુજ નિર્મળ નાણ, લહિએ પરમ મહોદય ઢાણ.
કુસુમાંજલિ મેલો આદિ જિણુંદા;

તોરાં ચરણ કમળ સેવે ચોસડ ઇંદા. કું ૧

ચોવીશ વૈરાળી, ચોવીશ સોલાળી, ચોવીશ જિણુંદા. કુસુમાંં

(એમ કહી પ્રભુતા ચરણે પૂજા કરવી.)

ગાથા

જે નિયગુણ પદ્મજવ રમ્યો, તસુ અનુભવ એગત્ત;
સુહ પુગલ આરોપતાં, જે તસુ રંગ નિરત્ત. ૨

ઢાળ

જે નિજ આતમ ગુણ આણુંદી, પુગલ સંગે જેહ અફંદી;
જે પરમેસર નિજ પદ લીન, પૂજો પ્રણુમો ભવ્ય અદીન.
કુસુમાંજલિ મેલો શાન્તિ જિણુંદા. તોં કું ૨

(એમ કહી પ્રભુતા જાનુએ (ઘૂંટણે) પૂજા કરવી)

ગાથા

નિમ્મલ નાણ પયાસકર, નિમ્મલ ગુણ સંપત્ત;
નિમ્મલ ધર્મોવએસકર, સો પરમખ્યા ધત્ત. ૨

ઢાળ

લોકાલોક પ્રકાશક નાણી, લવિજન તારણ જેહની વાણી;
પરમાણુંદ તાણી નિશાણી, તસુ ભગતે મુજ મતિ દહરણી.
કુસુમાંજલિ મેલો નેમ જિણુંદા. તોં કું ૩

(એમ કહી પ્રભુના બે હાથની પૂજા કરવી)

ગાથા

જે સિજ્જત સિજ્જતિ જે, સિજ્જતં સંતિ અણુંત;
જસુ આલંબન ઠવિય મણુ, સો સેવો અરિહંત. ૪

ઢાળ

શિવસુખ કારણ જેહ ત્રિકાળે, સમ પરિણામે જગત નિહાળે;
ઉત્તમ સાધન માર્ગ દેખાડે, ઇંદ્રાદિક જસુ ચરણ પખાળે.
કુસુમાંજલિ મેલો પાસ જિણુંદા. તોં કું ૪

(એમ કહી પ્રભુના બે ખલાની પૂજા કરવી)

ગાથા

સમદ્વિઠ્ઠી દેસ જય, સાહુ સાહુણી સાર;
આચારજ ઉવજાચ મુણિ, જે નિમ્મલ આધાર. ૫

ઢાળ

ચઉવિહ સંઘે જે મન ધાર્યું, મોક્ષ તણું કારણ નિરધાર્યું;
વિવિહ કુસુમ વર નતિ ગહેવી, તસુ ચરણે પ્રણમંત ઠવેવી.
કુસુમાંજલિ મેલો વીર જિણુંદા તોં કું ૫

(એમ કહી પ્રભુને મસ્તકે પૂજા કરવી)

ઈતિ પાંખડી ગાથા

(પછી અક્ષત લેવા.)

વસ્તુ છંદ.

સયલ જિનવર, સયલ જિનવર, નમિય મન રંગ;
કલ્લાણુક વિહિ સંઠવિય, કરિસ ધમ્મ સુપવિત્ત.
સુંદર સય ઇંગ સત્તરિ તિથ્થંકર, એકસમય વિહરંતિ મહિયલ.
ચવન સમય ઇંગ વીસ જિણુ, જમ્મ સમય ઇંગ વીસ;
ભત્તિય ભાવે પૂજ્યા, કરેા સંઘ સુજગીસ. ૫

ઢાળ ૨ જી

(એક દિન અચિરા હુલરાવતી—એ દેશી.)

ભવ ત્રીજે સમકિત ગુણુ રમ્યા, જિન ભક્તિ પ્રમુખ ગુણુ પરિણમ્યા;
તજિ ઈન્દ્રિય સુખ આશંસના, કરી સ્થાનક વીશની સેવના. ૧
અતિ રાગ પ્રશસ્ત પ્રભાવતા, મન ભાવના એહવી ભાવતા;
મવિ જીવ કરું શાસન રસી, ઇસી ભાવદયા મન ઉલ્લસી. ૨
લહી પરિણામ એહવું ભલું, નિપજ્જવી જિનપદ નિર્મલું;
આયુ બંધ વચ્ચે એક ભવ કરી, શ્રદ્ધાસંવેગ તે થિર ધરી. ૩
ત્યાંથી અવિય લહે નરભવ ઉદાર, ભરતે તેમ ઐરવતેજ સાર;
મહાવિદેહે વિજયે વર પ્રધાન, મધ્યખંડે અવતરે જિન નિધાન. ૪

ઢાળ ૩ જી.

સુપનાની

પુણ્યે સુપનહ દેખે, મનમાંહે હર્ષ વિશેષે.
ગજવર ઉજ્જવલ સુંદર, નિર્મળ વૃષભ મનોહર. ૧

નિર્ભય કેસરીસિંહ, લક્ષ્મી અતિહી અખીહ;
 અનુપમ ફૂલની માળ, નિર્મળ શશિ સુકુમાળ. ૨
 તેજે તરણી અતિ દીપે, ઇંદ્રધ્વજા જગ ઝીપે;
 પૂરણ કળાશ પંડૂર, પદ્મ સરોવર પૂર. ૩
 અચ્ચારમે રચણાયર, દેખે માતા ગુણ સાચર;
 ખારમે ભુવનવિમાન, તેરમે અનુપમ રતનનિધાન. ૪
 અગ્નિશિખા નિરધૂમ, દેખે માતાજી અનુપમ;
 હરખી રાયને ભાસે, રાજા અરથ પ્રકાશે. ૫
 જગપતિ જિનવર સુખકર, હોશે પુત્ર મનોહર;
 ઇંદ્રાદિક જસુ નમશે, સકલ મનોરથ ફળશે. ૬

વરતુછંદ

પુણ્ય ઉદય, પુણ્ય ઉદય, ઉપના જિનનાહ.
 માતા તવ રચણી સમે, દેખી સુપન હરખંતી જાગીય;
 સુપન કહી નિજ કંતને સુપન અરથ સાંભળો સોભાગીય.
 ત્રિભુવન તલક મહા ગુણી, હોશે પુત્ર નિધાન;
 ઇંદ્રાદિક જસુ પાય નમી, કરશે સિદ્ધિ વિધાન. ૧

દાળ ૪ થી. ચંદ્રાવલાની દેશી. ૧

સોહમપતિ આસન કાંખીયો, દેખ અવધિ મન આણુંદીયો;
 નિજ આતમ નિર્મલ કરણ કાજ, ભવજળ તારણ પ્રગટયો જહાજ. ૧
 ભવ અટવી પારગ સશ્વવાહ, કેવળ નાણાઈય ગુણ અગાહ;
 શિવસાધન ગુણ અંકૂરો જેહ, કારણ ઉલટયો આપાદી મેહ. ૨
 હરખે વિકસી તવ રામરાય, વલયાદિકમાં નિજ તનુ ન માય;
 સિંહાસનથી ઉઠ્યો સુરિંદ, પ્રણમંતો જિન આનંદકંદ. ૩

સગ અડપય સામો આવી તત્થ, કરી અંજલીય પ્રણમીય મથ્થ;
 મુખે ભાખે એ દ્વાણુ આજ સાર, તિયલોય પહુ દીઠો ઉદાર. ૪
 રે રે નિમુણો સુરલોય દેવ, વિષયાનલ તાપિત તુમ સવેવ;
 તસુ શાન્તિકરણ જગધર સમાન, મિથ્યા વિષ ચૂરણ ગરુડવાન. ૫
 તે દેવ સકળ તારણ સમથ્થ; પ્રગટયો તસ પ્રણમી હુવો સનાથ;
 એમ જંપી શકસ્તવ કરેવિ, તવ દેવદેવી હરખે સુણેવિ. ૬
 ગાવે તવ રંભા ગીત ગાન, સુરલોક હુવો મંગલ નિધાન;
 નરક્ષેત્રે આરજવંશ ઠામ, જિનરાજ વધે સુર હર્ષ ધામ. ૭
 પિતા માતા ઘરે ઉત્સવ અશેષ, જિનશાસન મંગલ અતિ વિશેષ;
 સુરપતિ દેવાદિક હર્ષ સંગ, સંયમઅર્થિ જનને ઉમંગ. ૮
 શુભવેળા લગને તીર્થનાથ, જનમ્યા ઇંદ્રાદિક હર્ષ સાથ;
 સુખ પામ્યા ત્રિભુવન સર્વ જીવ, વધાઈ વધાઈ થઈ અતીવ. ૯

(પછી જગચિંતામણીનું ચૈત્યવંદન જયવીયરાય અરધા
 સુધી કહેવું. પછી હાથ ધોઈ હુંછી નાંખવા, ને એક નવકાર
 ગણીને જગપૂર્ણ કળશને ધૂપ દઈ હાથમાં લઈને લગડું ઢાંકી નીચે
 પ્રમાણે કળશ કહેવો.

ઢાળ પ મી.

(શ્રી શાન્તિજિનનો કળશ કહીશું, પ્રેમ સાગર પૂર. એ દેશી)

શ્રી તીરથપતિનું કળશ મજ્જન, ગાઈએ સુખકાર;
 નરખિત્ત મંડણ હુહ વિહંડણ, ભવિક મન આધાર;
 તિહાં રાવ રાણા હર્ષ ઉત્સવ, થયો જગ જયકાર.
 દ્વિશિકુમરી અવધિ વિશેષ જાણી, લલ્યો હર્ષ અપાર. ૧

નિય અમર અમરી સંગ કુમારી, ગાવતી ગુણુછંદ;
 જિન જનની પાસે આવી પહોતી, ગહ ગહતી આણુંદ;
 હે માય ! તેં જિનરાજ જાયો, શુચિ વધાયો રમ્મ;
 અમ જમ્મ નિમ્મલ કરણુ કારણુ, કરીશ સુધં કમ્મ. ૨
 તિહાં ભૂમિશોધન દીપ દર્પણુ, વાય વીજણુ ધાર;
 તિહાં કરીય કદલી ગેહુ જિનવર, જનની મજ્જનકાર.
 વર રાખડી જિન પાણિ ખાંધી, દીયે એમ આશિષ;
 ભુગ કેડાકેડી ચિરં જીવો, ધર્મદાયક ઇશ. ૩

(આ કેકાણે ભૂમિ શોધન કરી દર્પણુ ધરવું અને આમર વીંજવો,
 અને રાખડી પ્રભુ હાથે ચઢાવવી.)

દાળ ૬ ઠી એકવીશાની

જગનાયકજી, ત્રિભુવન જન હિતકાર એ. એ—દેશી.

જીજી રચણીજી, દશદિશિ ઉર્જવલતા ધરે;
 શુભ લગનેજી, જ્યોતિષ ચક્ર તે અંચરે.
 જિન જનમ્યાજી, જેણે અવસર માતા ધરે,
 તેણે અવસરજી, ઇંદ્રાસન પાણુ થર હરે.

ચુટક

થર હરે આસન ઇંદ્ર ચિંતે, કેણુ અવસર એ બન્યો;
 જિન જન્મ ઉત્સવકાળ જાણી, અતિહી આનંદ ઉપન્યો.
 નિજ સિદ્ધિ સંપત્તિ હેતુ જિનવર, જાણી ભકતે ઉમહો;
 વિકસિત વદન પ્રમોદ વધતે, દેવ નાયક ગહગહો. ૧

દાળ

તવ સુરપતિજી, ઘાંટાનાદ કરાવ એ; (આ કેકાણે ઘાંટ નાદ કરવો.)
 સુર લોકેજી, ઘોષણુ એ દેવરાવ એ.

નરક્ષેત્રેજી, જિનવર જન્મ હુઓ અછે;
તસુ ભગતેજી, સુરપતિ મંદર ગિરિ ગછ.

ત્રુટકે

ગચ્છેતિ મંદર શિખર ઉપર, ભવન જીવન જિન તણો;
જિન જન્મ ઉત્સવ કરણુ કારણુ, આવજો સવિ સુર ગણો.
તમ શુદ્ધ સમકિત થાશે નિર્મલ, દેવાધિદેવ નિહાલતાં;
આપણાં પાતિક સર્વ જાશે, નાથ ચરણ પખાલતાં. ૨

ઢાળ

એમ સાંભળીજી, સુરવર કોટી બહુ મલી;
જિન વંદનજી, મંદરગિરિ સામા ચલી.
સોહમપતિજી, જિન જનની ઘર આવીયા;
જિન માતાજી, વંદી સ્વામિ વધાવીયા.

(આ ઠેકાણે અક્ષતર્થી વધાવવા.)

ત્રુટકે

વધાવીયા જિન હર્ષ બહુલે, ધન્ય હું કૃતપુણ્ય એ;
ત્રૈલોક્યનાયક દેવ દીકો, મુજ સમો કોણુ અન્ય એ.
હે જગત જનની ! પુત્ર તુમચો, મેરુ મજ્જન વર કરી;
ઉત્સંગ તુમચે વલિય થાપીશ, આતમા પુણ્યે ભરી. ૩

ઢાળ

સુર નાયકજી, જિન નિજ કર કમલે ઠહ્યા;
પંચ રૂપેજી, અતિશે મહિમાએ સ્તહ્યા.

નાટક વિધિજી, તવ બત્રીશ આગળ વહે;
સુર કેડીજી, જિન દર્શનને ઉમ્મહે.

ત્રુટક

સુર કોડાકોડી નાચતી વળો, નાથ શુચિગુણ ગાવતી;
અપ્સરા કોડી હાથ જોડી, હાવ ભાવ દેખાવતી.
જયો જયો તું જિનરાજ, જગગુરુ એમ દે આશીષ એ;
અમ્હ ત્રાણ શરણુ આધાર જીવન, એક તું જગદીશ એ, ૪

ઢાળ

સુર ગિરિવર જી, પાડુંકે વનમેં ચિહું દિશે;
ગિરિશિલા પર જી, સિંહાસન સાસય વસે.
તિહાં આણી જી, શકે જિન જોળે અઘા;
ચૌસઠે જી, તિહાં સુરપતિ આવી રહ્યા.

ત્રુટક

આવીયા સુરપતિ સર્વ ભકતે, કળશ ઓળી બનાવ એ;
સિદ્ધાર્થ પમુહા તીર્થ ઐભધિ, સર્વ વસ્તુ આણાવ એ.
અચ્યુતપતિ તિહાં હુકમ કીનો, દેવ કોડાકોડીને;
જિન મજ્જનારથ નીર લાવો, સવે સુર કર જોડીને. ૫

ઢાળ ૭ મી

શાન્તિને કારણે, ઇંદ્ર કલશા ભરે—એ દેશી.
આત્મસાધન રસી, દેવ કોડી હસી,
ઉલસીને ધસી, ક્ષીરસાગર દિશી;
પઉમદહુ આદિ દહુ, ગંગ પમુહા નધ,
તીર્થજગ અમલ, લેવા ભણી તે ગધ. ૧

નતિ અડ કળશ કરી, સહસ્ત્ર અઠોત્તરા,
 છત્ર ચામર, સિંહાસન શુભતરા.
 ઉપગરણ પુષ્ક, ચંગેરી પમુડા સવે,
 આગમે ભાસિયા, તેમ આણી ઠવે. ૨
 તીર્થજળ ભાર્ય, કર કળશ કરી દેવતા;
 ગાવતા ભાવતા, ધર્મ ઉન્નતિ રતા,
 તિરિય નર અમરને, હુર્ષ ઉપજાવતા,
 ધન્ય અમ શક્તિ, શુચિ ભક્તિ એમ ભાવતા ૩
 સમકિત ખીજ નિજ, આત્મ આરોપતા,
 કળશ પાણી મિષે, ભક્તિજળ સીચતાં,
 મેરુ સિહરોવરે, સર્વ આવ્યા વહી,
 શકે ઉત્સંગ નિન, દોખી મન ગહગહી. ૪

વસ્તુ છંદ

હં હો દેવા, હં હો દેવા, અણાઈ કાલો;
 અદિષ્ટ પુવો તિલોય તારણો, તિલોય બંધુ; મિચ્છત્ત મોહવિદ્ધસંણો;
 અણાઈ તિન્હા વિણાસણો, દેવાહિદેવો દિઠ્ઠ યોહિય કામેહિં. ૫

દાળ-તેહિજ

એમ પભણુંત વણુ, ભવણુ જોઈસરા,
 દેવ વેમાણિયા, ભત્તિ ધમ્માયરા;
 કેવિ કમ્પાઠિયા, કેવિ મિત્તાણુગા,
 કેવિ વર રમણિ, વયણેણુ અઈ ઉચ્છુગા. ૬

વસ્તુ છંદ

તથ્ય અચ્ચુય, તથ્ય અચ્ચુય, છંદ આદેશ;
 કરજોડી સવિ દેવગણ, લેય કળશ આદેસ પામિય;

અદભૂત રૂપ સરૂપ જુઓ, કવણુ એહ ઉત્સંગે સામિય;
 ઈંદ્ર કહે જગ તારણો, પારગ અમ પરમેસ.
 નાયક દાયક ધમ્મ નિહિ, કરિયે તસુ અલિસેક. ૭

(એમ કહી કળશમાંથી અડધું જળ નામવું, પછી નીચે પ્રમાણે કહેવું.)

ઢાળ ૮ મી

તીર્થ કમળદલ ઉદક ભરીને, પુષ્કર સાગર આવે-એ દેશી
 પૂરણ કળશ શુચિ ઉદકની ધારા, જિનવર અંગે નામે;
 આતમ નિર્મલ ભાવ કરંતા, વધતે શુભ પરિણામે;
 અચ્યુતાદિક સુરપતિ મન્નજન, લોકપાલ લોકાંત,
 સામાનિક ઈંદ્રાણી પમુદા, એમ અલિષેક કરંત ૧

ગાહા

તવ ઈસાણ સુરિંદો, સક્કં પલણેઇ કરઇં સુપસાઓ;
 તુમ અંકે મહન્નાહો, પણમિત્તં અમ્હ અપ્પેહ. ૨
 તા સક્કિંદો પલણેઇ સાહમી વચ્છલંમિ બહુ લાહો;
 આણા એવં તેણું, ગિન્હિઅવ્વેા ઉકકયથ્થાલો. ૩

(એમ કહી સર્વ રનાત્રિયા કળશ ઢાળે, અને મુખથી નીચે પ્રમાણે
 પાઠ કહે.)

ઢાળ તેહિજ

સોહમ સુરપતિ વૃષભરૂપ કરી, ન્હવણુ કરે પ્રભુ અંગ;
 કસિય વિલેપણુ પુષ્કમાલ ઠવિ, વર આભરણુ અભંગ.
 તવ સુરવર બહુ જય જય રવ કરી, નાચે ધરી આણુંદ;
 મોક્ષ માર્ગ સારથપતિ પામ્યેા, ભાંજશું હવે ભવ ફંદ. ૪

કેડિ બત્રીશ સોવન ઉવારી, વાજાંતે વરનાદે;
 સુરપતિ સંઘ અમર શ્રી પ્રભુને, જનનીને સુપ્રસાદે.
 આણી થાપી એમ પયંપે, અમે નિસ્તરિયા આજ;
 પુત્ર તમારો ધણીય હમારો. તારણ તરણ જહાજ. ૫
 માત જતન કરી રાખજો એહને, તુમ સુત અમ આધાર;
 સુરપતિ લકિત સહિત નંદીશ્વર, કરે જિન લકિત ઉદાર.
 નિય નિય કમ્પ ગયા સવિ નિર્જર, કહેતાં પ્રભુ ગુણ સાર;
 દીક્ષા કેવળજ્ઞાન કલ્યાણક, ઇચ્છા ચિત્ત મઝાર. ૬
 ખરતરગચ્છ જિન આણુરંગી, રાજસાગર ઉવઝાય;
 જ્ઞાનધર્મ દીપચંદ્ર સુપાઠક, સુગુરુતણે સુપસાય.
 દેવચંદ્ર જિન લકતે ગાયો જન્મ મહોત્સવ છંદ;
 બોધિબીજ અંકુરો ઉત્તર્યો, સંઘ સકલ આનંદ. ૭

કળશ. રાગ વેલાવલ

એમ પૂજા લકતે કરો, આતમ હિત કાજ;
 તજિય વિલાવ નિજ લાવમે, રમતા શિવરાજ. એમ૦ ૧
 કાળ અનંતે જે હુઆ, હોશે જેહ જિણુંદ;
 સંપય સીમંધર પ્રભુ, કેવળનાણુ દિણુંદ. એમ૦ ૨
 જન્મ મહોત્સવ એણી પરે, શ્રાવક ધુચિવંત;
 વિરચે જિન પ્રતિમા તણો, અનુમોદન ખંત. એમ૦ ૩
 દેવચંદ્ર જિન પૂજના, કરતાં લવપાર;
 જિનપડિમા જિન સારિખી, કહી સૂત્ર મઝાર. એમ૦ ૪

(પછી પ્રભુજીને શુદ્ધ જળથી પંખાળ કરી, અંગલુંછણું ત્રણ
 કરી, કેસર ચંદનથી પૂજા કરી, પુષ્પ ચડાવી, ધૂપ કરી, અક્ષત,
 ફળ, નૈવેદ્ય મૂકી; આરતી તથા મંગળદીવો ઉતારવો.)

ઇતિ પંડિત શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત સ્નાત્રપૂજા સંપૂર્ણ:

પંડિત શ્રી વીરવિજયજી કૃત
સ્નાત્રપૂજા.

[વિધિ—પૃષ્ઠ ૬૮ માં લખ્યા પ્રમાણે કરવી]

કાવ્યમ.

(કૃતવિલમ્બિત છન્દઃ)

સરસશાન્તિસુધારસસાગરં,
શુચિતરં ગુણુરત્નમહાગરમ્;
ભવિક પદ્મજ્વોધદિવાકરં,
પ્રતિદિનં પ્રણમામિ જિનેશ્વરમ્. ૧;

દોહા

કુસુમાભરણ ઉતારીને, પડિમા ખરિય વિવેક;
મજ્જન પીઠે થાપીને, કરીયે જળ અભિષેક. ૨

[વિધિ—કુલ અને અલંકાર ઉતારીને જમણે અંગુઠે
જળનો અભિષેક કરી અંગલુંડાણું કરી પૂજા
કરવી. પછી કુસુમાંજલિની થાળી લઈ
ઊભા રહેવું.]

ગાથા

આર્યા ગીતિ.

*જિણુ ! જન્મસમયે, મેરુસિહરે, રયણુ-કણુય કલસેહિં;
 દેવાસુરેહિં હહવિઓ, તે ધન્ના જેહિં દિટ્ઠોસિ. ૩
 નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વસાધુભ્યઃ

કુસુમાંજલિ—ઢાળ.

નિર્મળ જળ કળશે નહવરાવે,
 વસ્ત્ર અમૂલક અંગ ધરાવે,
 કુસુમાંજલિ મેલો આદિ જિણુંદાં
 સિદ્ધ સ્વરૂપી અંગ પખાળી,
 આતમ નિર્મળ હૃદય સુકુમાળી. કું આદિં ૪

[વિધ-દરેક ઢાળ બોલીને પ્રભુજીના
 જમણે અંગુઠે કુસુમાંજલિ મૂકવી.]

ગાથા. આર્યાગીતિ :

મચકુંદ-ચંપ-માલઈ, કમલાઈ પુષ્ક પંચ વણુણઈ;
 જગનાહ હહવણુ સમયે, દેવા-કુસુમાંજલિ-દિન્તિ. ૫
 નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વસાધુભ્યઃ

કુસુમાંજલિ—ઢાળ.

રયણુ સિંહાસન જિન થાપી જે, કુસુમાંજલિ પ્રભુ ચરણે દીજે;
 કુસુમાંજલિ મેલો શાંતિ જિણુંદાં ૬

*પાઠાન્તર-ખાલતણુમ્મિ સામી ! સુમેરુસિહરમ્મિ રણુય-કલસેહિં
 તિઅહસાસુરેહિં હહવિઓ, તે ધન્ના જેહિં દિટ્ઠોસિ.

દોહા

નિષુ તિહું કાલય સિદ્ધની, પડિમા ગુણુ ભંડાર;
તસુ ચરણે કુસુમાંજલિ, ભવિક દુરિત હરનાર. ૭
નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વસાધુભ્યઃ

કુસુમાંજલિ—દાળ.

કૃષ્ણાગરુ વર ધૂપ ધરીજે, સુગંધકર કુસુમાંજલિ દીજે;
કુસુમાંજલિ મેલો નેમિ નિષુંદા૦ ૮

ગાથા—આર્યા ગીતિ:

જસુ પરિમલ બલ દહદિસિં, મહુયર અંકાર સદસંગયા;
નિષુ ચલણોવરિ મુક્કા, સુર-નર કુસુમાંજલિ સિદ્ધા. ૯
નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાય સર્વસાધુભ્યઃ

કુસુમાંજલિ—દાળ.

પાસ નિણેસર જગ જયકારી, જલ થલ ફૂલ ઉદક કર ધારી;
કુસુમાંજલિ મેલો પાર્શ્વ નિણુંદા૦ ૧૦

દોહા

મૂકે કુસુમાંજલી સુરા, વીર ચરણુ સુકુમાળ;
તે કુસુમાંજલિ ભાવિકનાં, પાપ હરે ત્રણુ કાળ. ૧૧
નમોઽર્હત્સિદ્ધા—

કુસુમાંજલિ—દાળ.

વિવિધ કુસુમ વરજતિ ગહેવી, જિનચરણે પણમંત ઠવેવી;
કુસુમાંજલિ મેલો વીર નિણુંદા૦-- ૧૨

વસ્તુ છંદ

નહવણકાળે, નહવણકાળે, દેવદાણુવ સમુચ્ચિય,
કુસુમાંજલિ તહિં સંઠવિય, પસરંત દિસિ પરિમલસુગંધિય;
જિણુ પયકમલે નિવડઈ, વિગ્ધહર જસનામમંતો,
અનંત ચઉવીસ જિન, વાસવ મલિય અસેસ.
સા કુસુમાંજલિ સુહકરો, ચઉવિહ સંઘ વિસેસ.

નમોઽર્હત્સિદ્ધાં

૧૩

કુસુમાંજલિ-દાળ.

અનંત ચઉવીસી જિનજી જુહાડું, વત્તમાન ચઉવીસી સંભાડું;
કુસુમાંજલિ મેલો ચોવીશ જિણુંદાં

૧૪

દોહા

મહાવિદેહે સંપ્રતિ, વિહરમાન જિન વીશ,
લક્ષ્મિભરે તે પ્રજિયા, કરો સંઘ સુજગીશ.

૧૫

નમોઽર્હત્સિદ્ધાં

કુસુમાંજલિ-દાળ.

અપહરમંડલિ ગીત ઉચ્ચારા, શ્રી શુભવીરવિજય જયકારા.
કુસુમાંજલિ મેલો સર્વ જિણુંદાં

૧૬

પછી સ્નાત્રીયા ત્રણ ખમાસમણુ દઈ જગચિંતામણિ ચૈત્ય-
વંદનં જકિંચિં નમુત્યુણું જાવંતિં ખમાસમણું જાવંતં
નમોર્હત્ ઉવસગ્ગહરં અને જયવીયરાય પૂરા કહે, પછી હાથ
ધોઈ મુખકોશ બાંધી, કળશ લઈ ઉભા રહીને કળશ કહે.

કુળશ. દોહા.

સયલ જિનેશ્વર પાય નમી, કલ્યાણક વિધિ તાસ,
વર્ણવતાં સુણતાં થકાં, સંઘની પૂજે આશ. ૧

ઢાળ. એક દિન અચિરા હુલરાવતી—એ દેશી.

સમકિત ગુણદાણે પરિણમ્યા, વળી મતધર સંયમ સુખ રમ્યા;
વીશસ્થાનક વિધિયે તપ કરી, એસી ભાવ દયા દિલમાં ધરી. ૧
જો હોવે મુજ શક્તિ ઇસી, ‘સવિ જીવ કરું શાસન રસી;’
શુચિરસ ઢળતે તિહાં ખાંધતાં, તીર્થંકર નામ નિકાચતાં. ૨
સરાગથી સંયમ આચરી, વચમાં એક દેવનો ભવ કરી;
વ્યવિ પન્નર ક્ષેત્રે અવતરે, મધ્ય ખંડે પણ રાજવી કુલે. ૩
પટરાણી કુખે ગુણનિલો, જેમ માન સરોવર હંસલો;
સુખશઆએ રજની શેષે, ઉતરતાં ચઉદ સુપન દેખે. ૪

ઢાળ. સ્વપ્નની—દેશી.

પહેલે ગજવર દીઠો, ખીજે વૃષભ પછડો,
ત્રીજે કેસરીસિંહ, ચોથે લખમી અગિહ. ૧.
પાંચમે પુલની માળા, છઠે ચંદ્ર વિશાળા,
રવિ રાતો ધ્વજ મોહોટો, પૂરણ કુળશ નહીં છોટો. ૨.
દશમે પદ્મ સરોવર, અગીયારમે રત્નાકર,
ભવન—વિમાન રત્નગંજી, અગ્નિશિખા ધૂવ વર્ણ. ૩.
સ્વપ્નલહી જઈ રાયને ભાસે, રાજ અર્થ પ્રકાશે,
પુત્ર તીર્થંકર ત્રિભુવન નમશે, સકલ મનોરથ ફળશે. ૪

વસ્તુ છંદ

અવધિનાણે, અવધિનાણે, ઉપના જિનરાજ;
જગત જસ પરમાણુઆ, વિસ્તર્યા વિશ્વજંતુ સુખકાર;
મિથ્યાત્વ તારા નિર્જલા, ધર્મ ઉદય પરભાત સુંદર.
માતા પણ આણંદિયાં, જગતી ધર્મ વિધાન;
જાણતિ જગતિલક સમે, હોશે પુત્ર પ્રધાન. ૧

દોહા

શુભ લગ્ને જિન જનમિયા, નારકીમાં સુખ જ્યોત.
સુખ પામ્યા ત્રિભુવન જના, હુઓ જગત ઉધોત. ૧.

ઢાળ. કડખાની-દેશી.

સાંભળો કળશ જન્મ-મહોત્સવનો ઇંડાં;
છપ્પન કુમરી દ્વિશિ, વિદ્વિશિ આવે તિહાં.
માય સુત નમિય, આનંદ અધિકો ધરે;
અષ્ટ સંવર્ત, વાયુથી કચરો હરે. ૧

વૃષ્ટિ ગંધોદકે, અષ્ટ કુમરી કરે;
અષ્ટ કલશા ભરી, અષ્ટ દર્પણુ ધરે.
અષ્ટ ચામર ધરે, અષ્ટ પંખા લહી;
ચાર રક્ષા કરી, ચાર દ્વીપક ઝહી. ૨

ઘર કરી કેળનાં, માય સુત લાવતી;
કરણુ શુચી કર્મ જળ, કળશે નવરાવતી,
કુસુમ પૂજી, અલંકાર પહેરાવતી;
રાખડી બાંધી જઈ, શયન પધરાવતી. ૩

નમીય કહે માય ! તુજ, બાળ લીલાવતી;
 મેરુ રવિ ચંદ્ર લગે, જીવજો જગપતિ.
 સ્વામિ ગુણ ગાવતી, નિજ ઘર જાવતી;
 તિણે સમે ઇંદ્ર, સિંહાસન કંપતી.

૪

ઢાળ. એકવીસાની-દેશી.

જિન જન્મ્યાજી, જિણ વેળા જનની ધરે;
 તિણ વેળાજી, ઇંદ્ર સિંહાસન થરહરે.
 દાહીણોત્તરજી, જેતા જિન જનમે યદા,
 દિશિ નાયકજી, સોહમ ઇંશાન બેહુ તદા.

૫

ચુટકે છંદ

તદા ચિંતે ઇંદ્ર મનમાં, કેણુ અવસર એ બન્યો;
 જિનજન્મ અવધિ નાણું જાણી, હર્ષ આનંદ ઉપન્યો.
 સુઘોષ આદે ઘંટનાદે, ઘોષણા સુરમેં કરે;
 સવિ દેવી દેવા જન્મમહોત્સવે, આવજો સુરગિરિવરે. ૨.

(આ ઠેકાણે ઘંટ વગાડવો.)

ઢાળ, પૂર્વની.

એમ સાંભળીજી, સુરવર કેડિ આવી મળે;
 જન્મ મહોત્સવજી, કરવા મેરુ ઊપર ચલે.
 સોહમપતિજી, બહુ પરિવારે આવીયા;
 માય જિનનેજી, વાંદી પ્રભુને વધાવીયા.

૩

(અક્ષતથી પ્રભુને વધાવવા.)

નુટક.

વધાવી બેસે હે રત્નકૂબ ! ધારિણી તુજ સુતતણો;
હું શકે સોહમ નામે કરશું, જન્મ મહોત્સવ અતિ ઘણો.
એમ કહી જિન પ્રતિબિંબ થાપી, પંચ રૂપે પ્રભુ ગ્રહી;
દેવ દેવી નાચે હર્ષ સાચે, સુરગિરિ આવ્યા વહી. ૪.

ઢાળ. પૂર્વની.

મેરુ ઉપરજી, પાંડુક વનમે ચિહું દિશે;
શિલા ઉપરજી, સિંહાસન મન ઉલ્લસે.
તિહાં બેસીજી, શકે જિન બોળે ધર્યા;
હરિ ત્રેશઠજી, ખીજી તિહાં આવી મળ્યા. ૫.

નુટક.

મળ્યા ચાસઠ સુરપતિ તિહાં, કરે કળશ અડ જાતિના;
માગધાદિ જળ તીર્થ ઐષધિ, ધૂપ વળી બહુ લાતિના.
અચ્યુતપતિએ હુકમ કીનો, સાંભળો દેવા સવે!
ખીરજલધિ ગંગા નીર લાવે, ઝટિતિ જિન મહોત્સવે. ૬.

ઢાળ. વિવાહલાની દેશી.

સુર સાંભળીને સંચરીયા, માગધ વરદામે ચલીયા;
પદ્મદ્રહ ગંગા આવે, નિર્મળ જળ કળશ લરાવે. ૧.
તીરથ જળ ઐષધી લેતા, વળી ખીરસમુદ્ર જતા;
જળ કળશ બહુલ લરાવે, પુલ ચંગેરી થાળ લાવે. ૨
સિંહાસન ચામર ધારી, ધૂપધાણુ રકેખી સારી;
સિદ્ધાંતે લાખ્યાં જોહ, ઉપકરણ મિલાવે તેહ. ૩.

તે દેવા સુરગિરી આવે, પ્રભુ દેખી આનંદ પાવે;
કળશાદિક સહુ તિહાં ઠાવે, ભકતે પ્રભુના ગુણ ગાવે. ૪.

ઢાળા. રાગ ધન્યાશ્રી.

આતમ ભકિત મળ્યા કેઈ દેવા, કેતા મિત્તાનુજાઈ;
નારી પ્રેર્યા વળી નિજ કુલવટ, ધર્મી ધર્મ સખાઈ.
જોઈસ વ્યંતર ભવનપતિના, વૈમાનિક સુર આવે;
અચ્યુતપતિ હુકમે ધરી કળશા, અરિહાને નવરાવે. આ૦ ૧

અડજાતિ કળશા પ્રત્યેકે, આઠ આઠ સહસ પ્રમાણે;
ચઉસઠ સહસ હુઆ અભિષેકે, અઠીસેંગુણ કરી જાણે.
સાઠ લાખ ઉપર એક કોઠિ, કળશાનાં અધિકાર;
બાસઠ ઈંદ્રતણા તિહાં બાસઠ, લોકપાલના ચાર. આ૦ ૨.

ચંદ્રની પંકિત છાસઠ છાસઠ, રવિસેણી નરલોકો;
ગુરુસ્થાનક સુરકેરો એકજ, સામાનિકનો એકો.
સોહમપતિ ઇશાનપતિની, ઈંદ્રાણીના સોલ;
અસુરની દશ ઈંદ્રાણી નાગની, બાર કરે કલ્લોલ. આ૦ ૩.

જ્યોતિષ વ્યંતર ઈંદ્રની ચઉ ચઉ, પર્ષદા ત્રણનો એકો;
કટકપતિ અંગરક્ષક કેરો, એક એક સુવિવેકો.
પરચુરણ સુરનો એક છેલ્લો, એ અઠીસેં અભિષેકો;
ઇશાનઈંદ્ર કહે મુજ આપો, પ્રભુને દાણ અતિરેકો. આ૦ ૪.

તવ તસ ખોળે ઠવિ અરિહાને, સોહમપતિ મનરંગે;
વૃષભરૂપ કરી રૂંગ જળે ભરી, નહવણ કરે પ્રભુ અંગે,
પુષ્પાદિક પૂજીને છાંટે, કરી કેસર રંગરોલે;
મંગળદીવો આરતી કરતાં, સુરવર જય જય બોલે. ૫.

ભેરી ભુંગળ તાલ બજવત, વળીયા જિન કરધારી;
જનનીધર માતાને સોંપી, એણિપરે વચન ઉચ્ચારી.
પુત્ર તમારો સ્વામી હમારો, અમ સેવક આધાર;
પંચ ધાવ રંભાદિક થાપી, પ્રભુ ખેલાવણુ હાર. આ૦ ૬.

બત્રીશ કોડી કનક મણિ માણિક, વસ્ત્રની વૃષ્ટિ કરાવે;
પૂરણ હર્ષ કરેવા કારણ, દ્વીપ નંદીશ્વર બાવે.
કરીય અદ્દાઈ ઉત્સવ દેવા, નિજ નિજ કલ્પ સધાવે;
દિક્ષા કેવલને અભિલાષે, નિત નિત જિન ગુણ ગાવે. ૭.

તપગરદ્ધ ઇસર સિંહ સૂરીસર, કેરા શિષ્ય વડેરા;
સત્યવિજય પંચાસતણે પદ, કર્પૂરવિજય ગંભીરા.
ખિમાવિજય તસ સુજસવિજયના,

શ્રી શુભવિજય સવાયા;
પંડિત વીરવિજય શિષ્યે જિન, જન્મમહોત્સવ ગાયા. ૮.

ઉત્કૃષ્ટા એકશોને સિત્તેર, સંપ્રતિ વિચરે વીશ;
અતીત અનાગત કાળે અનંતા, તીર્થંકર જગદીશ.
સાધારણ એ કળશ જે ગાવે, શ્રી શુભવીર સવાઈ;
મંગળ લીલા સુખ ભર પાવે, ઘર ઘર હર્ષ વધાઈ. આ૦ ૯.

ચોખ્ખાથી પ્રભુને વધાવવા.

પંડિત શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્નાત્રપૂજા સંપૂર્ણમ્.

વિધિ-અહીં કળશાભિષેક કરવો. પછી દૂધ, દહીં, ઘૃત; જળ અને સાકર એ પંચામૃતનો પખાળ કરીને પછી પૂજા કરવી અને ફૂલ ચઢાવવા. પછી લૂણ ઉતારી આરતી ઉતારવી, પછી પ્રતિ-ભાજીની આડો પડદો રાખી સ્નાત્રીઆઓએ પોતાના નવ અંગે કંકુના ચાંદલા કરવા, પછી પડદો કાઢી નાંખી મંગળ દીવો ઉતારવો.

પંડિત શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત
શ્રી શાંતિનાથજીનો કળશ.

કાવ્ય. શાસ્ત્રલવિકીર્તિત છન્દ :

શ્રેયઃશ્રીજયમંગલાશ્ચુદયતા-વલ્લીપ્રરોહાંબુદો,
દારિદ્ર્યદ્રુમકાનનૈકદલને મત્તો^૧દુરઃ સિંધુરઃ;
વિશ્વસ્મિન્ પ્રગટપ્રભાવમહિમા ! સૌભાગ્યભાગ્યેદયઃ,
સઃ શ્રીશાંતિજિનેશ્વરોઽભિમતદો જ્યાત્ સુવર્ણચ્છાવઃ ૧

ગદ્ય.

અહો ભવ્યાઃ ! શ્રૂણુત તાવત્-સકલમંગલમાલાકેલિ
કલનલસત્કમલલીલારસરોલંબિત ચિત્તવૃત્તયો વિહિત
શ્રીમન્નિજનેંદ્રભક્તિપ્રવૃત્તયઃ ! ૨સાંપ્રતં શ્રીમત્શાંતિજિન-
જન્માભિષેકકલશો ગીયતે.

ઢાળ

રાગ વસંત, નટ, દેશાખ. આરામ મંદર ભાવ—એ દેશી.
શ્રી શાંતિ જિનવર, સયલ સુખકર, કલશ ભણીયે તાસ;
જિમ ભવિક જનને, સર્વ સંપત્તિ, બહુત લીલ વિલાસ.
કુરુનામે જનપદ, તિલક સમવર, હૃત્થિણાઉર સાર;
જિન નયરી કંચણુ, રચણુ ધણુ કણુ, સુગુણુ જન આધાર. ૧
તિહાં રાય રાજે, બહુ દિવાજે, વિશ્વસેન નરિંદ;
નિજ પ્રકૃતિ સોમહ, તેજે તપતહ, માનું ચંદ-દિણુંદ.
તસ પણુયખાણી, પટ્ટરાણી, નામે અચિરા નાર;
સુખ સેજ સૂતાં, ચૈાદ પેખે, સુપન સાર ઉદાર. ૨

શાંતિકરણુ જિન, શાંતિ જિનેશ્વર દેવ;
 જે યોગ ક્ષેમકર, જગ હિતકર નિતમેવ.
 વિશ્વસેન નરેશ્વર, વંશ મહોદ્ધિ અંદ;
 મૃગલંછન કંચન-વાને સમ મુખકંદ. ૩

જે પંચમ ચક્રી, સોલસમે જિનરાય;
 જસ નામે સઘળા, ઇતિ ઉપદ્રવ જાય.
 આવી ઉપન્યા, અચિરા દેવી કુખે;
 નિજ મુખ ઉતરતાં, આદમ સુહણુ દેખે. ૪

દોહા

ભાવારથ જેહવા હુશે, દ્રવ્ય ભાવથી જેહ;
 જિણુ ગુણુ દાખું દેશથી, મતિ મંદે કહું તેહ. ૧

દાળ

રાગ-વસંત, સામેરી, નટ.

ઉન્નત સિત ગજવર, ચઉવિધ ધર્મ કહંત;
 માનું મોહ મહાગઢ, તસ શિર દોટ દિયંત.
 ઐરાવણુપતિ નતિ, સેવિત ચઉગતિ અંત;
 તિણુ હેતે પ્રથમ ગજ, સુપને શુભ ચઉદંત. ૧

સંયમ ભાર વહેવા, ધોરી વૃષભ કહાવે;
 ભરતે ભવિષ્યેત્રે, બોધિ ખીજ વર વાવે.
 જસ ઉન્નત ઠકુદ, ઉન્નત ગોત્રને વંશ;
 મિત અમૃત મંગલ મુખ, ખીજે વૃષભ અવતંસ. ૨
 પરતીર્થિક શ્વાપદ-પીડિત ભવિજન રાખે;
 એકલમદ્દે દુર્ધર-સિંહ પરાક્રમ દાખે.

પરીસહ ગજ ભેટી, નહિ સહાય અખીહ;
એવો એ હાશે; ત્રીજો આવી એમ કહે સિંહ. ૩

દેઇ વાર્ષિક દાને, જિન પદ લચ્છી લેહસે;
મુજ ચાપલ દૂષણ, એહને સંગે મીટશે.
જડ (ળ) કંટક સંગી, નિજ કજ છંડી વાસ;
કહે લક્ષ્મી ચોથે, સુપને અર્થ વિલાસ. ૪

ત્રિભુવન શિર ધરશે, જસ આણા સુરધામ (સુમદામ)
નિજ જસલર સુરભિત, જગત હુશે ઉદામ.
એ પંચમ સુહણે, છઠે શશધર દેખે;
નિઃકલંક હું થાવું, તુજ સુત સંગ વિશેષે. ૫

કુવલયે મુદ દેશે, શમ ચંદ્રાતપ યુક્ત;
હદે સપ્તમે દિનકર, મિથ્યા તિમિર વિમુક્ત.
ભવિકમળ વિકાસે, માનુ કહે પુષ્પદંત;
તુમ સુતપરે અમચો, નિત્ય ઉદય પલણુંત. ૬

કુળ ધ્વજ તુમ નંદન, ધર્મ દ્વજ સોડુંત;
સવિ ત્રિભુવન માંહે, એહિજ એક મહંત.
એમ અઠ્ઠમ સુહણે, ભવિકને ભાવ જણાવે;
હવે નવમે કુંભો, સુપને એમ કહાવે. ૭

જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર, ધર્મ મહાપ્રાસાદ;
તસ શિખરે દવશે, આતમ નહિ વિખવાદ.
દશમે પદ્મસરોવર, સુકૃત કજપદ દાવે;
એ પાવન કરશે, જ્ઞાનાંજલી મંગલ ભાવે. ૮

તુજ સુત ગુણ રચણે, ગંભીરો સુગુણ મહેઠો;
થયો જાણી સેવે, ખીરસમુદ્ર જ મીઠો.

- તે ભણી મુજ નીરે, હોજો તનુ પરિભોગ;
એકાદસ સુહણે, માનું એ વિનતિ યોગ. ૯
- વળી લવન-વિમાનાધિપ, ચઉદેવનિકાય;
સેવિત એ હોશે, પાસે સુર સમુદાય.
ખારમે એ જાણો, તેરમે રચણુનો રાશી;
ધન કંચન દેઇ, કરશે ત્રિગટે વાસી. ૧૦
- જ્ઞાનાદિક ગુણ મણિ, દેશે ભવિને એહ;
વર વરિકા ઘોષિ, પુરવ પેરે ગુણુગેહ.
નિજ કર્મ ઇંધનને, ધ્યાનાનલ શું જ્વાલી;
નિજ આતમ નિર્મળ, કંચન પેરે અજવાળી. ૧૧
- નિર્ધૂમ અગ્નિ સમ, ભવિ સેવન કરી શુભ્ધ;
ચૌદસમે સુહણે, અષ્ટ કર્મ ખયે સિદ્ધ.
ચૌદરાજની ઉપર, કરશે જે અહિંદાણુ;
તેહ ભણી સંપૂરણુ, ચૌદ સુપન મંડાણુ. ૧૨
- ગુણ લક્ષણુ લક્ષિત, અતિ સુંદર આકાર;
જિન માતા ચૌદે, દેખે સુપન ઉદાર.
પણુ ચક્રી માતા, કાંઇક તેજે હીણુ;
દેખે દોય પદ્મર, દોય વાર ગુણુ પીણુ. ૧૩
- કુલ કીર્તિ થંભો, કુલાધાર કુલમેર;
કુલ સુરતરુ પાદપ, જેહને નહીં ભવ ફેર.
કુલ મંડણુ દીપક, ઝીપક દુશ્મન કોડી;
ત્રિભુવન જસ ભકતો, નમશે પદ કર જોડી. ૧૪
- વળી હોડ ન એહની, કરતા ભુવન મઝાર;
લોકોત્તર ચરિતે, ધન્ય હોશે અવતાર.

વળી જ્ઞાન વિમળ ગુણ, જેહનાં કહેતાં પાર;
ન લહે મુખ કહેતાં, જે સુરગુરુ અવતાર. ૧૫

સર્વદ્ સિદ્ધ વિમાનથી તવ, ચવિય ઉર ઉત્પન્ન;
બહુ ભદ્ર ભદ્રવ કસિણ સત્તમી, દિવસ ગુણ સંપન્ન.
તવ રોગ સોગ વિયોગ વિહર, મારી ઇતિ શમંત;
વર સયલ મંગલ કેલિ કમલા, ઘર ઘરે વિલસંત. ૧

તવ ચંદ્ર યોગે જ્યેષ્ઠ તેરસ, વહી દિને થયો જન્મ;
તવ મજ્જ રચણીએ દિશીકુમારી, કરે સૂઝ કમ્મ.
તવ ચલિય આસન મુણીય સવિ હરિ, ઘંટનાદે મેલી;
સુરવિંદ સત્થે મેરૂ મત્થે, રચે મજ્જન કેલી. ૨

ઢાળ. નાભિરાયા ધરે નંદન જનમીયાએ. એ દેશી.

વિશ્વસેન નૃપ ધરે, નંદન જનમીયા એ;
તિહુઅહણુ ભવિઅણુ, પ્રેમ શું પ્રણમીયા એ. ૧

તુટક

હારે પ્રણમીયા તે ચક્રસઠ ઇદ્ર, લેઇ હવે મેરુ ગિરિંદ;
સુર નદીય નીર સમીર, તિહાં ખીર જલનિધિ નીર.
સિંહાસને સુરરાજ, તિહાં મથ્યા દેવ સમાજ;
સવિ ઔષધિની જાત, તિહાં સરસ કમલ વિખ્યાત. ૨

ઢાળ

વિખ્યાત વિવિધ પરિકર્મના એ;
તિહાં હરખભર સુરભિ વરદામના એ. ૩

તુટક

હારે વરદામ માગધ નામ, જેહ તીર્થ ઉત્તમ દામ;
તિહાંતણી માટી સર્વ, કર ગ્રહે સર્વ સુપર્વ.

આવના ચંદન સાર, અભિઓગિક સુર અધિકાર;
મન ધરી અધિક આણુંદ, અવલોકતા જિનચંદ. ૪

ઢાળ

શ્રી જિનચંદને સુરપતિ સવિ નવરાવતા એ;
નિજ નિજ જન્મ, સુકૃતારથ ભાવતા એ. ૫

ત્રુટક

હાંરે ભાવતા જન્મ પ્રમાણ, અભિષેક કળશ મંડાણ;
સાઠ લાખને એક કોડિ, શત દોય ને પંચાસ જોડિ.
આઠ જાતિના જે હોય, ચઉસદ્દિ સહસા જોય;
એણી પરે ભક્તિ ઉદાર, કરે પૂજા વિવિધ પ્રકાર. ૬

ઢાળ

વિવિધ પ્રકારના કરીય શિણુગારના એ;
ભરિય જલ વિમલના વિપુલ ભુંગારના એ. ૭

ત્રુટક

હાંરે ભુંગાર થાલ ચંગેરી, સુપ્રતિષ્ઠ પ્રમુખ મુલેરી;
સવિ કલશ પરિમંડાણ, જે વિવિધ વસ્તુ પ્રમાણ.
આરતિને મંગળ દીપ, જિનરાજને સમીપ;
ભગવતી ચૂર્ણિ માંહિ, અધિકાર એહ ઉત્સાહી. ૮

ઢાળ

અધિક ઉત્સાહશું હરખભર જલ ભીંજતા એ;
નવ નવ ભાતિશું ભક્તિભર કીજતા એ. ૯

ત્રુટક

હાંરે કીજતા નાટિક રંગ, ગાજતા ગુહિર મૃદંગ;
કિર કીડતિ કડતાલ, ચઉતાલ તાલ કંસાલ.

શાંખ પણુવ ભુંગળ ભેરી, ઝલ્લરી વીણા નકેરી;
એક કરે હય હયકાર, એક કરે ગજ ગુલકાર. ૧૦

ઢાળ

ગુલકાર ગજના રવ કરે એ;
પાય દૂર દૂર ધૂર સુર ધરે એ. ૧૧

ત્રુટક

હારે સુર ધરે અતિ બહુમાન, તિહાં કરે નવ નવ તાન;
વર વિવિધ જાતિ છંદ, જાણે લક્ષિત સુરતર કંદ.
વળી કરે મંગલ આહ, એ જાંખપન્નાતિ પાહ;
થય થુઈ મંગલ એમ, મન ધરે અતિ બહુ પ્રેમ. ૧૨

ઢાળ

બહુ પ્રેમ શું ઘોષણા પુણ્યની સુર સહુએ;
સમકિત પોષણા શિષ્ટ સંતોષણા એમ બહુએ. ૧૩

ત્રુટક

હારે બહુ પ્રેમશું સુખ જેમ, ધરે આવીયા નિધિ જેમ;
બત્રીસ કોડિ સુવન્ન, કરે વૃષ્ટિ રચણની ધન્ન.
જિનજનની પાસે મેલી, કરે અઠ્ઠાઈની કેલી;
નંદીસરે જિન ગેહ, કરે મહોત્સવ સસનેહ. ૧૪

ઢાળ

હવે રાય મહોત્સવ, કરે રંગભર, હુવો જખ પરભાત;
સુર પૂજ્યો સુત, નયણે નિરખી, હરખીઓ તવ તાત.
વર ધવલ મંગલ, ગીત ગાતાં, સધવ ગાયે રાસ;
બહુ દાને માને, સુખીયા કીધા, સકલ પુગી આસ. ૧

તિહાં પંચવરણી, કુસુમ વાસિત, ભૂમિકા સંલિત;
 વર અગર કુંદરુ, ધૂપ ધૂપણ, છાંટયા કુંકુમ દિત.
 શિર મુગટ મંડલ, કાને કુંડલ, હૈયે નવસર હાર;
 ઇમ સયલ ભૂષણ, ભૂષિતાંબર, જગત જન પરિવાર. ૨

જિન જન્મ કલ્યાણક મહોત્સવે, ચૌદ ભુવન ઉદ્યોત;
 નારકી થાવર પ્રમુખ સુખીયાં, સકલ મંગળ હોત.
 દુઃખ દુરિત ઇતિ શમિત સઘળાં, જિનરાજ જન્મ પ્રતાપ;
 તેણે હેતે શાંતિકુમાર ઠવીઈ, નામ ઇતિ આલાપ. ૩

એમ શાંતિજિનનો કલશ ભણુતાં, હોએ મંગલમાલ;
 કલ્યાણ કમલા કેલી કરતા, લહિએ લીલ વિલાસ.
 જિન સ્નાત્ર કરીએ, સહેજે તરીએ, ભવસમુદ્રનો પાર;
 શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરીઈ જંપે, શ્રી શાંતિજિન જયકાર. ૪

ઇતિ શ્રી શાંતિનાથજીનો કણજ

શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયકૃત

નવપદ-પૂજા

વિધિ

આ પૂજામાં અવશ્ય જરૂરની કેટલીએક ચીજો:-

દુધ, દધિ, ઘૃત, શર્કરા, શુદ્ધજળ, એ પંચામૃત; કેશર, સુગંધિ ચન્દન, કર્પૂર, કસ્તુરી, અમ્બર, રોડી, મૌલીસૂત્ર, છુટાં ફૂલ, ફૂલોની માળા, ફૂલોના ચંદ્રવા, ધૂપ, અક્ષત પ્રમુખ. નવ જાતિનાં ધાન્ય, નવ પ્રકારના નૈવેદ્ય, નવ પ્રકારનાં ફળ, નવ પ્રકારની પકવ વસ્તુ, મિશ્રી, પતાસાં, ચોલા પ્રમુખ, અંગ-લૂહણાં માટે સફેદ વસ્ત્ર, પહેરવા માટે ઉત્તમ રેશમી વસ્ત્ર, વાસશ્લેષ, ગુલાબજળ, અત્તર, ઇત્યાદિ; તથા નવ નવ નાળાના કળશ, નવ રકેખી, પરાત (તાસ), તાંસળાં, આરતિ, મંગલદીપક ભગવાનની આંગી, સમવસરણ, ઇત્યાદિ સર્વ વસ્તુઓ પ્રથમથી એવી રીતે ઠીક કરીને રાખવી કે જેથી પૂજા વખતે અડચણ ન આવે. સંક્ષેપમાં વિધિ કહ્યો છે, વિશેષ વિધિ ગુરુગમથી જાણવો.

કળશ ઢાલન વિધિ

ચૈત્ર તથા આશ્વિન માસમાં એ પૂજાઓ લણાવીયે ત્યારે નવ સ્નાત્રિયા કરવા, મોટા કળશ પ્રમુખમાં પંચામૃત ભરવું, સ્થાપનામાં શ્રીફળ તથા રોકડ નાણું ધરવું, તે ગુરુપાસે મંત્રાવી, કેશરથી તિલક કરવું. કંકણદોરે હાથે બાંધવો, ડાબા હાથમાં સ્વતિક કરીને વિધિ યુક્ત સ્નાત્ર લણાવવું.

૧ પહેલું-શ્રીઅરિહંત પદમાં તન્દુલ, ધૂપ-દીપ-નૈવેદ્ય પ્રમુખ અષ્ટ દ્રવ્ય, વાસણેપ, નાગરવેલ પ્રમુખનાં પાન, રકેખીમાં ધરીને, તે રકેખી હાથમાં રાખવી. કળશને મૌલિસૂત્ર બાંધી, કુંકુમના સ્વસ્તિક કરી, પંચામૃતથી ભરી, ને કળશો હાથમાં લેઈ, પ્રથમ શ્રીઅરિહંતપદની પૂજા લણવી [જે પૃષ્ઠ ૧૦૧ પર આપવામાં આવી છે.] તે સંપૂર્ણ લણી રહ્યા પછી મોટા થાલમાં પ્રતિમાજીને પધરાવવા પછી ‘ૐ હ્રીં નમો અરિહંતાણુ’ એ પ્રમાણે બોલીને અભિષેક કરી શ્રી અરિહંતપદની પૂજા કરવી. અષ્ટદ્રવ્ય અનુક્રમે ચઢાવવા.

૨. બીજું-સિદ્ધપદ રક્તવર્ણ છે, માટે ઘઉં રકેખીમાં ધરી શ્રીફળ તથા અષ્ટ દ્રવ્ય લઈને નવ કળશ પંચામૃતથી ભરી, બીજી પૂજા લણવી, તે સંપૂર્ણ થયા પછી ‘ૐ હ્રીં નમો સિદ્ધાણુ’ એમ કહી કળશથી અભિષેક કરી અષ્ટદ્રવ્ય ચઢાવવા.

૩ ત્રીજું-આચાર્યપદ ખીળે વર્ણ છે, માટે ચણાની દાણ, અષ્ટ દ્રવ્ય, શ્રીફળ પ્રમુખ લઈ, નવ કળશ પંચામૃતથી ભરી ત્રીજી પૂજા લણવી, તે સંપૂર્ણ થયા પછી ‘ૐ હ્રીં નમો આચર્યાણુ’ એમ કહી કળશ વડે અભિષેક કરવો. અષ્ટ દ્રવ્ય ચઢાવવા.

૪. ચોથું-ઉપાધ્યાયપદ નીલ વર્ણ છે, માટે મગ, તથા અષ્ટ દ્રવ્ય લઈ, પૂર્વોક્ત વિધિએ પૂજા ભણાવવી, સંપૂર્ણ થયા પછી ‘ૐ હ્રીં નમો ઉવન્નઝાયાણુ’ એમ કહી કળશ વડે અભિષેક કરવો, ને અષ્ટ દ્રવ્ય ચઢાવવા.

૫. પાંચમું-શ્રી સાધુપદ શ્યામ વર્ણ છે, માટે અડદ, અષ્ટદ્રવ્યાદિ લેવા, ખીજી વિધિ પ્રથમ પ્રમાણે કરી પૂજા ભણાવવી. તે સંપૂર્ણ થયાથી ‘ૐ હ્રીં નમો સન્વસાહુણુ’ કહેવું.

૬ છઠું-દર્શનપદ શ્વેતવર્ણ છે, માટે અક્ષત લેવા ‘ૐ હ્રીં નમો દંસણુસ્સ’ કહેવું. ખીજી સર્વ વિધિ પૂર્વોક્ત રીતે કરવી.

૭. સાતમું-જ્ઞાનપદ શ્વેતવર્ણ છે, માટે અક્ષત લેવા. ૐ હ્રીં નમો નાણુસ્સ’ કહેવું. ખીજી સર્વ વિધિ પૂર્વોક્ત રીતે કરવી.

૮. આઠમું-ચારિત્રપદ પણુ શ્વેતવર્ણ છે, માટે અક્ષત લેવા. ૐ હ્રીં નમો ચારિત્તસ્સ’ કહેવું. ખીજી સર્વ વિધિ પૂર્વોક્ત રીતે કરવી.

૯. નવમું-તપપદ શ્વેતવર્ણ છે, માટે અક્ષત લેવા. પૂર્વોક્ત વિધિ કરીને ‘ૐ હ્રીં નમો તવસ્સ’ કહી અભિષેક કરી અષ્ટ દ્રવ્ય ચઢાવવા.

પછી અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરવી, આરતિ કરવી.

નવપદપૂજા વિધિ

પ્રથમ શ્રી અરિહંતપદપૂજા

કાવ્યઃ ઉપજાતિવૃત્તમ્.

ઉપ્પન્નસન્નાણુમહોમયાણું, સપ્પાડિહેરાસણુસંકિયાણું;
સદ્દેસણુણુંદિયસન્નજણુણું, નમો નમો હોઉ સયા જિણુણુ. ૧

ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્.

નમોઽનન્તસન્તપ્રમોદપ્રદાન--

પ્રાધાનાય ભવ્યાત્મને ભાસ્વતાય;
થયાજેહના ધ્યાનથી સૌખ્યભાજ,
સદા સિદ્ધચક્રાય શ્રીપાંડરાજ. ૨

કર્યા કર્મ દુર્મર્મ ચકચૂર જેણે,
ભલા ભવ્ય નવપદ ધ્યાનેન તેણે;
કરી પૂજના ભવ્ય ભાવે ત્રિકાળે,
સદા વાસિયો આત્મા ત્ર્યણુ કાળે. ૩

જિકે તીર્થકરકર્મ ઉદ્ધયે કરીને,
દિયે દેશના ભવ્યને હિત ધરીને;
સદા આઠ મહાપાડિહારે સમેતા,
મુરેશે નરેશે સ્તવ્યા પ્રદ્ધપુત્તા. ૪

કર્યા ધાતિયાં કર્મ ચારે અલગ્ગા,
ભવોપગ્રહી ચાર જે છે વિલગ્ગા;
જગત્ પંચ કલ્યાણુકે સૌખ્ય પામે,
નમો તેહ તીર્થકરા મોક્ષ કામે. ૫

ઢાળ. ઉલાલાની દેશી

તીર્થપતિ અરિહા નમું, ધર્મ ધુરંધર ધીરો છુ;
દેશના અમૃત વરસતા, નિજવીરજ વડ વીરોછુ. ૧

ઉલાલો-વરઅક્ષય નિર્મળ જ્ઞાન ભાસન, સર્વભાવ પ્રકાશતા;
નિજ શુદ્ધ શ્રદ્ધા આત્મભાવે, ચરણુથિરતા વાસતા.
જિનનામકર્મપ્રભાવ અતિશય, પ્રાતિહારજ શોભતા;
જગજંતુ કરુણાવંત ભગવંત, ભવિકજનને થોભતા.

પૂજા. ઢાળ. શ્રીપાળના રાસની

ત્રીજે ભવ વર સ્થાનક તપ કરી, જેણે આંબ્યું જિન નામ;
થોસક ઇંદ્રે પૂજિત જે જિન, કીજે તાસ પ્રણામ રે.
ભવિકા ! સિદ્ધચક્રપદ વંદો, જેમ ચિરકાળે નંદો રે. ભવિકા ! સિં ૧
એ આંકણી.

જેહને હોય કલ્યાણુક દિવસે, નરકે પણ અજવાળું;
સકળ અધિક ગુણુ અતિશય ધારી, તે જિન નમી અઘ ટાળું રે.
ભવિકા ! સિં ૨

જે તિહું નાણુ સમગ્ગ ઉપ્પન્ના, ભોગ કરમ ક્ષીણુ બાણી;
લેઇ દીક્ષા શિક્ષા દિયે જનને, તે નમિયે જિનવાણી રે.
ભવિકા ! સિં ૩

મહાગોપ મહામાહણુ કહિયે, નિર્યામક સશ્વવાહ;
ઉપમા એહવી જેહને છાજે, તે જિન નમિયે ઉત્સાહ રે.
ભવિકા ! સિં ૪

આઠ પ્રાતિહારજ નસ છાજે, પાંગ્રીસ ગુણયુત વાણી;
જે પ્રતિબોધ કરે જગ જનને, તે જિન નમિયે પ્રાણી રે.
ભવિકા ! સિં ૫

ઢાળ

અરિહંતપદ ધ્યાતો થકો, દવ્યહ ગુણ પન્નય રે;
ભેદ છેદ કદી આતમા, અરિહંતરૂપી થાય રે.
વીર જિનેસર ઉપદિશે, સાંભળજો ચિત્ત લાઇ રે;
આતમ ધ્યાને આતમા, ઋદ્ધિ મળે સવિ આઇ રે. વીર૦
એ આંકણી. ૧

કાવ્ય-દ્રુતવિલંબિત વ્રતમ.

(આ કાવ્ય પ્રત્યેક પૂજા દીઠ કહેવું)

વિમલ કેવલ ભાસન ભારકરં, જગતિ જંતુ મહોદય કારણં;
જિનવરં બહુમાન જલૈર્ધનં, શુચિમનાઃ સ્નપયામિ વિશુદ્ધયે. ૧
સ્નાત્ર કરતાં જગદ્ગુરુ શરીરે, સકળ દેવે વિમળ કળશનીરે;
આપણાં કર્મમલ દૂર કીધાં, તેણે તે વિબુધ અંથે પ્રસિદ્ધા. ૨
હર્ષ ધરી અપ્સરાવૃંદ આવે, સ્નાત્ર કરી એમ આશીષ પાવે;
જિહાં લગે સુરગિરિ જંબૂદ્વીપો, અમતણા નાથ દેવાધિદેવો. ૩

મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ પુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મ જરા
મૃત્યુ નિવારણાય શ્રીમતે અર્હતે જલાદિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

પ્રથમ અરિહંતપદપૂજા સમાપ્તા ૧

દ્વિતીય શ્રી સિદ્ધપદપૂજ

કાવ્યં. ઇન્દ્રિયગ્લાવૃત્તમ્.

સિદ્ધાણુમાણુદ-રમાલયાણુ, નમો નમોઽણુત ચઉક્કયાણુ.

કાવ્યં. ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્.

કરી આહર્મ ક્ષયે પાર પામ્યા,
જરાજન્મમરણાદિભય જેણે વામ્યા;
નિરાવર્ણ જે આત્મરૂપે પ્રસિદ્ધા,
થયા પાર પામી સદા સિદ્ધબુદ્ધા.

૧

ત્રિભાગેનદેહાવગાડાત્મદેશા,
રહ્યા જ્ઞાનમય જાતવર્ણાદિ લેશ્યા;
સદાનંદસૌખ્યાશ્રિતા જ્યોતિરૂપા,
અનાબાધ અપુનર્ભવાદિ સ્વરૂપા.

૨

ઢાળ. ઉલાલાની દેશી

સકલ કરમમલ ક્ષય કરી, પૂરણ શુદ્ધ સ્વરૂપોણ;
અવ્યાબાધ પ્રભુતામયી, આતમ સંપત્તિભૂપોણ. ૧

ઉલાલો-જેહ ભૂપ આતમ સહજ સંપત્તિ, શક્તિવ્યક્તિપણે કરી;
સ્વદ્રવ્ય ક્ષેત્ર સ્વકાલ ભાવે, ગુણ અનંતા આદરી.
સુસ્વભાવ ગુણપ્રયાય પરિણુતિ, સિદ્ધસાધન પરભણી;
મુનિરાજ માનસહસ્ર સમવડ, નમો સિદ્ધ મહાગુણી. ૨

પૂજ. ઢાળ. શ્રીપાળના રાસની.

સમયપચ્ચેસંતર આણુફરસી, ચરમ તિભાગ વિશેષ;

અવગાહન લહી જે શિવ પોહોતા, સિદ્ધ નમો તે અશેષ રે.

ભવિકા ! સિં ૬

પૂર્વ પ્રયોગ ને ગતિ પરિણામે, બંધન છેદ અસંગ;
સમય એક ઉર્ધ્વગતિ જેહની, તે સિદ્ધ પ્રણમો રંગ રે.

ભવિકા ! સિં ૭

નિર્મળ સિદ્ધશિલાની ઉપરે, જોયણ એક લોગંત;
સાદિ અનંત તિહાં નિથિતિ જેહની, તે સિદ્ધપ્રણમો સંત રે.

ભવિકા ! સિં ૮

જાણે પણ ન શકે કહી પુરગુણ, પ્રાપ્ત તેમ ગુણ જાસ;
ઉપમા વિણ નાણી ભવમાંહે, તે સિદ્ધ દીયો ઉદ્ધાસ રે.

ભવિકા ! સિં ૯

જ્યોતિશું જ્યોતિ મળી જશ અનુપમ, વિરમી સકલ ઉપાધિ;
આતમરામ રમાપતિ સમરો, તે સિદ્ધ સહજ સમાધિ રે.

ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર ૧૦.

ઢાળ.

રૂપાતીત સ્વભાવ જે, કેવળ દંસણુ-નાણી રે;
તે ધ્યાતાં નિજ આતમા, હોયે સિદ્ધ ગુણખાણી રે; વીર ૨
કાવ્ય-વિમલકેવલ ૦ મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ ૦ સિદ્ધાય
જલાદિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

દ્વિતીય સિદ્ધપદપૂજ સમાપ્તા.

તૃતીય શ્રી આચાર્યપદપૂજન.

કાવ્ય. ઇન્દ્રવજ્રાવૃત્તમ્

સૂરીણુદ્ધરીકયકુગ્ગહાણું, નમો નમો સૂરસમખ્પહાણું.

ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્

નમું સૂરિરાજ સદા તત્ત્વતાજ,
જનેન્દ્રાગમે પ્રાઢ સામ્રાજ્યભાજ;
ષટ્વર્ગ વર્ગિત ગુણે શોભમાના,
પંચાચારને પાળવે સાવધાના.

૧

ભવિપ્રાણીને દેશના દેશ કાળે,
સદા અપ્રમત્તા યથા સૂત્ર આલે;
જિકે શાસનાધાર દિગ્દન્તિકલ્પા,
જગે તે ચિરંજીવજો શુદ્ધ જલ્પા.

૨

ઢાળ. ઉલાલાની દેશી.

આચારજ મુનિપતિ ગણિ, ગુણુછત્રીશી ધામોજ;
ચિદાનંદ રસ સ્વાદતા, પરભાવે નિઃકામોજ.

૧

ઉલાલો-નિઃકામ નિર્મળ શુદ્ધચિદ્ધન, સાધ્ય નિજ નિરધારથી;
નિજ જ્ઞાન-દર્શન ચરણ-વીરજ, સાધના વ્યાપારથી.
ભવિજીવ બોધક તત્ત્વશોધક, સયલગુણ સંપત્તિધરા;
સંવરસમાધિ ગતઉપાધિ, દુવિધ તપ ગુણુઆગરા.

૨

પૂજ. ઢાળ. શ્રીપાળના રાસની.

પંચ આચાર જે સુધા પાળે, મારગ ભાળે સાચો;

તે આચારજ નમિયે તેહશું, પ્રેમ કરીને જાયોરે.

ભવિકા ! સિં ૧૧

વર છત્રીશ ગુણે કરી સોહિ, યુગપ્રધાન જન મોહિ;
જગ બોહિ ન રહે િખણ કોહિ, સૂરિ નમું તે જોહિ રે.

ભવિકા ! સિં ૧૨

નિત્ય અપ્રમત્ત ધર્મ ઉવએસે, નહીં વિકથા ન કષાય;
જેહને તે આચારજ નમિયે, અકલુષ અમલ અમાય રે.

ભવિકા ! સિં ૧૩

જે દિયે સારણ વારણ ચોયણ, પડિચોયણ વળી જનને;
પટધારી ગચ્છ થંલ આચારજ, તે માન્યા મુનિમનને રે.

ભવિકા ! સિં ૧૪

અત્યમિયે જિન સૂરજ કેવળી, ચંદે જે જગદીવો;
ભુવન પદારથ પ્રકટન પટુ તે, આચારજ ચિરંજીવોરે.

ભવિકા ! સિદ્ધચક્રં ૧૫

દાળ.

ધ્યાતા આચારજ ભલા, મહામંત્ર શુભ ધ્યાનીરે;
પંચ પ્રસ્થાને આતમા, આચારજ હોય પ્રાણી રે. વીરં ૩
કાવ્યં-વિમલં મંત્ર-ૐ હ્રીંશ્રીં પરમં [આચાર્યાય
જલાદિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

તૃતીય આચાર્ય પદપૂજ સમાપ્તા

ચતુથ શ્રી ઉપાધ્યાયપદ પૂજ.

કાવ્યં હન્દ્રવજ્રાવત્તમ

સુતતથવિત્યારણુતપ્પરાણું, નમો નમો વાયગકુંજરાણું.

ભુજંગપ્રયાતવત્તમ

નહીં સૂરિ પણ સૂરિગણુને સહાયા;

નમું વાયકા ત્યક્તમદ્મોહમાયા.

વળિ દ્વાદશાઝંદિ સૂતાર્થદાને;

જિકે સાવધાના નિરુદ્ધાભિમાને.

૧

ધરે પંચને વર્ગ વર્ગિત ગુંણાધા;

પ્રવાદિ દ્વિપોચ્છેદને તુલ્ય સિંધા.

ગણી ગચ્છ સંધારણે સ્થંભભૂતા;

ઉપાધ્યાય તે વંદિયે ચિત્પ્રભૂતા.

૨

દાળ. ઉલાલાની દેશી

ખંતિજુઆ મુત્તિજુઆ, અજ્ઞવ મદ્વજુતા જી;

સચ્ચં સોચં અકિંચણા, તવ સંજમગુણુરતા જી.

૧

ઉલાલો-જે રમ્યા બ્રહ્મસુગુત્તિ ગુતા, સમિતિ સમિતા શ્રુતધરા;

સ્વાદ્વાદવાદે તત્ત્વવાદક, આત્મ પર વિભજનકારા.

ભવભિરુ સાધન ધીર શાસન, વહનધોરી મુનિવરા;

સિદ્ધાન્ત વાયણુ દાન સમરથ, નમો પાઠક પદધરા.

૨

પૂજ. દાળ. શ્રીપાળના રાસની.

દ્વાદશ અંગ સજ્જતય કરે જે, પારગ ધારગ તાસ;

સૂત્ર અર્થ વિસ્તાર રસિક તે, નમો ઉવજ્ઞાય ઉલ્લાસરે.

ભવિકા ! સિં ૧૬

અર્થ સૂત્રને દાન વિભાગે, આચારજ ઉવજ્ઞાય;

ભવ ત્રીજે જે લહે શિવસંપદ, નમિયે તે સુપસાય રે.

ભવિકા ! સિં ૧૭

મૂરખ શિષ્ય નિપાઈ જે પ્રભુ, પાહાણુને પલ્લવ આણે;

તે ઉવજ્ઞાય સકલજન પૂજિત, સૂત્ર અર્થ સવિ બાણે રે.

ભવિકા ! સિં ૧૮

રાજકુમાર સરિખા ગણચિંતક, આચારજ પદ યોગ;

જે ઉવજ્ઞાય સદા તે નમતાં, નાવે ભવ ભય સોગ રે.

ભવિકા ! સિં ૧૯

બાવનાચન્દન રસ સમ વચણે, અહિતતાપ સવિ ટાળે;

તે ઉવજ્ઞાય નમીજે જે વળી, જિનશાસન અનુવાળે રે.

ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર પદ વંદો. ૨૦

ઢાળ

તપ સજ્જાયે રત સદા, દ્વાદશ અંગનો ધ્યાતા રે,

ઉપાધ્યાય તે આતમા, જગબન્ધવ જગબ્રાતા રે. વીરં ૪

કાવ્ય-વિમલં મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં ઉપાધ્યાય

જલાદિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા

ચતુર્થ ઉપાધ્યાયપદ પૂજ સમાપ્તા

પંચમ શ્રી મુનિપદપૂજ

કાવ્ય ઇન્દ્રિયજાત્રતમ

સાહુણુ સંસાહિઅસંજમાણું, નમો નમો સુદ્ધયાદમાણું.

ભુજંગપ્રયાતવ્રતમ

કરે સેવના સૂરિ-વાયગ-ગણિની;

કરૂં વર્ણના તેહની શી મુણિની.

સમેતા સદા પંચસમિતિ ત્રિગુપ્તા;

ત્રિગુપ્તે નહીં કામ ભોગેષુ લિપ્તા. ૧

વળિ બાહ્ય અભ્યંતર અંથિ ટાળી;

હોયે મુક્તિને યોગ્ય આરિત્ર પાળી,

શુભાષ્ટાંગ યોગે રમે ચિત્ત વાળી;

નમું સાધુને તેહ નિજ પાપ ટાળી. ૨

ઢાળ. ઉલાલાની દેશી

સકલ વિષય વિષ વારીને, નિઃકામી નિઃસંગી જી;

ભવ દવ તાપ શમાવતા, આતમ સાધન રંગીજી. ૧

ઉલાલો-જે રમ્યા શુદ્ધ સ્વરૂપ રમણે, દેહ નિર્મમ નિર્મદા;

કાઉસ્સગ મુદ્રા, ધીર આસન, ધ્યાન અભ્યાસી સદા.

તપ તેજ દીપે કર્મ ઝીપે, નૈવ છીપે પર ભણી;

મુનિરાજ કરુણાસિંધુ ત્રિભુવન-બંધુ પ્રણમું હિત ભણી. ૨

પૂજ. ઢાળ. શ્રીપાળના રાસની,

જેમ તરુ કૂલે ભમરો બેસે, પીડા તસ ન ઉપાવે;

લેઈ રસ આતમ સંતોષે, તેમ મુનિ ગૌચરી જાવે રે.
ભવિકા ! સિં ૨૧.

પંચ ઇન્દ્રિયને જે નિત્ય ઝીપે, ષટ્કાયક પ્રતિપાળ;
સંયમ સત્તરપ્રકારે આરાધે, વંદુ તેહ દયાળ રે.
ભવિકા ! સિં ૨૨

અઢાર સહસ્ર શીલાંગના ઘોરી, અચળ આચાર ચરિત્ર,
મુનિ મહંત જયણાયુત વંદી, કીજે જન્મ પવિત્ર રે.
ભવિકા ! સિં ૨૩

નવવિધ બ્રહ્મગુપ્તિ જે પાળે, બારસવિહ તપ શૂરા;
એહવા મુનિ નમિયે જો પ્રગટે, પૂરવ પુણ્ય અંકુરા રે.
ભવિકા ! સિં ૨૪

સોનાતણી પરે પરીક્ષા દીસે, દિન દિન ચઢતે વાને;
સંજમ ખપ કરતા મુનિ નમિયે, દેશ કાળ અનુમાને રે.
ભવિકા ! સિં ૨૫

ઢાળ.

અપ્રમત્ત જે નિત્ય રહે, નવિ હરખે નવિ શોચે રે;
સાધુ સુધા તે આતમા, શું મૂટે શું લોચે રે? વીરં ૫
કાવ્યં-વિમલં મંત્ર-ઐહી શ્રીં પરમં સાધવે
જ્ઞાતિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

પંચમ મુનિપદપૂજ સમાપ્તા

૫૭૪ શ્રી સમ્યગ્દર્શનપદ પૂજા

કાવ્યં. ઇન્દ્રવજ્રાવૃત્તમ્

જિજ્ઞુસ્યતત્તે રુઘલક્ષ્મણુસ્સ, નમો નમો નિમ્મલદંસણુસ્સ.

ભુજંગપ્રયાતવૃત્તમ્

વિપર્યાસ હઠવાસનારૂપ મિથ્યા;
ટળે જે અનાદિ અચ્છે જેમ પથ્યા.
જિનોકતે હોયે સહજથી શ્રદ્ધધાનં;
કહિયે દર્શનં તેહ પરમં વિધાનં.

૧

વિના જોહથી જ્ઞાન અજ્ઞાનરૂપં;
અરિત્રં વિચિત્રં ભવારણ્યકૂપં.
પ્રકૃતિ સાતને ઉપશમે ક્ષય તે હોવે;
તિહાં આપરૂપે સદા આપ જોવે.

૨

ઢાળા. ઉલાલાની દેશી

સમ્યગ્દર્શન ગુણુ નમો, તત્ત્વ પ્રતીત સ્વરૂપો જી;
જસુ નિરધાર સ્વભાવ છે, ચેતનગુણુ જે અરૂપો જી.

૧

ઉલાલો-જે અનુપ શ્રદ્ધા ધર્મ પ્રગટે, સયલ પર ઈહા ટળે;
નિજ શુદ્ધસત્તા પ્રગટ અનુભવ, કરણુરચિતા ઉચ્છળે.
બહુમાન પરિણુતિ વસ્તુ તત્ત્વે, અહુવ તસુ કારણુપણે;
નિજ સાધ્યદષ્ટે સર્વ કરણી, તત્ત્વતા સંપત્તિ ગણે.

૨

પૂજા ઢાળા. શ્રીપાળના રાસની.

શુદ્ધદેવ ગુરુધર્મ પરીક્ષા, સદ્દહણા પરિણામ;

જેહ પામીજે તેહ નમીજે, સમ્યગ્દર્શન નામ રે.

ભવિકા ! સિં ૨૬

મલ ઉપશમ ક્ષયઉપશમ ક્ષયથી, જે હોય ત્રિવિધ અલંગ;
સમ્યગ્દર્શન તેહ નમીજે, જિનધર્મે દૃઢરંગ રે.

ભવિકા ! સિં ૨૭

પંચ વાર ઉપશમિય લહીજે, ક્ષયઉપશમિય અસંખ;
એકવાર ક્ષાયિક તે સમકિત, દર્શન નમિયે અસંખ રે.

ભવિકા ! સિં ૨૮

જે વિણ નાણુ પ્રમાણુ ન હોવે, ચારિત્ર તરુ નવિ ફળિયે;
સુખ નિર્વાણુ ન જે વિણુ લહીયે, સમકિતદર્શન ખળિયે રે.

ભવિકા ! સિં ૨૯

સડસદ્દુ જોલે જે અલંકારિયો, જ્ઞાન ચારિત્રતાણું મૂળ;
સમકિતદર્શન તે નિત્ય પ્રણમું, શિવપંથનું અનુકૂળ રે

ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર ૩૦

ઢાળ.

શમ સંવેગાદિક ગુણા, ક્ષયઉપશમ જે આવે રે;
દર્શન તેહિજ આતમા, શું હોય નામ ધરાવે રે. ૬

કાવ્ય-વિમલમંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં દર્શનાય
જલાદિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા

પૃષ્ઠ સમ્યગ્દર્શન પદ પૂજા સમાપ્તા

સપ્તમ શ્રી સમ્યગ્ જ્ઞાનપદ પૂજા

કાવ્ય. ઇન્દ્રવજ્રવૃત્તમ્.

અન્નાણુસંમોહતમોહરસ્સઃ નમો નમો નાણુદિવાયરસ્સઃ.

ભુજંગપ્રચાતવૃત્તમ્

હોયે જેહથી જ્ઞાન શુદ્ધ પ્રબોધે;
યથાવર્ણુ નાસે વિચિત્રાવબોધે.
તેણે બાણિયે વસ્તુ ષડ્દ્રવ્યભાવા;
ન હુયે વિતત્થા નિજેચ્છા સ્વભાવા.

૧

હોય પંચ મત્વાદિ સુજ્ઞાન ભેદે;
ગુરૂપાસ્તિથી ચોગ્યતા તેહ વેદે.
વળી જ્ઞેય-હેય-ઉપાદેય રૂપે;
લહે ચિત્તમાં જેમ ધ્વાંત પ્રદીપે.

૨

ઢાળા. ઉંઝાલાની દેશી

ભવ્ય નમો ગુણુજ્ઞાનને, સ્વપર પ્રકાશક ભાવેજી;
પરબ્રહ્મ ધર્મ અનંતતા, ભેદાભેદ સ્વભાવે જી. ૧

ઉલાલો-જે મુખ્યપરિણુતિ સકલજ્ઞાયક, બોધ ભાવવિલચ્છના;
મતિ આદિ પંચ પ્રકાર નિર્મળ, સિદ્ધ સાધન લચ્છના.
સ્થાદ્વાદસંગી તત્ત્વરંગી, પ્રથમ ભેદાભેદતા;
સવિકલ્પને અવિકલ્પ વસ્તુ, સકલ સંશય છેદતા. ૨

પૂજા. ઢાળા. શ્રીપાળના રાસની.

ભક્ષાભક્ષ ન જે વિણુ લહિયે, પેય-અપેય વિચાર;

કૃત્ય-અકૃત્ય ન જે વિષુ લહિયે, જ્ઞાન તે સકલ આધાર રે.

ભવિકા ! સિં ૩૧

પ્રથમ જ્ઞાન ને પછી અહિંસા, શ્રી સિધ્ધાંતે લાખ્યું;

જ્ઞાનને વંદો જ્ઞાન મ નિંદો, જ્ઞાનીએ શિવસુખ ચાખ્યું રે.

ભવિકા ! સિં ૩૨

સકલ ક્રિયાનું મૂળ જે શ્રદ્ધા, તેહનું મૂળ જે કહિયે;

તેહ જ્ઞાન નિત નિત વંદીજે, તે વિષુ કહો કેમ રહિયે રે.

ભવિકા ! સિં ૩૩

મંચ જ્ઞાનમાંહિ જેહ સદાગમ, સ્વપર પ્રકાશક જેહ;

દીપકપરે ત્રિભુવન ઉપકારી, વળી જેમ રવિ શશિ મેહ રે.

ભવિકા ! સિં ૩૪

લોક ઉર્ધ્વ અધો તિર્યગ્ જ્યોતિષ, વૈમાનિક ને સિદ્ધ ;

લોકાલોક પ્રગટ સર્વજ્ઞજેહથી, તેહ જ્ઞાન મુજ શુદ્ધ રે.

ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર ૩૫

ઢાળ

જ્ઞાનાવરણી જે કર્મ છે, નુકસાય ઉપશમ તસ થાય રે;

તો હુએ એહિજ આતમા, જ્ઞાન અબોધતા જાય રે. વીં ૭

કાવ્યં-વિમલં મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં જ્ઞાનાય જલાદિકં

ચન્તમહે સ્વાહા.

સપ્ત મસમ્યગ્જ્ઞાનપદ પૂજા સમાપ્તા

અષ્ટમ શ્રી ચારિત્રપદ પૂજન

કાવ્યં. ઇન્દ્રવજ્રાવૃત્તમ્

આરાહિઅખંડિઅસક્કિઅસ્સ, નમો નમો સંજમવીરિયસ્સ.

ભુજંગપ્રયાતટ્ટતમ્

વળી જ્ઞાનફળ ચરણુ ધરીયે સુરંગે;

નિરાશંસતા દ્વારરોધ પ્રસંગે.

ભવાંભોધિસંતારણે યાનતુલ્યં;

ધરૂં તેહ ચારિત્ર અપ્રાપ્તમૂલ્યં.

૧

હોયે જાસ મહિમાથકી રંક રાજ;

વળી દ્વાદશાંગી ભણી હોય તાજ.

વળી પાપરૂપોપિ નિષ્પાપ થાય;

થઈ સિદ્ધ તે કર્મને પાર જાય.

૨

ઢાળ. ઉલાલાની દેશી

ચારિત્રગુણુ વળી વળી નમો, તત્ત્વરમણુ જસુ મૂલોજી;

પરરમણીયપણુ ટળે, સકલસિદ્ધ અનુકુલો જી. ૧

ઉલાલો-પ્રતિકૂળ આશ્રવ, ત્યાગ સંયમ, તત્ત્વધિરતા દમમયી;

શુચિ પરમ ખંતિ મુક્તિ દશ પદ, પંચ સંવર ઉપચય.

સામાયિકાદિક ભેદ ધર્મે, યથાખ્યાતે પૂર્ણતા;

અકષાય અકલુષ અમલ ઉજ્જવલ, કામકર્મલ ચૂર્ણતા. ૨

પૂજન. ઢાળ. શ્રીપાળના રાસની.

દેશવિરતિ ને સર્વવિરતિ જે, ગૃહિ યતિને અભિરામ;

તે ચારિત્ર જગત જયવંતુ, કીજે તાસ પ્રણામ રે.

ભવિકા ! સિં ૩૬

તૃણપરે જે પદખંડ સુખ છાંડી, ચક્રવર્તીં પણ વરિયો;
તે ચારિત્ર અક્ષયસુખ કારણ, તે મેં મનમાંહે ધરિયો રે.

ભવિકા ! સિં ૩૭

હુઆ રાંક પણ જેહ આદરી, પૂજિત ઈદ નરિંદે;
અશરણુ શરણુ ચરણુ તે વંદુ, પૂર્ણ જ્ઞાન આનંદે રે.

ભવિકા ! સિં ૩૮

ખાર માસ પચાંચે જેહને, અનુત્તર સુખ અતિક્રમિયે;
શુકલ શુકલ અભિજાત્ય તે ઉપરે, તે ચારિત્રને નમિયે રે.

ભવિકા ! સિં ૩૯

ચય તે આઠ કરમનો સંચય, રિક્ત કરે જે તેહ;
ચારિત્ર નામ નિરુત્તે ભાંખ્યું, તે વંદુ ગુણગેહ રે.

ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર ૪૦

ઢાળ

જાણુ ચારિત્ર તે આતમા, નિજ સ્વભાવમાં રમતો રે;
લેશ્યા શુદ્ધ અલંકર્યો, મોહવને નવિ ભમતો રે. વીં ૮

કાબ્ય-વિમલં મંત્ર-ૐ શ્રીં શ્રીં પરમં ચારિત્રાય
જલાદિઃ યજ્ઞમહે સ્વાહા.

અષ્ટમ ચારિત્રપદ પૂજા સમાપ્તા

નવમ શ્રી તપઃપદ પૂજ

કાવ્યઃ. ઇન્દ્રવજ્રાવૃત્તમ્

કમ્મર્મુભોમ્મૂલાણુકુંજરસ્સ, નમો નમો તિવ્વતવોલરસ્સ.

માલિનીવૃત્તમ્

ઇય નવપયસિદ્ધં, લદ્ધિવિજ્ઞાસમિદ્ધં;
પયડિયસુરવજ્ઞાં. પ્રીતિરેહાસમગ્ગાં.
દિસિવઇસુરસારં, ખોણિપીઠાવયારં;
તિજયવિજયચક્કં, સિદ્ધચક્કં નમામિ.

૧

બુજંગ પ્રયાતવૃત્તમ્

ત્રિકાલિકપણે કર્મ કષાય ટાળે;
નિકાચિતપણે બાંધિયાં તેહ બાળે,
કહ્યું તેહ તપ બાહ્ય અંતર દુભેદે;
ક્ષમાયુક્ત નિર્હેતુ દુર્ધ્યાન છેદે.

૨

હોયે જાસ મહિમાથકી લખિધ સિદ્ધિ;
અવાંછકપણે કર્મ આવરણશુદ્ધિ.
તપો તેહ તપ જેહ મહાનંદ હેતે;
હોય સિદ્ધિ સીમંતિની જિમ સંકેતે.

૩

ઇસ્યા નવપદ ધ્યાનને જેહ ધ્યાવે;
સદાનંદ ચિદ્રુપતા તેહ પાવે.
વળી જ્ઞાનવિમલાદી ગુણરત્ન ધામા;
નમું તે સદા ચિદ્ધ્યક પ્રધાના.

૪

માલિની વ્રતમ

ઇમ નવપદ ધ્યાવે, પરમ આનંદ પાવે;
 નવમે ભવ શિવ જાવે, દેવ નરભવ પાવે.
જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગાવે, સિદ્ધચક્ર પ્રભાવે;
 સર્વિ દુરિત શમાવે, વિશ્વ જયકાર પાવે.

૫

૬ ઢાળ. ઉલાલાની દેશી

ઇચ્છારોધન તપ નમો, બાહ્ય અભ્યંતર ભેદે જી;
 આતમ સત્તા એકતા, પરપરિણતિ ઉચ્છેદે જી.

૧

ઉલાલો-ઉચ્છેદ કર્મ અનાદિ સંતતિ, જેહ સિદ્ધપણું વરે;
 યોગ સંગે આહાર ટાળી, ભાવ અક્રિયતા કરે.
 અંતર મુહૂરત તત્ત્વ સાધે, સર્વ સંવરતા કરી;
 નિજ આત્મસત્તા પ્રગટ ભાવે, કરે તપ ગુણ આદરી. ૨

ઢાળ.

એમ નવપદ ગુણ મંડલં, ચઉ નિક્ષેપ પ્રમાણે જી;
 સાત નયે જે આદરે, સમ્યગ્જ્ઞાને જાણે જી.

૩

ઉલાલો-નિર્ધારસેતી ગુણી ગુણજ્ઞો, કરે જે બહુમાન એ;
 તસુ કરણ ઇહા તત્ત્વ રમણે, થાય નિર્મળ ધ્યાન એ;
 એમ શુદ્ધસત્તા ભજ્યે ચેતન, સકલ સિદ્ધિ અનુસરે;
 અક્ષય અનંત મહંત ચિદ્ધન, પરમ આનંદતા વરે. ૪

કગરા

હરિગીત છંદ

ઇય સયલ સુખકર ગુણપુરંદર, સિદ્ધચક્ર પદાવલી;
 સર્વિ લલિત વિન્નજ સિદ્ધિમંદિર, ભવિષ્ય પૂજે મનરૂલી.

ઉવજ્જાવર શ્રીરાજસાગર જ્ઞાનધર્મ ; સુરાજતા;
ગુરુ દીપચંદ્ર સુચરણ નેવક, દેવચંદ્ર સુશોભતા.

૧

પૂજા. ઢાલ. શ્રીપાલના રાસની.

જાણુંતા ત્રિહું જ્ઞાને સંયુત, તે ભવ મુક્તિ જિણુંદ;
જેહુ આદરે કર્મ અપેવા, તે તપ શિવતરુ કંદ રે.

ભવિકા ! સિં ૪૧

કર્મ નિકાચિત પણ ક્ષય જાયે, ક્ષમાસહિત જે કરંતાં;
તે તપ નમિયે જેહુ દીપાવે, જિનશાસન ઉજ્જમંતાં રે.

ભવિકા ! સિં ૪૨

આમોસહિ પમુડા બહુ લાદિ, હોવે જસ પ્રભાવે;
આષ્ટ મહાસિદ્ધિ નવનિધિ પ્રગટે, નમિયે તે તપ ભાવે રે.

ભવિકા ! સિં ૪૩

ફળ શિવસુખ મહોદું સુર નરવર, સંપત્તિ જેહનું કૂલ;
તે તપ સુરતરુ સરિખો વંદુ સમ મકરંદ અમૂલ રે.

ભવિકા ! સિં ૪૪

સર્વ મંગળમાં પહેલું મંગળ, વરણવીચું જે ગ્રંથે;
તે તપપદ ત્રિહું કાળ નમીજે, વર સહાય શિવપંથે રે.

ભવિકા ! સિં ૪૫

એમ નવપદ શુણ્તો તિહાં લીનો, હુઓ તન્મય શ્રીપાળ;
મુજશવિલાસે ચોથેખંડે, એહ અગ્યારમી ઢાળ રે.

ભવિકા ! સિદ્ધચક્ર ૪૬

ઢાળ.

ઇચ્છારોધે સંવરી, પરિણતિ સમતા યોગે રે;
 તપ તે એહિજ આતમા, વર્તે નિજગુણ ભોગે રે. વીર૦ ૯
 આગમ નો-આગમતણેા ભાવ તે જાણેા સાચો રે;
 આતમ ભાવે ધિર હોજે, પરભાવે મત રાચો રે. વીર૦ ૧૦
 અષ્ટ સકલ સમૃદ્ધિની, ઘટમાંહે ઋદ્ધિ દાખી રે;
 તેમ નવપદ ઋદ્ધિ જાણજે, આતમરામ છે સાખી રે. વીર૦ ૧૧
 યોગ અસંખ્ય છે જિન કહ્યા, નવપદ મુખ્ય તે જાણેા રે;
 એહ તણે અવલંબને, આતમ ધ્યાન પ્રમાણેા રે. વીર૦ ૧૨
 ઢાળ બારમી એહવી, ચોથે ખંડે પૂરી રે;
 વાણી વાચકજસતણી, કોઈ નયે ન અધુરી રે. વીર૦ ૧૩

કાવ્યં. દ્રુતવિલાંબિતવૃત્તમ્

આ કાવ્ય પ્રત્યેક પૂજાદીક કહેવું.

વિમલકેવલભાસનભાસ્કરં, જગતિ જન્તુમહોદયકારણમ્ ;
 જિનવરં બહુમાનજલૈર્ધનં, શુચિમનાઃ સ્તપયામિ વિશુદ્ધયે. ૧
 સ્નાત્ર કરતાં જગદ્ગુરુ શરીરે, સકલદેવે વિમલ કળશ નીરે;
 આપણાં કર્મમલ દૂર કીધાં, તેણે તે વિબુધ અંથે પ્રસિદ્ધા. ૨
 હર્ષ ધરી અપ્સરાવૃન્દ આવે, સ્નાત્ર કરી એમ આશિષ પાવે;
 જહાં લગે સુરગિરિ જંબૂદીવો, અમતણા નાથ દેવાધિદેવો. ૩

મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મ જરા મૃત્યુ
નિવારણાય શ્રીમતે તપસે જલાદિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

નવપદ કાવ્યાનિ પ્રારભ્યતે

ઈદ્રવજ્રાવૃત્તમ્

શ્રી અરિહંતપદ કાવ્યમ્.

નિયંતરંગારિગણે સુનાણે, સખ્ખાડિહેરાઈસયખ્પહાણે;
સંદેહસંદોહરયં હરતે, ઝાએહ નિચ્ચંપિ જિણેરિહંતે. ૧

શ્રી સિદ્ધપદ કાવ્યમ્.

હુદ્દઈકમ્માવરણખ્પમુકકે, અનંતનાણા ઇસિરીચઉકકે;
સમગ્ગલોગગ્ગપયત્થસિધ્ધે, ઝાએહ નિચ્ચંપિ મણ્ઠમિ સિધ્ધે. ૨

શ્રી આચાર્યપદ કાવ્યમ્.

ન તં સુહં દેઇ પીયા ન માયા, જે દિંતિ જીવાણિહ સૂરિપાયા;
તમ્હા હુ તે ચેવ સયા મહેહ, જં મુકખમુકખાઈ લહું લહેહ, ૩

શ્રી ઉપાધ્યાયપદ કાવ્યમ્.

સુતત્થસંવેગમયં સુએણું, સંનીરખીરામયવિસ્સુએણું;
ખીણુંતિ જે તે ઉવજ્ઞાયરાએ, ઝાએહ નિચ્ચંપિ કયખ્પસાએ. ૪

શ્રી સાધુપદ કાવ્યમ્.

ખંતે ય દંતેય સુગુત્તિગુત્તે, મુત્તે પસંતે ગુણુજ્જેગજ્જુત્તે;
ગયખ્પમાએ હયમોહમાયે, ઝાએહ નિચ્ચં મુણિરાયપાએ. ૫

શ્રી સમ્યગ્દર્શનપદ કાવ્યમ્.

જં દંવચ્છક્કાઈસુ સદ્દહાણું, તં દંસણું સંવગુણખ્પહાણું;
કુગ્ગાહવાહી ઉવયંતિ જેણું, જહા વિસુધ્ધેણુ રસાયણેણું. ૬

શ્રી સમ્યગ્જ્ઞાનપદ કાવ્યમ્.

નાણું પહાણું નયચક્કસિદ્ધં, તત્તાવખોહીક્રમયં પસિદ્ધં;
ધરેહ ચિત્તાવસહે પુરંતં, માણિક્કદીવુવ તમોહરંતં. ૭

શ્રી ચારિત્રપદ કાવ્યમ્.

સુસંવરં મોહનિરોધસારં, પંચખ્યારં વિગયાઈયારં;
મૂલોત્તરાણેગણુ પવિત્તં, પાલેહ નિચ્ચંપિ હુ સચ્ચંરિત્તં. ૮

શ્રી તપઃપદ કાવ્યમ્.

ખજ્જં તહાળિલંતરભેયભેયં, કસાયદુખ્ભેયકુકમ્ભભેયં;
દુકખ્ખયત્થે કયપાવ નાસં, તવં તવેહાગમિચ્ચં નિરાસં. ૯

નવપદ કાવ્યાનિ સંપૂર્ણાનિ

શ્રીમદ્ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય કૃત નવપદ પૂજન સમાપ્ત.

પંડિત શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત નવપદની પૂજા.

વિધિ—નવપદની પૂજામાં જોઈતી ચીજો તથા કળશ ઢાળન વિધિ વગેરે પૃષ્ઠ ૯૮ પર આપેલી છે તે પ્રમાણે અહીં જાણવી.

પ્રથમ શ્રી અરિહંતપદ પૂજા

દોહા

શ્રુતદાયક શ્રુત દેવતા, વંદુ જિન ચોવીશ;
ગુણ સિદ્ધચક્રના ગાવતાં, જગમાં હોય જગીશ.	૧
અરિહંત-સિદ્ધ-સૂરિ નમું, પાઠક-મુનિ ગુણુ ધામ;
દંસણુ-નાણુ-ચરણુ વળી, તપ ગુણુ માંહે ઉદ્ધામ.	૨
ઇંમ નવપદ ભક્તિ કરી, આરાધો નિત્યમેવ;
જોહથી ભવદુઃખ ઉપશમે, પામે શિવ સ્વયમેવ.	૩
તે નવપદ કાંઈ વરણુવું, ધરતો ભાવ ઉદ્ધાસ;
ગુણિ ગુણુગણુ ગાતાં થકાં, લહિયે જ્ઞાન પ્રકાશ.	૪
પ્રતિષ્ઠાકદપે કહી, નવપદ પૂજા સાર;
તોણુ નવપદ પૂજા ભણુ, કરવા ભક્તિ ઉદાર.	૫

ઢાળ પહેલી. રાગ ભૈરવ

પ્રથમ પદ જિનપતિ, ગાઈએ ગુણુતતિ,
પાઈએ વિપુલ ફળ, સહજ આપ;
નામ ગોત્રજ સુણ્યાં, કર્મ મહા નિર્જ્યાં,
જાય ભવ સંતતિ બદ્ધ પાપ.

૧

એક વર રૂપમાં, વરણ પંચે હોયે,
એક તુજ વર્ણુ તે, જગ ન માયો,
એક તિમ શ્લોકમાં, વરણ બત્રીસ હોયે,
એક તુજ વર્ણુ, કિણુહી ન ગવાયો.

૨

વાચગુણ અતિશયા, પાડિહેરા સયા,
બાદ્ય પણ એ ગુણુ, કુણે ન ગવાયા;
કેવળ નાણુ તહ, કેવળ દંસણુ-
પમુહ અભ્યન્તરા, જનપ પાયા,
તેહ મુહ પદ્મથી કેમ કહાયા.

દોહા

જિણુ ગુણુ અનંત અનંત છે, વાચ ક્રમ મિત દીહ,
બુદ્ધિરહિત શક્તિ વિકલ, કેમ કહું એકણુ જીહ. ૬

ઢાળ બીજી. રાગ દેશાખ.

ભાવ ધરી ભવિ પૂજયે, તિગ અડ પણ ભેય;
તિમ સત્તરભેદે કરી, પૂજે ગત ખેય.

ભાવ૦ ૧

ઇગવીશ અડસય ભેદથી, જિન ભાવ સંભારી;
પૂજે પરિગલ ભાવશુ, પ્રભુ આણુકારી.

ભાવ૦ ૨

૧. પૂજા કરતાં પૂજ્યની, પૂજ્ય પોતે થાયે;

૨. તુજપદ પદ્મ સેવક તિણે, અક્ષય પદ પાવે.

ભાવ૦ ૩

કાવ્યં. દ્રુતવિલંબિતવૃત્તમ્.

વિમલ કેવલ ભાસન ભાસ્કરં, જગતિ જંતુ મહોદય કારણં;
જિનવરં બહુમાન જલૈર્ધનં, શુચિમનાઃ સ્નપયામિ વિશુદ્ધયે. ૧

સ્નાત્ર કરતાં જગદ્ગુરુ શરીરે, સકલદેવે વિમલ કળશ નીરે;
આપણાં કર્મ મલ દૂર કીધાં, તેણે તે વિબુધ અથે પ્રસિદ્ધા. ૨

હર્ષ ધરી અપ્સરાવૃંદ આવે, સ્નાત્ર કરી એમ આશિષ પાવે;
જિહાં લગે સુરગિરિ જંબૂદીવો, અમતણા નાથ દેવાધિદેવો. ૩

મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મ જરા મૃત્યુ
નિવારણાય શ્રોમતે 'અર્હતે' જલાદિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

પ્રથમ શ્રી અરિહંતપદ પૂજા સમાપ્ત

દ્વિતીય શ્રી સિદ્ધપદ પૂજા

દોહા

સિદ્ધ સ્વરૂપી જે થયા, કર્મ મેલ સવિ ધોય;

જેહુ થશે ને થાય છે, સિદ્ધ નમો સહુ કોય.

૧

દાળદૂત્રીજી. પારીરે જાતિનું કૃત્ત સરગથી-એ દેશી

નમો સિદ્ધાણું હવે પદ બીજે, જે નિજ સંપદ વરીયા;

જ્ઞાન દર્શન અનંત બખતો, અવ્યાબાધ સુખ દરિયા કે.

સિદ્ધ સુખદ કે, સ્વામિ નિજ રામી કે;

હાંરે વાલા પ્રણમે નિજ ગુણ કામી રે.

ગુણકામી ગુણકામી ગુણવંતા, જે વચનાતીત હુઆ રે. ૧.
એ આંકણી.

ક્ષાયિક સમકિત ને અક્ષય સ્થિતિ, જેહ અરૂપી નામ;
અવગાહન અગુરુલઘુ જેહની, વીર્ય અનંતનું ધામ કે. સિદ્ધ ૦ ૨

ઇમ અડકર્મ અભાવે અડગુણ, વળી ઇગતીસ કહેવાય;
વળી વિશેષે અનંત અનંત ગુણ, નાણ નયણ નિરખાય.
નિત્ય નિત્ય વંદના થાય કે. સિદ્ધ ૦ ૩

દોહા.

જિહાં નિજ એક અવગાહના, તિહાં નમું સિદ્ધ અનંત;
ફરસિત દેશ પ્રદેશને, અસંખ્યગુણ ભગવંત. ૧.

ઢાળ ચોથી-રાગ કામ.

સિદ્ધ ભજે ભગવંત, પ્રાણી ! પૂર્ણાનંદી. સિદ્ધ ૦
લોકલોક લહે એક સમયે, સિદ્ધ વધુ વરકંત. પ્રાણી ૦
અજ અવિનાશી અક્ષય અજરામર, સ્વદ્રવ્યાદિકવંત. પ્રાણી ૦ ૧
વર્ણ ન ગંધ ન રસ નહીં ફરસ ન, દીર્ઘ હ્રસ્વ ન હુંત. પ્રાણી ૦
નહીં સૂક્ષ્મ ખાદર ગત વેદી, ત્રસ થાવર ન કહંત. પ્રાણી ૦ ૨
અકોહી અમાની અમાયી અલોભી, ગુણ અનંત ભદંત. પ્રાણી ૦
પદ્મવિજય નિત્ય સિદ્ધ સ્વામિને, લગિ લગિ લગિ પ્રણમંત.
પ્રાણી ૦ ૩

કાવ્ય-વિમલકેવલં મન્ત્ર-કૃત્ત્વં શ્રી શ્રી પરમપુરુષાય
સિદ્ધાય જલાર્દ્રિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

દ્વિતીય શ્રી સિદ્ધપદ પૂજન સમાપ્ત.

તૃતીય શ્રી આચાર્યપદ પૂજન
દોહા,

પડિમા વહે વળી તપ કરે, ભાવના ભાવે બાર;
નમીએ તે આચાર્યને, જે પાળે પંચાચાર. ૧

ઢાળ પાંચમી. સંભવ જિનવર વિનતિ-એ દેશી.

આચારજ ત્રીજે પદે, નમીએ જે ગચ્છ ધોરી રે;
ઈદ્રિય તુરંગમ વશ કરે, જે લહી જ્ઞાનની દોરી રે. આં ૧

શુષ્ક પ્રરૂપક ગુણુથકી, જે જિનવર સમ ભાખ્યા રે;
છત્રીશ છત્રીશી ગુણે, શોભિત સમયમાં દાખ્યા રે. આં ૨

જિતકૃષ્ણ ત્રીજે ભવે, પામે અવિચલ ઠાણુ રે;
ભાવાચારજ વંદના, કરીએ થઈ સાવધાન રે. આં ૩

દોહા.

નવવિધ બ્રહ્મ ગુણિ ધરે, વળે પાપ નિયાણુ;

વિહાર કરે નવ કલ્પ નવ-સૂરિ તત્ત્વના બાણુ.

૧.

ઢાળ દહી. રાગ ખિહાગડો-મુજ ધર આવળે રે નાથ—એ દેશી.

સત્તાવીશ ગુણુ સાધુના, શોભિત જસ શરીર,

નવ કોટી શુદ્ધ આહાર લે, ઇમ ગુણુ છત્રીશે ધીર.

ભવિન્ન ભાવસું નમો આજ, જિમ પામે અક્ષયરાજ.

ભાવિં ૧ એ આંકણી.

જે પ્રગટ કરવા અતિ નિપુણ, વર લખિ અઠ્ઠાવીશ;
અડવિધ પ્રભાવકપણું ધરે, એ સૂરિગુણ છત્રીશ. લવિં ૨

તજે ચૌદ અંતર અંથીને, પરિષદ જીતે બાવીશ;
કહે પદ્મ આચારજ નમો, બહુ સૂરિ ગુણ છત્રીશ. લવિં ૩

કાવ્યં વિમલ કેવ-લં મંત્ર-ઐ હીં શ્રીં પરમં
આચાર્યાય જલાદિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

તૃતીય શ્રી આચાર્યપદ પૂજા સમાપ્ત.

ચતુર્થ શ્રી ઉપાધ્યાયપદપૂજા

હોહા.

ચોથે પદ પાઠક નમું, સકળ સંઘ આધાર;
ભણે ભણાવે સાધુને, સમતા રસ ભંડાર. ૧

ઢાળ સાતમી-

રાગ વસંત. તું તો જિન ભજ વિલંબ ન કર હો, હોરીકે ખેલધ્યા-એ દેશી.

તું તો પાઠક પદ મન ધર હો, રંગીલે જીરિ;
રાય રાંક જસુ નિકટ આવે, પણ જસ નહિ નિજ પર હો.
રંગીલેં ૧

સારણા દિકગચ્છ માંહે કરતાં, પણ રમતા નિજ ધર હો.
રંગીલેં ૨

દ્વાદશાંગ સજ્જાય કરણકું, જે નિશદિન તત્પર હો.
રંગીલેં ૩

એ ઉવજ્જાય નિર્યામક પામી, તું તો ભવસાયર સુખે તરહો.
રંગીલો ૪

જે પરવાદિ મતાંગજ કેરો, ન ધરે હરિપરે ડર હો.
રંગીલો ૫

ઉત્તમ ગુરુ પદ પદ્મ સેવનસે, પકડે શિવવધૂ કર હો.
રંગીલો ૬

દોહા.

આચારજ મુખ આગળે, જે યુવરાજ સમાન;
નિદ્રા વિકથા નવિ કરે, સર્વ સમય સાવધાન. ૧

દાળ આઠમી. જિનવચને વૈરાગીયો હો ધન્ના—એ દેશી.

નમો ઉવજ્જાયાણું જપો, હો મિત્તા !
જેહના ગુણ પચ્ચીવીશ રે, એકાગર ચિત્તા ! એ પદ ધ્યાવો રે;
એ પદ ધ્યાવો ધ્યાનમાં રે મિત્તા ! મૂકી રાગ ને રીશ રે.
એકાં ૧

અંગ ઇચ્છાર પૂર્વધરા હો મિત્તા ! પરિષદ સહે બાવીશ;
ત્રણ ગુપ્તિ ગુપ્ત રહે હો મિત્તા ! ભાવે ભાવના પચ્ચીવીશ રે,
એકાં ૨

અંગ ઉપાંગ સોડામણા, હો મિત્તા ! ધરતા જેહ ગુણીશ;
ગણુતા મુખ પદ પદ્મથી હો મિત્તા ! નંદી આણુયોગ
જગીશ રે.

એકાગર ચિત્તા ! એ પદ ધ્યાવો રે. ૩

કાવ્ય-વિમલ કેવલં મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાયં ઉપાધ્યાયાય
યત્નમહૃદે સ્વાહા.

ચતુર્થ શ્રી ઉપાધ્યાયપદ પૂજા સમાપ્ત.

પંચમ શ્રી સાધુપદ પૂજ

દોહા

હવે પંચમપદે મુનિવરા, જે નિર્મમ નિઃસંગ;
દિન દિન કંચનની પરે, દીસે ચઢતે રંગ. ૧,

દાળ નવમી.

રાગ વસંત, મોમન ભવન વિશાલ સાંઘ્યાં, મોમન-એ દેશી.

મુનિવર પરમ દયાલ, ભવિયાં ! મુનિ૦

તુમે પ્રણમોને ભાવ વિશાલ. ભવિયાં ! મુનિ૦ એ આંકણી
કુખી સંબલ મુનિવર ભાખ્યા;

આહાર દોષ ટાળે ખિયાલ. ભવિયાં ! મુનિ૦

બાહ્ય અભ્યંતર પરિચ્છેદ છાંડી;

છાંડી સવિ જંબલ. ભવિયાં ! મુનિ૦ ૧

જેણે એ ઋષિનું શરણ કર્યું તિણે;

પાણી પહેલી બાંધી પાળ. ભવિયાં ! મુનિ૦

જ્ઞાન ધ્યાન કિરિયા સાધંતા;

કાઢે પૂર્વના કાળ. ભવિયાં ! મુનિ૦ ૨

સંયમ સત્તર પ્રકારે આરાધે;

છ જીવના પ્રતિપાળ. ભવિયાં ! મુનિ૦

ઇમ મુનિગુણ ગાવે તે પહેરે;

સિદ્ધિ વધુ વરમાળ. ભવિયાં ! મુનિ૦

દોહા

પાંચે ઇન્દ્રિય વશ કરે, પાળે પંચાચાર;
પંચ સમિતિ સમિતા રહે, વંદુ તે અણુગાર.

૧

ઢાળ દસમી.

ગિરિરાજકું સદા મોરી વંદના રે-એ દેશી.

મુનિરાજકું સદા મોરી વંદના રે. મુનિ૦
લોગ વમ્યા તે મનશું ન ઇચ્છે, નાગ જ્યું હોય અગંધના
રે. મુનિ૦

પરિસહ ઉપસર્ગે સ્થિર રહેવે, મેરુપરે નિઃકંપના રે. મુનિ૦ ૧
ઇચ્છા મિચ્છા આવસિયા નિસિહિયા,

તહકારને વલિ છંદના રે. મુનિ૦
પૃચ્છા પ્રતિપૃચ્છા ઉપસંપદા, સામાચારી નિમંતના રે મુનિ૦ ૨

એ દશવિધ સામાચારી પાળે, કહે પદ્મ લેઉં તસ ભામણા રે. મુનિ૦
એ ઋષિરાજ વંદનથી હોવે, ભવ ભવ પાપ નિકંદના રે. મુનિ૦ ૩

કાવ્ય-વિમલ કેવલ૦ મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦, સાધવે
જલાદિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

પંચમ શ્રી સાધુપદ પૂજા સમાપ્ત

૫૦૪ શ્રી દર્શનપદ પૂજા

દોહા

સમકિત વિષુ નવ પૂરવી, અજ્ઞાની કહેવાય;
સમકિત વિષુ સંસારમાં, અરહો પરહો અથડાય.

૧

ઢાળ અગીઆરમી.

રાગ સારંગ.

પ્રભુ નિર્મળ દર્શન કીજીયે, એ આંકણી.

આતમજ્ઞાનકે અનુભવ દર્શન, સરસ સુધારસ પીજીયે. પ્રભુ૦ ૧
જસ અનુભવ અનંત પરિચદા, ભવ સંસાર સહુ છીજીયે પ્રભુ૦
લિન્ન મુહૂર્ત દર્શન ફરસનસે, અર્ધ પરિચદે સીઝીયે. પ્રભુ૦ ૨
જેહથી હોવે દેવ ગુરુ કૂનિ, ધર્મ રંગ અટ્ટિ મિંજીરે. પ્રભુ૦
ઈસ્યો ઉત્તમ દર્શન પામી, પદ્મ કહે શિવ લીજીયે. પ્રભુ૦ ૩

હોહા

સમકિત અઠ પયવણુ ધણી, પણ જ્ઞાની કહેવાય;

અર્ધ પુદ્ગલ પરાવર્તમાં, સકલ કર્મમલ જાય. ૧

ઢાળ બારમી.

ધન્ય ધન્ય સંપ્રતિ સાચો રાગ-એ દેશી.

સમ્યગ દર્શન પદ તુમે પ્રણમો, જે નિજ ધુર ગુણ હોય રે;

ચારિત્ર વિણ લહે શાશ્વતપદવી, સમકિત વિણ નહિ કોય રે.

સમ્ય૦ ૧

સદ્ગુણા ચઉ લક્ષણુ દૂષણુ, ભૂષણુ પંચ વિચારો રે;

જયણા ભાવણુ ઠાણુ આગારા, પદ્ પદ્ તાસ પ્રકારો રે. સમ્ય૦ ૨

શુભ્ધ લિંગ ત્રણુ આઠ પ્રભાવક, દશવિધ વિનય ઉદારો રે;

ઈમ સડસર્ફ ભેદે અલંકરિયો, સમકિત શુધ્ધ આચારો રે. સમ્ય૦ ૩

કેવલી નિરખીત સૂક્ષ્મ અરૂપી, તે જેહને, ચિત્ત વસિયો રે;

જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની સેવા, કરવામાં ધણુ રસિયો રે,

સમ્ય૦ ૪

કાવ્ય-વિમલ કેવલ૦ મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રી પરમપુરુષાય૦ દર્શનાય
જલાદિકે યજ્ઞમહે સ્વાહા.

૫૪ શ્રી દર્શનપદ પૂજા સમાપ્ત.

સતેમ શ્રી જ્ઞાનપદ પૂજ

દોહા

નાણુ સ્વભાવ જે છવનો, સ્વપર પ્રકાશક તેહ;
તેહ નાણુ દીપક સમું, પ્રણમો ધર્મ સ્નેહ. ૧.

ઢાળ તેરમી

નારાયણની દેશી. જિમ મધુકર મન માલતી રે—એ દેશી

નાણુ પદારાધન કરો રે, જેમ લહો નિર્મલ નાણુ રે. ભવિક જન!
શ્રદ્ધા પાણુ ધિર તો રહે રે, જે નવતત્ત્વ વિન્નાણુ રે.

ભવિં નાણુ ૧

અજ્ઞાની કરશે કિશ્યું રે, શું લહેશે પુણ્ય પાપ રે. ભવિં
પુણ્ય પાપ નાણી લહે રે, કરે નિજ નિર્મલ આપ રે.

ભવિં નાણુ ૨.

પ્રથમ જ્ઞાન પછી દયા રે, દશવૈકાલિક વાણુ રે. ભવિં
ભેદ એકાવન તેહના રે, સમજે ચતુર સુખાણુ રે.

ભવિં નાણુ ૩.

દોહા

ખહુ કોડયો વરસે ખપે, કર્મ અજ્ઞાને જેહ;
જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાં, કર્મ ખપાવે તેહ. ૧.

ઢાળ ચૌદમી

હો મતવાલે સાજનાં—એ દેશી

નાણુ નમો પદ સાતમે, જેહથી જાણુ દ્રવ્યભાવ. મેર લાલ;
જાણુ જ્ઞાન ક્રિયા વળી, તિમ ચેતનને જડભાવ. મેરે નાણુ ૧

નરગ સરગ બાણે વળી, બાણે વળી મોક્ષ સંસાર; મેરે૦
હેય રોય ઉપાદેય લહે, નિશ્ચય ને વ્યવહાર.

મેરે૦ નાણુ૦ ૨

નામ ઠવણુ દ્રવ્ય ભાવ જે, વળી સગ નય ને સમ ભંગ. મેરે૦
જિન મુખ પદ્મ દ્રહ થકી લહે, જ્ઞાન પ્રવાહ મુગંગ.

મેરે૦ નાણુ૦ ૩

કાવ્ય-વિમલ કેવલ૦ મંત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય૦
જ્ઞાનાય જલાદિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

સત્તમ શ્રી જ્ઞાનપદ પૂજા સમાપ્ત.

અષ્ટમ શ્રી ચારિત્રપદ પૂજા

ટોડા

ચારિત્ર ધર્મ નમો હવે, જે કરે કર્મ નિરોધ;
ચારિત્ર ધર્મ જસ મન વસ્યો, સફલો તસ અવબોધ. ૧.

ઢાળ પંદરમી

ટુંક અને ટોડા વચેરે, મેંદી ફેરો છોડ મેંદી રંગ લાગ્યો, એ દેશી
ચારિત્ર પદ નમો આહમેરે, જેહથી ભવ ભય નય.

સંયમ રંગ લાગ્યો.

સત્તર ભેદ છે જેહના રે, સીત્તર ભેદ પણુ થાય. સંયમ૦ ૧.

સમિતિ ગુપ્તિ મહાવ્રત વળી રે, દસ ખંત્યાદિક ધર્મ. સંયમ૦
નાણુ કારય વિરતિય છે રે, અનુપમ સમતા શર્મ. સંયમ૦ ૨

ખાર કષાય ક્ષય ઉપશમે રે, સર્વવિરતિ ગુણુઢાણુ. સંયમ૦

સંયમ ઠાણુ અસંખ્ય છે રે, પ્રણુમો ભવિક સુબાણુ. સંયમ૦ ૩

દોહા

હરિકેશી મુનિ રાગ્યો, ઉપન્યો કુલ અંડાલ;
પણ નિત્ય સુર સેવા કરે, ચારિત્ર ગુણ અસરાલ. ૨

ઢાળ સોળમી

સાહિય કળ મિલે, સસનેહી પ્યારો હો. સાં—એ દેશી.

સંયમ કળ મિલે, સસનેહી પ્યારો હો. સંયમ૦ એ આંકણી
યું સમક્ષિત ગુણુડાણુગવારા, આતમમેં કરત વિચારા હો. સાં ૧
દોષ બહેંતાલીશ શુદ્ધ આહારા, નવકલ્પી ઉત્ર વિહારા હો. સાં ૨
સહસ તેવીશ દોષ રહિત નિહારા, આવશ્યક દોયવારા હો. સાં ૩
પરિસહ સહનાદિક પરકારા, એ સળહે વ્યવહારા હો. સાં ૪
નિશ્ચય નિજ ગુણ કરણ ઉદારા, લહત ઉત્તમ લવપારા હો. સાં ૫
મોહાદિક પરલાવસે ન્યારા, દુગ નય સંયુત સારા હો. સાં ૬
પદ્મ કહે ઇમ સુણી ઉજમાલા, લહે શિવવધૂ વરહારા હો. સાં ૭

કાવ્યં. વિમલ કેવલ૦ મંત્ર. ઐ હ્રીં શ્રીં પરમ-
પુરુષાય૦ ચારિવાય જલાદિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

અષ્ટમ શ્રી ચારિત્રપદ પૂજ સમાપ્ત.

નવમ શ્રી તપ:પદ પૂજ

દોહા

દંઢપહારી હત્યા કરી, કીધાં કર્મ અઘોર;
પણ તપના પ્રલાવથી, કાઢ્યાં કર્મ કઠોર. ૧

ઢાળ સત્તરમી

પુરુષોત્તમ સમતા છે તાહરા ઘટમાં-એ દેશી.

તપ કરીયે સમતા રાખી ઘટમાં. તપ૦
 તપ કરવાલ કરાલ લે કરમાં, અડિએ કર્મ અરિલટમાં. તપ૦ ૧
 ખાવત પીવત મોક્ષ ને માને, તે સિરદાર બહુ જટમાં. તપ૦ ૨
 એક અચરિજ પ્રતિશ્રોતે તરતાં, આવે લવસાગર તટમાં તપ૦ ૩
 કાલ અનાદિકો કર્મ સંગતિસે, જીઉ પડીયો જ્યું ખટપટમાં. તપ૦ ૪
 તાસ વિયોગ કરણ એ કરણું, જેણે નવિ લમિયે લવતટમાં. તપ૦ ૫
 હોયે પુરાણ તે કર્મ નિજ્જરે, એ સમ નહિ સાધન ઘટમાં. તપ૦ ૬
 ધ્યાન તપે સવિ કર્મ જલાઈ, શિવવધૂ વરિયે ઝટપટમાં તપ૦ ૭

દોહા

વિમ્ન ટળે તપ ગુણથકી, તપથી જાય વિકાર;
 પ્રશંસ્યો તપ ગુણથકી, **વીરે ધનનો** અણગાર. ૧

ઢાળ અઢારમી

સમ્યા સાંઇ હો, ડંકા જોર બજાયા હો-એ દેશી.

તપસ્યા કરતાં હો, ડંકા જોર બજાયા હો. એ આંકણી.
 ઉજમણા તપ કેરા કરતાં, શાસન સોડ અઢાયા હો;
 વીર્ય ઉલ્લાસ વધે તેણે કારણ, કર્મ નિજ્જરા પાયા. તપ૦ ૧
 અડસિદ્ધિ અણિમા લઘિમાદિક, તિમ લદ્ધિ અડવીસા હો;
 વિષ્ણુકુમારાદિક પરે જગતમાં, પામત જયત જગીશા. તપ૦ ૨

ગૌતમ અષ્ટાપદ ગિરિ ચઢ્યા, તાપસ આહાર કરાયા હો;
જે તપ કર્મનિકાચિત તપવે, ક્ષમાસહિત મુનિરાયા. તપ૦ ૩
સાડાબાર વર્ષ જિન ઉત્તમ, વીરજી ભૂમિ ન ઠાયા હો;
ઘોરતપે કેવળ લહ્યા તેહના, પદ્માવિજય નમે પાયા. તપ૦ ૪

કાવ્યં. દ્રુતવિજ્ઞાનિત વ્રતમ.

વિમલ કેવલ ભાસન ભાસ્કરં, જગતિજંતુ મહોદય કારણં;
જિનવરં બહુમાન જલૈર્ધનઃ, શુચિમનાઃ સ્તપયામિ વિશુદ્ધયે.

કેળશ

રાગ ધન્યાશ્રી.

આજ મહારે ત્રિભુવન સાહેબ ત્રોઠો, અનુભવ અમૃત વૂઠો;
ગુણિ અનુયાયી ચેતનાં કરતાં, કિશુંઅ કરે મોહ રૂઠો.
ભવિ પ્રાણી હો. આજ૦ ૧

એ નવપદનું ધ્યાન ધરંતાં, નવ નિધિ ઋદ્ધિ ધરે આવે;
નવ નિયાણુનો ત્યાગ કરીને, નવ ક્ષાયિક પદ પાવે.
ભવિ૦ આજ૦ ૨

વિજયસિંહ સૂરિ શિષ્ય અનુપમ, ગીતારથ ગુણરાગી;
સત્યવિજય તસ શિષ્ય વિબુધવર, કેપૂરવિજય વડભાગી.
ભવિ૦ આજ૦ ૩

તાસ શિષ્ય શ્રી ખિમાવિજયવર, જિનવિજય પંન્યાસ;
શ્રી ગુરુ ઉત્તમવિજય સુશિષ્યો, શાસ્ત્રાભ્યાસ વિલાસ.
ભવિ૦ આજ૦ ૪

ગજ વન્હિ મદ ચંદ્ર (૧૮૩૮) સંવત્સર, મહાવદિ ખીજ ગુરુવારો;
રહી ચોમાસું લીંબડી નગરે, ઉઘમ એહ ઉદારો.

ભવિં આજં ૫

તપગચ્છ વિજયધર્મસૂરિ રાજે, શાંતિજિણુંદ પસાયો;
શ્રી ગુરુ ઉત્તમ કેમ કેજ અલિ સમ, પદ્મવિજય ગુણ ગાયો.
ભવિ પ્રાણી હો, આજ મહારે ત્રિભુવન સાહેબ તૂઠો.. ૬

મંત્ર. ઐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મ-જરા-મૃત્યુ-
નિવારણાય શ્રીમતે તપસે જલાદિકં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

નવમ શ્રી તપઃપદ પૂજા સમાપ્ત

પાંડિત શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત શ્રી નવમ પૂજા સમાપ્તમ.

શ્રી સકલચંદ્ર ઉપાધ્યાય કૃત— સત્તરભેદીપૂજા

વિધિ

૧. પ્રથમ સ્નાત્ર કરે.
૨. પછી અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરે.
૩. ઉજ્જવલ રૂપા પ્રમુખની રકેખીમાં કુંકુમ તથા કેશર વિગેરેનો સ્વસ્તિક કરે.
૪. પછી-કેશરપ્રમુખ મિશ્રિત શુદ્ધજળે સુંદર કળશ ભરી, સ્થાપનાનો રૂપિયો કળશમાં નાંખે.
૫. પછી-કળશ રકેખીમાં રાખી સ્નાત્રીયા ઉત્તરાસંગથી મુખ-કેશ કરી ત્રણ નવકાર ગણી નમસ્કાર કરે.
૬. હાથે ધૂપ દેઈ રકેખી હાથમાં ધારણ કરે.
૭. મન સ્થિર રાખે, છીંક વર્જન કરે.

નહવણુ-સ્નાત્રીયા પ્રભુજી સન્મુખ ઉભા રહે, પંચામૃતનો કળશ અડગ રાખે, અને મુખથકી પહેલી પૂજાનો પાઠ ભણે

[જે પૂજા ૧૪૫માં પાને આપવામાં આવેલી છે] તે લાણીને પછી પ્રભુને પંચામૃતનું ન્હવણ કરે, તથા પ્રભુની ડાબી બાજુને અંગુઠે જળધારા આપે.

૨ વિલેપન-પછી સુંદર સૂક્ષ્મ અંગલૂહણે જિન-ખિંબ પ્રમાણ; કેસર, ચંદન (સુખડ), મૃગમદ (કસ્તુરી), અગર (અગુરુચંદન), કર્પૂરાદિકની કચોલી ભરી હાથમાં લઈ ઉભો રહે, ને મુખથકી ખીણ પૂજનો પાઠ લાણે, તે લાણીને વિલેપન કરી નવ અંગે પૂજન કરે.

૩ વસ્ત્રયુગ્મ-પછી અત્યંત સુકોમલ સુગંધિત અમૂલક વસ્ત્રયુગ્મ (બે વસ્ત્ર) ઉપર કેસરનો સ્વસ્તિક કરી, પ્રભુ આગળ ઉભો રહી, મુખથકી ત્રીણ પૂજનો પાઠ લાણે, તે લાણીને પ્રભુ આગળ વસ્ત્રયુગ્મ ચઢાવે.

૪ વાસચૂર્ણ-પછી અગરચંદન, કર્પૂર, કુંકુમ, કસ્તુરીનું ચૂર્ણ કરી, કચોલી ભરી, પ્રભુ આગળ ઉભો રહી, મુખ થકી ચોથી પૂજનો પાઠ લાણે, તે લાણીને વાસચૂર્ણ ખિંબ ઉપર છાંટે તથા જિન મંદિરમાં ચૂર્ણ ઉછાળે.

૫ પુષ્પ-પછી ગુલાબ, કેતકી, ચંપો, કુંદ, મચકુંદ, સોવનજાતિ, જીંઘ, વિઉલસરા (બારસલી) ઇત્યાદિ સુગંધયુક્ત પંચવણ ફૂલ, લેઈ, ઉભો રહી મુખ થકી પાંચમી પૂજનો પાઠ લાણે, તે લાણીને, પંચવર્ણ ફૂલ ચઢાવે.

૬ પુષ્પમાળા-પછી નાગ, પુન્નાગ, મરચો, (મરવો) દમણો, (ડમરો) ગુલાબ, પાડલ, મોગરો, સેવંત્રી (શિવતી), ચંબેલી, માલતી પ્રમુખ પંચવર્ણનાં ફૂલની સુંદર માળા ગુંથીને

હાથમાં લેઈ ઉભો રહી, છઠ્ઠી પૂજનો પાઠ ભણે, તે ભણીને પ્રભુને કંઠે ફૂલની માળા પહેરાવે.

૭ પુષ્પની આંગી-પછી પંચવર્ણ ફૂલની કેશરથી આંગી રચી હાથમાં લેઈ, મુખ થકી સાતમી પૂજનો પાઠ ભણે, તે ભણીને સુગંધિત પુષ્પે કરી, અત્યંત ભક્તિયે સહિત ભગવન્તના શરીરે આંગી રચે.

૮ સુગન્ધિ ચૂર્ણ-પછી ઘનસાર (બરાસ), અગર, સેલા-રસ પ્રમુખ સુગન્ધવટી ઇત્યાદિક સુગંધી ચૂર્ણ રકેખીમાં નાંખી, હાથમાં લઈ પરમેશ્વર આગળ ઉભો રહી, મુખથકી આઠમી પૂજનો પાઠ ભણે, તે ભણીને સુગંધિ ચૂર્ણ ચઢાવે.

૯ દેવજા-પછી સઘવા સ્ત્રીઓ એકઠી થઈ ધૂપ સહિત સુવર્ણમય દાંડે કરી સંયુક્ત, ઉન્નવલ થાળમાં કુંકુમનો સ્વસ્તિક કરી અક્ષત, શ્રીફળ, રૂપાનાણું ધરીને તે થાળમાં પંચવર્ણી દેવજા ધારણ કરે.

પછી તે સઘવા સ્ત્રીના મસ્તકે રાખી ગીતગાન ગાતાં સર્વ જાતિનાં વાજિંત્ર વાજતાં, ત્રણ પ્રદક્ષિણા આપે.

પછી દેવજા ઉપર ગુરુ પાસે વાસક્ષેપ કરાવે.

પ્રભુ સન્મુખ ગહુળી કરે, ને ઉપર અક્ષતથી સ્વસ્તિક કરે, સોપારી ચઢાવે.

મુખ થકી નવમી પૂજનો પાઠ ભણે, તે પાઠ ભણી રહી દેવજા ચઢાવે.

૧૦ આભરણ-પછી પીરોજા, નીલમ, લસણીયા, મોતી અને માણેકથી જડેલા એવા મુકુટ, કુંડલ, હાર, તિલક, બેરખાં,

કંદોરા, કડાં ઇત્યાદિક આભરણ લેઈ મુખ થકી દશમી પૂજનો પાઠ ભણે, તે ભણીને આભરણ તથા રોકડ નાણું ખમણું ચઢાવે.

૧૧ પુષ્પધર-પછી કોલ, અકોલ, કુંદ, મચકુંદ એવાં સુગંધિત પુષ્પનું ગૃહ બનાવી, છાજલી, ગોખ, કોરણી પ્રમુખની રચના કરી, હાથમાં લેઈ મુખથકી અગીઆરમી પૂજનો પાઠ ભણે, તે ભણીને ફૂલધર ચઢાવે. ફૂલની ચંદનમાળા, ફૂલના ચંદ્રવા, પુંડીયાં પ્રમુખ બાંધે.

૧૨ પુષ્પવર્ષા-પછી પંચવર્ણી સુગંધિત ફૂલ લેઈ, ફૂલનો મેઘ વરસાવતો બારમી પૂજનો પાઠ ભણે, તે ભણીને, ફૂલ ઉછાળે.

૧૩ અષ્ટ માંગલિક-પછી અખંડ તંદુલને રંગી પંચવર્ણી કરી, એક થાળમાં દર્પણ, ભદ્રાસન, નંદાવર્ત, શરાવસંપુટ, પૂર્ણકુંભ, મત્સ્યયુગ્મ, શ્રીવત્સ, વર્દ્ધમાન અને સ્વસ્તિક, એ અષ્ટ માંગલિક રચી, તે થાળ હાથમાં લેઈ પ્રભુજીની આગળ ઉભા રહી તેરમી પૂજનો પાઠ ભણે. તે ભણીને રૂપાનાણે સંયુક્ત તે થાળ પ્રભુજી આગળ ધરે.

૧૪ ધૂપોત્સેપ-પછી કુંજાગુરુ, કુંદરુક, સેલારસ, સુગંધવટી, ઘનસાર, ચંદન, કસ્તુરી, અંબર ઇત્યાદિક વસ્તુનું ધૂપધાણું રકેખીમાં ધરી મુખથકી ચૌદમી પૂજનો પાઠ ભણે. તે ભણીને ધૂપધાણું ઉખેવે.

૧૫ ગીત-પછી સુંદર સ્વરૂપવાન એવાં કુમાર-કુમારિકાઓ મધુર સ્વરે પ્રભુજીની આગળ ઉભા રહ્યા થકાં ગીત ગાન કરે; અને મુખથકી પંદરમી પૂજનો પાઠ ભણે, તે ભણીને પંદરમી પૂજ કરે.

૧૬ નૃત્ય-પછી પાંચેઠ્ઠિન્દ્રિયોએ પરિપૂર્ણ એવા સુંદર કુમાર અને કુમારીકાઓ, અથવા સમાન અવસ્થાવાળી સધવા સ્ત્રીઓ; અથવા એકલી કુમારીઓ, સુંદર વસ્ત્ર આભૂષણ પહેરી પ્રભુની સન્મુખ રહી, શંકા-કાંક્ષારહિત નાટક કરે, [કદાપિ સ્ત્રીઓનો યોગ ન બને તો સમાન અવસ્થાવાળા પુરુષો મળી] નાટક કરતા થકા મુખ થકી સોલમી પૂજનો પાઠ લાણે, તે લાણીને સોલમી પૂજ કરે.

૧૭ વાદ્ય-પછી મૃદંગ, કંસાલ, તબલ, તાલ, ઝાંઝ, વીણા, સતાર, તૂરી, ભેરી, ફેરી, હન્દુલિ, ચંગ, નફેરી પ્રમુખ સર્વ જાતીના વાજિંત્ર બજાવતા થકા મુખથકી સત્તરમી પૂજનો પાઠ લાણે, તે લાણીને સત્તરમી પૂજ કરે.

આરતિનો વિધિ

- ૧ પૂજા લાણી રહ્યા પછી સર્વવસ્ત્રપ્રમુખ પહેરી ઉત્તરાસંગ કરે.
- ૨ પછી અંતરપટ કરી પોતાને લલાટે કુંકુમનું તિલક કરે.
- ૩ પછી અન્તરપટ દૂર કરી, રકેખીમાં સ્વસ્તિક કરી તેમાં રૂપાનાણું અક્ષત સોપારી ધરે.

૪ પછી આરતિ દીપક સાથે સંયોજીને પ્રભુની સન્મુખ દક્ષિણાવર્ત્તથી સર્વ વાજિંત્ર વાજતાં આરતિ કરે.

સત્તર ભેદી પૂજા વિધિ સંપૂર્ણ.

સત્તરબેદી પૂજા પ્રારંભ

દોહા.

અરિહંત મુખકજ વાસિની ભગવતી ભારતીઃદેવી;
સમારય પૂજા વિધિ ભણું, તું મુજ મુખપદ સેવી. ૧

આર્યા-ગાથા.

નહવણુ-વિલેવણુમંગે, ચક્રખુન્નુઅલં ચ વાસપૂઆઓ;
પુષ્કારોહણુ-માલા રોહણું તહય વન્નારોહણું. ૨

ચુન્નારોહણું જિણુપુંગવાણુ (ઝયારોહણું) માહરણુરોહણુ ચેવ;
પુષ્કગિહં પુષ્કપગરં, આરતી મંગલપદવો. ૩

દીવો ધૂવોવક્ષેવો, નેવજાં સુહક્લાણુ ઢોવણુયં;
ગીયં નદ્દં વજ્જં, પૂયા લેયા ઇમે સત્તર. ૩

સ્નાત્ર પૂજા ૧, લી વસ્તુ છંદ.

રયણુ કંચન, રયણુ કંચન. કલસભિંગાર;
ક્ષીરોદ્ધિવર જલભરિય, અર્દ્ધસહસ્સ ચઉસર્દ્ધ અનુપમ;
ગંગાસિંધુ મહાનદી, તીર્થ કુંડ દ્રહ અભિય રસસમ,
ભદ્રસાલ નંદન સુમનસ, પંડુક વાપી વારિ;
જમ્મ સનાથ અમર કરે, ચઉવિહ સુર પરિવાર.

પ્રથમ ન્હવણ પૂજા

ઢાળ. રત્નમાળાની, દેશાખ રાગેણ ગીયતે.

પ્રથમ પૂરવ દિશે, કૃત શુચિ સ્નાનકો,
દંતમુખશુદ્ધિકો, ઘોતિ રાણ;
કનક મણિ મંડિત, વિશુદ્ધ ગંધોદકે,
ભરિય મણિ કનકની, કલશરાણ. ૧

જિનપલવનં ગતો, લગવદ્દાલોકને,
નમતિ તં પ્રથમતો, માર્જીતીશં;
દિવિ યથેન્દ્રાદિક સ્તીર્થગંધોદકૈઃ,
સ્તપયતિ શ્રાવકોઽન્તિમ-જિનેશં. ૨

ગીત-રાગ અડાણો, મલ્હાર-કેદાર મિશ્રિત.

ભવિ તુમ દેખો, અખ તુમ દેખો, સત્તરભેદ જિનભક્તિ;
અંગ ઉપાંગ કહી જિન ગણુધરે, કુગતિ હરી દે મુક્તિ. ભવિ ૧.
શુચિતનુ ઘોતી ધરી ગંધોદકે, ભરી-મણિ કનકની કલશાલિ;
જિન દીઠે નમી પૂજા પખાળી, દે નિજ પાતક ગાળી. ભવિ ૨.
સમક્ષિત શુદ્ધ કરી દુઃખહરણી, વિરતાવિરતિકી કરણી;
યોગીસર પણુ ધ્યાને સમરી, ભવસમુદ્રકી તરણી. ભવિ ૩.
દેખાવતી નહીં કબહું વૈતરણી, કુમતીકું રવિભરણી;
સકલ સુનીશરકું શુભ લહરી, શિવમંદિર નીસરણી. ભવિ ૪.

કાવ્યં-

પુરંદરઃ પૂરિતહેમકુંભૈ-રદંભમંભોભિરલં સુગંધૈઃ;
સાકં સુરૌઘૈઃ સ્તપનેન સમ્યક્, પૂજાં જિનેન્દ્રોઃ પ્રથમાં ચકાર. ૧.

પ્રથમ ન્હવણ પૂજા સમાપ્ત. ૧

દ્વિતીય ચંદનાવલેપન પૂજા પ્રારંભ.

વિલેપન પૂજા ૨ જી, વસ્તુ છંદ

વિમલ ચંદન, વિમલ ચંદન, ઘસિય ઘનસાર;
કેસરસારસું મેલવિઅ, ભરિય રત્ન કંચન કચોલિય;
અંગવિલેપન વિધિ કરિય, દિવ્યગંધરસમાંહિ મેલીય.
પૂજા દ્વિતીય પ્રમોદભર, નિરખે નયણ કચોલ;
જિન મૂરતિ આલોકતાં, મુજ મન હરખ કલોલ. ૧.

ઢાળા. જયમાલાની. રામગ્રી રાગેણુ ગીયતે.

બાવના ચંદના, સરસ ગોસીસમાં,
ઘસિય ઘનસારશું, કંકુમા એ;
કનકમણિ લાજનં, સુરભિ રસ પૂરિયાં,
તિલક નવ પ્રભુ કરે, અંગમાં એ. ૧.

ચરણુ જાનુ કરે, અંસ શિર ભાલ સ્થળે,
કંઠ હૃદિ ઉદર જિન, લીજીયેએ;
દેવના દેવનું, ગાત્ર વિલેપતાં,
હર ! પ્રભુ દુરિત કહી, લીજીયે એ. ૨.

ગીત. રાગ ટાડી અથવા વૈરાડી.

તિલક કરે પ્રભુ નવ અંગે, કંકુમ ચંદન ઘસી શુચિ ઘનસાર;
પ્રભુ પગે જાનુ કર અંસ શિર, ભાલસ્થલે કંઠ હૃદિ ઉદરે ચાર.
અહો ભાલ સ્થલે કંઠ હૃદિ ઉદરે ચાર, સ્વયં પૂજકાર. તિલક ૦ ૧
કરિ ૧ યક્ષકર્દમ અગરચુઓ મર્દન, લેપો મેરે જગગુરુ ગાત,

૧. બરાસ, કેશર, કસ્તુરી, મરીચ, અમર, અંબર, કંકોલ, ચંદન
એ સર્વનું મિશ્રણ તેનું નામ યક્ષકર્દમ અથવા અષ્ટગંધ છે.

હરિ જિમ મેરુપર મકપલકી પૂજા કરી,
દેખાવત કૌતક એર એર ભાત. તિલક ૦

૨

હમેં તુમ તનુ લીખ્યો, તોભી ભાવ નાંહિ છીખ્યો;
દેખો પ્રભુ વિલેપનકી ખાત, હરો હમ તાપ;
એ દૂજ પૂજા વિલેપનકી, હરો દુરિતકું, શુચિ કીનો ગાત. તિલક ૦ ૩

કાવ્યં.

અંગે પ્રમાણ્યાંગ-સુગંધગંધ, કાષાયિકેનૈષ પટેન મિંદુઃ;
વિલેપનૈઃ કેસર-ચંદનાઘૈઃ, પૂજાં જિનેન્દ્રોરકરોદ્વિતીયામ ૨.

દ્વિતીય ચંદનવિલેપન પૂજા સમાપ્ત. ૨

તૃતીય ચક્ષુયુગલ પૂજા પ્રારંભ.

ચક્ષુયુગલ પૂજા ૩ જી, વસ્તુ ૭૬.

દેવનિર્મિત, દેવનિર્મિત, વિમલ દોષ વસ્ત્ર;
આતિ ઉન્નવલ ઉદ્યોતમય, સુગુણુગંધ વાસાય પરિકર;
અખિલ અખંડ અમહ્યતર, ચંદ્રકિરણ સમ વિમલ સિતલ.

પહિરામણિય પાવત્ર ચઢે, પૂજા તૃતીય જિણુદં;
પેખીય પરમાનંદસું, અનુમોદે સવિ ઈંદ.

૧

ઢાળ. રામગ્રી રાગેણુ ગીયતે.

તમિર સંકોચનાં, રચણનાં લોચનાં,
એમ કહી જિન મુખે, ભવિક થાપો;
કેવળજ્ઞાન ને, કેવળ દર્શન, લોચનદોય હમ દેવ આપો.

૧

અહવા પાકાંતરે, ત્રીજીય પૂજામાં, લુવનવિરોચન, જિનપચાગે;
 દેવચીવર સમું, વસ્ત્ર યુગ પૂજતાં, સકલ સુખસ્વામિની,
 લીલ માગે. ૨

ગીત. રાગ અધરસ.

રચણ નચણ કરી દોય લે કે, મેરે પ્રભુ મુખ દીજે;
 કેવળજ્ઞાન ને કેવળદર્શન, હમપર કૃપા કરી પ્રસાદ
 કીજે, રચણ ૦ ૧

દેવદુષ્યસમ વસ્ત્ર જોડ અહવા, ત્રીજી પૂજા કીજે;
 ઉપશમ રસ ભરી, નયન કચોલડે, દેખી દેખી પ્રભુ મુખ
 રસ પીજે. રચણ ૦ ૨

કાવ્ય-

શ્રુતં શ્લોકસ્ય મરીચિભિઃ કિં, દિવ્યાંશુક દ્વંદ્વ મતીવ ચારુ;
 યુક્ત્યા નિવેશ્યોભયપાર્શ્વમૈંદ્રઃ, પૂજાં જિનેંદ્રો રકરોત્ તૃતીયાં. ૩
 તૃતીય ચક્ષુયુગલ પૂજા તથા વસ્ત્રયુગલ (દિવદુષ્ય વસ્ત્રસમ
 અંગલુહાણા બે) પૂજા સમાપ્ત. ૩

ચતુર્થ વાસ પૂજા પ્રારંભ.

સુગંધવાસની પૂજા ૪ થી. વસ્તુ છંદ.

ગંધ સુરભિત, ગંધ સુરભિત, અગર કપૂર;
 આમોદિત આકાશતલ, કિરણ બહુલ નિર્જણિય સસીકર;
 અતિ ઉન્નવલ તનુ જિનતણું, કરીઅ સાર સંજાત સમકર.
 ચરણ કમલ અરિહંત તણે, પૂજા સકલ સુગંધ;
 શોધી ચિંતામણિ સમી, ફેડે બહુલવ બંધ. ૧

રામગ્રી રાગેણ ગીયતે.

નંદન વનતણાં, બાવના ચંદનાં, વાસવિધિ ચૂરણ, ચરચિયાં એ;
ભઈ મંદારથું, શુદ્ધ ધનસારથું, સુરભિસમ કુસુમથું,

ચરચિયાં એ. ૧

ચઉથીય પૂજમાં, સુગંધ વાસે કરી, જે જિન સુરપતે,

અરચિયાં એ;

પ્રભુતણે અંગ મન, રંગ ભરી પૂજતાં, આજ ઉચ્ચાટ, સવિ

ખરચિયા એ. ૨

ગીત. રાગ રામગ્રી

સૂનો જિનરાજ! તવ મહનં. એ આંકણી,

ઈંદ્રદિક પરે કિમ હમ હોવત, તોભી તુમ સખ સહનં. સૂનો ૧

સત્તરલેદે પદરાયકી-કુમરી પૂજતી અંગે;

જેમ સૂરિયાભ સુરાદિક પ્રભુને. પૂજત ભવિ મનરંગે. સૂનો ૨

વિવિધ સુગંધિત ચૂરણવાસે, મુચ્યતિ અંગ ઉવંગે;

ચઉથીય પૂજ કરત મન જનત, મિલાવતિયા સુખ સંગે. સૂનો ૩

કાવ્ય-

કર્પૂર સૌરભ્ય વિલાસ વાસૈઃ, શ્રીખંડ વાસૈઃ કિલ વાસવોડથ;

વિભાસુર શ્રી જિન ભાસ્કરેંદ્રોઃ, પૂજાં જિનેંદ્રોરકરોત્ ચતુર્થી. ૪.

ચતુર્થ સુગંધવાસ પૂજ સમાપ્ત. ૪

પંચમ પુષ્પ પૂજ પ્રારંભ

પંચવર્ણના છૂટા ફૂલની પૂજ, ૫ મી વસ્તુ હંદ.

કમલ પરિમલ, કમલ પરિમલ, કુંદ મંદાર;

પારિજાતિ જાતિ સુમન, સહસ્રપત્ર સતપત્ર સુંદર.

કેરંટ કેતકી સુહલ, બોલવેલિ ગુલાબ ચંપક;
જલથલ જાતિ સુવર્ણતર, મોગર મુકુલિત ફૂલ;
પંચમી પૂજા પરિકરિય, પામું સુહ સુર તુલ્ય ૧

આશાવરી, રાગેણુ ગીયતે.

મોગરલાલ ગુલાબ માલતી, ચંપક કેતકી વેલી;
કુંદ પ્રિયંશુ નાગવર જાતિ, બોલસિરી શુચિ મેલી. મો ૧
ભ્રમંડળ જળ મોહલે ફૂલે, તે પણ શુદ્ધ અખંડે;
જિનપદ પંકજ જેમ હરિ પૂજે, તેણીપેરે લવિ તું મંડે. મો ૨

ગીત. રાગ નૃત્યકી, આશાવરી નટ, તથા શ્રીરામ.

પારગ ! તેરે પદપંકજ પર, વિવિધ કુસુમ સોહિ;
હાં રે વિવિધ કુસુમ સોહિ;
ઓર દેવનકું આક ધતુરે, તુજ સમો નહીં કોહિ. પારગ ૧
વિવિધ કુસુમ જાતિશું જળ, પંચમી પૂજા પૂજે;
તળ લવિજનકે રોગ શોગ, સવિ ઉપદ્રવ ખૂજે. પારગ ૨.

કાવ્યમ્-

મંદાર કલ્પદ્રુમ પારિજાત, જાતિરલિ જાત કૃતાનુયાતૈઃ;
પુષ્પૈઃ પ્રલો રચિતૈર્નવાંગ, પૂજાં પ્રતેને કિલ પંચમી સઃ ૫
પંચમ પુષ્પ પૂજા સમાપ્ત ૫

પૃષ્ઠ પુષ્પમાલ પૂજા પ્રારંભ

પંચવર્ણુ પુલમાલાની પૂજા ફટી, વસ્તુ હંદ.

વિવિધ ગુંથિત, વિવિધ ગુંથિત, હાર સુવિચાર;
ચારુ ચતુર નવ સારસ ધર, વિમલ જાતિસુ વિભાંતિ સુમનસ,

માલા પરિમલ બહુ મિલિત, બ્રમર વૃંદ ઝંકાર સ્વરસ;
ટોડર સાર સુદામ કરિ, છટ્ટી પૂજા જામ.
નયણુ અભિચરસ પૂરિઅ, ક્ષિણુ ક્ષિણુ કરિયે પ્રણામ. ૧

દેશાખ રાગેણુ ગીયતે.

ચંપકસોગ પુન્નાગ વર મોગરા, કેતકી માલતી મહમહંતી;
નાગ પ્રિયંગુ શુચિ કમલસું બોલસરી વેલિ વાસંતિકા
દમનજાતિ. ૧

કુંદ મચકુંદ નવમાલિકા વાલકો, પાડલ કોમલ કુસુમ ગુંથી;
સુરલિ વરદામ જિનકંઠે બેઠી વહે, બ્રમર મુહ હું તુમ્હે
સુખી અમુંથી. ૨

ગીત. રાગ સખાખ.

કંઠપીઠે દામ દીઠે, પ્રભુ હમે રે પાપ નીઠે,
જ્યું શરી દેખત જાય તનુ તાપ;
પંચવણી સખ કુસુમકી ગલે ઠવી,
ગગને સોહંતી જેસે સુરપતિ ચાપ, કંઠં ૧

લાલ ચંપક ગુલાલવેલી, જાઈ મોગર દમન લેલી,
ગુંથી વિવિધ કુસુમ જાતિ, છટ્ટી માલ ચઢે દિશિ વાસતી;
તવ સુરકી વધૂપરે નરવધૂ ગાતી. કંઠં ૨

કાવ્યમ્-

તૈરેવ પુષ્પૈર્વિરચ્ય માલાં, સૌરભ્ય લોભ બ્રમિ ભૂંગ માલાં;
આરોપયન્નાકપતિજિનાંગે, પૂજાં પ્રતિષ્ઠાં કુરુતે સ વળી. ૬

૫૫૪ પુષ્પમાલ પૂજા સમાપ્ત ૬.

સપ્તમ કુસુમઆંગીરચનારુપપૂજા પ્રારંભ

વરણ પૂજા ૭ મી, વસ્તુ છંદ.

કુસુમ વર્ણક, કુસુમ વર્ણક, પીત સિત નીલ;
 મેઘવરણ તામ્રરસ મય, જાંઘજાતિ દલકૂલ મરુવક;
 વિવિધ ભાંતિ શ્રેણિયસ ભર, વર્ણ પૂજા સાતમીમ મનહર.
 રચના રંગ ભરી કરીય, પૂજા પ્રભુ વીતરાગ;
 મતકૂટ ચૂરણ કરિય, પ્રકટયો શિવ પુર માગ. ૧.

ગોડી રાગેણુ ગીયતે.

સાતમી પૂજામાં વરણિક કૂલશું ભવિ કરે એ,
 ચંપક દમણુલો મરુઓ જાસુદશું ચિત્ત ધરે એ;
 આંગીય કેતકી વિચ વિચ શોભતી દેખીયેં એ,
 આંગીય મીસ શિવનારી ને કાગળ લખીયેં એ. ૧.

ગીત. રાગ માલવી-ગોડી.

કુસુમ જાતિ આંગી મન ખંતે, પંચવર્ણની જાતે રે,
 માંહે વિવિધ કથિતા ભાતે રે;
 સૂરિયાભાદિ કરે જિનપૂજા, સકલ સુરાસુર ગાતે રે. કુસુમ ૦ ૧
 ચંપકશું દમણુ મનરમણુ, સંજારાગ જ્યું શ્યામા રે;
 પંચવર્ણ આંગી જિન અંગે, વિરચંતિ જ્યું સુરરામા રે;
 ઋષભકૂટ ચક્રિ નામા રે. કુસુમ ૦ ૨

કાવ્યમ્.

મંદાકિનેન્દીવર પીવરશ્રી, રકતોપલૈશ્વર્ય પક પાટલાદૈ;
કુર્વન્પ્રભોર્વર્ણક વર્ણ્ય શોભાં, પૂજાં પ્રતેને કિલ સસમી સઃ ૭

(હમણાં પણ સંપ્રદાયે વિવિધ જાતિનાં ફૂલની
આંગી કરતા દેખાય છે !)

પંચવર્ણ્ય કુસુમજાતિ આંગીરચનારૂપ સસમ પૂજા સમાપ્ત.

અષ્ટમ ચૂર્ણ પૂજા પ્રારંભ

બરાસ પૂજા ૮ મી, વસ્તુ છંદ.

ચારુ ચૂરણ, ચારુ ચૂરણ, સુરભિ ઉદાર;
બાવનાચંદન ઘન ઘસ્રીય માંહી, વિમલ કપૂર મેલીયે;
કુંકુમ નવરસ રંગ, ભરિ વિપુલ વાસ ઉલ્લાસકે લીયે.
અષ્ટમી પૂજા અતુલ પરિ, વિરચિય દેવ જિણુંદ;
અશુભ કર્મ ઉડી ગયાં, પામે પરમાણુંદ. ૧

કેદાર, કામેદ, કલ્યાણ રાગેણ ગીયતે, દોહા.

જનસારાદિક ચૂરણું, મનહર પાવન ગંધ;
જિનપતિ અંગ સુપૂજતાં, જિનપદ ભવિ કરે બંધ. ૧

અગર ચૂરો અતિ મદિથો, હિમવાલુકા સમેત;
દશ દિશિ ગંધે વાસતાં, પૂજે જિનપદ હેત. ૨

ગીત, રાગ કાનડો.

ચૂરોરી માઈ પૂરોરે માઈ, જિનવર અંગે સાર કપૂરે,
સખસુખ પૂરણ ચૂરણ ચર્ચિત, તનુ ભરી આનંદ પૂરે, ચૂરોરે ૧

પાવન ગંધિત ચૂરણ ભરથું, મુંચતિ અંગ ઉવંગે,
આહમી પૂજા કરત તિમ ભવજન, મિલાવતીયા સુખ અંગે. ચૂરારે૦

કાવ્યમ્.

દંભેલિપાણિ: પરિમૃદ્ય સઘઃ, કર્પૂર ફાલીર્બહુ ભક્તિશાલી;
ચૂર્ણ સુખે ન્યસ્ય જિનસ્ય નૃણાં, ચક્રેડદમં પૂજન મિષ્ટહેતુ: ૮

(યદ્યપિ વાસપૂજા પહેલી પણ છે, પરંતુ તે વાસચંદન (વાસક્ષેપ)
ની જાણવી, અતે આ ચૂર્ણપૂજા તે વાસ વિના ખીજા કર્પૂરાદિક
સુગંધ દ્રવ્યની છે.)

અષ્ટમ ચૂર્ણ પૂજા સમાપ્ત. ૮

નવમ ધ્વજપૂજા પ્રારંભ

ધ્વજ પૂજા ૯ મી, વસ્તુ છંદ.

સહસ જોજન, સહસ જોજન, ધ્વજા ધરી દંડ;
ખડુલ પતાકા પરિકલિત, વર્ણ રૂપ રસ રંગ અતિધન;
ઘંટાનાદસું ઘૂઘરી, પવન પૂરી વાજંતિ શુભ સ્વરિ.
નયન કન્ન પેખી સુણીય, ધ્વજા તણે મંડાણ;
નવમી પુજા નિર્મલી, સોહે ત્રિભુવન ભાણ. ૧

રાગ. ગોડી જાફર તાલેન ગીયતે.

દેવનિર્મિત, દેવનિર્મિત, ગગને અતિ ઉત્તુંગ;
ધર્મધ્વજા જન મન હરણ, કનક દંડગત સહસ જોયણ;
રણુગણંતિ કિંકિણી નિકર; લઘુપતાકયુત નયનજીવણ.
જેમ જિન આગળ સુર વહે, તેમ નિજ ધન અનુસાર;
નવમી પૂજા ધ્વજતાણી, કહે પ્રભુ તું હમ તાર. ૧

ગીત. રાગ ગોડી, નટ, રામગ્રી.

માઈ સહસ જ્યેષ્ઠ દંડ ઉંચો, જિનકો ધ્વજ રાજે;
લઘુપતાકા કિંકિણી જીત, પવન પ્રેરિત વાજે. માઈ૦ ૧

સુર નર મનમોહન સોહન, જેમ સુરે ધ્વજ કીનો;
તેમ ભવિ ધ્વજપૂજ કરતાં, નરભવ ફળ લીનો. માઈ૦ ૨

કાવ્યમ્.

પુલોમનં મૌલિ નિવેશનેન, પ્રદક્ષિણીકૃત્ય જિનાલયં તં;
મહાધ્વજં કીર્તિમિવં પ્રતત્યઃ, પૂજમકાર્ષીન્નવમો જિઝોજઃ. ૬
નવમ ધ્વજ પૂજ સમાપ્ત.

દશમ આભૂષણ પૂજ પ્રારંભ

આભરણ પૂજ ૧૦મી, વસ્તુ છંદ.

જડિત કંચન, જડિત કંચન, લલિત લખમૂલ;
હીરા પાંચ પ્રધાનતર, હંસગર્ભ સઉગંધ મોચક;
પદ્મરાગ સોભાગકર, રચણરાશિ કલ્યાણ કારક.
મુક્તાક્ષ મંડિત મુકુટ, કુંડલ હાર વિચિત્ર;
દશમી પૂજ દીપતી, સોહે સાચ પવિત્ર. ૧

ગોડી, ધવલ રાગેણ ગીયતે.

લાલવર હીરડા, પાંચ પીરોજડા, વિધિ જડયાંએ;
મોતીય તીલુઆ, લસણિઆ ભૂષણે, તિહાં ચડદાંએ;
કાને રવિમંડળ, સમજીગે કુંડળ, દીજીયે એ,
અંગદ રચણનો, મુકુટ કંઠાવલી, કીજીયે એ. ૧.

ગીત. રાગ ગોડી ત્રિતાલ, માલવી.

મુકુટ દીયો કનકે ઘડ્યો, રચણ જડ્યો જિનવર શીશ;
ઉર વરહાર રચિત વર ભૂષણ, દૂષણ હર જગદીશ.

મુકુટ ૧.

લાલડે ખરે હીરે, પાંચ મોતીયન રચણે જડે દો કુંડળ;
અંગદ જડિત સિંહાસન ચામર, દિઓ પદ લિયો આખંડલ.
મુકુટ ૨.

કાવ્યમ્

મુક્તાવલી કુંડલ બાહુરક્ષા, કેટીર મુખ્યાભરણાવલીનાં;
પ્રભોર્યથાસ્થાન નિવેશનેન, પૂજનમકાર્ષીદશમીં બિડૌબ્ધઃ ૧૦.
દશમ આભૂષણ પૂજન સમાપ્ત ૧૦.

એકાદશ કુસુમગૃહપત્ન પ્રારંભ

ફૂલધરની પૂજન ૧૧મી, વસ્તુ છંદ

પુસ્કર સરોવર, પુસ્કર સરોવર, સકલ દિસે ભાગ;
મલ્લ મનોહર સદલતર, બંધ ભાતિ સંઘાણુ સમતર;
સકલ વર્ણ કંદલ લતા, ગુચ્છ ગુલ્મ ચિત્રામ સુંદર.
નાથ નિરંજન પાખતીય, પુષ્પતણે ધર રમ્ય;
પેખી પૂજન અગીયારમી, સફલ હુઓ મુજ જન્મ ૧.

કેદાર—ગોડી રાગેણ ગીયતે.

વિવિધ કુસુમે ખચ્યું, વિશ્વકર્મા રચ્યું, કુસુમગેહં;
રુચિર સમ ભાગશું, સુરવિમાના જિશ્યું. રચણરેહં. ૧.

તોરણ બલીશું, કુસુમની માળાશું, શોભતુંએ;
શુભ ચંદ્રોદય, કુંભખાવૃંદ જે, શોભતું એ. ૨.

ગીત. રાગ કેહારો અને ગિહાગ.

મેરે મન રમ્યો, જિનવર કુસુમધરે, હારે કુસુમધરે. મેરો
વિવિધ જુગતિવર, કુસમકી જાતિ ભાતિ, જેસે અમર ધરે
મેરો ૧.

કુસુમ કુંભખ ચંદ્રોદય તોરણ, જાલિક મંડપ ભાગ;
એકાદશમી પૂજા કરતાં, અવિચળ પદ ભવિ ભાગ.
મેરો ૨.

કાવ્યમ

પુષ્પાવલીલિ : પરિતોવિતત્ય, પુરંદર : પુષ્પગૃહં મનોજાં;
પુષ્પાશુધાજેયઃ જયેતિ જલ્પનેકાદશી-માતનુતે રમ પૂજાં. ૧૧

એકાદશ કુસુમગૃહપૂજા સમાપ્ત. ૧૧.

દ્વાદશ કુસુમમેધ પૂજા પ્રારંભ

કૂલનો મેહ વરસાવવાની પૂજા ૧૨મી, વસ્તુ છંદ.

કૂલ પરિકર, કૂલ પરિકર, કરી પ્રભુ પાય;
પંચ વરણ દલ પુષ્કમય, પુન્ય પ્રગર પ્રાસાદ સંહિય,
મહિઅલ મંડિત અતિ વિમલ, રણગણ્ધિ દિસિ વિદિસિ છપ્પય.
દ્વાદસમી પૂજા કારીય, કૂલ પગર ઉદાર;
સમરસ ઉજ્જલ અવતરીઓ, દીસે પરતક્ષ સાર. ૧

મલ્લાર રાગેણ ગીયતે.

પંચવર વરણનો, વિષુધ જેમ કુસુમનો, મેધ વરસે;
અમર ભમરીતાણાં, યુગલ રસિયા પરે, ત્રિજગ હરશે. ૧

પગરવર ફૂલનો, પંચવર્ણ કરી, સુકૃત તરશે;
ઘારમી પૂજમાં, હર્ષ તે જેમ મળે, કનક પુરસે. ૨

ગીત. રાગ મેઘ મલ્હાર.

મેહુલા ન્યું મળી વરસે, કરી કરી ફૂલ પગર હર્ષ, મેહુલો
પંચવર્ણ જાનુમાને, સમવસરણ જેમ સુર મળી;
તેમ કરે શ્રાવક લોક, દ્વાદશમી પ્રભુ પૂજા કરતાં,
જન મન મુદ્દ પરસે. મેહુલા ૧

ભમરપેં કહાવતી ઉડતે, જાનુ અઘોષ્ટંત પડતે.
તાકું અઘોગતિ નાહી, જો હમ પરે પ્રભુ આગળ પડે;
હમપરે તસ નહીં પીડા, કુસુમપૂજા કરી સુખ લહે,
દિન દિન જશ ચઢતે. મેહુલા ૨

કાવ્યમ

કરાચમુકતૈઃ કિલ પંચવર્ણૈઃ, સુગ્રંથ પુષ્પ પ્રકરં પુરોડસ્ય;
પ્રપંચયન વંચિત કામ શક્તેઃ, સ દ્વાદશીમાતનુતે સ્મ પૂજાં. ૧

દ્વાદશ કુસુમમેઘ પૂજા સમાપ્ત. ૧૨

ત્રયોદશ અષ્ટાંગલિક પૂજા પ્રારંભ

આઠ મંગલ. ભરણ પુજા ૧૩ મી, વસ્તુ છંદ.

સાલિ ઉજ્જલ, સાલિ ઉજ્જલ, આણીઅ અખંડ;
દુર્બલ ખંડિય બલિ છલિઅ, સુરલિ સુરતરુ સુવાસક;
દર્પણ ભદ્રાસન ભરીય, વર્દ્ધમાન શ્રીવત્સ મત્સ;

કલશ અને સ્વસ્તિક વિપુલ, નંદાવર્ત નિવાસ;
તેરમી પુજા મંગલ કરણ, પુરે મનની આસ

૧

વસંત રાગેણુ ગીયે

ચણુહીરા જિસાં, શાલિવર તાંદુલા, વર ફળ્યા એ;

સ્વસ્તિક દર્પણ, કુંલ ભદ્રાસન, શું મળ્યા એ.

નંદાવર્તિક, ચારુ શ્રીવત્સક, વર્ધમાન;

મત્સ્યયુગલં લિખિ, અષ્ટમંગલ હુસે, શોભમાન.

૧

ગીત, રાગ વસંત.

જિનપ આગળ વિરચો ભવિ લોઈ;

જસુ દર્શન શુભ હોઈ, જ્યું રે દેખત સખ કોઈ. જિનપ૦

અતુલ તાંદુલે કરી, અષ્ટ મંગલાવલી,

તેમ કરે જેમ તુમ ઘરે ફરી હોઈ. જિનપ૦

૧

સ્વસ્તિક શ્રીવચ્છ, કુંલ ભદ્રાસન, નંદાવર્તિક વર્ધમાન;

મત્સ્યયુગ દર્પણ, તેમ વર ફલણુ,

તેરમી પુજા સખ, કુશલ નિધાન. જિનપ૦

૨

કાવ્યમ.

આદર્શ ભદ્રાસન વર્ધમાન, મુખ્યાષ્ટસન્માંગલિકૈર્જિનાયે;

સ રાજતા પ્રેક્ષ્યવલ તાંદુલોત્થે—અયોદ્દશીમાતનુતે સ્મ પૂજા

ત્રયોદશ અષ્ટમાંગલિક પૂજા સમાપ્ત ૧૩.

ચતુર્દશ ધુપદીપક પૂજા પ્રારંભ

આરતી મંગલ દીવાની પૂજા ૧૪ મી, વસ્તુ છંદ.

અગર ઉત્તમ, અગર ઉત્તમ, માંહિ મૃગમદ;

કુંદરુક્ષો તુરુક્ષોમય, મધમધંત વરધૂપ વર્ધક.

કંચન રચણ સુદંડધર, ધૂપધાણું વૈકૂર્ણ ચિત્રકર;
યતન કરી ઉખેવસુએ, ભોગ ભક્તી પેરે તાર;
ચૌદશમી પૂજા નિપુણ, તારે ભવ સંસાર.

૧

માલવી—ગોડી રાગેણ ગીતે.

કૃષ્ણાગરૂતણું, ચૂરણ કરી ઘણું, શુદ્ધ ધનસારશું, ભેળીયું એ;
કુંદરૂક્ષો તુરૂક્ષા સુકસ્તૂરિકા, અંબર તગરશું, મેલીયું એ. ૧

રચણ કંચનતાણું, ધૂપધાણું ઘણું, પ્રગટ પ્રદીપશું, શોભતું એ;
દશાદશે મહામહે, અગર ઉખેવતાં, ચઉદમી પન્નરજ શોભતું એ. ૨

ગીત: રાગ કલ્યાણ.

આણીએ ધૂપી ધુમાવળી, જિનમુખ દાહિણાવર્ત કરંતી;
દેવગતિ સૂચતિ ચાલી. ધૂપી૦

કૃષ્ણાગરુ અંબર મૃગમદશું, ભેળી તેમ ધનસારે;
ધૂપ પ્રદીપ દશાંગ કરંતાં, ચૌદમી પૂજા ભવિ ! તારો. ધૂપી૦ ૧

કાવ્યમ્—

કર્પૂર કાલાગરુ ગંધ ધૂપઃ; મુક્ષિખ્ય ધૂમસ્થલ દ્વરિતૈના;
ધંટાનિનાદેન સમં સુરેદ્રૈશ્વતુર્દશી માતનુતે સ્મ પૂજાં. ૧૪

ચતુર્દશ ધૂપદીપક પૂજા સમાપ્ત. ૧૪

પંચદશ ગીત પૂજા પ્રારંભ

સ્તવન ગીતની પૂજા ૧૫ મી, વસ્તુ છંદ.

તાલ મદલ, તાલ મદલ, વંસ વર વીણ;
પહલ ભેરી આલર તુંબર, સંખ પણવ ધુધરીય ધમધમ;

સિરિમંડલ મહુઅર મણુજ, નિપુણ નાદ રસ છંદતમ.
 હુંદુલિ દેવતાણી ગયણુ, વાજે સૂર ગંભીર;
 પન્નરમી પૂજા કરી, પામ્યો ભવ તીર.

ત્રીવેણી ગોડી, રાગ ગાથાબંધેન ગીયતે.

ગગનતાલુ નહીં જેમ માનં, તેમ અનંતકૃપા જિનગુણ ગાનં;
 તાન માન લયશું કરી ગીતં, સુખ દીયે જેમ અમૃત પીતં. ૧
 વીણા વંશ તલ તાલ ઉવંગે, સુરતિ રાખી વરતંતિ મૃદંગે;
 જયતિ માન પડતાલિક તાલો, આયત ધરીને પાતક ગાળો. ૨

ગીત. શ્રીરાગ.

તું શુભ પાર નહીં સુચણો, માનાતીત યથા ગયણો; તું
 તાન માન લય શું જિનગીતં, દુરિત હરે જેમ

રજ પવણો. તું ૦ ૧

વંશઉપાંગ તાલ સિરિમંડલ, ચંગ મૃદંગ તંતિ વીણો;
 વાજતિ તાન માન કરી ગીતં, પીતાંમૃતપરે કર લીનો. તું ૦ ૨
 ગાવતિ સુર ગાયન જેમ મધુરે, તેમ જિન ગુણગણ મણિરચણો;
 સકલ સુરાસુર મોહન તું જિન, ગીત કહ્યો હમ તુમ

નયણો. તું ૦ ૩

કાવ્યમ્-

અષ્ટોત્તરં સ્ત્રોત્રશતં પઠિત્વા, જનુસ્થિતઃ સ્પૃષ્ઠધરઃ સુરેશઃ
 શકસ્તવં પ્રોચ્ય શિરસ્થપાણિઃ, નત્વા જિનં સંસદ માલુલોકે. ૧૫

પંચ દશ ગીતપૂજા સમાપ્ત ૧૫

ષોડશ નૃત્ય પૂજા પ્રારંભ

નાટક પૂજા ૧૬ મી, વસ્તુ છંદ.

ગીત ગુણુ મિત, ગીત ગુણુમિત, પાઠ પદ બંધ;
ધ્રુધૂઆ વ્યત્ર પદ્ધતર જયતમાલ, પ્રત્તમદ્ તાલગ;
ત્રિણિ ગ્રામ સુર સમમય, એકવીસ મુરછનાય સાધગ;
તાન માન ગુણુ જ્ઞાનલય, નિર્મલ નાદ સુરંગ;
સોલમી પૂજા કરી, પામ્યો સમરસ ચંગ.

૧

સોરઠ-મધુમાદન રાગેણુ ગીયતે.

સરસ વય વેષ મુખરૂપ કુચ શોભતી,
વિવિધ ભૂષાંગિની સુરકુમારી;
એકશત આઠ સુરકુમર કુમરી તિહાં,
વિવિધ વીણાદિ વાજ્રંત્રધારી.

સરસ૦ ૧

અભિનવ હસ્તકી હાવભાવે કરી, વિવિધ જુગતે બહુ નાયકારી;
દેવના દેવને દેવરાજી યથા,
કરતિ નૃત્ય તથા ભૂમિચારી.

સરસ૦ ૨

ગીત. રાગ શુદ્ધ નદ.

એકશત આઠ નાયે, દેવકુમર કુમરી;
દોંદોંદોં મુરજ ગુન્જતી, નાયતી દઈ ભમરી.

એક૦ ૧

ઘનકુચયુગ હાર રાજિ, કસી કંચુકી બંધી;
સોલસ સિંગાર શોભિત, વેણી કુસુમગુથી.

એક૦ ૨

નટ કટિકટ ઠહ ઠહ, વિચ પદ્ધિ તાલ વાજે;
દેખાવતી જિન હસ્તકી, નૃત્યકી નવિ લાજે,

એક૦ ૩

તિન તિનાતિ તાંતિ વાજે, રણુઝણુંતિ વીણા;
તાંડવ જેમ સુર કરંત, તેમ કરો ભવિ લીણા.

એક૦ ૪

કાવ્યમ્.

આલોકના કૃત્યવિદો તતોડસ્ય, ગંધર્વ નાટયાધિપતી અમત્યૈઃ;
તૂર્યત્રિકં સન્નયતિસ્મ તત્ર, પ્રભોર્નિષણ્ણે પુરતઃ સુરેન્દ્રેઃ. ૧૬

ષોડશ નૃત્ય પૂજા સમાપ્ત. ૧૬

સપ્તદશ સર્વવાદ્ય પૂજા પ્રારંભ

વાજાંત્ર આરતી મંગલ દીવાની પૂજા ૧૭ મી; વસ્તુ છંદ.

સાંત રસમય, સાંત રસમય, અરથ ઉદાર,
અર્દુત્તર સય કવિતવર, કરિય દેવ અરિહંત ગુણમય;
સાત આઠ પદ ઓસરિય, ધરિઅ પાણિ સિર કમલ જોડીય;
ત્રિણિવાર મસ્તક ધરીય, ભૂમિતલ નિય જાણુ;
ચક્રિંગુલ ઉંચો ભણે, નમુત્યુણું સુદૃઢ જાણુ.

૧

સામેરી રાગેણુ ગીયતે.

સમવસરણુ જેમ વાજાં વાજે, દેવ હુંદુભિ અંખર ગાજે,
ઢાલ નિશાન વિશાળ;
ભૂંગળ ઝલ્લરિ પણુવ નફેરી,, કંસાસા દડબડી વર લેરી;

શરણાઈ રણુકાર. ૧

સુરજ વંશ સુરતી નવિ મૂકે, સત્તરમી પૂજા ભવિ નવિ ચૂકે;
વીણા વંશ કહે જિન જીવે, આરતિ તેમ મંગળ પધવોર.

ગીત. રાગ ગૂજરી.

ઘણું જીવ તું જીવ જિનરાજ જીવો ઘણું,
 શંખ સરણાઈ વાજિંત્ર બોલે;
 મહુઅરિ પરિ પરિ દેવકી હુંદુભી,
 હે ! નહિ જિન તણે કેઈ તોલે. ઘણું ૧.

ઢાલ નિશાન કરતાલ તલતાલશું,
 ઝલ્લરી પણવ ભેરી નફેરી;
 વાજતાં દેવ વાજિંત્ર જાણે કહે,
 સકલ ભવિકો પ્રભો ભવ ન ફેરી. ઘણું ૨

એણીપરે ભવિક વાજિંત્ર પૂજા કરી, કહે મુખે તું પ્રભુ ! ત્રિજગ દીવો;
 ઈંદ્રપરે કેમ અમે જિનપૂજા કરું, આરતિ સાખિ મંગળ પદ વો.
 ઘણું ૩.

કાવ્યમ.

મૃદંગ ભેરી વરવેણુ વીણા, પડ્મામરી-ઝલ્લરિ-કિંકિણીનાં;
 ભંભાદિકાનાં ચ તદા નિનાદૈઃ, ક્ષણં જગન્નાદમયં બભૂવ. ૧૭.

સપ્તદશ સર્વવાદ્ય પૂજા સમાપ્ત. ૧૭

—
 વરતુ છંદ

એહ વિધિવર, એહ વિધિવર, સત્તર ગુણુ ભેદ,
 પૂજા પરમેશ્વરતાણી, કરીય દેવ નર નારી શ્રાવક,
 સમક્રિતધારી નિપુણનર, વીતરાગ શાસન પ્રભાવક,

સ્વર્ગમૃત્યુ પાતાલ સુર, શ્રી જિન ભવન મઝાર;
સકલ પૂજા અનુમોદતાં, કરતાં હરખ અપાર. ૧

શ્રી સકલચંદ્ર ઉપાધ્યાય કૃત સત્તરભેદી પૂજના

છંદ સમાપ્ત.

કળશ.

ધન્યાત્રી રાગેષુ ગીયતે.

શુભીયો શુભીયો રે પ્રભુ તું ! સુરપતિ જેમ શુભીયો;
ત્રીન ભુવન મનમોહન લોચન, પરમ હર્ષ તબ જણિયો રે. પ્રભુ ૧
એક શત અઠ કવિતનિત અનુપમ, ગુણમણિ ગુંથી ગુણિયો;
ભવિક જીવ ! તુમ થય શુદ્ધ કરતાં, દુરિત મિથ્યામાત જણિયો.
રે. પ્રભુ ૨

તપગચ્છ અંબર દિનકર સરિખો, વિજયદાન ગુરુ મુણિયો;
જિન ગુણ સંઘ ભગતિ કરિ પસરી, કુમતિ તિમિર સખ
હણિયો રે. પ્રભુ ૩

એણીપરે સત્તરભેદ પૂજા વિધિ, શ્રાવકકું જિને ભણિયો;
સકલ મુનીશ્વર કાઉરસગ્ગ ધ્યાને, ચિંતવિત તસ કૃણ ચુણિયો.
રે. પ્રભુ ૪

શ્રી સકલચંદ્ર ઉપાધ્યાય કૃત સત્તરભેદી પૂજા સમાપ્તમ.

પંડિત શ્રી વીરવિજયજી કૃત

ચોસઠપ્રકારી પૂજા વિધિસહિત

વિશાલ જિનભવનને વિષે શુભ મુહૂર્તે જળયાત્રાનો વર-
ઘાટો ચલાવીને તીર્થોદ્ધક મેળવવાં. અષ્ટકર્મનું માંડલું અક્ષત
રંગી આઠ પાંખડીનું ઉજ્જવલ તંદુલે ભરવું. રેખા પંચવર્ણી
કરવી. પછી રક્ત ગુલાલે સિદ્ધતા આઠગુણને સ્થાનકે મંત્રાક્ષર
લખવા તે મંત્રના પદ નીચે મુજબ:—

- ૧ ઐ હ્રીં અનંતજ્ઞાનાત્મકેભ્યો નમઃ
- ૨ „ „ અનંતદર્શનાત્મકેભ્યો નમઃ
- ૩ „ „ અનંતસુખાત્મકેભ્યો નમઃ
- ૪ „ „ અનંતચરણાત્મકેભ્યો નમઃ (પાદાંતરે
અનંતક્ષાયિકેભ્યો નમઃ)
- ૫ „ „ અક્ષયસ્થિતયે નમઃ
- ૬ „ „ અમૂર્તયે નમઃ
- ૭ „ „ અગુરુલઘવે નમઃ
- ૮ „ „ અનંતવીર્યેભ્યો નમઃ

એ રીતે મંત્રપદ લખવા. મધ્યમાં વૃક્ષ તથા જ્ઞાન પધરાવવું. વૃક્ષને મૂળ પાસે કુહાડો મૂકવો. અખંડદીપક રાખવો. ચોસઠ મોદકનો એક થાળ ભરીને મૂકવો. શ્રી મહાવીર દેવની પ્રતિમાને અભિષેક કરવો. ચોસઠ કુમાર અને ચોસઠ કુમારી-કાચો ઉભાં રાખવાં. (જઘન્યપક્ષે આઠ કુમાર કુમારીકાચો ઉભાં રહે) એ રીતે અષ્ટપ્રકારીપૂજા આઠ દિવસપર્યંત નિત્ય ભણાવવી. આઠે દિવસ નૈવેદ્ય ને કૃણ નવાં નવાં ધરાવવાં. એ રીતે એ આઠ દિવસમાં ચોસઠ પૂજા પૂર્ણ થાય.

નિત્ય સંઘની વાતસહ્યતા અને ગુરુભક્તિ કરવી, જ્ઞાનો પકરણાદિ કરવાં, રાત્રિજાગરણ કરવાં, પ્રભાવના કરવી, યાગકને દાન આપવું. ઇત્યાદિ વિધિ પૂર્ણ થયે વૃક્ષને મહોત્સવ સહિત દેરાસરમાં પધરાવવું.

(આ પૂજામાં જોઈતી ચીજોનાં નામ.)

૧ કુવાનું શુદ્ધ જળ, ૨ ચંદન-કેશર ૩ કેતકી, જાંબવગેરે જાત જાતનાં ફૂલ, ૪ દશાંગ-અગરબત્તી ધૂપ, ૫ પંચ દીવેટનો દીવો, ૬ ઉજ્જવલ અખંડ અક્ષત, ૭ ઉત્તમ નૈવેદ્ય, ૮ ઉત્તમ કૃણ.

ચોસઠપ્રકારી પૂજા પ્રારંભ

પ્રથમદિવસેડધ્યાપનીયં જ્ઞાનાવરણીયકર્મસૂદનાર્થ

પ્રથમં પૂજાટકમ્

પ્રથમ જલપૂજા.

દોહા.

શ્રી શંખેશ્વર સાહેબો, સમરી સરસતી માય;
શ્રી શંભુવિજય સુગુરુ નમી, કહું તપક્ષણ સુખદાય. ૧

જ્ઞાન થકી સવિ જાણતા, તે ભવ મુગતિ જિણુંદ;
મત ધરી ભૂતળ તપ તપ્યા, તપશ્રી પદ મહાનન્દ. ૨

દાનશક્તિ જો નવિ હુવે, તો તનુશક્તિ વિચાર;
તપ તપિએ થઈ ચોગ્યતા, અઢપ કષાય આકાર. ૩

પરનિંદા છાંડી કપટ, વિધિ ગીતારથ પાસ;
આચારદિનકરે દાખિયો, તે તપ કર્મ વિનાશ. ૪

વિવિધ પ્રકારે તપ કહ્યાં, આગમ રચણની ખાણ;
તેહમાં કર્મસૂદન તપે, દિન ચઉસકૃતિપ્રમાણ. ૫

- જ્ઞાનાવરણાદિકર્મ અઠ, પરચક્રખાણે છેદાય;
ઉપવાસાદિક અઠ કવલ, અંતિમ તિમ અંતરાય. ૬
- ઉજમણું તપ પ્રણે, શક્તિતણે અનુસાર;
તરુવર રૂપાનો કરો, ધાતિયાં શાખા ચાર. ૭
- ચાર પ્રશાખા પાતલી, કર્મનો લાવ વિચાર;
ઈગસય અડવન પત્ર તસ, કાપવા કનક કુદાર. ૮
- ચોસઠ મોઢક મૂકીયે, પુસ્તક આગળ સાર;
ચોસઠ કલશા નામિયે, જિન પડિમા જ્યકાર. ૯
- પૂજા સામગ્રી રચી, ભરી ફળ નૈવેદ્ય થાળ;
જ્ઞાનોપગરણ મેળવી, જ્ઞાનભક્તિ મનોહાર. ૧૦
- જળકળશા ચોસઠ ભરી, ધરિયે પુરુષને હાથ;
તીર્થોદક કળશા ભરી, ચોસઠ કુમરી હાથ. ૧૧
- ચોસઠ વસ્તુ મેળવી, મંડળ રચિયે સાર;
મંગળદીવો રાખીયે, પુસ્તક મધ્ય વિશાલ. ૧૨
- સ્નાત્ર મહોત્સવ કીજીયે, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર;
જ્ઞાનાવરણ હઠાવવા, આઠ અભિષેક ઉદાર. ૧૩

ઢાળ

રાગ-જોગીઓ આશાવરી-મોતીવાળા ભમરજી-એ દેશી.

ચરમ પ્રભુ મુખ ચંદ્રમા, સખિ ! દેખણ દીને,
હાથ આરિસા ણિંબરે, સખિ ! મુને દેખણ દીને;
છપ્પત્તદિગ્ કુમરી કહે, સખિં વિકસિત મેઘ કદંબરે. સખિં ૧

ભવમંડળમેં ન દેખીયો, સખિં પ્રભુજીનો દેહાર રે; સખિં
 કૃત્ય કરી ઘર બવતી, સખિં ખેલત બાળ કુમાર રે. સખિં ૨
 ચૌવનવય સુખ લોગવે, સખિં શ્રી મહાવીર કુમાર રે; સખિં
 જ્ઞાનથી કાળ ગવેષિઓ, સખિં આપ હુવા અણુગાર રે. સખિં ૩
 ગુણકાણું લહી બારમું, સખિં જ્ઞાનાવરણી હણ્યું જેમ રે; સખિં
 કેવળ લહી મુગતે ગયા, સખિં અમે પણ કરશું તેમ રે. સખિં ૪
 સ્વામી સેવાથી લહે, સખિં સેવક સ્વામીભાવ રે; સખિં
 સાલંબન નિરાલંબને, સખિં કરશું એહવો બનાવ રે. સખિં ૫
 તીસ કોડાકોઢી સાગરુ, સખિં થિતિ અંતરમુહૂર્ત લધીસરે; સખિં
 બંધ ચતુર્વિધ ચેતશું, સખિં પગઈ ઈઈ રસ પચેસ રે. સખિં ૬
 સૂક્ષ્મ બંધ ઉદય વળી, સખિં ઉદીરણ સત્તા ખીણ રે; સખિં
 સ્નાતક સ્નાન મિષે હુવે, સખિં જ્ઞાન પડલ મલહીણ રે. સખિં ૭
 સર્વાંગે સ્નાતક થઈ, સખિં કરશું સાહેલી રંગ રે; સખિં
 સહજનંદ ધરે રમો, સખિં શ્રી શુભવીરને સંગ રે. સખિં ૮

કાવ્ય-ઉપગતિત્રતમ.

તીર્થોદ્દૈર્ભિશ્રિતચન્દનૌઘૈઃ, સંસારતાપાહતયે સુશીતૈઃ;
 જરાજનિપ્રાન્તરજ્વેલિશાન્તૈઃ, તત્કર્મદાહુર્થમજ્જં યજેહમ્. ૧

કૃતવિલમ્બિત વ્રતદયમ્.

સુરનદીજલપૂર્ણ ઘટૈર્ધનૈ ધુસ્રણભિશ્રિતવારિભૃતૈઃ પરૈઃ;
 સ્નપય તીર્થકૃતાં ગુણવારિધિ, વિમલતાં ક્રિયતાં ચ નિજાત્મનઃ. ૨

જનમનોમણિલાજનભારયા, શમરસૈકસુધારસધારયા;
સકલબોધકલારમણીયકં, સહજસિદ્ધમહં પરિપુજ્યે.

૩

મન્ત્ર: ॐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મજરામૃત્યુ
નિવારણાય અજ્ઞાનોચ્છેદનાય શ્રીમદ્ વીરજિતેન્દ્રાય જલં
ચન્દ્રમહે સ્વાહા.

અજ્ઞાનોચ્છેદાકાર્યં પ્રથમ જલપૂજા સંપૂર્ણ

દ્વિતીય ચન્દન પૂજા

દોહા

મૂલ પ્રકૃતિયે એક એ, ઉત્તર પ્રકૃતિ પાંચ;
મોહસમે પણ નવિ સમે, વિષુ ખાયકની આંચ.

૧

તિણે તેહિજ વિધિ સાધવા, પૂજે અરિહા અંગ;
સિદ્ધસ્વરૂપ હૃદય ધરી, ઘોળી કેસર રંગ.

૨

ઢાળ ખીજી.

ઝૂબખડાની-દેશી

ખીજી ચંદન પૂજના રે, કરી કેસરનો ઘોળ; પ્રભુપદ પૂજીએ.

આહિર રંગે ગવેધીને રે, રંગ અભ્યંતર ચોળ; પ્ર૦
પૂજીયે જિન પૂજીયે રે, આનંદરસ કલ્લોલ. પ્ર૦ ૧ એ આંકણી.

ધૂર પગઈ ધૂર કર્મની રે, બંધ ત્રિભંગ પ્રકાર; પ્ર૦

ખય ઉપશમ ગુણ નીપજે રે, અડવીશ ઉપર ચાર. પ્ર૦ ૨

ત્રણશેં ચાલીશ ઉત્તરે રે, બ્રહ્માદિક પદ ખાર;	પ્ર૦
પૂજ્ય વિશેષાવશ્યકે રે, નંદીસુત્ર મોઝાર.	પ્ર૦ ૩
બાંધહેતુ છતે પામીયે રે, મતિ આવરણ બલેણ;	પ્ર૦
ધ્રુવબાંધિ પ્રકૃતિ ટળે રે, જબ લહે ખાયક શ્રેણ.	પ્ર૦ ૪
જિમ રોહિ નૃપ રીઝવો રે, રીઝવો એક સાંધ;	પ્ર૦
શ્રીશુભવીરને આશરે રે, નાશે કર્મ બલાય.	પ્ર૦ ૫

કાવ્ય - દ્રુતવિલગ્નિતવૃત્તક્રયમ.

જિનપતેર્વરગન્ધસુપૂજનં, જનિજરામરણોદ્ભવભીતિહત્;
સકલરોગવિયોગવિપદ્ધરં, કુરુ કરેણ સદા નિજપાવનમ્. ૧

સહજકર્મકલંકવિનાશનૈ-રમલભાવસુવાસનચન્દનૈઃ;
અનુપમાનગુણાત્તિલાયકં, સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજયે. ૨

મન્ત્ર: ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ મતિજ્ઞાનાવરણનિવારણાય શ્રીમતે
વીરજિનેન્દ્રાય ચન્દનં ય૦ દવાડા.

મતિજ્ઞાનાવરણનિવારણાર્થં દ્વિતીય ચન્દન પૂજા સંપૂર્ણ

તૃતીય પુષ્પ પૂજા

દોડા

શ્રુતજ્ઞાનાવરણી તણો, તું પ્રભુ ટાલણુકાર;
ક્ષણમેં શ્રુતકેવળી કર્યા, દેઇ ત્રિપદી ગણધાર. ૧

સુમનસ વૃષ્ટિ તિણે સમે, સમવસરણ મોઝાર;
કરતા સુમનસ સુમનસા, પ્રભુ પૂજા દિલધાર. ૨

ઢાળ ત્રીજી

દ્વેષ ન ધરિયેં લાલન, દ્વેષ ન ધરિયેં-એ દેશી.

સમવસરણે શ્રુતજ્ઞાન પ્રકાશે;
પૂજે સુરવર કૂલની રાશે, સ્વામી ! કૂલની રાશે.
કેતકી જાઈનાં કૂલ મંગાવો;
લેદત્રિકેં કરી પૂજા રચાવો.

સ્વા૦ ૧

પ્રભુપદ પ્રભુમી શ્રી શ્રુત માગો;
શ્રુતજ્ઞાનાવરણુ તે જેમ જાચ લાગો.
ખય-ઉપશમગુણુ જિમ જિમ થાવે;
તિમ તિમ આતમ ગુણુ પ્રગટાવે.

સ્વા૦

સ્વા૦ ૨

મતિ વિણુ શ્રુત ન લહે કેઈ પ્રાણી;
સમક્તિવંતની એકુ નિશાની.
કૃત્યાદિક શ્રુતનાણુ જણાવે;
ખીર-નીર જિમ હંસ ખતાવે.

સ્વા૦

સ્વા૦ ૩

ગીતારથ વિણુ ઉચ્ચવિહારી;
તપિયા પણ મુનિ ખહુલ સંસારી.
અધ્યાગમ તપ કલેશ તે જાણો;
ધર્મદાસગણી વચન પ્રમાણો.

સ્વા૦

સ્વા૦ ૪

લેદ ચતુર્દશ વીશ વખાણો;
એર રીત મતીજ્ઞાન સમાણો.
મતિ શ્રુત નાણું ચઉ શિવ જાવે;
શ્રુત કેવલી શુભવીર વધાવે.

સ્વા૦

સ્વા૦ ૫

કાવ્ય. કૃતવિલગ્નિતત્ત્વદયમ.

સુમનસાં ગતિદાયિવિધાયિનાં, સુમનસાં નિકરૈઃ પ્રમુખજનમ્;
સુમનસાં સુમનોગુણસંગિનં, જન ! વિધેહિ નિધેહિ મનોર્થને. ૧

સમયસારસુપુષ્પસુમાલયા, સહજકર્મકરેણુ વિશેધયા;
પરમયોગબલેન વશીકૃતં, સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજયે. ૨

મન્ત્ર : ॐ હ્રીં શ્રી પરમં શ્રુતજ્ઞાનાવરણુનિવારણાય શ્રીમતે
વીરજિનેન્દ્રાય કુસુમાનિ યં સ્વાહા.

શ્રુતજ્ઞાનાવરણુર્થ તૃતીય પુષ્પપૂજન સપૂર્ણ.

ધતિ ચતુર્થો ધપ પૂજ.

દોહા

અવધિજ્ઞાનાવરણુના, ક્ષયથી હુઆ ચિદરૂપ;
તે આવરણુ દહન ભણી, ઉર્ધ્વગતિરૂપ ધૂપ. ૧

ઢાળ ચોથી.

જિનવર જગત દયાળ, ભવિયાં જિનવર એ દેશી.

એ ગુણ જ્ઞાન રસાલ, ભવિયાં ! એ ગુણ જ્ઞાન રસાલ,

ધૂપઘટા કરી જ્ઞાનછટા વરી, અવધિ આવરણુ પ્રજાળ, ભ૦
ષદ્ ભેદાંતર વૃદ્ધિની રચના, જાણે ક્ષેત્ર ને કાળ. ભ૦ એ૦ ૧

અંગુલ આવલી સંખમસંખે, પૂરણે કિંચૂણ કાળ; ભ૦
પૂર્ણાવલિ અંગુલ પુહુત્તે, હસ્તે મુહૂર્ત વિચાલ. અ૦ ૨

કેશ દિનાંતર યોજન દિન નવ, દ્રવ્યપર્યાય વિશાળ; લ૦
 પણ્ડીશ યોજન પક્ષ અધૂરે, પક્ષે ભરત નિહાલી. લ૦ એ૦ ૩
 જંબુદ્વીપ તે માસ અધિકે, વરસે ચઢી દ્વીપ ભાળ; લ૦
 રુચકદ્વીપ તે વર્ષ પુહુત્તે, સંખ્યાતે સંખ્યાતો કાળ. લ૦ એ૦ ૪
 કાળ અસંખ્ય દ્વીપ સંખમસંખ્યા, જ્ઞાન પ્રત્યક્ષ તિકાળ; લ૦
 એક સમે અઠ અધિક શત સીઝે, ટાળી ભવજંજાળ. લ૦ અ૦ ૫
 શિવરાજઋષિ વિભંગને ટાળી, વરિયા શિવ વરમાળ લ૦
 સાયરદ્વીપ અસંખ્ય દિખાવે, શ્રી શુભવીર દયાળ. લ૦ એ૦ ૬

કાવ્યં. કુતવિભગ્નિતત્તદ્વયમ્.

અગરમુખ્યમનોહરવસ્તુનાં: સ્વનિરુપાધિગુણૌઘવિધાયિનાં:
 પ્રભુશરીરસુગન્ધસુહેતુના, રચય ધૂપનપૂજનમર્હતઃ. ૧
 નિજગુણાક્ષયરૂપસુધૂપનં, સ્વગુણઘાતમલપ્રવિકર્ષણમ્;
 વિશદબોધમનન્તસુખાત્મકં, સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજયે. ૨
 મન્ત્ર : ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં અવધિજ્ઞાનાવરણનિવારણાય શ્રીમતે
 વીરજિનેન્દ્રાય ધૂપં ય૦ રવાહા.

અવધિજ્ઞાનાવરણનિવારણાર્થ ચતુર્થો ધૂપ પૂજા સંપૂર્ણ.

પંચમી દીપક પૂજા

દોહા

મણપૂજવ આવરણતમ. હરવા દીપકમાળ;
 જ્યેષ્ઠાસે જ્યેષ્ઠા મિલાઈયે, જ્ઞાન વિશેષ વિશાળ. ૧

ઢાળ પાંચમી.

ગાપી વિનવે રે-એ દેશી

જ્યોતિ જગમગે રે, અઢી દ્વીપ પ્રમાણ,
દો લેદે કરી રે, અઢી અંગુલનો તરતમ જાણુ. એ આંકણી.

જેહ વિપુલમતિ રે, તેકુને તે લવ પદ નિરવાણુ;
મુનિવેષજ વિના રે, નવિ ઉપજે દો લેદે નાણુ. જ્યોતિં ૧

વિમલાતમ દશા રે, જાણુ જ્યોતિષ વ્યન્તર ઠાણુ;
તિર્થલોકમાં રે, લાખ્યું એહ પ્રમાણુ. જ્યોતિં ૨

અધોલોકમાં રે, યોજન સો અધિકેરા જાણુ;
સંજી જીવના રે, જાણુ મનચિંતન મંડાણુ. જ્યોતિં ૩

ઋણુમતિ દ્રવ્યથી રે, અનંત અનંત પ્રદેશ વિચાર;
અસંખિત લવ કહે રે, પલિદઅસંખમ લાગ ત્રિકાળ. જ્યોતિં ૪

સવિ પરજાયનો રે, લાગ અનંતો મનથી સાર;
ચારે લાવથી રે, અધિકા વિપુલમતિ અણુગાર. જ્યોતિં ૫

લતિ શ્રુત નાણુશું રે, મનપજગવ પામ્યા મુનિરાય;
ખાયકલાવથી રે, એક સમય દશ મુક્તિ જાય. જ્યોતિં ૬

ખય ઉપશમ પદે રે, મુનિવર તે સાતે ગુણકાણુ;
શ્રી શુભવીરથી રે, જંબુસ્વામિ લગે એ નાણુ. જ્યોતિં ૭

કાવ્યં. દ્રુતવિલગ્નિતજ્ઞતક્યમ્

લવતિ દીપશિખાપરિમોચનં, ત્રિભુવનેશ્વરસન્નિશોભનમ્
સ્વતનુકાન્તિકરં તિમિરં હરં, જગતિ મર્જલકારણમાતરમ્. ૧

શુચિમનાત્મચિદુજ્જવલદીપકૈ-જર્વલિતપાપપતર્કસમૂહકૈ;
સ્વકપદં વિમલં પરિલેભિરે, સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજ્યે. ૨

મન્ત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં મનઃપર્યવજ્ઞાનાવરણોચ્છેદનાય
શ્રીમતે વીરજિનેન્દ્રાય દીપં યં સ્વાહા.

મનઃપર્યવજ્ઞાનાવરણોચ્છેદનાર્થં પંચમી દીપક પૂજા સંપૂર્ણ.

પ્રણી અક્ષત પૂજા

દોહા.

ઘનઘાતી ઘાતે કરી, જેહ થયા મુનિભૂપ;
બહિરાતમ ઉચ્છેદિને, અંતર આતમરૂપ. ૧

ઢાળ છટ્ટી. સાહેલડીયાં—એ દેશી.

અક્ષતપદ વરવાભણી, સુણો સંતાળ! અક્ષત પૂજા સાર ગુણવંતાળ !
અક્ષત ઉજ્જવલ તંદૂલા, સું ઉજ્જવલજ્ઞાન ઉદાર. ગું ૧

પંચમ પગઈ ટાળવા, સું વરવા પંચમજ્ઞાન; ગું
ત્રિશલાનંદ નિહાળીયે સું બાર વરસ એક ધ્યાન. ગું ૨

નિંદ સ્વપ્ન જાગરદશા, સું તે સર્વિ ફરે હોય; ગું
દેખે ઉજાગરદશા સું ઉજવલ પાયા દોય. ગું ૩

લહી ગુણઢાણું તેરમું, સું ધૂર સમયે સાકાર ગું
ભાવિજિનેશ્વર વંદીયે, સું નાહા દોષ અઢાર ગું ૪

છટી પર્યાયે જ્ઞાનથી, સું જાણે સેય અનંત; ગું
શ્રી શુભવીરની સેવના, સું આપે પદ અરિહંત ગું ૫

કાવ્ય. દ્રુતવિલગ્નિતવૃત્તઘનમ્

ક્ષિતિતલેઽક્ષતશર્મનિદાનકં, ગણિવરસ્ય પરોઽક્ષતમણ્ડલમ્;
ક્ષતવિનિર્મિતદેહનિવારણં, ભવપયોધિસમુદ્ધરણોદ્યતમ્. ૧

સહજભાવસુનિર્મલતણ્ડુલૈ-વિપુલદોષવિશોધકમર્કુલૈઃ
અનુપરોધસુબોધવિધાનકં, સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજ્યે. ૨

મન્મ-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં કેવલજ્ઞાનાવરણનિવારણાય,
શ્રીમતે ચીરજિનેન્દ્રાય અક્ષતં યં સ્વાહા.

કેવલજ્ઞાનાવરણ નિવારણાર્થં પૃષ્ઠી અક્ષત પૂજન સંપૂર્ણ.

સપ્તમ નૈવેદ્ય પૂજન

બાહ્યરૂપ આહારે વધે, રૂપાંતર અણુહાર;
અણુહારી પદ પામવા, હવો નૈવેદ્ય રસાળ. ૧

ઢાળ સાતમી. રાગ-બલાવલ.

નૈવેદ્ય પ્રભુ આગળ ધરી, બહુ છંડી વાળે,
જ્ઞાનાવરણ નિવારીયે, રુચકાંતર ભાળે;
હાંહાં રે તવ સાંધ નિવાળે,
હાંહાં રે જિનશાસન રાળે. નૈવેદ્ય ૧

અજ્ઞાની પુણ્ય પાપનો, નવિ ભેદ તે જાણે;
નયગમ ભંગ પરપણા, હઠવાદે તાણે,
હાંહાં રે એક આપ વખાણે,
હાંહાં રે બંધ ઉદય ન જાણે. નૈવેદ્ય ૨

આશાતના કરે જ્ઞાનની, જયણા નવિ પાળે;
સુગુરુ વચન નવિ સદ્દે, પડયો મોહની જાળે.

હાંહાં રે અનંત કાળે,

હાંહાં રે નરભવ ન નિહાળે.

નૈવેદ્ય ૦ ૩

રોહિત મત્સ્યની ઉપમા, સિદ્ધાન્તે લગાવે,

જ્ઞાનદશા શુભવીરનું, જો દર્શન પાવે.

હાંહાં રે અજ્ઞાન હટાવે,

હાંહાં રે જ્યોતિ નયન જગાવે.

નૈવેદ્ય ૦ ૪

કાવ્ય. દ્રુતવિલમ્બિતવૃત્તદ્વયમ્.

અનશનં તુ મમાસ્તિવતિ બુદ્ધિના, રુચિરભોજનસંચિતભોજનમ્;
પ્રતિદિનં વિધિના જિનમન્દિરે, શુભમતે ખત ઢોકય ચેતસા. ૧

કુમતભોધવિરોધનિવેદકૈ-વિહિતજાતિજરામરણાન્તકૈ;
નિરશનં પ્રચુરાત્મગુણાલયં, સહજસિદ્ધમહં પરિપૂજ્યે.

મન્ત્ર: ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં અજ્ઞાનોચ્છેદકાય
શ્રીમતે વીરજનેન્દ્રાય નૈવેદ્યં યં સ્વાહા

અજ્ઞાનોચ્છેદનાર્થં સપ્તમી નૈવેદ્ય પૂજા સંપૂર્ણ.

અષ્ટમ ફૂલ પૂજા

બંધોદય સત્તા ધ્રુવા, પાંચે પયડી જોય;
દેશઘાતિની ચાર છે, કેવળ સર્વથી હોય.

૧

જ્ઞાનાચારે વસ્તતાં, ફળ પ્રગટે નિરધાર;
તેણે ફળપૂજા પ્રભુતાણી, કરીએ વિવિધ પ્રકાર.

૨

દાળ આઠમી, રાગ ફાગ-સુરતી મહિતાની દેશી.

- એ પાંચે આવરણુનો, બંધ દશમ ગુણુકામ.
ઉદય ઉદીરણુ સત્તા, ખીણુ કહે જગલાણુ. ૧
- જ્ઞાનથી શ્વાસોશ્વાસમાં, કઠીન કર્મ ક્ષય જાય;
ફલાવંચકતા તસ ટળે, જ્ઞેગાવંચક થાય. ૨
- અરિહા પણુ તપ કરતા, એકાકી રહી રાણુ;
અણુહુંતા સુરકેડી, સેવે પૂરણુ નાણુ. ૩
- જ્ઞાનદશા વિણુ તપ જપ, કિરિયા ઢરત અનેક;
ફળ નવિ પામે રાંક તે, રણુમાં રોલ્યો એક. ૪
- તેલી બળદ પરેં કષ્ટ કરે, જીઉ વિણુ જીત લહેર;
નિશદિન નયનમિંચાણુ, ફરતો ઘેરને ઘેર. ૫
- જ્ઞાન પ્રથમ પછી જયણુ, દશવૈકાલિક વાણુ;
જ્ઞાનને સુરતરે ઉપમા, જ્ઞાનથી ફળ નિર્વાણુ. ૬
- કર્મસૂદન તપ પૂરણુ, ફળપૂજા ફળ સાર;
થી શુભવીરના જ્ઞાનને, વંદીએ વાર હજાર. ૭

કાવ્ય-દ્રુતવિલંબિતવ્રતઢયમ્

- શિવતરોઈલદાનપરૈર્નવૈ-વૈરફલૈઃ કિલ પૂજ્ય તીર્થપં;
ત્રિદશનાથ નત કમપંકજં, નિહત મોહમહીધર મંડલમ્, ૧
- શમરસૈકસુધારસમાધુરૈ-રતુલવાખ્ય ફલૈરલયપ્રદૈઃ;
અહિત દુઃખકરં વિલયપ્રદં, સહજ સિદ્ધમહંપરિ પૂજ્યે. ૨.

કળશ

રાગ ધન્યાશ્રી. તુડો તુડો રે-એ દેશી

ગાયો ગાયો રે, મહાવીર જિનેશ્વર ગાયો,
ત્રિશલામાતા પુત્ર નગીનો. જગનો તાત કહાયો;
તપ તપતાં કેવળ પ્રગટાયો, સમવસરણુ વિરચાયો રે. મહા ૧
રચણુ સિંહાસન બેસી ચઉમુખ, કર્મસૂડણુતપ ગાયો;
આચારદિનકરે વર્દમાનસૂરિ, ભવિ ઉપગાર રચાયો રે.
મહા ૨

પ્રવચનસારોદ્ધાર કહાવે, સિદ્ધસેન સૂરિરાયો;
દિન ચઉસદ્દી પ્રમાણે એ તપ, ઉજમણે નિરમાયો રે. મહા ૩
ઉજમણાથી તપકળ વાધે, ઇમ ભાષે જિનરાયો;
જ્ઞાન ગુરુ ઉપગરણુ કરાવો, ગુરુગમ વિધિ વિરચાયો રે. મહા ૪
આઠ દિવસ મળી ચોસઠ પૂજા, નવ નવ ભાવ બનાયો;
નરભવ પામી લાહો લીજે, પૂજ્યે શાસન પાયો રે. મહા ૫
વિજયજિનેંદ્ર સૂરીશ્વર રાજ્યે, તપગચ્છ કેરો રાયો;
ખુશાલવિજય માનવિજય વિષુધના, આગ્રહથી વિરચાયો.
મહા ૬

વડ ઓશવાળ ગુમાનચંદસુત, શાસન રાગ સવાયો;
ગુરુભક્તિ શા ભવાનચંદ નિય, અનુભોદન કળ પાયો રે.
મહા ૭

મૃગ બળદેવ મુનિ રથારક, ત્રણ હુઆ એક ઠાયો;
કરણ કરાવણુ ને અનુભોદન, સરિખાં કળ નિપજાયો રે. મહા ૮

શ્રી વિજયસિંહ સૂરીશ્વર કેરા, સત્યાવિજય બુધ ગાયો;
કર્પૂરવિજય તસ ખિમાવિજય જસ, વિજય પરંપર ધ્યાયો રે.

મહા ૧૦ ૯

પંડિત શ્રી શુભવિજય સુગુરુ મુજ, પામી તાસ પસાયો;
તાસ શિષ્ય ધીરવિજય સલૂણા, આગમ રાગ સવાયો રે.

મહા ૧૦ ૧૦

તસ લધુ બાંધવ રાજનગરમેં, મિથ્યાત પુંજ જલાયો;
પંડિત વીરવિજય કવિ રચના, સંઘ સકળ સુખદાયો રે.

મહા ૧૦ ૧૧

પહેલો ઉત્સવ રાજનગરમેં, સંઘ મળી સમુદાયો;
કરતા જેમ નંદીશ્વર દેવા, પૂરણ હર્ષ સવાયો રે.

મહા ૧૦ ૧૨

કવિત

શ્રુતજ્ઞાન અનુભવ તાન મંદિર, બળવત ઘંટા કરી,
તવ મોહપુંજ સમૂહ જલતે, ભાંગતે સગ ઠીકરી;
હમ રાજતે જગ ગાજતે દિન અખય તૃતીયા આજથેં,
શુભવીર વિક્રમ વેદ મુનિ વસુ, ચંદ્ર (૧૮૭૪) વર્ષ વિરાજતે.

મંત્ર—

ૐ હ્રી શ્રી પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મજરા મૃત્યુ
નિવારણાય પ્રથમ કર્મોચ્છેદકાય શ્રીમતે વીરજિનેન્દ્રાય ફલં
યજ્ઞમહો સ્વાહા.

પ્રથમ કર્મોચ્છેદનાર્થં અષ્ટમ કળપુજ સંપૂર્ણ.

પ્રથમ દિવસે અધ્યાપનીયં જ્ઞાનાવરણીય કર્મસંહતાર્થં

પ્રથમ પૂજાષ્ટક સંપૂર્ણ.

વિધિ-આ પ્રમાણે હવે પછી પ્રત્યેક દિવસે જે જે પૂજા ભણાય, તે તે પૂજનાં જે જે કાવ્યો હોય તે જે કાવ્ય અનુક્રમે તે તે પૂજના અંતમાં ભણવાં, તથા મંત્ર પણ સર્વ પૂજા દીઠ કહેવો. અને કળશ પૃષ્ઠ ૧૮૨ પર છે, તે પણ પ્રત્યેક દિવસે ત્યારે આઠ પૂજા પૂરી થાય ત્યારે છેલ્લો ભણવો.

દ્વિતીયદિવસેઽધ્યાપનીયં દર્શનાવરણીયકર્મસૂદનાર્થં

દ્વિતીયં પૂજાષ્ટકમ્,

આ પૂજામાં જોઇતી ચીજોનાં નામ

નદીનાં જળ, ૨ ચંદન-કેસર, ૩ મરવા ઉમરાનાં ફૂલ, ૪ અષ્ટાંગ ધૂપ, ૫ નવ દીવેટનો દીવો તથા ખીજો જે દીવેટનો દીવો, ૬ કમોદના ચોખા, ૭ નૈવેદ્ય, ૮ ફળ.

પ્રથમ જળપૂજા

દોહા

- દર્શનાવરણુ તે વરણુવું, નવ પગઈ દુર્દિત
દર્શન નિદ્રા ભેદથી, ચઉ પણ કહે અરિહંત. ૧.
- બંધોદય સત્તા ધ્રુવા, પચડી નવ તિમ પંચ;
નિદ્રા અધ્રુવોદય કહી, સર્વધાતી પણ પંચ. ૨.
- દંસણુ તિગ દેશધાતિયા, કેવળદંસણુ એક;
સર્વધાતી મેં દાખીઓ, વાદળ મેઘ વિવેક. ૩.
- વિકટ નિકટ ઘટ પટ લહે. જિમ આવરણુ વિયોગ;
જ્ઞાનાંતર ક્ષણથી સહુ, સામાન્યે ઉપયોગ. ૪.

એ આવરણુ બળે કરી, ન લહું દર્શન નાથ;
નૈગમ દર્શન ભટકિયો, પાણી વલોવ્યું હાથ. ૫.

પૂરણુ દર્શન પામવા, ભજિએ ભવિ ભગવંત;
ફર કરે આવરણુને, જિમ જળથી જળકંત. ૬.

ઢાળ પહેલી

નમો રે નમો શ્રી શેત્રુંજી ગિરિવર. એ દેશી

માગધને વરદામ પ્રભાસહ, ગંગા નીર વિવેક રે;
દર્શનાવરણુ નિવારણુ કારણુ, અરિકાને અભિષેક રે.
નમો રે નમો દર્શનદાયકને. એ આંકણી. ૧

દર્શનદાયક શ્રી જિનવર તું, લાયકતાને લાગ રે;
પ્રીત પટંતર દોય ન છાજે, જો હોય સાચો રાગ રે. નમો ૦ ૨

રાગ વિના નવિ રીઝે સાંધ, નિરાગી વીતરાગ રે;
જ્ઞાનનયન કરી દર્શન દેખે, તે પ્રાણી વડભાગ રે; નમો ૦ ૩

ચઉ દંસણુ પ્રતિ સૂક્ષ્મખંધે, ઉદયાદિક ખીણુ અંત રે;
તે આવરણુ કઠિન મલ ખાલી, સ્નાતક સંત પ્રસંત રે. નમો ૦ ૪

અંથી વિકટ જે પોલ પોલીયો, રોકે દર્શન ભૂપ રે;
શ્રી શુભવીર જો નયન નિહાળે, સેવક સાધનરૂપ રે. નમો ૦ ૫

કાવ્ય. તીર્થોદ્દેશ:-૧ સુરનદી-૨ જનમનો ૦ ૩

મન્ત્ર: ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં બન્ધોદયનિવારણાય જલં યં સ્વાહા
બન્ધોદયનિવારણાર્થ પ્રથમ જલ પૂજા સંપૂર્ણ.

દ્વિતીય ચન્દન પૂજા દોહા

ઉપદેશક નવ તત્વના, પ્રભુ નવ અંગ ઉદાર;
નવ તિલકે ઉત્તર નવ, પગઢ ટાળણુદાર.

૧

દાળ બીજ

રાગ-કાશી નાયકી-રસિયા દિલ દીઠડી જ્યોત ઝગાર-એ દેશી

તુજ મૂરતિ મોહનગારી, રસિયા ! તુજ મૂરતિ મોહનગારી;
દ્રવ્યહુ ગુણ પરબ્રજ ને મુદ્રા, ચઉગુણ પડિમા પ્યારી. રસિયાં તું
નયગમ ભંગ પ્રમાણે ન નિરખી, કુમતિ કદાચકુ ધારી. રસિં તું ૧
જિનઘર, તીરથ, સુવિહિત આગમ, દર્શને નયણુ નિવારી; રસિં તું
ચક્ષુદર્શનાવરણુ કર્મ તે, બાંધે મૂઢ ગમારી. રસિયાં તું ૨
કાણા નિશદિન જાત્યંધાપણું, દુઃખિયા દીન અવતારી; રસિયાં તું
દર્શનાવરણુ પ્રથમ ઉદયથી, પરભવ એહ વિચારી. રસિયાં તું ૩
અહ્મતેજ નયનાતપ દેખી, જૂઝે આઠો કર ધારી; રસિયાં તું
જાણું પૂરવભવ કુમતિની, હજીય ન દેવ વિસારી. રસિયાં તું ૪
જયણાયુત ગુરુ આગમ પૂજે, જિનપડિમા જયકારી; રસિયાં તું
શ્રીશુભવીરનું શાસન વરતે, એકવીશ વરસ હજારી. રસિયાં તું ૫

કાવ્ય. જિનપતે ૦-૧ સહજકર્મ ૦-૨

મન્ત્ર ઐ હ્રીં શ્રીં પરમં ચક્ષુદર્શનાવરણુનિવારણાય ચન્દનં
યં સ્વાહા.

ચક્ષુદર્શનાવરણુનિવારણાય” દ્વિતીય ચન્દન પૂજા સંપૂર્ણ

તૃતીય પુષ્પ પૂજા દોહા

ફૂલ અમૂલક પૂજના, ત્રિશલાનંદન પાય;
સુરલિ દુરલિ નાસાપ્રમુખ, અચક્ષુઆવરણ હૃદાય. ૧

દાળ ત્રીજી.

રાજા ! પધારો મેરે મંદિર—એ દેશી.

ઉમરો મરુઓ કેતકી ફૂલે, પૂજાફૂલ પરકાશ્યાંજી;
ભોગીનિવાસા સંયુતઆશા, લક્ષણુવંતી નાસા, ભવ ભવ દરિયે જી;
જિનગુણ માલ રસાલ, કઠે ધરિયેજી. ૧ એ આંકણી.

ગુણ બહુમાન જિનાગમ વાણી, કાને ધરી બહુમાને જી;
દ્રવ્ય ભાવ બહિરાતમ ટાળી, પરભવ સમજે શાને. ભવ૦ ૨

પ્રભુ ગુણ ગાવે ધ્યાન મહડાવે, આગમ શુદ્ધ પ્રરૂપે જી;
મૂરખ મૂંગા ન લહે પરભવ, ન પડે વળી ભવકૂપે. ભવ૦ ૩

પરમેષિને શીશ નમાવે, ફરસે તીરથભાવે જી;
વિનય વૈયાવચ્ચાદિક કરતાં, ભરતેસર સુખ પાવે. ભવ૦ ૪

જિમ જિમ ક્ષય ઉપશમ આવરણા, તિમ ગુણ આવિરભાવે જી;
શ્રી શુભવીર વચન રસલખ્ધે, સંલિત્તસ્તોત જણાવે. ભવ૦ ૫

કાવ્ય. સુમનસાં૦-૧ સમયસાર૦-૨

મન્ત્ર : ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ અચક્ષુર્દર્શિનાવરણુનિવારણાય
પુષ્પાણિ ય૦સ્વાહા.

અચક્ષુર્દર્શિનાવરણુનિવારણુર્થ તૃતીય પુષ્પ પૂજા સંપૂર્ણ.

ચતુર્થી ધૂપપૂજા.

દોહા.

અવધિ દર્શનાવરણ ક્ષય, ઉપશમ ચક્રગતિ માંહિ;
ક્ષાયકભાવે કેવળી, નમો નમો સિદ્ધ ઉચ્છાહિં.

૧

ઢાળ ચોથી.

(ચંદ્રશેખર રાગ થયો—એ દેશી.)

અવધિરૂપી ગ્રાહકો, ખટભેદ વિશેષે;
અવધિદર્શન તેહનું, સામાન્યે દેખે.

૧

એ ગુણ લેઈ ઉપન્યો, પરભવથી સ્વામી;
આ ભવમાં સુખીયા અમે, તુમ દર્શન પામી. એ આંકણી

દેવ નિરય ગતિથી લહે, ગુણથી નર તિરિયા;
કાઉસગમાં મુનિ હાસ્યથી, હેઠા ઉતરિયા. એ ગુણ૦

૨

પરિણામે ચઢતી દશા, રૂપિદ્રવ્ય અનંતા;
જઘન્યથી ઉત્કૃષ્ટથી, સવિ દ્રવ્ય મુણંતા. એ ગુણ૦

૩

ક્ષેત્ર અસંખ્ય અંગુલ લઘુ-ગુરુલોક અસંખ્યા;
ભાગ અસંખ્ય લઘુ આવાલ, ઉત્સર્પિણી અસંખ્યા. એ ગુણ૦

૪

ચાર ભાવ દ્રવ્ય એકમાં, લઘુભાવ વિશેષે;
અસંખ્ય પર્યવ દ્રવ્યપ્રત્યે, ગુરુદર્શન દેખે. એ ગુણ૦

૫

નંદીસૂત્રે એણીપરે, કહ્યું અવધિનાણુ;
નિરાકાર ઉપયોગથી, દર્શન પરિણામ. એ ગુણ૦

૬

વિભાંગે પણ દાખીયું, દર્શન સિદ્ધાંતે;
તત્વારથ ટીકા કહે, સમક્ષિ એકાંતે. એ ગુણ ૭

તસ આવરણ દહન ભણી, ધૂપપૂજા કરીયે;
શ્રી શુભવીર શરણ લહી, ભવસાગર તરીયે. એ ગુ ૮

કાવ્ય. અગરમુખ્ય ૧ નિઝગુણાક્ષય ૨

મન્ત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં અવધિદર્શનાવરણનિવારણાય
ધૂપં યં સ્વાહા.

અવધિદર્શનાવરણનિવારણાર્થ ચતુર્થી ધૂપ પૂજા સંપૂર્ણમ્.

પંચમ દીપક પૂજા.

દોહા.

કેવલદર્શનાવરણનો, તું પ્રભુ ટાળણહાર;
જ્ઞાનદીપકથી દેખીયે, મોટો તુજ આધાર ૧

ઢાળ પાંચમી.

રાગિણી આશાવરી—ગરબાની દેશી.

દીપક દીપતોરે, લોકાલોક પ્રમાણ;
દર્શન દીવડોરે, હણી આવરણ લહે નિર્વાણ. દીપક ૧ એ આંકણી
ક્ષાયિકભાવે અનાદિ ચેતન, આડ પ્રદેશ ઉઘાડારે;
અવરતું દર્શન દેખણ ભમિયો, પણ આવરણ તે આડા. દી ૨
તુમ સેવે તે તુમસમ હોવે, શક્તિ અપૂરવ યોગે રે;
ક્ષપકશ્રેણી આરોહિ અરિહા, ધ્યાન શુકલ સંયોગે. દી ૩

અનઘાતીનો ઘાત કરીને, પ્રથમ સમય સાકારે;
સમયાંતર દર્શન ઉપયોગે, દર્શનાવરણ વિદારે. દી૦ ૪

મૂલ એક બાંધ ચાર સત્તોદય, ઉત્તર પણ એક બાંધે રે;
અહિંતાલીસ ઉદયે પંચાશી, સત્તા હણી શિવ સાધે. દી૦ ૫

ઝગમગ ઝાઝા દીપક પૂજા, કરતાં કેાડિ દિવાળરે;
શ્રી શુભવીર જિનેશ્વર રાજા, રાજ્યે રૈયત તાજા. દી૦ ૬

કાવ્ય. ભવતિ દીપ૦ ૧ શુચિમનાત્મ૦ ૨

મન્ત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ કેવલદર્શનાવરણનિવારણાય
દીપકં ય૦ સ્વાહા.

કેવલદર્શનાવરણનિવારણાર્થ પંચમી દીપક પૂજા સંપૂર્ણ.

પષ્ઠી અક્ષતપૂજા.

હોહા.

નિદ્રા દુગ દલ છેડવા, કરવા નિર્મલ જાત;
અક્ષત નિર્મલ પૂજના, પૂજે શ્રી જગતાત. ૧

ઢાળ છઠી.

થૂલીબદ્ધ કહે સુણ બાળા રે—એ દેશી

હવે નિદ્રા પાંચની ફેટી રે, મોડરાયતણી એ ચેટીરે;
સર્વઘાતી પયડી મોટી રે, નિદ્રા દુગ ખેડેનો છોટી રે. ૧

એ ખડેનો જગત પિતરાણીરે, નાના મહોટા મુંઝવ્યા પ્રાણીરે;
 ભાનુદત્ત પુરવધર પડિયારે, દીપજ્યોતે જોયા નવિ જડિયારે.
 એ આંકણી.

મુખે જાગે આગસ મેટી રે, તે નિદ્રા બાળવધૂટી રે;
 ઉભાં બેઠાં નયણાં ઘુંટીરે, જળ લાગે વયણની સોટી રે. એ૦ ૨

તવ નયણની નિંદ વધુટીરે, પ્રયલા લક્ષણ ગતિ ખેટીરે;
 દ્વાદશાંગી ગણિરૂપ પેટી રે, મુનિ નયણે નિદ્રા પલેટી રે. એ૦ ૩

પૂરવધર પણ શ્રુત મેટી રે, રક્ષા નિગોદમાં દુઃખવેટી રે;
 અપૂર્વ બંધથી છૂટી રે, સત્તાઉદયે બારમે ખૂટી રે. એ૦ ૪

મુનિરાજ મળીને લુંટી રે, અપ્રમત્તને દંડે છૂટી રે.
 છલ જોતીને રોતી વખૂટી રે, ધ્યાન લહેર બગાડે ખૂટીરે. એ૦ ૫

શુભવીર સમા નહીં માટી રે, નિદ્રાની વનકટી કાટી રે;
 થઈ સાદિ અનંતની છેટી રે, શિવસુંદરી સહેજે ભેટી રે. એ૦ ૬

કાવ્ય-ક્ષિતિતલે૦ ૧ સહજભાવ૦ ૨

મન્ત્ર: ઐ હ્રીં શ્રીં પરમ નિદ્રાપ્રયલાવિચ્છેદનાય અક્ષતાન્
 ય૦ સ્વાહા.

નિદ્રાપ્રયલાવિચ્છેદનાર્થે પૃષ્ઠી અક્ષતપૂજ સંપૂર્ણા.

સપ્તમી નૈવેદ્ય પૂજા
 દોહા

આહારે ઉંઘ વધે ઘણી, નિદ્રા દુઃખ ભંડાર;
 નૈવેદ્ય ધરી પ્રભુ આગળે, વરિયે પદ અણાકાર.

ઢાળ સાતમી.

રાગ ગોડી-તોરણ આઘ ક્યું ચલે રે. એ દેશી.

થીણુદ્ધી ત્રિક સાંભળો રે, નિદ્રા જે દુઃખદાય, સલૂણા;
 બંધ બીજા ગુણુદ્ધાણમેં રે, છૂટે ઉદય મુનિરાય સલૂણા;
 જિમ જિમ જિનવર પૂજ્યે રે, તિમ તિમ ધૂળે કર્મ. સં ૧
 સંપ કરી સત્તા રહે રે, નવમાને એક ભાગે; સં
 નિદ્રાનિદ્રા તેહમાં રે, કળે કરી જે ભાગે. સં જિમં ૨
 પ્રચલા પ્રચલા ચાલતાં રે, નયણે નિંદ તુખાર; સં
 ભાગે રણસંગ્રામમાં રે, વિજળી બ્યું ઝળકાર. સં જિમં ૩
 દિનચિંતા રાત્રે કરે રે, કરણી જે નર નાર; સં
 બળદેવનું બળ તે સમે રે, નરકગતિ અવતાર. સં જિમં ૪
 એમ વિશેષાવશ્યકે રે, વરણવિયો અધિકાર; સં
 સાધુમંડળીમાં રહે રે, એક લઘુ આણુગાર. સં જિમં ૫
 થીણુદ્ધી નિદ્રાવશે રે, હણિયો હસ્તિ મહંત; સં
 સૂતો ભરનિદ્રાવશે રે; ભૂતળીએ દોયદંત. સં જિમં ૬
 અંગ અશુચિ શિષ્યનું રે, સંશય ભરિયા સાધ; સં
 જ્ઞાની વયણે કાઢીયો રે, હંસવનેથી વ્યાધિ. સં જિમં ૭
 પદ માસે નિદ્રા લહે રે, શેઠ વધૂ દષ્ટાંત, સં
 નિદ્રા વિયેગે કેવલી રે, શ્રી શુભવીર ભદંત. સં જિમં ૮

કાવ્યમૂ.-અનશનં ૧ કુમતબોધં ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં થીણુદ્ધિત્રિકદાહનાય નૈવેદ્યં યં સ્વાહા.

થીણુદ્ધિત્રિકદહનાર્થ સમમી નૈવેદ્યપૂજા સંપૂર્ણમ.

અઝમી ફળ પૂજા

દોહા.

વિવિધ ફળે પ્રભુ પૂજતા, ફળ પ્રગટે નિર્વાણ;
દર્શનાવરણ વિલય હુવે, વિઘટે બંધનાં ઠાણ.

૧

દાળ-આઠમી. રાગ દીપચંદીની તાલ.

હોરી ખેલાવત કન્હયા, નેમીસર સંગે લે ભખ્યા-એ દેશી

હોરી ખેલું મેરે સાહબિયા, સંગે રંગે સુણ હો ભઈયા; હોરી૦ ૧
અખિર ગુલાલ સુગંધ વિખરિયા, કનક કચોળી કેસરિયાં. હોરી૦ ૧

ખારેક ખીન્નેરા ફળ ટેટી. પૂજે ફળ થાળે ભરિયાં;
ફાગ ગાન ગુણ તાન બજૈયા, દર્શનાવરણ ભયે ડરિયાં. હોરી૦ ૨

એ પ્રભુદર્શન વિણ ભવ ફરિયા, કુદેવ કુતીર્થ વર્ણવિયા;
કુગુરુ કુશાસ્ત્ર પ્રશંસા કરિયા, મિથ્યાત્વધર્મ હૃદયે ધરિયા. હોરી૦ ૩

બહોત દુઃખે બહુ શોકે ભરીયાં, સમક્રિત દૂષણ આચરિયાં;
કુમત પાળે ને ચાલે અનઈયા, પરમેષિ ગુરુ આલવિયા; હોરી૦ ૪

પડણિયા ગુરુ અપચ્ચક્રખાણિયા, ભગવઈ ભાખે ગણધરિયા;
દર્શનાવરણી કર્મ ઘેરૈયા, તીસ કોડાકોડી સાગરિયા. હોરી૦ ૫

એસે બંધકો ધંધ ઘટૈયા, સાંયુંકી આણા શિર ધરિયા;
ઋંગી લવણ મધુદી લહેરિયા, શ્રી શુભવીર પ્રભુ મળિયા.

હોરી૦ ૬

કાવ્યમ-શિવતરંગ ૨ શમરસૈ ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં દ્વિતીયકર્મદાકુનાય ફલં યં સ્વાહા.

કળશ-ગાયો ગાયો રે મહાવીરં પૃષ્ઠ ૧૮૨ પરનો ભથ્થો.

દર્શનાવરણીયકર્મદહનાર્થ અષ્ટમી ફળ પૂજા સંપૂર્ણમ.

દ્વિતીયદિવસેડધ્યાપનીયં દર્શનાવરણીયકર્મસૂદનાર્થ દ્વિતીયં

પૂજાષ્ટકં સંપૂર્ણમ.

તૃતીયદિવસેડધ્યાપનીયં વેદનીયકર્મનિવારણાર્થ તૃતીયં
પૂજાષ્ટકમ.

આ પૂજામાં જોઈતી ચીજોનાં નામ.

૧ કસ્તૂરી-ખરાસવાળું જળ, ૨ કેસર-ખરાસ, ૩ ફૂલપગર કરવું, ૪ પંચાંગ ધૂપ, ૫ બે દિવેટનો દીપક, ૬ કમોદ-શાલિ અખંડ, ૭ નૈવેદ્ય, ૮ ફળ.

પ્રથમ જલ પૂજા

દોહા

ત્રીજું અઘાતી વેદની, જાવ લહે શિવશર્મ;
સંસારે સવિ જીવને, તખ લગે એહિજ કર્મ. ૧

ખંધોદય અધુવ કહી, ધ્રુવસત્તાયે હોય;
પયડી અઘાતી જાણીયે, શાતા અશાતા હોય. ૨

કર્મ વિનાશીને હુવા, સિદ્ધ બુદ્ધ ભગવાન;
તે કારણ જિનરાજની, પૂજા અષ્ટવિધાન. ૩

નહવણુ વિલેપન કુસુમની, જિન પુરધૂપ પ્રતીપ;
અક્ષત નૈવેદ્ય કૃણતાણી, કરો જિનરાજ સમીપ.

૪

ઢાળ પહેલી

રૂડી ને રઢિયાળી રે બહાલાં—એ દેશી.

નહવણુની પૂજા રે, નિરમલ આતમા રે;
તીર્થોદ્ધકનાં જળ મેલાય, મનોહર ગંધે તે ભેલાય. નહવં ૧

સુરગિરિ દેવા રે, સેવા જિનતાણી રે;
કરતાં નહવણુ તે નિરમળ થાય, કનક રજત મણિકળશ ઢળાય. નહવં ૨

સુર વહૂ નાચે રે, માચે રંગશું રે;
ગાયન દેવ તે જિનગુણુ ગાય, વૈશાલિક મુખદર્શન થાય. નહવં ૩

ચિહું ગતિમાંહે રે, ચેતન રોલીયો રે;
સુખ નરજે સુખિયા સંસાર, નારક તિરિ દુઃખનો ભંડાર. નહવં ૪

‘શે’ વશે-સુખમાં રે, સ્વામિ ન સાંભર્યા રે;
તેણે હું રઝળ્યો કાળ અનંત, મલિન રતન નવિ તેજ અગંત. નહવં ૫

પ્રભુ નવરાવી રે, મેલ નિવારશું રે;
વેદની વિઘટે મણિ અળકંત, શ્રી શુભવીર મળે એકંત. નહવં ૬

કાવ્ય-તીર્થોદ્ધૈઃ ૦ ૧ સુરનદી ૦ ૨ જનમનો ૦ ૩

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં વેદનીયકર્મનિવારણાય જલં
યં સ્વાહા

વેદનીયકર્મનિવારણાર્થ પ્રથમ જલ પૂજા સંપૂર્ણમ.

દ્વિતીય ચંદન પૂજા

દોહા

વેદનીયકર્મતાણી કહું, ઉત્તરપયડી દોય;
જસ વિવશ લવચોકમાં, મૂંઝાણા સહુ કોય.

૧

ઢાળ બીજી

રાગ—આશાવરી—સાહિત્ય સહસ્રકણા—એ દેશી.

તન વિકસે મન ઉલ્લસેરે, દેખી પ્રભુની રીત, દાયક દિલ વસિયા;
ઝૂરણુ લાગી જીભડી રે, પુરણુ બાંધિ પ્રીત. દા૦ ૧

નયનજ્યોતિસમ પ્રીતડીરે, એક સુરત દોય કાન. દા૦

વેદની હરી ધનવંતરીરે ! કરિયે આપ સમાન. દા૦ ૨

વેદની ઘર વાસો વસ્યો રે, નડિયા નાથ ! કુનાથ; દા૦

પાણી વલોવ્યું એકલું રે, ચતુર ન ચઢિયો હાથ. દા૦ ૩

ખડ્ગધાર મધુ લેપશું રે, તેહવો એ સંસાર; દા૦

લક્ષણુ વેદનીકર્મનું રે, ફળ કિંપાક વિચાર. દા૦ ૪

તુજ શાસન પામે થકે રે, લાધો કર્મનો મર્મ; દા૦

કોડી કપટ કોઈ દાખવેરે, પણ ન તજું તુજ ધર્મ. દા૦ ૫

પૂજ્ય મળે પૂજા રચું રે, કેશર ઘોળી હાથ; દા૦

શ્રી શુભવીરવિજય પ્રભુ રે, મળિયો અવિહત સાથ. દા૦ ૬

કાવ્ય—જનપતે૦ ૧ સહજકર્મ૦ ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ વેદનીયકર્મ નિવારણાય ચન્દનં
ય૦ સ્વાહા.

વેદનીયકર્મલક્ષણુનિવારણાર્થં દ્વિતીય ચન્દન પૂજા સંપૂર્ણ

તૃતીય પુષ્પ પૂજા

દોહા

આજયો સાથ મળે થકે, ચોરતાણું નહીં જોર;
જિનપદ ફૂલે પૂજતાં, નાસે કર્મ કઠોર

૧

ઢાળ ત્રીજી.

રાગ સારંગ — હો ધન્ના — એ દેશી.

કર્મ કઠોર દૂરે કરો રે મિત્તા ! પામી શ્રી જિનરાજ,
ફૂલપગર પૂજા રચો રે મિત્તા ! પામી નરભવ આજ રે;
રંગીલા મિત્તા ! એ પ્રભુ સેવોને, એ પ્રભુ સેવો સાનમાં રે,
મિત્તા ! પામો જેમ શિવરાજ રે. રંગીં એં ૧

વેદની વશ તુમે કાં પડો રે ? મિત્તા ! જેહને પ્રભુશું વેર;
સાહિબ વેરી ન વિસરો રે મિત્તા ! તો હોય સાહિબ મહેર રે.
રંગીં એં ૨

છર્છા ગુણુઠાણા લગે રે મિત્તા ! બંધ અશાતા જાણુ;
શાતા બાંધે કેવલી રે મિત્તા ! તેરમે પણ ગુણુઠાણુ રે.
રંગીં એં ૩

શાતા અશાતા એક પદે રે મિત્તા ! ચરમગુણે પરિહાર;
સત્તા ઉદયથી કેવલી રે મિત્તા ! સહે પરિસહ અગિયાર રે.
રંગીં એં ૪

તીસ કોડાકોડી સાગડુ રે મિત્તા ! લઘુસાતૈયા ત્રિભાગ;
બંધ અશાતા વેદની રે મિત્તા ! હવે શાતા સુવિભાગ રે.
રંગીં એં ૫

પત્તર કોડાકોડી સાગરૂંરે મિત્તા ! લઘુ હોય સમય તે થીર;
ગોયમ સંશય ટાલિયો રે મિત્તા ! ભગવઈમાં શુભવીરે.
રંગીં એં ૬

કાવ્યમ-સુમનસાં ૧ સમયસારં ૨

મન્ત્ર :- ઐ શ્રીં પરમં વેદનીયબન્ધનિવારણાય
પુષ્પાણિ યં સ્વાહા.

વેદનીયબન્ધનિવારણાર્થ તૃતીય પુષ્પ પૂજા સંપૂર્ણમ.

ચતુર્થી ધૂપ પૂજા.

દોહા.

ઉત્તરાધ્યયને થિતિ લઘુ, અંતરમુહૂર્ત કહાય;
પત્તવણામાં બાર ને, શાતાબન્ધ સંપરાય. ૧
શાતાવેદની બન્ધનું, દાણુ પ્રભુ પુર ધૂપ;
મિચ્છત્ત દુર્ગંધ દૂરે ટળે. પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ. ૨

દાળ ચોથી.

વિમળાચળ વેગે વધાવો—એ દેશી.

ચઉમાસી પારણું આવે, કરી વિનતિ નિજ ઘર જાવે;
પ્રિયા પુત્રને વાત જણાવે, પટકૂળ જરી પથરાવે રે;
મહાવીર પ્રભુ ઘર આવે, જીરણુશેઠ લાવના લાવે રે. મહાં ૧
ઉભી શેરીયે જળ છંટકાવે, જાઈ કેતકી કૂલ બિછાવે;
નિજ ઘર તોરણુ બંધાવે, મેવા મિઠાઈ થાગ ભરાવે રે. મહાં ૨
અરિહાને દાનજ દીજે, દેતાં દેખીને રીઝે;
ષટમાસી રોગ હરીજે, સીઝે દાયક ભવ ત્રીજે રે. મહાં ૩

તે જિનવર સન્મુખ જાવું, મુજ મંદિરીયે પધરાવું;
 પારણું ભઠ્ઠી ભક્તે કરાવું, જીગતે જિનપૂજા રચાવું રે. મહા ૦ ૪
 પછી પ્રભુને વોળાયા જઈશું, કર જોડી સામા રહીશું;
 નમી વંદી પાવન થઈશું, વિરતિ અતિરંગે વહીશું રે. મહા ૦ ૫
 દયા દાન ક્ષમા શીલ ધરશું, ઉપદેશ સબજનને કરશું;
 સત્ય જ્ઞાનદશા અનુસરશું, અનુકંપા લક્ષણ વરશું રે. મહા ૦ ૬
 એમ જીરણશૈઠ વદંતા, પરિણામની ધારે ચઢંતા;
 શ્રાવકની સીમે ઠરંતા, દેવદુઢલિનાદ સુણંતા રે. મહા ૦ ૭
 કરી આયુ પૂરણ શુભલાવે, સુરલોક અચ્યુતે જાવે;
 શાતાવેદની સુખ પાવે, શુભવીર વચનરસ ગાવે રે. મહાવીર ૮
 કાવ્યમ્-અગરમુખ્ય ૦-૧ નિજગુણાક્ષય ૦ ૨
મન્ત્ર:—ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં સાતાખંધાપહાય ધૂપં યં સ્વાહા.

સાતાખંધાપહાય ચતુર્થી ધૂપ પૂજા સંપૂર્ણ.

પંચમી દીપક પૂજા.

દોહા

શાતાખંધક પ્રાણિયા, દીપે એણે સંસાર;
 તેણે દીપકપૂજા કરી, હરિયે દુઃખ અંધાર. ૧

ઢાળ પાંચમી

ચતુરે ચેતો ચેતના વલી—એ દેશી.

સાંભળજો મુનિ સંયમરાગે, ઉપશમ એણે ચઢિયા રે;
 શાતાવેદની બંધ કરીને, શ્રેણી થકી તે પડિયારે, સાં ૦ ૧

ભાષે ભગવદ્ છટપ બાકી, સાત લવાયુ ઓછે રે;
 સરવારથ સિદ્ધિ મુનિ પોહોતા, પૂર્ણાયુ નવિ છેછે રે. સાં ૨
 શય્યામાં પોઠયા નિત્ય રહેવે, શિવમારગ વિસામો રે;
 નિર્મળ અવધિનાણે જાણે, કેવળી મન પરિણામો રે. સાં ૩
 તે શય્યા ઉપર ચંદ્રવે, ઝુંબખડે છે મોતી રે;
 વિચલું મોતી ચોસડ મણનું, ઝગમગ જલિમ જ્યોતિ રે. સાં ૪
 બત્રીશ મણનાં ચઉ પાખલિયે, સોલમણાં અડ મુણિયાં રે;
 આઠમણાં સોલસ મુગતાફળ, તિમ બત્રીસ ચઉ મણિયાં રે. સાં ૫
 દોમણ કેરાં ચોસડ મોતી, ઇંગસય અડવીશ મણિયાં રે;
 દોસય ને વળી ત્રેપન મોતી, સર્વ થઈને મળિયાં રે. સાં ૬
 એ સઘળાં વિચલા મોતીશું, આફળે વાયુ યોગે રે;
 રાગ રાગિણી નાટક પ્રગટે, લવસત્તમ સુર ભોગે રે. સાં ૭
 ભૂખ તરસ છીપે રસલીના, સુરસાગર તેત્રીશ રે;
 શાતા લહેરમાં ક્ષણ ક્ષણ સમરે, વીરવિજય જગદીશ રે. સાં ૮
 કાવ્ય-ભવતિત્રીપ ૧ શુચિમનાત્મ ૨

મન્ત્ર :

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં સાતોત્તરસુખપ્રાપણાય દીપં યં સ્વાહા.

સાતોત્તરસુખપ્રાપ્ત્યર્થં પંચમી દીપક પૂજા સંપૂર્ણમ્.

૫૪ઠી અક્ષત પૂજા.

દોહા.

અક્ષતપૂજાયે કરી, પૂજે જગત દયાળુ;
હવે અશાતાવેદની, અંધના ઠાણુ નિહાળ. ૧

ઢાળ છઠ્ઠી

બટાઉની દેશી.

પ્રભો ! તુજ શાસન મીઠડું રે, સમતા સાધન સાર,
યોગનાલકા રૂઝડી, તે તો જ્ઞાનીને ઘરબાર રે;
હું રોળ્યો એણે સંસાર રે, ગુણુ અવગુણુ સરખા ધાર રે,
હીરોહાથ ખોળ્યો અંધાર રે, ન કરી જ્ઞાનીશું ગોઠડી મેરે લાલ. ૧

શોકકર્યો સંસારમાં રે, પરને પીડા દીધ,
ત્રાસ પડાવ્યા જીવને, જીવ બંદીખાને લીધ રે;
મુનિરાજની નિંદા કીધ રે, મુનિ સંતાપ્યા બહુ વિધ રે,
રાજ દેવસેનાભિધ રે, એક સરિયશતક પરસિદ્ધ રે. નં ૨

માણસના વધ આચર્યા રે, છેદન ભેદન તાસ,
થાપણુ રાખી ઓળવી, કરી ચાડી પડાવ્યા ત્રાસ રે;
દમિયા પર કોધ નિવાસ રે, કેઇ જીજવિયા રહી પાસ રે,
કેઇ જીવની ભાંગી આસ રે, થયો કરપી કપિલાદાસ રે. નં ૩

એમ અશાતાવેદની રે, બાંધે પ્રાણિ અનંત,
મૂત્રવિપાકે સાંભળો, મૃગાપુત્રતણો દષ્ટાંત રે;
મુણી કંપે સમકિતવંત રે, મુખ અક્ષય પામે એકાંત રે,
કરો અક્ષતપૂજા સંત રે, શુભવીર ભજે ભગવંત રે. નં ૪

કાવ્યં. ક્ષિતિતલે૦-૧ સહજભાવ૦ ૨

મન્ત્ર: ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ અસાતાબન્ધસ્થાનનિવારણાય અક્ષતૌ
ય૦ સ્વાહા

અસાતાબન્ધનિવારણાર્થં પઠી અક્ષતપૂજ સંપૂર્ણમ્ .

સપ્તમી નૈવેદ્ય પૂજા

દોહા

ન કરી નૈવેદ્ય પૂજના, ન ધરી ગુરુની શિખ;
લહે અશાતા પરભવે, ઘર ઘર માંગે ભીખ.

દાળ સાતમી

ધમિત નાગિણી-મહારી સહિરે સમાણી-એ દેશી.

તુજ શાસનરસ અમૃત મીઠું, સંસારસાં નવિ દીઠું રે;

મનમોહન સ્વામિ !

દીઠું પણ નવિ લાગ્યું મીઠું, નારક દુઃખ તેણે દીઠું રે. મ૦ ૧

દશવિધ વેદન અતુલ તે પાવે, દુઃખમાં કાળ ગમાવે રે; મ૦

પરમાધામી દુઃખ ઉપજાવે, ભવ ભાવના યે ભાવે રે. મ૦ ૨

જેમ વિષભુક્તિ તલાર અવાજ, એક નગરે એક રાજા રે; મ૦

શત્રુસૈન્ય સમાગમ પહેલું, ગામ ગામ વિષ ભેળ્યું રે. મ૦ ૩

ધાન્ય મિઠાઈ મીઠા જળમાં, ગોળ ખાંડ તરુકળમાં રે; મ૦

પડહો વજવી એમ ઉપદેશે, “જે મીઠાં જળ પીશે રે. મ૦ ૪

લક્ષ્ય ભોજ્ય રસ લીના ખાશે, તે યમ મંદિર જાશે રે; મ૦

દૂરદેશાંગત ભોજન કરશે, ખારાં પાણી પીશે રે. મ૦ ૫

તે ચિરંજીવ લહે સુખશાતા, કદીય ન હોય અશાતા રે; "મં
નૃપઆણા કરી તે રહ્યા સુખીયા, ખીજા મરણુ લહે દુઃખિયા રેં.

મં ૬

વિષમિશ્રિત વિષયારસ જીવતા, ~~અહમદ~~ નરક પહુતા રે; મં
મેઘકુમાર ધનનો સુખલાજી, શ્રી શુભવીર તે રાજા રે. મં ૭

કાવ્ય-અનશનં તુ-૧ કુમતબોધં ૨

મન્ન:

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં અસાતોદયનિવારણાય નૈવેદ્યં યં સ્વાહા.

અસાતોદયનિવારણાર્થં સમ્પન્ન નૈવેદ્ય પૂજ્ય સંપૂર્ણ.

અષ્ટમી ફૂલ પૂજા.

દોહા.

આત્મિક ફળ પ્રગટાવિયું, ટાળી શાત અશાત;
ત્રિશલાનંદન આગળે, ફળ પૂજા પરભાત ૧

ઢાળ આઠમી.

નંદકુમાર કેડે પડ્યો, કેમ ભરિયે—એ દેશી.

વીર કુંવરની વાતડી, કેને કહિયે ? કેને કહિયે રે કેને કહિયે ?
નવિ મંદિર બેશી રહિયે, સુકુમાળ શરીર; વીરં એ આંકણી.
ખાળપણથી લાડકો નૃપ ભાવ્યો, મળી ચોસઠ ઇંદ્રે મહલાવ્યો;
ઈંદ્રાણી મળી હુલરાવ્યો, ગયો રમવા કાજ. વીરં ૧

છારુ ઉછાછલાં લોકનાં કેમ રહિયે ? એની માવડીને શું કહીયે ?
કહિયે તો અદેખાં થઈએ, નાસી આવ્યા ખાળ. વીરં ૨

આમલકી કીડાવશે વીંટાણો, મોટો ભોરીંગ રોષે ભરાણો;
હાથે ઝાલી વીરે તાણ્યો, કાઢી નાંખ્યો દૂર. વીર૦ ૩
રૂપ પિશાચનું દેવતા કરી ચલિયો, મુજ પુત્રને લેઈ ઉછળિયો;
વીર મુષ્ટિપ્રહારે વળિયો, સાંભળીયે એમ. વીર૦ ૪
ત્રિશલામાતા મોજમાં એમ કહેતી, સખિઓને ચોલંભા દેતી;
ક્ષણ ક્ષણ પ્રભુ નામજ લેતી, તેડાવે બાળ. વીર૦ ૫
વાટ ભેવંતા વીરજી ઘેર આવ્યા, ખોળે ખેસારી હુલરાવ્યા;
માતા ત્રિશલાએ નવરાવ્યા, આલિંગન દેત. વીર૦ ૬
યૌવનવય પ્રભુ પામતાં પરણાવે, પછી સંયમશું દિલ લાવે;
ઉપસર્ગની ફ્રેજ હઠાવે, લીધું કેવળનાણુ. વીર૦ ૭
કર્મસૂદન તપ ભાખિયું જિનરાજે, ત્રણ લોકની હકુરાઈ છાજે;
ફળ પૂજા કહી શિવ કાજે, ભવિને ઉપગાર. વીર૦ ૮
શાતા અશાતા વેદની ક્ષય કીધું, ભાવે અક્ષયપદ લીધું;
શુભવીરનું કારજ સીધું, ભાંગે સાદિ અનંત. વીર૦ ૯

કાવ્ય-શિવતરો:-૧ શમરસૈ:૦ ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ વેદનીયકર્મદાહનાય ફલં ય૦ સ્વાહા.

અથ કલ્પશ:-ગાયો ગાયો રે મહાવીર૦ પૃષ્ઠ ૧૮૨થી ભણવો.

વેદનીયકર્મદહનાર્થમજુમી ફલ પૂજા સંપૂર્ણમ.

તૃતીયદિવસેડખ્યાપનીયં વેદનીયકર્મનિવારણાર્થ તૃતીયં

પૂજાજુમ.

ચતુર્થદિવસેઽધ્યાપનીયં મોહનીયકર્મસૂદનાર્થ ચતુર્થ
પૂજાષ્ટકમ્.

આ પૂજામાં જોઇતી ચીજોનાં નામ—

દ્રાક્ષનાં પાણી, ૨ બાવનાચંદન, ૩ જાંબ, કેવડો અને
જાસુદના ફૂલ, ૪ દશાંગ ધૂપ, ૫ જે દિવેટનો દીપક, ૬ વ્રીહિ
(ડાંગર) અખંડ ૭ નૈવેદ્ય, ૮ ફળ.

પ્રથમ પૂજા.

દોહા.

- શ્રી શુભવિજય સુશુરુનમી, માતપિતા સમ જેહ;
બાળાપણે બતલાવિયો, આગમનિધિ ગુણુગેહ. ૧
- ગુરુ દીવો ગુરુ દેવતા, ગુરુથી લહિયે નાણુ;
નાણુથકી જગ જાણીયે, મોહનીનાં અહિઠાણુ. ૨
- કળ્પ તે કરવું સોહિલું, અજ્ઞાની પશુ ખેલ;
જાણુપણું જગ દોહીલું, જ્ઞાની મોહનવેલ. ૩
- અજ્ઞાની અવિધિ કરે, તપ જપ કિરિયા જેહ,
વિરાધક પદ કાયનો, આવશ્યકમાં તેહ. ૪
- મૂરખ મુખ આગમ સુણી, પડિયા મોહની પાસ;
આગમ લોપી બહુ જના, નરય નિગોદે વાસ. ૫
- મૂરખસંગ અતિ મળે, તો વસિયે વનવાસ;
પંરિતશું વાસો વસી, છેદો મોહનો પાસ. ૬
- કુચ્છા મિચ્છ કષાય સવિ, ભય દ્રુવબંધિ એહ;
શેષ અદ્રુવબંધિ કહી, મિચ્છદ્રવોદય ગેહ. ૭

સગવીસ અધુવોદય કહી, હવે અધુવ સમ મીસ,
સત્તાથી દૂરે કરો, ધુવસત્તા છબ્વીસ. ૮

મોહની દૂર થયે થકે, નાસે કર્મ સંભાર;
કારણથી કારજ સધે, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર. ૯

ઢાળ પહેલી.

ઓધવ ! માધવને કહેજો—એ દેશી,

જળપૂજા જુગતે કરીયે, મોહનીઅંધ ઢાણ હરીયે,
વિનતડી પ્રભુને કરીયે રે ચેતન, ચતુર થઈ ચુકયો:

નિજગુણ મોહવશે મૂકયો રે. ચે૦ ૧

જીવ હણ્યા ત્રસ જળ ભેટી, દેઈ કાંસો મોઘર ફૂટી,

મુખ દાખી વાઘર વીંટી રે. ચે૦ ૨

કલેશ શમ્યા ઉદિરણીયા, અરિહા અવગુણ મુખ ભણિયા,

બહુ પ્રતિપાલકને હણિયારે. ચે૦ ૩

ધર્મી ધર્મથી ચુકવિયા, સૂરિ પાઠક અવગુણ લવિયા,

શ્રુતદાયક ગુરુ હેલવિયા રે. ચે૦ ૪

નિમિત્ત વશીકરણે ભરિયો, તપસી નામ વૃથા ધરિયો,

પંડિત વિનય નવિ કરિયો રે. ચે૦ ૫

ગામ દેશ ઘર પરજાળ્યાં, પાપ કરી અન્ય શિર ઢાળ્યાં,

કપટ કરી બહુ જન વાળ્યાં રે. ચે૦ ૬

બ્રહ્મચારી થઈ ગવરાણો, પરદારાશું મુંઝાણો,

પરધન દેખી દુહવાણો રે. ચે૦ ૭

પરદ્રોહી મિથ્યાભાષી, વિશ્વાસઘાતી ફૂડસાખી,

મુનિ છંડી સેત્ર્યા આખી રે. ચે૦ ૮

મોહનીબંધ કરી ફરિયો, સિત્તેર કોડાકોડી સાગરિયો,
હવે તુમ શાસને અવતરિયો રે. ચં ૯

શ્રી શુભવીર મયા કિજે, જિમ સેવક કારજ સીજે,
વાંક ગુનો બક્ષી દીજે રે, ચેતન ચતુર થઈ ચુકયો. ૧૦
કાવ્ય-તીર્થોદ્દકૈઃ ૦ ૧ સુરનદી ૦ ૨ જનમનો ૦ ૩

મન્ત્ર: ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં મોહનીયબન્ધસ્થાનનિવારણાય જલં
યં સ્વાહા.

મોહનીયબન્ધસ્થાનનિવારણાર્થ પ્રથમ જલ પૂજ સંપૂર્ણ,

દ્વિતીયા ચંદન પૂજ

દોહા

બીજી ચંદનપૂજના, પૂજે ભેળી કપૂર;
અડવીસ પચડી માંહેથી, ચારિત્રમોહની દૂર. ૧

દાળ બીજી

રાગ-મિહાગ-બિલાવર, ધડિ ધડિ સાંભજો સાંધ સલુણા-એ દેશી
ચંદનપૂજ ચતુર રચાવે, મોહ મહીપતિ મેહેલ ખણાવે; ચંદન ૦
ચારિત્રમોહની મૂળ જળાવે, જિનગુણ ધ્યાન અનળ સળગાવે. ચં ૧
ચાર અનુતાનુબંધિ વિષધર, સુર વસુદત્તમુનિરૂપ ધરાવે; ચં ૦
ત્રણ નાગ એક નાગણી મહોટી, પડિબોહણ નાગદત્ત
ડસાવે. ચં ૨

જાવજીવ ચારનું વિષ રહેવે, સજ્જનને એણીપરેં સમજાવે ચં૦
નરક લહે સમકિત ગુણધાતે, અંતે સમાધિપણું

નવિપાવે. ચં૦ ૩

ચાલીસ સાગર કોડાકોડી, બંધ ઉદય સાસ્વાદન ભાવે; ચં૦
આઠમે ગુણઠાણે વીશસત્તા, પર્વતરેખા ક્રોધ કહાવે. ચં૦ ૪

આઠ કૃણાલો માન મણિધર, પથ્થરથંભને કોણુ નમાવે; ચં૦
ઘનવંશી મૂળ માયા નાગણી, લોભ કિરમજી રંગ કોણુ

હઠાવે. ચં૦ ૫

મેં વશ ક્રીધા મુનિ કિરિયાથી, મંત્રમણિ મોહ રે વશ નાવે; ચં૦
જાંગુલી વાદીને પાણી ભરાવે, નાગદત્ત વસુદત્ત જગાવે. ચં૦ ૬

સામાયિક દાંડક ઉચરાવે, એ સમો મંત્ર ન કોજગ આવે; ચં૦
શ્રી શુભવીરના શાસનમાંહે, નાગદત્ત અક્ષયપદ પાવે. ચં૦ ૭

કાવ્ય: જિનપતે૦ ૧ સહજકર્મ૦ ૨

મન્ત્ર: ઐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ અતન્તાનુબન્ધિદાહનાય ચન્દન
ચ૦ સ્વાહા.

અતન્તાનુબન્ધિદાહનાય” દ્વિતીય ચન્દન પૂજા સંપૂર્ણ

તૃતીય પુણ્ય પૂજા

દોહા

અપચ્ચક્રખાણી ચોકડી, ટાળી અનાદિની ભૂલ;
પરમાત્મ પદ પૂજયે, કેતકી જાળને ફૂલ.

ઢાળ ત્રીજી.

રાણીઓ રૂવે રંગે મહેલમાંરે—એ દેશી

ફૂલપૂળ જિનરાજની રે, વિરતિને ઘરખાર રે, સનેહા !

તે ગુણલોપક અપચ્ચક્ષ્માણી રે, જે ક્રોધાદિક ચાર રે; સનેહા !

ચાર ચતુર ચિત્ત ચોરટા રે, મોહ મહીપતિ ઘેર રે. સં ચાં ૧

ચાલીસસાગર કોડાકોડી રે, બંધચિતિ અનુસાર રે; સં

ઉદય વિપાક અબાધકકાળે રે, વર્ષ તે ચાર હજાર રે. સં ચાં ૨

બંધ ઉદય ચોથે ગુણે રે, નવમે સત્તા ટાળ રે; સં

વર્ષ લગે તે પાપ કરી રે, ન ખમાવે ગુરુ બાળ રે. સં ચાં ૩

તિર્યંચની ગતિ એહથી રે, પુઢવીરેખા ક્રોધ રે; સં

અસ્થિ નમાવ્યું વરષે નમે રે, બાહુબલી નરયોધ રે.

સં ચાં ૪

માયા મિંઢાસિંગ સરીસી રે, લોભ છે કર્દમરંગ રે; સં

અનીતિપુરે વ્યવહારિયો રે, રણઘંટાને સંગરે સં ચાં ૫

ચાર ધુતારા વાણિયારે, પાસેથી વાળ્યું વિત્તરે, સં

રત્નચૂડ પરે શુભવીર શું રે, લાગે ચતુરનું ચિત્તરે.

સં ચાં ૬

કાવ્યમ્ સુમનસાં ૧ સમયસારં ૨

મન્ત્ર :

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં અપ્રત્યાખ્યાનીયનિવારણાય પુષ્પાણિ ચં સ્વાહાં

અપ્રત્યાખ્યાનીયનિવારણાર્થં તૃતીય પુષ્પ પૂજા સ પૂજા.

ચતુર્થી ધૂપ પૂજા.

દોહા.

પ્રત્યાખ્યાની ચોકડી, દહન કરેવા ધૂપ;
પૂજક ઉર્ધ્વગતિ લહે, વળી ન પડે ભવકૂપ. ૧

ઢાળ ચોથી.

અને હારે વાહોળ વાયે છે વાંસળીરે,—એ દેશી.

અને હારે ધૂપ ધરો, જિન આગળે રે;
કૃષ્ણાગરુ ધૂપ દશાંગ, શ્રેણિ ભટ્ટી ગુણુડાણની રે.
અને હારે ધૂપધાણુરંચણે જડયુરે, ઘડયું જાત્યમયી કનકાંગ !
શ્રેણી૦ અને હારે ધૂપ૦ ૧

અ૦ મુનિવરરૂપ ન દાખવે રે, થિતિ બંધ પૂરવની રીત, શ્રેણી૦
અ૦ બંધોદય ગુણુડાણે પાંચમે રે, હવે ક્ષાયક શ્રેણિ વદિત્ત શ્રેણી૦
અ૦ ધૂ૦ ૨

અ૦ સોલ સામંતને ભોગવી રે, વચ્ચે ઘેરી હણ્યા લઈ લાગ; શ્રેણી૦
અ૦ નાહા આઠે સેનાપતિ રે, નવમાને ખીજે ભાગ. શ્રેણી૦
અ૦ ધૂ૦ ૩

અ૦ ચઉમાસા લગે એ રહે રે, મરણે નરની ગતિ જાણ; શ્રેણી૦
અ૦ રજરેખા સમ કોધ છે રે, કડથંભ સમાણે માન. શ્રેણી૦
અ૦ ધૂ૦ ૪

અ૦ માયા ગોમૂત સારખી રે, છે લોભ તે બંજનરંગ; શ્રેણી૦
અ૦ મુનિવર મોહને નાસવે રે, રહી શ્રી શુભવીરને સંગ શ્રેણી૦
અ૦ ધૂ૦ ૫

કાવ્યમ્-અગરમુખ્યં ૧ નિઝગુણાક્ષયં ૨

મન્ત્ર :

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં પ્રત્યાખ્યાયનીયદ્દાહનાય ધૂપં ચં સ્વાહા

પ્રત્યાખ્યાનીયદ્દનાય ચતુર્થં ધૂપપૂજ સંપૂર્ણં.

પંચમી દીપક પૂજ.

દોહા

સંજ્વલનની ચોકડી, જળ જાળે તવ ગેહ;

જ્ઞાનદીવો પરગટ હુવે, દીપક પૂજ તેહ.

૧

દાળ પાંચમી.

ચંદ્રપ્રભ જિન ચંદ્રમા રે—એ દેશી

જગદીપકની આગળ રે, દીપકનો ઉદ્યોત;

સંજ્વલનનો જ્વલતો થકે રે. ભાવ દીપકની જ્યોત. હો જિનજી !

તેજે તરણીથી વડો રે, દોય શિખાનો દીવડો રે;

ઝળકે કેવળ જ્યોત. એ આંકણી ૧

અંધસ્થિતિ પૂરવપરે રે, સંજ્વલનનો તિગ જાણુ;

અંધ ઉદય સત્તા રહે રે, અનિયત્તિ ગુણહાણુ. હો જિનજી ! તેં ૨

લોભદશા અતિ આકરી રે, નવમે અંધ પળાય;

ઉદય ને સત્તા જાણિયે રે, જે સૂક્ષ્મ સંપરાય. હો જિનજી ! તેં ૩

સાહિબ શ્રેણિ સંચર્યો રે, લોભનો અંડ પ્રચંડ;

ગુણહાણુ સરિખો કરી રે, ખેરવ્યો અંડોઅંડ. હો જિનજી ! તેં ૪

પક્ષલગે ગતિ દેવની રે, જળરેખા સમ કોધ;
 નેત્રલતા સમ માનથી રે, ચરમ ચરણનો રોધ. હો જિનજી ! તેં ૫
 માયા અવલેહી સમી રે, લોભ હરિદ્રારંગ;
 ક્ષાયક લાવે કેવળી રે, શ્રી શુભવીર પ્રસંગ. હો જિનજી ! તેં ૬

કાવ્યમૂ-લવતિ દીપ૦ ૧ શુચિમનાત્મ૦ ૨

મન્ત્ર:

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ સંજ્વલનજ્વલનાય દીપં ચ૦ સ્વાહા.

સંજ્વલનજ્વલનાર્થ પંચમી દીપક પૂજા સંપૂર્ણ.

પષ્ઠી અક્ષત પૂજા

દોહા.

નવ નોકધાય તે ચરણમાં, તે રાગ-દ્રેષ પરિણામ;
 કારણ જેહ કધાયનાં, તિણ નોકધાય તે નામ.

૧

ઢાળ છટ્ટી.

સહસાવન જમ વસિયે ચાલોને સખિ !—એ દેશી.

વીર કને જઈ વસિયે, ચાલોને સખિ ! વીર કને જઈ વસિયે;
 અક્ષતપૂજા જિનની કરતાં, અક્ષયમંદિર વસિયે;
 હાસ્યાદિક ષટ્ ખડપટકારી, તાસ વદન નવિ વસિયે. ચા૦ ૧
 હાસ્યરતિ દશ કોડાકોડી, સાગર બંધન કસિયે;
 અર્પત ને ભય શેક દુગંધા, વીશ કોડાકોડી ખસિયે. ચા૦ ૨

ભય રતિ હાસ્ય દુગંધા અપૂરવ, શેષ પ્રમત્ત બંધ ઘસિયે;
ઉદય અપૂરવ સત્તા નવમે, પંચમ લાગે નસિયે. ચા૦ ૩

કાળવ ઉદ્ધરતાં મુનિ દેખે, સોડમપતિ મોહ વસિયે;
મોહે નડિયા નાણુથી પડિયા, કાઉસ્સગામાં મુનિ હસિયે. ચા૦ ૪

મોહની હાસ્ય વિનોદે વસતાં, જેમ તેમ મુખથી ભસિયે;
કેઈ દિન રતિ કેઈ દિન અરતિમાં, શોકમસી લેઈ ઘસિયે. ચા૦ ૫

સંસારે મુખ લેશ ન દીડું, ભયમોહની ચિહું દિશિયે;
ચરણ દુગંધા ફળ ચંડાળે, જન્મ મેતારજ ઋષિએ. ચા૦ ૬

મોહમહીપતિ મહા તોફાને, મુંઝાણા અહનિશિયે;
શ્રી શુભવીર હનુરે રહેતાં, આનંદલહેર વિલસિયે. ચા૦ સ૦ ૭

કાવ્ય ક્ષિતિતલે૦ ૧ સહજલાવ૦ ૨

મન્ત્ર:

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ હાસ્યષટ્કનિવારણાય અક્ષતાન્ ય૦ સ્વાહા.

હાસ્યષટ્કનિવારણાર્થ પઠી અક્ષત પૂજા સંપૂર્ણમ.

સપ્તમી નૈવેદ્ય પૂજા.

દોહા.

આકારે વેદ ઉદય વધે, જેહથી બહુ જંજળા;
નિવેદી આગળ ઠવો, ભરી નૈવેદ્યનો થાળ.

ઢાળ સાતમી.

રાગ-મારૂ, પરજીયાની ચાલ, અમે જાણી તમારી વાત રે—એ દેશી
મળીને વિછડશે નહીં કોય રે, મન માન્યા મોહનને

મળીં એ આંકણી

વેદે વાહ્યો જીવ, વિષયી થયો, લવ માંહે ઘણું લટકાય રે; મનં
મોહની ઘર વસ્યો, મોહની જોળતો;

મળે મોહન ન જોળખાય રે. મનં ૧

જે ગુણ શ્રેણે ચડયા, વેદ ઉદયે પડયા;

અપાઢાઝૂતિ મુનિરાય રે; મનં

એમ અનેક તે ચૂકયા, તપ જળ વને મૂકયા;

શકયા નહીં વેદ છુપાય રે- મનં ૨

મહાનિશીથે કહ્યા, લવ જાહુલા લહ્યા;

વેદ ઉદય ઋષિરાય રે; મનં

વેદવિલુદ્ધા પ્રાણી, કરે સંપદહાણી;

રાવણુ નમે સીતાના પાય રે. મનં ૩

દેવ અચ્યુતનિવાસી, પૂરવપ્રિયા પાસી;

મણુઅ નારીશું લપટાય રે; મનં

પન્નવણુાયે કહ્યા, વેદ વિવશ રહ્યા;

ઘર છંડી વિદેશે જાય રે; મનં ૪

જળે કાંસો ધરે, અંપાપાત કરે;

માત પિતાશું ન લજાય રે; મનં

વેદ ત્રિહું ઉદયાણે, નવમે ગુણુદાણે;
મિથ્યાતે નપું બંધાય રે. મનં ૫

નવમ ફળ સુધી, પુરુષ પ્રિયા બંધી,
હવે સત્તાથી છેદાય રે; મનં

નર નપુંસક નારી, નવમેથી હારી,
ષટ્ ત્રણ ચોથાને લાય રે. મનં ૬

નરીત્થી નપું જોડી, સાગર કોડાકોડી,
દશ પન્નર વીશ કહાય રે; મનં

વેદે નડ્યો જડ્યો, સંસારી ઘડ્યો,
નિર્વેદિ ચઢ્યો નહિ છાયરે. મનં ૭

અળ તું સ્વામિ મળ્યો, નરભવ જ ફળ્યો,
નૈવેદ્યપૂજા ફળદાય રે; મનં

શ્રી શુભવીર હજારે, રહો આનંદ પૂરે, ભવ વેદન વિસરી જાય રે.
મન માન્યા મોહનને. ૮

કાવ્યમ્-અનશનં ૧ કુમતજોધં ૨

મન્ત્ર:

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં વેદત્રિકસૂદનાય નૈવેદ્યં યં સ્વાહા.

વેદત્રિકસૂદનાય સમ્ભી નૈવેદ્ય પૂજા સંપૂર્ણ.

અષ્ટમી ફળ પૂજા.

દોહા.

મોહ મહાભટ કેશરી, નામે તે મિથ્યાત;
ફળપૂજા પ્રભુની કરી, કરીશું તેહનો ઘાત.

ઢાળ આઠમી.

રાગ વસંત-ધ્રુમાર અહો મેરે લલના-એ દેશી.

મોહ મહિપતિ મહેલમેં જોઠે, દેખે આયો વસંત; લલના.

વીરજિણુંદ રહે વનવાસે, મોહસેં ન્યારો ભગવંત;

ચતુરા કે ચિત્ત ચંદ્રમા હો ૧

મંજરી પંજરી કોયલ ટહુકે, ફૂલીફળી વનરાય, લલના
ધર્મરાજ જિનરાજજી ખેલે, હોરી ગોરી અજ્જવીકાય. ચ૦ ૨

સંતોષ મંત્રી વડો મુખ આગે, સમક્ષિત મંડળી ભૂપ, લલના
સામંત પંચમહામત છાજે, ગાજે માર્દવ ગજરૂપ. ચ૦ ૩

ચરણ કરણ ગુણ પ્યાદલ ચાલે, સોનાની સુતખોધ, લલના
શીલાંગરથ શિર સાંઈ સુકાવે, અધ્યવસાય જસ યોધ. ચ૦ ૪

મોહરાય પણ ઇણ સમે આયે, માયા પ્રિયા સુત કામ, લલના
મંત્રી લોભ ભટ દુર્દર કોધા, હાસ્યાદિ પટરથ નામ. ચ૦ ૫

મિથ્યાતમંડળી રાય અટારો, બંધ ઉદય નિજહાણુ, લલના
સમક્ષિત મિશ્રમોહની લઘુભાઈ, ઉદયે સત્તમ સમ જાણુ. ચ૦ ૬

સિત્તેરસાગર કોડાકોડી, મિથ્યાતવનો સ્થિતિબંધ, લલના
સત્તા ત્રણની અડ ગુણહાણુ. માન હસ્તી યે ચાહે ધંધ. ચ૦ ૭

તસ રક્ષક મન જિન પલટાયો, મોહ તે ભાગ્યે ભય, લલના
ધ્યાન કેશરિયા કેવળ વરીયો, વસંત અનંત ગુણ ગાય. ચ૦ ૮
તે શુભવીર જિણુંદે દાખ્યો, કર્મસૂદન તપ એહ, લલના
તપદ્વજ દ્વજપૂજ કરી યાચો, સાચો સાંઘશું કરો નેહ. ચતુર૦ ૯

કાવ્ય-શિવતરો: ૧ શમસૈ:૦ ૨

મંત્ર: ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ દર્શનમોહનીય નિવારણાય ક્લાનિ
ય૦ સ્વાહા.

કળશ ગાયો ગાયો રે મહાવીર૦ પૃષ્ઠ ૧૮૨ પરથી:

દર્શનમોહનીયનિવારણાર્થ અષ્ટમી દ્વજ પૂજ સંપૂર્ણ.

ચતુર્થદિવસેડધ્યાપનીયં મોહનીયકર્મસૂદનાર્થ

ચતુર્થ પૂજાષ્ટકમ્,

પંચમદિવસેડધ્યાપનીયં આયુષ્યકર્મસૂદનાર્થ

પંચમ પૂજાષ્ટકમ્.

આ પૂજામાં જોઈતી ચીજોનાં નામ—

૧ સાકરતું પાણી, ૨ કેસર, ૩ જાંઘ અને ચંમેલીનાં ફૂલ,
૪ કુંદર્-દશાંગ ધૂપ, ૫ ચાર દીવેટનો દીપક, ૫ અખંડ ચોખા,
૭ નેવેલ, ૮ દ્વજ.

પ્રથમ જલપૂજ

દોહા

પંચમ કર્મતાણી કહું, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર;

મોહરાય દરબારમાં, જીવિત કારાગાર.

ચાર અઘાતી આઉખાં, બંધોદય સુવિચાર;
સત્તાયે પણ જાણિયે, અધ્રુવપદ નિરધાર. ૨

ચાર ગતિમાં જીવડો, આયુકર્મને યોગ;
બંધ ઉદયથી અનુભવે, સુખ દુઃખ કેરા ભોગ. ૩

ચરમશરીરી વિષુ જોકે, જીવ ઇણે સંસાર;
સમય સસય બાંધે સહી, કર્મ તે સાત પ્રકાર. ૪

અંતરમુહૂર્તે આઉખું, ભવમાં એકજ વાર;
બાંધી અબાધા અનુભવી, સંચરીયા ગતિ ચાર. ૫

એમ પુદ્ગલ પરાવર્તના, કરી સંસાર અનંત;
નિર્ભયદાયક નાથજી ! મળિયો તું ભગવંત ૬

જળપૂજા જુગતે કરી, ધરી પ્રભુચરણે શીશ;
ચાર પયડીમાં સુરગતિ, દાયક ઠાણુ કહીશ. ૭

ઢાળ પહેલી.

શીતલગ્નિન સહગ્નનંદી—એ દેશી.

તીર્થોદ્ધક કલશા ભરિયે, અભિષેક પ્રભુને કરીયે;
પ્રાતિહારજ શોભા ધરીયે, લઘુ ગુરુ આશાતના હારિયે;
સલુણા સંત ! એ રીતે કીજે, દેવ આયુ લહે ભવ ખીજે. સં ૧

પરમાતમ પૂજા રચાવે, સમતારસ ધ્યાન ધરાવે;
શોક સંતાપ અદ્ય કરાવે, સાધુ સાધવીને વોહરાવે સં ૨

ગુણી રાગ ધરે વ્રત પાળે, સમક્ષિત ગુણને અબુવાળે;
જ્યણા અનુકંપા ઢાળે, કરે ગુરુવંદન ત્રણ કાળે. સં ૩

પંચાગ્નિ તાપ સહંતા, બ્રહ્મચારી વનમાં વસંતા;
કળે કરી દેહ દમંતા, બાળતપસી નામ ધરંતા. સં ૪

બંધ કરતો સાતમે જાણો, ઉદયે ચોથો ગુણદાણો;
ઓઘે સુરઆયુ પ્રમાણો, સત્તા ઉપશમ ગુણદાણો. સં ૫

લોક લોકોત્તર ગુણધારી, અંતે પરિણામ સમારી;
દેવલોકમાંહે અવતારી, શુભવીર વચન બલિહારી. સલૂણાં ૬

કાવ્ય-તીર્થોદ્દે૦ ૧ સુરનદી૦ ૨ જનમનો૦ ૩

મન્ત્ર:

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં દેવાયુર્જન્ધસ્થાનનિવારણાય જલં યં સ્વાહા-

દેવાયુર્જન્ધસ્થાનનિવારણાર્થં પ્રથમ જલ પૂજા સંપૂર્ણ.

દ્વિતીય ચંદન પૂજા.

દોહા.

પર્યાપ્તિ પ્રરી કરી, સમકિત દૃષ્ટિ દેવ;
હવણ વિલેપન કેસરે, પૂજે જિન તતખેવ. ૧

ઢાળ બીજ.

કાશ્યા વેશ્યા કહે રાગીજી, મનોહર મનગમતા !—એ દેશી

દુનિયામાં દેવ ન દૂજોજી, જિનવર જયકારી;
કરું અંગવિલેપન પૂજોજી જિં
તેમ સમકિતી સુર પૂજોજી જિં
મિથ્યાત્વી પણ કોઈ બૂઝોજી જિં

તિહાં પહેલી ભવનનિકાયજી જિં
એક સાગર અધિકું આયજી જિં
ઉત્તરથી દક્ષિણ હીણજી જિં
નવમાં દો પલિય તે ઉણજી જિં ૨

વ્યંતર એક પલિયનું આયજી જિં
સુણ સાહિબ ત્રીજી નિકાયજી જિં
સહસ લક્ષ વરસ આધકેરેજી જિં
રવિ ચંદ્ર પદ્યોપમ પૂરેજી જિં ૩

ગહ રિખ તારક બેડાયજી જિં
પદ્ય અર્ધને ચોથે પાયજી જિં
સૌધમે સાગર દોયજી જિં
બીજે અધિકેરાં હોયજી જિં ૪

દોય કલ્પે સગહિય બાણેજી જિં
એ પરમાયુ પરિમાણેજી જિં
દશ ચઉદશ સત્તર દિનેજી જિં
મહાશુક લગે તે લીજેજી જિં ૫

હવે કીજે અધિક એક એકેજી જિં
એકત્રીશ નવમેં ઐવેયકેજી જિં
તેત્રીશ ને પંચ વિમાનેજી જિં
સમકિત દષ્ટિ તિહાં માનેજી જિં ૬

શિવ સાધક બાંધક ટાણેજી જિં
સુરસુખ તે દુઃખ કરી બાણેજી જિં
કલ્યાણુક રંગે ભીનાજી જિં
શુભવીર વચન રસ લીનાજી જિં ૭

કાવ્ય-જિનપતે ૧ સહજકર્મ ૨

મન્ત્ર: ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ સુરાયુર્નિગડભંજનાય ચન્દનં યં સ્વાહા.
સુરાયુર્નિગડભંજનાય દ્વિતીય ચન્દન પૂજા સંપૂર્ણ

તૃતીય પુષ્પ પૂજા.

દોહા.

ત્રીજી કુસુમની પૂજના, પૂજે નિત્ય જિનરાય;
પંડિત સંગ કરે સદા, શાસ્ત્ર ભણે ધરે ન્યાય. ૧

ન્યાયે ઉપાર્જન કરે, જયણાયુત સુનિદાન;
ભદ્રક ભાવે નવિ કરે, આરંભ નિંદા દાણુ. ૨

પરઉપકારાદિ ગુણે, બાંધે માણુઅનુ આય;
તુજ શાસન રસિયા થઈ, શિવમારગ કેઈ જાય. ૩

દાણ ત્રીજી.

આસણરા યોગી એ—દેશી

કુસુમની પૂજા કર્મ નસાવે, નાગકેતુપરે ભાવે રે.

સુણુજો જગસ્વામિ !

આયુ નિકાચિત છે પણ તેહથી, કર્મનું જોર હઠાવે રે. સુ ૧

શ્રેણિક સરિખા તુજ ગુણરાગી, કર્મની જોડી ન ભાંગી રે; સુ ૦
સુકુમાલિકા ઉપનય ઇહાં ભાવે, સાર્થવાહ ઘર લાગી રે. સુ ૨

ત્યાશી લાખ પૂરવ ઘરવાસે, જિનવર વિરતિ ન આવે રે; સુ ૦
બંધ તુરિય સત્તા ઉદયેથી, કેવળી અંતે ખપાવે રે. સુ ૩

ત્રણ પદ્યોપમ યુગલિક આયુ, કલ્પતરુ કુળ લીના રે; સું
 સંખાયુ નર શિવ અધિકારી, જાય તે ભવ વ્રત હિના રે. સું ૪
 પૂરવકોડી ચરણકુળ હારે, મુનિ અધિકેરે આય રે; સું
 શ્રી શુભરીર અચલસુખ પાવે, ચરમ ચોમાસું જાય રે.
 સુણજો જગસ્વામિ ! ૫

કાવ્યમ—સુમનસાં ૧ સમયસારં ૨

મન્ત્ર : ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં નરાયુર્નિવારણાય પુષ્પાણિ
 યં સ્વાહા.

નરાયુર્નિવારણાર્થ તૃતીય પુષ્પ પૂજા સંપૂર્ણ.

ચતુર્થો ધૂપ પૂજા

દોહા.

કર્મ સમિધ દાકન ભણી, ધૂપઘટા જિનગેહ;
 કનક હુતાશન યોગથી, જાત્યમયી નિજ દેહ. ૧

નિજગુણ રંગ સુગંગમે, ઢલકત ઝલકત હંસ;
 આયુ કલંક ઉતારતાં, શોભે નિર્મળ વંશ. ૨

નિર્મળ વંશ નિહાળીને, કુળવંતી ઘરનાર;
 પરઘર રમતો દેખીને, સમજાવે ભરતાર. ૩

ઢાળ ચોથી,

રાગ—જોગીયા આશાવરી, ઉડ ભમરા ! કંકણીપર ખેઠા, નથણીસે

લક્ષ્મકાફંગી, ઉડ જારે ભમરા ! તુજ માફંગી.—એ દેશી.

જિનગુણ ધૂપઘટા વાસંતી, કુળવંતી પર દારુંગી,

મત જારે પિયા ! તુજ વારુંગી;
 આલ ખેલમેં નવિ બતલાયો, અખ નયને લલકારુંગી. મત૦ ૧
 માત પિતા સયણા લજવાતે, લાજત દશ દોષ ડારુંગી; મત૦
 એ તુજ ખ્યાલ ખૂરો દુનિયામેં, કયા મેં મુખ દેખારુંગી ? મત૦ ૨
 રચણી ઘોરમેં ચોર ફિરત હે, પિયુ હરરોજ પોકારુંગી; મત૦
 ઇતને દિન ઓઝલમેં રહેતી, સહેતી દુનિયા ગારુંગી. મત૦ ૩
 તીનલોક સાહિબકી આના, મેં તેરે શિર ધારુંગી; મત૦
 દીપકી જ્યોતસેં મંદિર રહેના, પરધર ચાર વિસારુંગી. મત૦ ૪
 ચાર સન્નયે કૂલ બિછાઉં, છતિયાંસે બિ લગારુંગી; મત૦
 રંગમહેલમેં સહેલ કરતાં, ગોદમેં પુત્ત રમારુંગી. મત૦ ૫
 ગંગાનીર સે અંગ પખાડું, નાથ સગાસે તારુંગી; મત૦
 નવલ વધૂસે પુત્ત સગાઈ, મંગળતૂર બજારુંગી. મત૦ ૬
 નાથસેં હોતી પુત્ત પનોતી, સખિયાં ગીત ઉચ્ચારુંગી; મત૦
 શ્રી શુભવીર ચતુર ચોરીમેં, શિર પર લૂણુ ઉતારુંગી. મત૦ ૭

કાવ્ય-અગરમુખ્ય૦ ૧ નિજગુણાશ્ચય૦ ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ નરાયુર્વિગમાદંતરંગકુટુંબપ્રાપ્તયે ધૂપં
 ય૦ સ્વાહા.

નરાયુર્વિગમાદંતરંગકુટુંબપ્રાપ્તયર્થ ચતુર્થી ધૂપ પૂજ સંપૂર્ણ.

પંચમી દીપક પૂજા.

દોહા.

મનમંદિર દીપક જિસ્મે, દીપે જાસ વિવેક;
તસ તિરિઆયુ નહિ કદા, થાનક બંધ અનેક.

૧

ઢાળ પાંચમી.

ચોરી વ્યસન નિવારિયે—એ દેશી.

દીપકપૂજા જિનતણી, નિત કરતાં હો અવિવેક તે જાય કે;
અવિવેકે કરી આતમા, બંધ પાડો હો તિરિયંચનું આય કે.

અજ્ઞાની પશુ આતમા. એ આંકણી ૧

શીળરહિત પરવંચકા, ઉપદેશે હો પોષે મિથ્યાત કે;
વણજ કરે કૂડ તોલશું, મુખ ભાંખે હો કુકર્મની વાત કે. અં ૨
વસ્તુ ઉત્તમ હીણ જાતિશું, લેજવીને હો વેચે નાદાન કે;
માયાકપટ કૂડ શાખિયો, કરે ચોરી હો નિત્ય આરતધ્યાન કે. અં ૩
થઈ ઘીરોલી સાધવી, શેઠ મુંદર હો નંદ મણિયાર કે;
અવિવેકે પરભવ લહે, ગોહજાતિ હો દેડક અવતાર કે. અં ૪
કૂડ કલંક ચઢાવતાં, નીલ કાપોત હો લેશ્યા પરિણામ કે;
શ્રી શુભવીરના નિંદકો, તિરિઆયુ હો બાંધે એણે ઠામ કે. અં ૫

કાવ્ય-ભવતિ દીપં ૧ શુચિમનાત્મં ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં તિર્યાગાયુર્બંધસ્થાનનિવારણાય દીપં
યં સ્વાહા.

ઈતિ તિર્યાગાયુર્બંધસ્થાનનિવારણાર્થં પંચમી દીપક પૂજા સંપૂર્ણ.

પષ્ટી અક્ષત પૂજા.

ઢાહા.

અક્ષતપૂજા પૂજ્યે, અક્ષતપદ દાતાર;
પશુઆ રૂપ નિવારીને, નિજરૂપે કરનાર. ૧

ઢાળ છઠ્ઠી.

મનમોહન મેરે,—એ દેશી.

તુમ અમ પહેલે એકઠા, મનમોહન ! મેરે, મળિયા વાર અનંત; મં
શીઘ્રપણે કેમ સાહિબા ! મં આપ હુઆ ભગવંત ? મં ૧
આગસુ મંદ પરાધીને મં અંતર પડીયો જાય; મં
એકલડા મેં આચર્યા મં તિરિય ગતિનાં આય. મં ૨
એકેંદ્રિયમાંહે રહ્યો મં બાવીસ વરસ હજાર; મં
કુલ્લકલવ સત્તર કર્યા મં શ્વાસોશ્વાસ મોઝાર. મં ૩
બેઘંદ્રિય ગુરુ આયુથી મં જીવે વરસ તે બાર; મં
ઓગણપચાસ વાસરા મં તેઘંદ્રિય અવતાર. મં ૪
છમાસી ચઉરિંદ્રિયે મં પત્ય પણિંદી તીન; મં
બંધ કહ્યો સાસ્વાદને મં ઉદયે પંચમ લીન. મં ૫
સત્તા બસી ગઈ સાતમે મં પૂજ્ય હુઆ શુભવીર; મં
હું પણ મળીયો અવસરે મં પૂજું અક્ષતે થઈ થીર. મં ૬

કાવ્યમ્—ક્ષિતિતલે ૧ સહજભાવ ૨

મન્ત્ર ઐ હ્રીં શ્રીં પરમં તિર્યગાયુર્નિવારણાય અક્ષતાન્ યં સ્વાહા.

તિર્યગાયુર્નિવારણાર્થ પષ્ટી અક્ષત પૂજા સંપૂર્ણ

સપ્તમી નૈવેદ્ય પૂજા.

દોહડા

અણાહારી પદ મેં કર્યા, વિગ્ગહ ગઈય અણુંત;
નૈવેદ્યપૂજા ફળ દિયો, અણાહારી પદ સંત ! ૧

માતા યશોદાજી હુલરાવ્યો, ભાવ્યો મનગોપાલ, બાલપણે

વાલહો—એ દેશી

આહાર કરતાં અહોનિશ માચ્યો, નાચ્યો ઈણે સંસાર,
સાંભળ વિશરામી !

નૈવેદ્ય થાળ હવી જિન આગે, માગું પદ અણાહાર, સાં
દેતાં નહીં તુજવાર સાં ત્રિશલામાત મહાર, સાં

મુજ અવગુણ ન વિચાર. સાં

મદ મચ્છર લોભી અતિ વિષયી, જીવ તણે હણુનાર, સાં

મહારંભી મિથ્યાત ને રૈદ્રી, ચોરીનો કરનાર; સાં

ઘાતક જિન અણુગાર સાં વ્રતનો ભંજનહાર, સાં

મદિરા માંસ આહાર, સાં ભોજન નિશિ અંધાર. સાં

ગુણી નિંદાનો ઢાલ, સાં લેશ્યા ધૂર અધિકાર. સાં

નારકીમાં અવતાર સાં એણે લક્ષણ નિરધાર. સાં

અવગુણનો નહીં પાર સાં (પણ) આવ્યો તુજ દરબાર. સાં

નિજરૂપ દિયો એક વાર સાં જેમ વિદ્યાધર ઉપગાર. સાં

સંજીવની બુટી ચાર સાં સાજે કીધો ભરતાર. સાં

શુભવીર વડો આધાર. સાંભળ

કાવ્યમ—અનશનં ૧ કુમતબોધ ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં નરકાયુર્જન્ધસ્થાનનિવારણાય નવેદ્યં
યં સ્વાહા.

નરકાયુર્જન્ધસ્થાનનિવારણાર્થં સપ્તમી નૈવેદ્ય પૂજા સંપૂર્ણ.

અષ્ટમી ફલ પૂજા.

દોહા.

ખંધની બેડી ભંજવા, જિન ગુણુ ધ્યાન કુઠાર;
ફળપૂજાથી તે હુવે, ફળથી ફળ નિર્ધાર.

ઢાળ આઠમી.

પરિચ્છ મમતા પરિહરો-એ દેશી

ફળપૂજા વીતરાગની, કરતાં દુઃખ પળાય; સદ્ગુણે,
અરિહા પૂજા અરોચકા, જીવ તે નરકે જાય.

સદ્ગુણે ૧

ખંધ સમય ચિત્ત ચેતિયે, શ્યો ઉદયે સંતાપ ?
શોક વધે સંતાપથી, શોક નરકની છાપ.

સં

સં ખંધં ૨

ઇંગ તિંગ સંગ દશ સત્તર, બાવીશને તેત્રીશ;
સાગર સાતે નરકમાં, નારકી પાડે ચીસ.

સં

સં ખંધં ૩

દશવિધ દાહક વેદના, વૈતરણીનાં દુઃખ;
પરમાધામી વશ પડયા, ઘડીય ન પામે સુખ.

સં

સં ખંધં ૪

જાતિસ્મરણે જાણતા, અનુભવિયા અવદાત;
તોપણ રાવાણુ ઝૂઝતો, લક્ષ્મણુશું કરી ઘાત.

સં

સં ખંધં ૫

પરમાધામી દેખીને, નાંખે અગ્નિ મઝાર; સં
 ચોથી નરકે ધૂઝવ્યા, સીતેંદ્રે તેણી વાર. સં બંધં ૬
 રાય વસુ નરકે પડયા, સુભૂમ સરિખા વીર; સં
 સાંભળી હેડાં કમકમે, ધૂળે વછૂટે શરીર. સં બંધં ૭
 આદિ તુરિય બંધ ઉદયથી, સત્તા સાતમે ટાળ; સં
 કર્મસૂદન તપકૃણ દીયો, શ્રી શુભવીર દયાળ. સં બંધં ૮

કાવ્ય-શિવતરો ૧ શમરસૈ ૨

મન્ત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં નરકાયુર્નિર્ગડવિક્ષાય ક્ષલાનિ
 ચં રવાહા.

કળશ-ગાયો ગાયો મહાવીરં પૃષ્ઠ ૧૮૨ ઉપરથી

નરકાયુર્નિર્ગડવિક્ષાર્થં અષ્ટમી ક્ષળ પૂજા સંપૂર્ણ
 પંચમે દિવસેડધ્યાપનીયં આયુઃકર્મસૂદનાર્થં
 પંચમં પૂજાષ્ટકં સંપૂર્ણમ્

પષ્ઠે દિવસેડધ્યાપનીયં નામકર્મસૂદનાર્થં પષ્ઠં પૂજાષ્ટકમ્

આ પૂજામાં જોઈતી ચીજોનાં નામ-

૧ દૂધ અલિષેક, ૨ સુવર્ણ સાથે ઘસેલું કેસર, ૩ પંચવર્ણિ
 ફૂલે ઝારી ભરવી, ૪ પચાંગ ધૂપ, ૫ જે દીવેટનો દીપક એવા
 એકસોને ત્રણ દીપક કરી વંશમાલે ધરવા, ૬ અક્ષત-પંચવર્ણા
 ચોખા, ૭ નૈવેદ્ય, ૮ ક્ષળ.

પ્રથમ જલ પૂજા.

દોહા

- પ્રણમું શ્રી સંખેશ્વરો, સાહિબ સુગુણ પવિત્ત;
મુજ ગુરુ ઉપકારે કરી, ક્ષણ ક્ષણ આવે ચિત્ત. ૧
- નામ કરમ હવે દાખવું, ચિત્રક સરિખું જેહ;
નટ જેમ બહુરૂપી કરે, તેમ શુભ અશુભે તેહ. ૨
- ઉંચ નીચ દેહાકૃતિ, ખાંપણ દેહે હોય;
કૃષ્ણ નીલ જાડું ઘણું, અશુભ નામે તે જોય. ૩
- રૂપે હરિબળ સારિખા, તે શુભનામ વખાણ;
મધ્ય તનુ પીત ઉજળો, સુંદર રાતો વાન. ૪
- જૈનધર્મ રાતો રહે, ગાય ગુણી ગુણગ્રામ;
તેણે શુભ નાણુ તે સંખે, ઇતર અશુભ તે નામ. ૫
- નામકર્મ દૂરે કરી, પામ્યા ભવનો પાર;
સિદ્ધ અરૂપી પદ ભણી, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર, ૬

ઢાળ પહેલી.

સુતારીના બેટા તને વિનવું રે લોલ-એ દેશી.

પિંડપયડી ચૌદ પખાળવારે લોલ, અભિષેક કરૂં અરિહંત જો;
જસ જ્ઞાનદશા રણિયામણી રે લોલ કરે જ્ઞાની કરમનો અંતજો;
જ્ઞાનીની ગોઠડી મીઠડી રે લોલ. ૧

નર દેવ નિરય તિરિયા ગઘ રે લોલ ઇંગ વિગલ પણિંદિ જાતિ જો,
તરુ કીડી માખી થયો રે લોલ શું વખાણું અપની યુનિયાદ જો.

તનુ ઉરલવિઉવ્વાહારગા રે લોાં તેજ કર્મ અનાદિનાં સાથ ને;
ત્રણ આદિ ઉપાંગ તે ટાળવા રે લોાં તુજ સરિખો ન મલિયે
નાથ ને. જ્ઞાં ૩

ધણે નામે બંધન સંઘાતનાં રે લોાં પણ બંધન આહક પાંચ ને;
ષદ સંઘયણુ આદિ કેવલી રે લોાં ને વજ્રઋષભનારાય ને. જ્ઞાં ૪
સંસારે ઋષભનારાય છે રે લોાં નારાય અરધનારાય ને;
કિલિ છેવડું પંચમ કાલમાં રે લોાં ગયાં રત્ન રહ્યાં

તનુ કાચ ને. જ્ઞાં ૫

સમચઉરંસ નિગોહ સાદિયે રે લોાં કુળડું વામણ સંઠાણ ને;
હુંડવાળાનું એકે ન પાંસડું રે લોાં હવે વર્ણાદિ વીશ પ્રમાણ
ને. જ્ઞાં ૬

ગંધ વર્ણ ફરસ રસ પુગલા રે લોાં હવે વીશ સોલ ભાલે
અહવાય ને;

જીવ યોગ્ય અહણુ અડ વર્ગણા રે લોાં રાગદ્વેષનો રસ ઘોલાય
ને. જ્ઞાં ૭

આનુપૂર્વ કહી ગતિ ચારની રે લોાં જાય તાણ્યો વૃષભ
ધર નાથ ને;

શુભ અશુભ ચાલ છંડી કરી રે લોાં શુભવીરને વળગો
હાથ ને. જ્ઞાનીનીં ૮

કાવ્યમઃ-તીર્થોદ્દેઃ ૧ સુરનદીં ૨ જનમનો ૩

મન્ત્રઃ ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં પિંડપ્રકૃતિવિચ્છેદનાય જલાં ચં સ્વાહા
પિંડપ્રકૃતિ વિચ્છેદનાર્થં પ્રથમ જલ પૂજા સંપૂર્ણ.

દ્વિતીય ચન્દન પૂજા

દોહા

દશ તિગ જિન ઘર સાચવી, પૂજીશું અરિહંત;
દશ ચતિધર્મ આરાધીને, કડું થાયર દશ અંત. ૧

ઢાળ બીજ.

વ્રજના પહાવાને વિનતિ રે-દેશી.

આતે શુદ્ધિ સમાચરી રે, પૂજીશું અમે રંગે લાલ !
કેસર ચંદનશું ઘસી રે, સ્વામિ વિલેપન અંગે લાલ !
લાલ સુરંગી રે સાહિબો રે. ૧

ભૂ જળ જલણ અનિલ તરુ રે, થાયર પંચ પ્રકારો લાલ !
સૂક્ષ્મ નામ કરમ થકી રે, ભરિયા લોક મોઝારો લાલ ! લાં ૨

નિજ પર્યાસિ પૂર્યા વિના રે, મરતા તે અપજ્જતા લાલ !
સાધારણ તરુ જાતિમાં રે, જીવ શરીરે અનંતા લાલ ! લાં ૩

અંગ ઉપાંગ જે થિર નહીં રે, નામ અથિર તે દીઠો લાલ !
નાલિ હેઠે અશુભાદૃતિ રે, દુર્ભગલોક અનિઠો લાલ ! લાં ૪

ન ગમે જે સ્વર લોકમાં રે, દુઃસ્વર ખેદનું ધામો લાલ !
સાચું લોકને નવિ ગમે રે, વચન અનાદેય નામો લાલ ! લાં ૫

અપજસ નામથી નિંદતા રે, ખેદવિના લોક અનેકો લાલ !
શ્રી શુભવીરને નવિ હોવેરે, એ દશમાંહિની એકો લાલ ! લાં ૬

કાવ્યમઃ-જિનપતે ૧ સહજકર્મ ૨

મન્ત્ર:

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં સ્થાવરદશકનિવારણાય ચન્દનં યં સ્વાહા.
સ્થાવરદશકનિવારણાર્થં દ્વિતીય ચન્દન પૂજન સંપૂર્ણ.

તૃતીય પુષ્પપૂજન

દોહા.

એ દશ પયડિ પાપની, પાપે બંધ કરંત;
ત્રસ દશ પામે જીવડો, જિમ અંશે પુણ્યવંત. ૧

ઢાળ ત્રીજી.

રહો રહો રે જાદવ દો ઘડિયાં-એ દેશી.

રહો રહો રે રસભર દો ઘડિયાં, દો ઘડીયાં દિલસે અડિયાં. રહો
એ આંકણી.

કુસુમની પૂજા કરી કૃણ માણું, પરમાતમ પાઉં પડિયાં; રહો
પુણ્ય ઉદય ત્રસ નામ ધરાયો, અળ તુમ વાર નહીં ઘડિયાં. રહો ૧

વિગલેંદ્રિ પંચેંદ્રિ કહાયો, પ્રભુ ઓળખાણ હવે પડિયાં; રહો
બાદર નામ જે નજરે દેખે, ઉવેખે કેમ નજરે ચડિયાં? રહો ૨

થઈ પર્યાપ્તો લખિંધકરણે, ચરણે આયો ન વિછડિયાં રહો
એક તનુ એક જીવ કહાવે, પ્રત્યેકમાં પણ અમે વડિયાં. રહો ૩

દંતાદિક તનુ થિર નામે, તહવી મન અમે થિર કરિયાં; રહો
નાલિ ઉપર તનુ શુભ સહુ દેખે, તેણે તુમ હૃદયકમળ ધરિયાં રહો ૪

સરવને વહાલો સુભગથી લાગું, જળ અમ ઘર તુમ પાવડિયાં રહોં
 સુસ્વર સુણતાં લાગે મીઠી, તુજ ગુણ આંખા મંજરિયા રહોં ૫
 આદેય નામ વચન જગ માને, શ્રી શુભવીર મુખે ચડિયાં રહોં
 જસ ગુણ ગાવે લોક બનાવે, તે જસ નામ તે તુમ વડિયાં રહોં ૬

કાવ્યમ— સુમનસાં-૧ સમયસાર-૨

મન્ત્ર:—ૐ હ્રીં શ્રીં પરમવ્રતસદશકનિવારણાય પુષ્પાણિયં સ્વાહાં
 . ત્રસદશકનિવારણાર્થં તૃતીય પુષ્પ પૂજા સંપૂર્ણ.

ચતુર્થી ધૂપ પૂજા.

દોહા.

ધૂપે જિનવર પૂજીયે, પ્રત્યેક દાહનહાર;
 પચડિ ન જાયે મૂળથી, જળ લગે એ સંસાર.

દાળ ચોથી.

વીર જિણુંદ જગત ઉપકારી-એ દેશી.

આજ ગાઈ મન કેરી શંકા, જળ તુમ દર્શન દીઠંજ;
 દૂર ગાઈ લોકસંજા છારી, આગમ અમીય તે મીઠંજ. આજં ૧
 ગુરુ લઘુ અંગે એક ન હોવે, અગુરુલઘુ તે જાણંજ;
 સાસ ઉસાસ લીએ પજ્જતો, શ્વાસોશ્વાસ પ્રમાણંજ. આજં ૨
 લંબગાત્ર મુખમાં પડંજલી, પચડિ ઉદય ઉપધાતંજ;
 બળિયો પણ નવિ સુખપર આવે, નામ ઉદય પરાધાતંજ. આજં ૩

તાપ કરે રવિભિંબ જે જીવા, આતપ નામ કહાયજી
 અંગ ઉપાંગ સુતાર પુતલિયાં, નિર્માણ ઘાટ ઘડાયજી. આજ્ઞ ૪
 વૈક્રિય સુર ખજુઓ શશિભિંબે, તાપ વિના પરકાશજી;
 ઉઘોત નામ કરમ મેં જાણ્યું, આગમ નયન ઉજ્જશજી. આજ્ઞ ૫
 કેવલ ઉપજે ત્રિભુવન પૂજે, વર અતિશય ગાંભીરજી;
 જિનનામ ઉદયે સમવસરણુમાં, જોડા શ્રી શુભવીરજી. આજ્ઞ ૬

કાવ્યમ્ અગરુ મુખ્ય ૦ ૧ નિજગુણા ૦ ૨

મન્ત્ર :-

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ ૦ પ્રત્યેકાષ્ટકપ્રકૃતિનિવારણાય ધૂપં ય ૦ સ્વાહા.

પ્રત્યેકાષ્ટકપ્રકૃતિનિવારણાર્થં ચતુર્થીં ધૂપપૂજા સંપૂર્ણ.

પાંચમી દીપક પૂજ.

દોહા.

વીશ કોડાકોડી સાગરુ, મૂળ ગુરુ ધિતિ બંધાય;

ઉત્તરપચડિ નિહાળવા, દીપક પૂજ રચાય. ૧

ઢાળ પાંચમી.

સાહિબા મોતીડો હમારો-એ દેશી.

દીપકપૂજ જ્યોતિ જગાવું, ઉત્તરપચડિ તિમિર હરાવું;

સાહિબ ! તેં ધિતિબંધ બપાવ્યો, સેવકનો હવે લાગ તે કાવ્યો;

સાહિબા ! સંસાર અટારો, મોહના ! મુજ તારો. એ આંકણી. ૧

સુહુમ વિગલતિગ બંધ અઢાર, મણુઅદુગે પન્નર અવધાર;
સંઘયણુગિઠં જુગલ કરીશ, દશ ઉપર દુગ વુઠ્ઠી વીશ. સાં ૨
સુરભિ મધુર શીત શુભ ચઉકાસા, થિર છ સુગઈ સુરદુગ દશ ખાસા;
પીતામ્બે વળી રક્ત કષાયે, નીલ કટુક વળી કૃષ્ણ તીખાયે. સાં ૩

સાડાખાર પન્નર યુગ એકે, સાડા સત્તર વીશ હવિયે વિવેક;
વૈકી નિરય તિરિ ઉરલ દુગકા, તેઅ પાણુ અથિર છ તસ સાસ
ચઉકા. સાં ૪

થાવર કુખગઈ જાતિ પણિંદી, પાપ ફરસ દુરગંધ એગિંદી;
છત્તીસ પયડિને વીશશુ જોડી, સઘળે સાગર કોડાકોડી. સાં ૫

આદારકદુગ જિનનામ કરંતો, સાગર એક કોડાકોડી અંતો;
જો જિનનામ નિકાચિત કીજે, તો શુભવીર દુઆ ભવ ત્રીજે.
સાહિબ ! તેં થિતિબંધ ખપાવ્યો. ૬

કાવ્યમ—ભવતિ દીપં ૧ શુચિમનાત્મં ૨

મન્ત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં સ્થિતિગન્ધનિવારણાય દીપં ચં સ્વાહા.
નામ કર્મ સ્થિતિગન્ધનિવારણાર્થં પંચમી દીપક પૂજન સંપૂર્ણ.

પૃષ્ઠી અક્ષત પૂજન.

દોહા.

વન્ન ચઉ તેઅ કર્મમણુ, અગરુલધુ નિમાણુ;
ઉપધાત નવ ધ્રુવબંધિ છે, અડવન્ન અધ્રુવા જાણુ. ૨

ઢાળ છટ્ટી.

ત્રીજે ભવ વર થાનક તપ કરી—એ દેશી.

અક્ષતપૂજા જિનની કરતાં, નામકરમ ક્ષય જાવે;
 નામની સરવ અઘાતિ પયડિયાં, વરતે નિજ નિજ ભાવે રે;
 પ્રાણી ! અરૂપી ગુણ નિપજાવો; પૂજ્યની પૂજા રચાવો રે;
 પ્રાણી ! ૦ એ આંકણી ૦ ૧
 થાવર ચઉ આતાપ છેવડું, હુંડ નિરયદુગ જાણું;
 ઇગ દુતિ ચઉજાતિ જીવ બાંધે, પામી પ્રથમ ગુણકાણું રે. પ્રાણી ૦ ૨
 મજાગિઈ સંઘયાણુ તિરિ દુગ, દોડુગ તિગ ઉદ્યોત;
 અશુભવિહાયોગતિ સાસ્વાદન, બંધ કહે ભગવંત રે. પ્રાણી ૦ ૩
 મણુઅ ઉરલદુગ ધૂર સંઘયાણુ, ચોથે બંધ કહાવે;
 અજસ અથિર દુગ છઠ્ઠે બંધે, દશમે જસ બંધાવે રે. પ્રાણી ૦ ૪
 અગુરુલધુ ચઉ જિન નિરમાણુ, સુરદુગ સુરગઈ કહિયે;
 તસ નવ ઉરલ વિણુ તાણુવંગા, વર્ણાદિક ચઉ લહિયે રે. પ્રાણી ૦ ૫
 સમચઉરંસ પણિંદી જાતિ, બાંધે અડ ગુણકાણે;
 બંધહેતુ શુભવીર બપાવે, ઉજ્જવલ ધ્યાનને ટાણે રે. પ્રાણી ૦ ૬

કાવ્યમ્—ક્ષિતિતલે ૦ ૧ સહજભાવ ૦ ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં નામકર્મબન્ધનિવારણાય અક્ષતં
 યં સ્વાહા.

નામકર્મબન્ધનિવારણાર્થં જાણી અક્ષત પૂજા સંપૂર્ણ.

સપ્તમી નૈવેદ્ય પૂજા.

ચઉવન્ના તેઅ કમ્મણુ, નિમિત્ત અથિર થિર દોય;
અગુરુલધુ ઉદયિની, શેષ અધ્રુવ તે જોય.

૧

ઢાળ સાતમી.

દેખો ગતિ દૈવની રે-એ દેશી.

નૈવેદ્યપૂજા ભાવિયે રે, પુદ્ગલ આહાર અહંત;
ભાગ અસંખે આહારતા રે, નિર્જરે ભાગ અનંત;
જગતગુરુ આપજો રે, આપજો પદ આણાહાર,

જા૦ ૧

એ આંકણી.

એહ રીતે દૂરે હુવે રે, નામ ઉદય જળ જાય;
સહુમતિગાયવ ધુર ગુણે રે, ઉદય કહે જિનરાય.

જા૦ ૨

ખીજે વિગલ ધંગ થાવરુ રે, એથે આણાઈજા દોય;
પૂર્વી દુહગ વૈકીદુગે રે, દેવ નિરયગતિ જોય.

જા૦ ૩

તિરિગઈ ઉઘોત પાંચમે રે, છઠ્ઠે આહારક દોય;

ચરમ સંહનનતિગ સાતમે રે, ઋષભદુગ ઉપશમ હોય. જા૦ ૪

ઉરલ થિર ખગઈ દુગા રે, પત્તેયતિગ છ સંઠાણુ;

તેઅ-કમ્મ ધુર સંઘયણુને રે, અગુરુલધુ ચઉ જાણુ. જા૦ ૫

હુસર સુસર ચઉવન્ના રે, નિર્માણુ ઉદય સયોગી;

સુભગાઈજા જસ તસ તિગો રે, નરગઈ પણિંદી અયોગી, જા૦ ૬

જો જિનનામ ઉદય હુવે રે, તો તીર્થંકર લીધ;

યોગનિરોધ કરી હુઆ રે, શ્રી શુભવીર તે સિદ્ધ. જાગત૦ ૭

કોઠ્યમ્-અનશન ૦ ૧ કુમતબોધ ૦ ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં નામકર્મ-ઉદયાવિચ્છેદનાય

નૈવેદ્ય યં સ્વાહા.

નામકર્મઉદયાવિચ્છેદનાર્થં સમ્પન્ન નૈવેદ્ય પૂજન સંપૂર્ણ.

અષ્ટમી ફલ પૂજન.

દોહા.

આહારક સગ જિણુ નરદુગં, વૈક્રિયની અગિયાર;

એ અધ્રુવ સત્તા કહી, બીજી ધ્રુવ સંસાર.

૧

ઢાળ આઠમી.

પ્રભાતે ઉડીને માતા મુખ્યું જોવે-એ દેશી.

આવી રૂડી ભગતિ મેં પહેલા ન જાણી;

પહેલાં ન જાણી રે સ્વામિ ! પહેલાં ન જાણી;

સંસારની માયામાં મેં, વલોવ્યું પાણી. આવીં એ આંકણી,

કલ્પતરુનાં ફળ લાવીને જે, જિનવર પૂજે;

કાલ અનાદિ કર્મ તે સંચિત, સત્તાથી ધૂજે.

આવીં ૧

થાવર તિરિ તિરયાયવ એ દુગ, ઇંગ વિગલા લીજે;

સાધારણુ નવમે ગુણુઠાણુ, ધુરભાગે છીજે.

આવીં ૨

કેવળ પામી શિવગતિ ગામી, શૈલેશી ટાણે;

અરમ સમય દો માંહે સ્વામિ, અંતિમ ગુણુઠાણુ.

આવીં ૩

બાકી નામ કરમની પયડિ, સઘળી તિહાં જાવે;
અજરામર નિષ્કલંક સ્વરુપે, નિષ્કર્મા થાવે. આવી૦ ૪

તે સિદ્ધકેરી પડિમા પૂજે, સિદ્ધમયી હોવે;
નાઇ ઘોઇ નિર્મળ ચિત્તે; આરીસો જોવે. આવી૦ ૫

કર્મસૂદન તપ કેરી પૂજા, કૃણ તે નર પાવે;
શ્રી શુભવીર સ્વરુપ વિલોકી, શિવવહૂ ધર આવે. આવી૦ ૬

કાવ્યમ્-શિવતરો૦ ૧ સમરસૈ૦ ૨

મન્ત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ નામકર્મસત્તાવિચ્છેદનાય કૃતાનિ
ય૦ સ્વાહા.

કળશ-ગાયો ગાયો રે મહાવીર૦ પૃષ્ઠ ૧૮૨ પરથી.

નામકર્મસત્તાવિચ્છેદનાથ" અષ્ટમી ફલ પૂજા સંપૂર્ણ.

ષષ્ઠે દિવસેડ્યાપનીય" નામકર્મનિવારણાર્થ" ષષ્ઠં પૂજાષ્ટકં સંપૂર્ણમ્.

સપ્તમે દિવસેડ્યાપનીય" ગોત્રકર્મસૂદનાર્થ સપ્તમં
પૂજાષ્ટકમ્.

આ પૂજામાં જોઈતી ચીજોનાં નામ :—

૧ સાકરનું પાણી; ૨ ચંદન-કેસર, ૩ વિવિધ ફૂલ, ૪ અગરળત્તી ધૂપ, ૫ બે દીવેટનો દીપ, ૬ ગોધુમ-અક્ષત, ૭ નૈવેદ્ય, ૮ કૃણ.

પ્રથમ જલ પૂજા.

દોહા.

ગોત્ર કરમ હવે સાતમું, વ્યાપ્ત્યું ઇણું સંસાર;
ગોત્ર કરમ છેદા વિના, નવિ પામે ભવ પાર. ૧

ચક્રદંડ સંયોગથી, ઘડતો ઘટ કુંભાર;
ઘી ભરિયો ઘટ એકમેં, ખીજે મદિરા છાર. ૨

ઉંચ નીચ ગોત્રે કરી, ભરિયો આ સંસાર;
કર્મદહન કરવા ભણી, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર. ૩

રાગ એલૈયો—ખિલાવલ.

મેં કીનો નહીં, પ્રભુ વિના આરશું રાગ—એ દેશી

કેશર વાસિત કનક કળશશું, જળ પૂજા અભિષેક;
સમકિતરંગે સદ્ગુરુ સંગે, ધરતો વિનય વિવેક.

મેં કીનો સહી, યા રીત ગોતકો બંધ, યા રીત ગોતકો બંધ.

મેં કીં યાં એ આંકણી. ૧.

બહુશ્રુત ભક્તિ કરતાં સધગા, પૂજ્ય યુગપરધાન;
ગીતારથ એકાકી રહેતાં, પામે જગ બહુમાન. મેં કીં ૨

અજ્ઞાની ટોળે પણુ ભોળે, બોળે પત્થર નાવ;
આલોચણુ દેતો ભદ્રકને, પામે વિરાધક ભાવ. મેં કીં ૩

જોહગુરુને બાણુ હણતો, પગ અણુફરસી રાય;
અજ્ઞાની મુન ઉગ્રાવહારી, બાજીગરને ન્યાય. મેં કીં ૪

મંડુઆ શ્રાવકને કહે સ્વામિ, હોયે જિનધર્મ આશાત;
 અણુબણ્યો શ્રુતઅર્થ વદંતા, સાચી ગુરુગમ વાત. મેં કીં ૫
 જ્ઞાની ગુરુની સેવા કરતાં, આરાધે જિન ધર્મ;
 અણુવ્રત ધરતો તપ અનુસરતો, નિર્મળ ગુણુઅહે ધર્મ. મેં કીં ૬
 ભણે ભણાવે વળી જિનઆગમ, આશાતન વરજંત;
 શ્રી શુભવીર જિનેશ્વરભકતે, ઉત્તમ ગોત્ર બાંધંત. મેં કીં ૭

કાવ્ય-તીર્થોદ્દેકૈઃ ૦ ૧ સુરનદી ૦ ૧ જનમનો ૦ ૩

મન્ત્ર : ઐ હ્રીં શ્રીં પરમં ગોત્રબન્ધનિવારણાય જલં
 યં સ્વાહા ૦

ગોત્રબન્ધનિવારણાર્થં પ્રથમ જલ પૂજ સંપૂર્ણ.

દ્વિતીય ચન્દન પૂજ.

દોહા

જ્ઞાનાદિક ગુણુ નવિ હણે, બંધ ઉદયમેં કોય;
 તિણે અઘાતી તે કહી, ગોત્રની પયડિ હોય. ૧

દાળ બીજ.

પ્રતિમા લોપે પાપિયા, યોગવદન ઉપધાન જિનજી-એ દેશી.

જિન તનુ ચંદન પૂજતાં ઉત્તમકુળ અવતાર; જિનજી ૦
 ગોત્રવડે પ્રાણી વડે, માન લહે સંસાર. જિનજી !

તું સુખીયો સંસારમાં ૧.

ઉત્તમકુળના ઉપન્યા, સૂત્રે કહ્યા અણુગાર; જિનજી !
 વાયક સૂરિપદવી લહે, ઉચ્ચગોત્ર અવતાર. જિનજી ! તું ૦ ૨
 ઉચ્ચલોગ વળી રાજવી, હરિવંશે જિનદેવ; જિનજી !
 વાસવકલ્પે આરતા, ચક્રી હરિ બળદેવ. જિનજી ! તું ૦ ૩
 નીચગોત્ર થાવરસમા, મણિ હીરો ઝલકંત; જિનજી !
 ગંગા ક્ષીરસમુદ્રનાં, યમુના જળ વદંત. જિનજી ! તું ૦ ૪
 કલ્પતરુ સહકારનાં, કેતકી પત્રને ફૂલ; જિનજી !
 મંગળ કારણ શિર ધરે, મંદ પવન અનુકૂળ. જિનજી ! તું ૦ ૫
 એમ સંસારે પ્રાણિયા, ઉત્તમ ગોત્ર વિશેષ; જિનજી !
 માન લહે મઘવા વળી, બાહુબળી ભરતેશ. જિનજી ! તું ૦ ૬
 ધર્મરથાણી યોગ્યતા, ઉચ્ચગોત્ર કહાય; જિનજી !
 શ્રી શુભવીર જિનેશ્વર, સિદ્ધારથકુળ જાય. જિનજી ! તું ૦ ૭

કાવ્યમ્-જિનપતે ૧ સહજકર્મ ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં ઉચ્ચૈર્ગોત્રાતીતાય ચન્દનં ય૦ સ્વાહા ૦

ઉચ્ચૈર્ગોત્રસ્થિતિચિન્તેદનાર્થં દ્વિતીય પુણ્ય પૂજા સંપૂર્ણ.

તૃતીય પુણ્ય પૂજા

દોહા.

જિનવર ફૂલે પૂજતાં, ઉચ્ચગોત્ર બંધાય;
 ઉત્તમકુળમાં અવતરી, કર્મરાહત તે થાય.

દાળ ત્રીજી.

સુણુ ગોવાલણી ગોરસડાં-એ દેશી.

સુણુ દયાનિધિ ! ઉત્તમકુળ અવતરતાં પાર ન આવ્યો;
 સદ્ગુરુ મળ્યે, તુમ આગમ અજવાળે મુજ સમજાવ્યો- એ આંકણી.
 સમક્તિસંયુત વ્રત આચરતાં, જિનપૂજા ફૂલપગર ભરતાં;
 શ્રાવક મુનિ દશમું ગુણુ ધરતાં, ઉચગોત્ર તણે બાંધજ કરતાં. સુ० ૧
 તુમે સત્તા ઉદયે અનુભવિયો, શૈલેશીકરણુ કરી ખવિયો;
 તે રસચખત્રી મુજ હેલવિયો, એક ખામી જે નવિ ભેગવિયો. સુ० ૨
 એક સમયે એક બાંધાયે; તેણે અધ્રુવબાંધી થાયે;
 સત્તોદય અધ્રુવ કહેવાયે, સુખિયા થઈએ જળ એ જાયે. સુ० ૩
 લઘુબાંધે અડ મુહૂરત કરિયો, ઉચગોત્રે ગુરુ દિધ આચરિયો;
 દશ કોડાકોડી સાગરિયો, દશમેં વરસે ભોગવી ફરિયો. સુ० ૪
 હવે મેં તુજ આણુ શિર ધરિયો, થઈ અંત કોડાકોડી સાગરિયો;
 મોટો દરિયો પણ મેં તરિયો, શુભવીર પ્રભુ સેવન ફળિયો. સુ० ૫

કાવ્યમ્ સુમનસાં ૧ સમયસારં ૨

મન્ત્ર::

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં ઉચ્ચૈર્ગોત્રસ્થિતિ વિચ્છેદનાય પુષ્પાણિ

યં સ્વાહા.

ઉચ્ચૈર્ગોત્રસ્થિતિવિચ્છેદનાર્થં તૃતીય પુષ્પ પૂજા સંપૂર્ણ.

ચતુર્થી ધૂપ પૂજ.

દોહા.

પયડિ દોય અઘાતિની, ગોત્ર કરમની એહ;
નીચગોત્ર કારણ કહું, જે અનુભવિયાં તેહ. ૧

ઢાળ ચોથી.

આયો ગૌતમ ગોપી મુણ્દિંદા, રસ વૈરાગ્ય ધણો આયો-એ દેશી.

જિનવર અંગે પૂજા ધૂપ, ધૂપગતિ ઉચે ભાવી;
પામી પંચેંદ્રિનાં રૂપ, નીચગતિ મુજ કેમ આવી ? ૧

કહીએ કારણ સુણજો દેવ ! તુજ આગમરસ નવિ ભાવ્યો;
ન કરી બહુશ્રુત કેરી સેવ, અરૂચિપણું અંતર ભાવ્યો. ૨

ભણે ભણાવે મુનિવર જેહ, નિંદા તેહતણી ભાખી;
પરગુણ ઢાંકી અવગુણ લેહ, કુડી વાતતણે સાખી. ૩

વિણ દીઠી અણસાંભળી વાત, લોક વચ્ચે ચલવે પાપી;
ચાડી કરતાં પાડી જાત, વાડી ગુણતણી કાપી. ૪

ગુણ અવગુણ મેં સરિખા કીધ, અરિહાલકિત નવિ કીધી;
ઉત્તમ કુળ જાતિ પ્રસિદ્ધ, વાહ્યો મદ ગારવ ગિદ્ધિ. ૫

નીચઢાણ સેવંતા નાથ ! બંધે નીચ ગોત્ર કરીયો.
શ્રી શુભવીરનો ઝાલ્યો હાથ, સહેજે ભવસાયર તરિયો. ૬

કાવ્યમ-અગરમુખ્યં ૧ નિજગુણાક્ષયં ૨

મન્ત્ર-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમન્નીચૈર્ગોત્રજન્ધરથાનોઽઞ્છેદનાય ધૂપંચંસ્વાહા.

નીચૈર્ગોત્રજન્ધરથાનોઽઞ્છેદનાથ ચતુર્થી ધૂપ પૂજ સંપૂર્ણ.

પંચમી દીપક પૂજા

દોહા

કાગપ્રસંગે હંસ નૃપ-ખાણુ પ્રાણુ પરિહાર,
ગંગાજળ જળધિ મળે, નીચ ઠાણુ સુવિચાર. ૧

ઢાળ પાંચમી

જીવદું કાઠી રમશેા નહીં રે—એ દેશી

ફાનસ દીપક જ્યોતિ ધરી રે, પૂજા રચું મનોહાર;
પ્રભુજી ! નીચ કુળે હવે નહીં રહું રે,
પૂજા અરુચિ ભાવે કરી રે, નીચ કુળે અવતાર. પ્ર૦ ૧

તુજ આગળ નવિ દીપ ધર્યો રે, નાપિક હાથ મશાલ; પ્ર૦
માતંગ જીંગિત જાતિ કહી રે, કાઢે અશુચિ ખાલ. પ્ર૦ ૨

માળી ગોવાળી કોળી તેલી રે, મોચી ને શુચિકાર; પ્ર૦
ત્રણ વનેચર પાપીયો રે, દોય અક્ષાસ વિચાર. પ્ર૦ ૩

વણિમગ માડણુ રાંક કુલીરે. લિલ્લુક કુળ અવતાર; પ્ર૦
જિનદર્શન નવિ શીશ નમે રે, તે શિર વહેતા ભાર. પ્ર૦ ૪

ગર્દભ જંબૂક નીચ તિરિ રે, કિલ્બિપિયા જે દેવ; પ્ર૦
ઝાડુ દિયે સુર આગળે રે, પરભવ નિંદક દેવ. પ્ર૦ ૫

જીવ મરીચિ કુળમદથી રે, વિપ્ર ત્રિદંડિક થાય; પ્ર૦
શ્રી શુભવીર જિનેશ્વરુ રે, દેવાનંદા ઘર જાય. પ્રભુજી ૬

કાવ્યમ-ભવતિ દીપ૦ ૧ શુચિમનાત્મ૦ ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં નીચૈર્ગોત્રિહયનિવારણાય દીપં યત્ રવાહા.
નીચૈર્ગોત્રિહયનિવારણાય પંચમી દીપક પૂજા સંપૂર્ણ.

પષ્ઠી અક્ષત પૂજા.

દોહા.

નીચકુલોદય જનમતિ, દૂર થકી દરબાર;
તુજ મુખ દરશન દેખતાં, લોક વડો વ્યવહાર. ૧

ઢાળ છઠ્ઠી

વંદો વીર જિનેશ્વર રાયા—એ દેશી

અક્ષત પૂજા ગોધૂમ કેરી, નીચૈર્ગોત્ર વિખેરી ર.
તુજ આગમ પૂર સુંદરી શેરી, વક નહીં ભવફેરી ર. અક્ષત ૧

સાસાયણુ લગે બંધ કહાવે, પાંચમે ઉદયે લાવે ર;
ગુણહાણુ જળ છર્દું આવે, ઉદયથી નીચ ખપાવે ર. અ ૨

હરીકેશી ચંડાલે જાયા, સંયમધર મુનિરાયા ર;
નીચ ગોત્ર ઉદયેથી પલાયા, ઉંચકુળે શ્રુત ગાયા ર. અ ૩

સમય અયોગી ઉપાંતે આવે, સત્તા નીચ ખપાવે ર;
અધ્રુવખંધી ઉદય કહાવે, ધ્રુવસત્તા તિરિભાવે ર. અ ૪

સાતઘંયા દોય ભાગ લઘેરી, જીવવિપાકી વડેરી ર;
વીશ કેડાકેડી સાગર કેરી, એ ચિતિબંધ ઘણેરી ર. અ ૫

એ થિતિબંધ કરતાં સ્વામિ ! તુમ સેવા નવિ પામી રે;
શ્રી શુભવીર મળ્યા વિસરામી, હવે કેમ રાખું ખામી રે ? અં ૬

કાવ્યમૂ-ક્ષિતિતલેં ૧ સહજભાવં

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં નીચૈર્ગોત્રસત્તાસ્થિતિબન્ધનિવાર-
ણાય અક્ષતં યં સ્વાહાં

નીચૈર્ગોત્રસત્તાસ્થિતિબન્ધનિવારણાર્થં પઠી અક્ષત પૂજન સંપૂર્ણં.

સપ્તમી નૈવેદ્ય પૂજન

દોહા.

નૈવેદ્ય પૂજન સાતમી, સાત ગતિ અપમાન;
કરવા વરવા શિવગતિ, વિવિધ જાતિ પકવાન ૧

ઢાળ સાતમી

રાગ સારંગ-હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાન-એ દેશી

મીઠાઈ મેવા જિનપદ ધરતાં, આણાહારી પદ લીજીયે,
જિનરાજની પૂજન કીજીયે;

વિઞ્ઞહગતિમાં વાર અનંતી, પામે પણુ નવિ રીઝીયે. જિં ૧

ઉંચ નીચ ગોત્રે તે હોવે, કારણ દૂર કરીજીયે; જિં

અરિહા આગે રાગે માગો, સેવકને શિવ દીજીયે. જિં ૨

અગુરુલઘુપદ ગોત્રવિનાશી, પામ્યા બંધન છીજીયે; જિં

યોગી વિયોગી રહત અયોગી, ચરમ તિલાગ ઘટીજીયે. જિં ૩

આત્મપ્રદેશમયી અવગાહન, શિવદેવે તે રહીજીયે; જિં
 બત્રીશ અંગુલ લઘુ અવગાહન, ખેત્રસમી ગુરુ લીજીયે. જિં ૪
 મસ્તકસમ સઘળે લોકાંતે, ગુરુગમ ભાવ પતીજીયે; જિં
 અગુરુલઘુ અવગાહન એકે, સિદ્ધ અનંત નમીજીયે. જિં ૫
 ફરસિત દેશ પ્રદેશ અસંખડ, ગુણ અનંત ઠવીજીયે; જિં
 શ્રી શુભવીર જિનેશ્વર આગમ, અમૃતનો રસ પીજીયે. જિં ૬

કાવ્યમ્-અનશન ૧ કુંભતજોધ ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં અગુરુલઘુગુણપ્રાપણાય નૈવેદ્યં યં સ્વાહા.
 અગુરુલઘુગુણપ્રાપણાર્થં સમમી નૈવેદ્ય પૂજા સંપૂર્ણ

અષ્ટમી ફલ પૂજા

દોહા.

ગોત્રકરમ નાશે કરી, સિદ્ધ હુઆ મહારાજ;
 ફલપૂજા તેહની કરી, માગો અવિચળ રાજ. ૧

દાળ આઠમી.

કર્યાની દેશી.

મેંબી સેવક તોરા પાત્રકા, દુનિયાંકે સાંઘ ! મેં બીં
 સેવક હમ કેઈ કાળકા, દુનિયાંકે સાંઘ ! મેંબીં એ આંકણી.
 સુણિયે દેવાધિદેવા ! ફળપૂજાકી સેવા,
 દીજીયે શિવફળ રાજીયે; હું મેં

- પરિશાટન થઈ, અકૂસમાણુ ગઈ,
જિત્યો જગત કેરી બાણ્યે, દુ. મેં. ૧
- ગોત્રકરમ હરી, જ્યોતસેં જ્યોત મળી,
આપ બિરાજે રંગમહેલમેં; દુ. મેં.
- સુખ અનંત લહે, સેવક દૂર રહે,
લાજ્યે અમો સારા શહેરમેં દુ. મેં. ૨
- સંસારસુખ લીયો, વજા અનંત કીયો,
તોભી ન એક પ્રદેશમેં. દુ. મેં.
- સિશ્વકો સુખ લીનો, તાકો એકાંશ કીનો,
માવે ન લોકાકાશમેં; દુ. મેં. ૩
- તાકો જો અંસ દેવે, તામેં કયા હાનિ હોવે,
સાહિબ ! ગરીબ નિવાણ્યે; દુ. મેં.
- મહેર નજર જોવે, સેવક કામ હોવે,
લોક લોકોત્તર છાણ્યે દુ. મેં. ૪
- કર્મ કઠિન જડ્યો, સાંયું કે સુખ ચડ્યો,
ખાત કરત હમ લાજ્યે; દુ. મેં.
- આપહિ તેજે ગાયો, કર્મપડલ છાયો,
ઇતનો અંતર લાજ્યે. દુ. મેં. ૫
- અણિક આદે નિવા, બોખી સાંયુંકી દવા,
જિનપદ લેત બિરાણ્યે, દુ. મેં.
- સાચી ભગતિ કહી, કારણ યોગ સહી,
કારજ કોડી દિવાજ્યે. દુ. મેં. ૬

કર્મસૂદન તપે, નામ પ્રભુકેા જપે,

ભગીયે જ્ઞાન અવાજિયે; દુઃ મેં.

કેઈ ન નામ લેવે, સ્વામિ આશિષ દેવે,

શ્રી શુભવીર બળે ગાજિયે, દુનિયાં કે સાંધ ! મેંખીં ૭

કાવ્યમ્--શિવતરોં ૧ શમરસૈં ૨

મન્ત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ શ્રીગોત્રાતીતાય ક્લાનિ યં સ્વાહા.

કળશ. ગાયો યાયો રે મહાવીરં પૃષ્ઠ ૧૮૨ ઉપરથી.

ગોત્રાતીતતાર્થ અષ્ટમી ક્લ પૂજ સંપૂર્ણ. સપ્તમે દિવસેડધ્યાપનીયં

ગોત્રકર્મસૂદનાર્થ સપ્તમં પૂજાષ્ટક સંપૂર્ણમ્.

અષ્ટમે દિવસેડધ્યાપનીયં અન્તરાયકર્મ

સૂદનાર્થ અષ્ટમં પૂજાષ્ટકમ્

આ પૂજામાં બેઘતી ચીજોનાં નામ—

૧ પંચામૃત જળ, ૨ કેસર, ૩ માલતી, બાઈનાં ફૂલ, ૪ અષ્ટાંગ ધૂપ, ૫ પાંચ દીવેટનો દીપક, એમજ વળી-અહીં એકસો ને અઠ્યાવન દીપકની શ્રેણી વંશમાલે ધરવી, ૬ તાંદુલનો નંદાવર્ત રકેખીમાં કરવો, ૭ નૈવેદ્ય, ૮ ફળ.

પ્રથમ જલ પૂજ

દોહા.

શ્રી શંખેશ્વર શિર ધરી, પ્રભુમી શ્રીગુરુ પાય;

વંછિતપદ વરવા ભણી, ટાળીશું અંતરાય.

જેમ રાજા રીજ્યો થકો, દેતા દાન અપાર;
ભંડારી ખીજ્યો થકો, વારંતો તેણી વાર. ૨

તેમ એ કર્મ ઉદયથકી, સંસારી કહેવાય;
ધર્મ કર્મ સાધનભણી, વિધન કરે અંતરાય. ૩

અરિહાને અવલાંખિને, તરિયે ઇણે સંસાર,
અંતરાય ઉચ્છેદવા, પૂજા અષ્ટપ્રકાર. ૪

દાળ પહેલી.

આંખાના વડલા હેડે ભર્યાં રે, સરોવર લહેરો લે છે રે,—એ દેશી.

જળપૂજા કરી જિનરાજ, આગળ વાત વીતી કહો રે;
કહેતાં નવિ આણો લાજ, કર જોડીને આગળ રહો રે. જળાં ૧

જિનપૂજાનો અંતરાય, આગમ લોપી નિંદાભણ રે;
વિપરીત પ્રરૂપણ થાય, દીનતણી કરુણા તણ રે. જળાં ૨

તપસી ન નમ્યા અણગાર, જીવતણી મેં હિંસા સણ રે;
નવિ મળિયો આ સંસાર, તુમ સરિખો રે શ્રી નાથણ રે. જળાં ૩

રાંક ઉપર કીધો કોપ, માઠાં કર્મ પ્રકાશિયાં રે;
ધરમ મારગનો લોપ, પરમારથ કેતાં હાંસિયા રે. જળાં ૪

ભણતાંને કર્યો અંતરાય, દાન દીયંતાં મેં વારિયાં રે;
ગીતારથને હેલાય, જૂઠ્ઠા બોલી ધન ચોરીયાં રે. જળાં ૫

નર પશુઆ બાળક દીન, ભૂખ્યાં રાખી આપે જમ્યો રે;
ધર્મવેળાયે બળાહીન, પરદારાજી રંગે રમ્યો રે. જળાં ૬

કૂડે કાગળિયે વ્યાપાર, થાપણ રાખીને ઓળવી રે;
વેચ્યાં પરદેશ મોઝાર, બાળ કુમારિકા ભોળવી રે. જળાં ૭

પંજરીયે પોપટ દીધ, કેતી વાત કહું ઘણી રે;
અંતરાયકરમ એમ કીધ, તે સવિ જાણે છે જગઘણી રે. જળાં ૮
જળે પૂજાંતી દ્વિજનાર, સોમેસરી મુગતિ વરી રે;
શુભવીર જગત આધાર, આણા મેં પણ શિર ધરી રે. જળાં ૯

કાવ્યમ્—તીથોદકૈઃ ૦ ૧ સુરતદી ૦ ૨ જનમનો ૦ ૩

મન્ત્રઃ—ૐ હ્રી શ્રી પરમં વિદ્યસ્થાનકોચ્છેદનાય જલં યં સ્વાહા
વિદ્યસ્થાનકોચ્છેદનાથં પ્રથમ જલ પૂજા સંપૂર્ણ.

દ્વિતીય ચંદન પૂજા દોહા.

શીતળગુણ જેમાં રહ્યો, શીતળ પ્રભુમુખ રંગ;
આત્મ શીતળ કરવા ભણી, પૂજે અરીહા અંગ. ૧
અંગવિલેપન પૂજના, પૂજે ઘસી ઘનસાર;
ઉત્તરપચડિ પંચમાં, દાન વિધન પરિહાર. ૨

ઢાળ બીજ.

કરખી ભૂંડો સંસારમાં રે—એ દેશી.

કરખી ભૂંડો સંસારમાં રે, જેમ કપિલા નાર;
દાન ન દીધું મુનિરાજનેરે, ઐણિકને દરબાર. કરખી ૦ ૧
કરખી શાસ્ત્ર ન સાંભળેરે, તેણે નવિ પામે ધર્મ;
ધર્મવિના પશુ પ્રાણીયોરે, છડે નહીં કુકર્મ. ૩૦ ૨

દાનતણા અંતરાયથી રે, દાનતણા પરિણામ;
નવિ પામે ઉપદેશથી રે, લોક ન હો તસ નામ. કં ૩

કૃપણતા અતિ સાંભળી રે, નાવે ઘર અણગાર;
વિશ્વાસી ઘર આવતાં રે, કલ્પે મુનિ આચાર. કં ૪

કરપી લક્ષ્મીવંતને રે, મિત્ર સન્નજન રહે દૂર;
અલ્પધની ગુણ દાનથી રે, વંછે લોક પંડૂર. કં ૫

કલ્પતરુ કનકાયલે રે, નવિ કરતાં ઉપકાર;
તેથી મરુધર રૂડો કેરડોરે, પંથક છાય લગાર. કં ૬

ચંદનપૂજા ધન વાવરે રે, ક્ષય ઉપશમ અંતરાય;
જિમ જયસૂરને શુભમતિ રે, ક્ષાયિક ગુણ પ્રગટાય. કં ૭

શ્રાવક દાન ગુણે કરા રે, તુંગિયા અભંગ દુવાર;
શ્રીશુભવીરે વખાણીયા રે, પંચમ અંગ મઝાર. કં ૮

કાવ્યમ—જિનપતે ૧ સહજકર્મ ૨

મન્ત્ર:

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં દાનાન્તરાયનિવારણાય ચંદનં યં સ્વાહા
દાનાન્તરાયનિવારણાર્થં દ્વિતીય ચંદન પૂજા સંપૂર્ણ.

તૃતીય પુષ્પ પૂજા.

દોહા

હવે ત્રીજી સુમનસ તણી, સુમનસ કરણ સ્વભાવ;
ભાવ સુગંધ કરણ ભણી, દ્રવ્ય કુસુમ પ્રરતાવ. ૧

માલતી કૂલે પૂજતી, લાલ વિઘન કરી હાણ.
વણિકસુતા લીલાવતી, પામી પદ નિરવાણ.

૨

ઢાળ ત્રીજી

ઓરા ઓરાજી આવો રે, કહું એક વાતલડી—એ દેશી.

મનમંદિર આવો રે, કહું એક વાતલડી;
અજ્ઞાનીની સંગે રે, રમિયો રાતલડી. મન૦ ૧

વ્યાપાર કરેવા રે, દેશ વિદેશ ચલે;
પરસેવા હેવા રે, કોડી ન એક મળે. મન૦ ૨

રાજગૃહી નયરે રે, દ્રમક એક ફરે;
લિશ્ચાયર વૃત્તિયે રે, દુઃખે પેટ ભરે. મન૦ ૩

લાભાંતરાયે રે, લોક ન તાસ દીયે;
શિલા પાડતો રે, પહોતો સાતમીયે. મન૦ ૪

ઢંઢણુ અણુગારો રે, ગોચરી નિત્ય ફરે;
પશુઆં અંતરાયે રે, આકાર વિના વિચરે. મન૦ ૫

આદીશ્વર સાહેબ રે, સંયમભાવ ધરે;
વરસીતપ પારણું રે, શ્રેયાંસરાય ધરે. મન૦ ૬

મિથ્યાત્વે વાહ્યો રે, આરતધ્યાન કરે;
તુજ આગમ વાણી રે, સમકિતી ચિત્ત ધરે. મન૦ ૭

જેમ પૂણીયો શ્રાવક રે, સંતોષ ભાવ ધરી;
નિત્ય જિનવર પૂજે રે, કૂલપગર ભરી. મન૦ ૮

સંસાર ભમતાં રે, હું પણ આવી મળ્યો;
અંતરાય નિવારક રે, શીશુભવીર મળ્યો. મન૦ ૯

કાવ્યમ. સુમનસાં ૧ સમયસાર ૨

મન્ત્રઃ ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં લાભાન્તરાયોચ્છેદનાય પુષ્પાણિ
યં સ્વાહા.

લાભાન્તરાયોચ્છેદનાર્થં તૃતીય પુષ્પ પૂજ સંપૂર્ણમ.

ચતુર્થી ધૂપ પૂજ.

દોહા.

કર્મ કઠિન કઠ દાડવા, ધ્યાન હુતાશન યોગ;
ધૂપે જિન પૂજ દહો, અંતરાય જે લોગ. ૧

એકવાર જે લોગમાં, આવે વસ્તુ અનેક;
અશન પાન વિલેપને, લોગ કહે જિન છેક. ૨

દાળ ચોથી.

રામ આશાવરી-છેડો નાંજ—એ દેશી.

બાજ બાજ બાજ, ભૂંડ્યો બાજ;
લોગ વિઘન ઘન ગાજ, ભૂંડ્યો આગમન્યોત ન તાજ, ભૂંડ્યો
કર્મ કુટિલવશ કાજ, ભૂંડ્યો સાહિજ ! સુણ થઈ રાજ. ભૂંડ્યો
એ આંકણી

કાળ અનાદિ ચેતન રઝળે, એકે વાત ન સાજ;
મયણા ભઈણી ન રહે છાની, મળિયા માત પિતાજ. ભૂંડ્યો ૧
અંતરાય થાનક સેવનથી, નિર્ધન ગતિ ઉપરાજ;
કૂપની છાયા કૂપ સમાવે, ઇચ્છા તેમ સવિ ભાંજ. ભૂંડ્યો ૨

નૈગમ એક નારી ધૂતી પણ, ઘેવર ભૂખ ન લાગી;
 જમી જમાઈ પાછો વળીયો, જ્ઞાનદશા તવ જાગી. બૃહ્યો ૩
 કબહી કળે ધનપતિ થાવે, અંતરાય કૃણ આવે;
 રોગી પરવશ અન્ન અરુચિ, ઉત્તમ ધાન ન લાવે. બૃહ્યો ૪
 ક્ષાયિકલાવે ભોગની લખ્ધે, પૂજા ધૂપ વિશાળા;
 વીર કહે ભવ સાતમેં સિદ્ધા, વિનયધર ભૂપાળા. બૃહ્યો ૫

કાવ્યમ્—અગરમુખ્ય ૦ ૧ નિજગુણાક્ષય ૦ ૨

મન્ત્ર:

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં ભોગાન્તરાયદાહનાય ધૂપં યં સ્વાહા ૦

ભોગાન્તરાયદહનાર્થં ચતુર્થાં ધૂપ પૂજા સંપૂર્ણમ્

પંચમી દીપક પૂજા.

દોહા.

ઉપભોગ વિઘન પતંગિયો પડત જગત્ જ્યું જ્યોત,
 ત્રિશલાનંદન આગળે, દીપકનો ઉદ્યોત. ૧

ભોગવી વસ્તુ ભોગવે, તે કહિયે ઉપભોગ;
 ભૂષણ ચીવર વદ્ધલા, ગેહાદિક સંયોગ. ૨

ઢાળ પાંચમી.

રાગ કાશી—અરનાયકું સદા મોરી વંદના—એ દેશી.

જિનરાજકું સદા મોરી વંદના, વંદના વંદના વંદના રે

જિનરાજકું સદા ૦ એ આંકણી.

ઉપલોગ અંતરાય હઠાવી, લોગીપદ મહાનંદના રે; જિં
 અંતરાય ઉદયે સંસારી, નિર્ધનને પરછંદના રે. જિં ૧
 દેશ વિદેશે ઘર ઘર સેવા, ભીમસેન નરીંદના રે; જિં
 સુષ્ટિય વિપાક સુખી ગિરનારે, હેલક તેહ મુશીંદના રે. જિં ૨
 બાવીશ વરસ વિયોગે રહેતી, પવનપ્રિયા સતી અંજના રે; જિં
 નળ દમયંતી સતી સીતાજી, પદ્માસી આકંદના રે. જિં ૩
 મુનિવરને મોઢક પડિલાભી, પછી કરી ઘણી નિંદના રે; જિં
 શ્રેણિક દેખે પાઉસ નિશિયે, મમ્મણુશેઠ વિટંબના રે. જિં ૪
 એમ સંસાર વિડંબન દેખી, ચાહું ચરણ જિનચંદના રે; જિં
 ચકવી ચાહે ચિત્ત તિમિરારિ. લોગીભમર અરવિંદના રે. જિં ૫
 જનમતિ ધનસિરિ દોંસાહેલી, દીપક પૂજ અખંડના રે; જિં
 શિવ પામી તેમ ભવિ પદ પૂજે, શ્રી શુભવીરજિણુંદનારે. જિં ૬

કાવ્યમ્-ભવતિ દીપ૦ ૧ શુચિમનાત્મ૦ ૨

મન્ત્ર;

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં તુર્યવિદ્યોચ્છેદનાય દીપં યં સ્વાહાં

તુર્યવિદ્યોચ્છેદનાર્થં પંચમી દીપ ફળ સંપુર્ણ.

અઠી અક્ષત પૂજ

દોહા

વીર્ય વિધન ધન પડલસે, અવરાણું રવિ તેજ;
 કાળ ગ્રીષ્મ સમ જ્ઞાનથી, દીપે આત્મ સતેજ.

અક્ષત શુદ્ધ અખંડશું, નંદાવર્ત વિશાળ;
પૂરી પ્રભુ સન્મુખ રહી, થુણીયે જગત દયાળ.

૨

ઢાળ છઠ્ઠી

સદ્ગળ લઈ મેરી આબુકી ધરિયાં-એ દેશી.

જિણુંદા ખ્યારા ! મુણીંદા ખ્યારા ! દેખોરી જિણુંદા ભગવાન !
દેખોરી જિણુંદા ખ્યારા ! એ આંકણી.

ચરમ પયડિકો મૂલ વિખરીયાં, ચમર તીરથ સુલતાન; દે૦
દર્શન દેખત મગન ભયે હે, માગત ક્ષાયિક દાન. દે૦ ૧

પંચ વિઘનકો ખય ઉપશમસેં, હોવત હમ નહીં લીન; દે૦
પાગલ બળાહીણા હુનિયામેં, વીરો સાલવી દીન. દે૦ ૨

હરિખળ ચકી શક જયું બળી એ, નિર્જળકુળ અવતાર; દે૦
બાહુબળી બળ અક્ષય કીનો, ધન ધન વાલીકુમાર. દે૦ ૩

સદ્ગળ ભયો નર જન્મ હમેરો, દેખત જિન દેદાર; દે૦
લોહચમક જયું ભગતિસેં હલિયે, પારસ સાંઘ વિચાર. દે૦ ૪

કીરયુગલ ત્રીહિ ચંચુમેં ધરતે, જિન પૂજત ભયે દેવ; દે૦
અક્ષતસે અક્ષયપદ દેવે, શ્રી શુભવીરકી સેવ. દેખોરી. ૫

કાવ્યમૂ-ક્ષિતિતલે૦ ૧ સહજભાવ૦ ૨

મન્ત્ર:

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ વીર્યાન્તરાયદાહનાય અક્ષતાન ય૦ સ્વાહા.

વીર્યાન્તરાયદહનાર્થ પઠી-અક્ષત પૂજ સંપૂર્ણ

સપ્તમી નૈવેદ્ય પૂજા.

દોહા

નિર્વેદી આગળ ધરો, શુચિ નૈવેદ્યનો થાળ,
વિવિધજાતિ પકવાન્નશું, શાળી અમૂલક દાળ. ૧

આણાહારીપદ મેં કર્યાં, વિગ્રહ ગઈએ અનંત;
હર કરો એમ કીજીએ, 'દિઓ આણાહારી' ભદંત. ૨

દાળ સાતમી.

રાગ કાશી—અખિયનમેં ગુલઝારા—એ દેશી.

અખિયનમેં અવિકારા, જિણુંદા ! તેરી અખિયનમેં આવિકારા;

રાગ દોષ પરમાણું નિપાયા, સંસારી સવિકારી, જિં ૦

શાંત રુચિ પરમાણું નિપાયા, તુજ મુદ્રા મનોહારા. જિં ૦ ૧

દ્રવ્ય ગુણ પરબાય ને મુદ્રા, ચક્રિગુણ ચૈત્ય ઉદારા; જિં ૦

પંચ વિધન ઘન પડલ પલાયા, દીપત કિરણ હનારા. જિં ૦ ૨

કર્મ વિનાશી સિદ્ધ સ્વરૂપી, ઇંગતીસ ગુણ ઉપચારા; જિં ૦

વરણાદિક વીશ હર પલાયા, આગઈ પંચ નિવારા. જિં ૦ ૩

ત્રીન વેદકા છેદ કરાયા, સંગરહિત સંસારા; જિં ૦

અશરીરી ભવબીજ દહાયો, અંગ કહે આચારા. જિં ૦ ૪

અરૂપી પણ રૂપારોપણસે, ઠવણા આણુયોગદ્વારા; જિં ૦

વિષમકાલ જિન બિંબ જિનાગમ, ભવિયણકું આધારા. જિં ૦ ૫

મેવા મિઠાઈ થાળ ભરીને, પટ્સ ભોજન સારા; જિં ૦

મંગળ તુર બળવત આવો, નર નારી કર ધારા. જિં ૦ ૬

નૈવેદ્ય ઠવી જિન આગે માગે, હલિનૃપ સુર અવતારા; જિં
 ટાળી અનાદિ આહારવિકારા, સાતમે ભવ અણાહારા. જિં ૭
 સગવિહ શુદ્ધિ સાતમી પૂજા, સગગઈ સગભય હારા; જિં
 શ્રીશુભવીરવિજય પ્રભુ પ્યારા, જિન આગમ જયકારા. જિં ૮

કાવ્યમ—અનશનં ૦ ૧ કુમતબોધ ૦ ૨

મન્ત્ર:—ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં સિદ્ધપદપ્રાપણાય નૈવેદ્યં યં સ્વાહા.

સિદ્ધપ્રાપણ્યાર્થ સપ્તમી નૈવેદ્ય પૂજા સપૂર્ણ.

અષ્ટમી ફલ પૂજા

દોહડા

અષ્ટ કર્મદળ ચૂરવા, આઠમી પૂજા સાર;
 પ્રભુ આગળ ફળ પૂજતાં, ફળથી ફલ નિર્ધાર. ૧

ઈંદ્રાદિક પૂજા ભણી, ફળ લાવે ધરી રાગ;
 પુરુષોત્તમ પૂજી કરી-માગે શિવફળ ત્યાગ. ૨

ઢાળ આઠમી.

રાગ ધનાશ્રી-ગિરુઆ રે ગુણુ તુમ તણા-એ દેશી.

પ્રભુ ! તુજ શાસન અતિ ભહું, માને સુરનર રાણો રે;
 મિચ્છ-અભવ્ય ન ઓળખે, એક અંધો એક કાણો રે. પ્રં ૧

આગમ વચણે જાણીયે, કર્મતણી ગતી ખોટી રે;
 તીસ કોડાકોડી સાગરુ, અંતરાય થિતિ મોટી રે. પ્રં ૨

ધ્રુવબંધી ઉઢયી તથા, 'એ પાંચે ધ્રુવ સત્તા રે;
દેશધાતિની એ સહી, પાંચે 'અપરિચિત્તા રે. પ્ર૦ ૩

સંપરાય બંધે કહી, સત્તા ઉઢયે થાકી રે;
ગુણઠાણું લહી ખારમું, નાઠી જીવ વિપાકી રે. પ્ર૦ ૪

જ્ઞાનમહોદય તેં વર્યો, ઋદ્ધિ અનંત વિલાસી રે;
ફળપૂજા ફળ આપીએ, અમે પણ તેહના આશી રે. પ્ર૦ ૫

કીરયુગલશું દુર્ગતા, નારી જેમ શિવ પામી રે;
અમે પણ કરશું તેહવી, ભક્તિ ન રાખું આમી રે. પ્ર૦ ૬

સાચી ભકતે રિઝવી, સાહિબ દિલમાં ધરશું રે;
ઉત્સવ રંગ વધામણાં, મન વાંછિત સવિ કરશું રે. પ્ર૦ ૭

કર્મસુદનતપ તરુફળે, જ્ઞાન અમૃતરસ ધારા રે;
શ્રી શુભવીરને આશરે, જગમાં જય જયકારા રે. પ્રભુ૦ ૮

કલશ.

રાગ ધનાશ્રી-તુઠો તુઠો રે, એ દેશી.

ગાયો ગાયો રે, મહાવીર જિનેશ્વર ગાયો.

ત્રિશલામાતા પુત્ર નગીનો, જગનો તાત કહાયો;
તપ તપતાં કેવળ પ્રગટાયો, સમયસરણુ વિરચાયો રે. મહા૦ ૧

રચણુ સિંહાસન બેસી ચૌમુખ, કર્મ સૂડણુ તપ ગાયો;
આચારદિનકરે વર્જ્ઞમાનસૂરિ, ભવિ ઉપકાર રચાયો રે. મહા૦ ૨

પ્રવચનસારોદ્ધાર કહાવે, સિદ્ધસેન સૂરિરાયો;
દિન ચઉસઠિ પ્રમાણે એ તપ, ઉજમણે નિરમાયો રે. મહા૦ ૩

ઉજ્જવળાથી તપ કૃણ વાઘે, ઇમ ભાંખે જિનરાયો;
જ્ઞાન-ગુરુ ઉપકરણ કરાવે, ગુરુગમ વિધિ વિચાર્યો રે. મહા ૦ ૪

આઠ દિવસ મળી ચોસઠ પૂજા, નવ નવ ભાવ બનાયો;
નરભવ પામી લાહો લીજે, પુણ્યે શાસન પાયો રે. મહા ૦ ૫

વિજયજિનેંદ્ર સૂરીશ્વરરાજ્યે, તપગચ્છ કેરો રાયો;
પુશાલવિજય માનવિજય વિબુધના, આગ્રહથી વિચારાયો રે. ૬

વડચોશવાલ ગુમાનચંદ્રસુત, શાસન રાગ સવાયો;
ગુરુભક્તિ શાભવાનચંદ્ર નિત્ય, અનુમોદન કૃણ પાયો રે. મહા ૦ ૭

મૃગ બળદેવ મુનિ રથકારક, ત્રણ્ય હુઆ એક ઠાયો,
કરણ કરાવણુ ને અનુમોદન, સરીખાં કૃણ નીપજ્યો રે. મહા ૦ ૮

શ્રી વિજયસિંહ સૂરીશ્વર કેરા, સત્યવિજય બુધ ઠાયો;
કર્પૂર વિજય તસ ખિમાવિજય જસ, વિજય પરંપર
ધ્યાયો રે. મહા ૦ ૯

પાંડિત શ્રી શુભવિજય સુગુરુ મુજ, પામી તાસ પસાયો;
તાસ શિષ્ય ધીરવિજય સલૂણા, આગમ રાગ સવાયો રે. મહા ૦ ૧૦

તસ લઘુ બાંધવ રાજનગરમેં, મિથ્યાત્વ પુંજ જલાયો;
પાંડિત વીરવિજય કવિ રચના, સંઘ સકળ સુખદાયો રે. મહા ૦ ૧૧

પહેલો ઉત્સવ રાજનગરમેં, સંઘ મળી સમુદાયો;
કરતા જેમ નંદીસર દેવા, પૂરણ હર્ષ છવાયો રે. મહા ૦ ૧૨

કળશ.

શ્રુતજ્ઞાન અનુભવ તાન મંદિર, બળવત ઘંટા કરી,
તવ મોહ પુંજ સમૂલ જલતે, ભાંગતે સગ ઠીકરી;

હમ રાજતે જગ ગાજતે, દિન અખય તૃતીયા આજ થેં,
શુભ વીર વિક્રમ વેદ મુનિ વસુ, ચંદ્ર વર્ષ વીરાજતે.
૪ ૭ ૮ ૧

[વિધિ-પ્રત્યેક દિવસે આઠમી પૂજાને અંતે કળશ
ભણીને પછી કાવ્ય અને મંત્ર ભણવો.]

કાવ્યમ્-શિવતરો ૧ શમરસૈ ૨

મન્ત્ર:—

ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં અષ્ટમકર્મેચ્છેદનાય ફલાનિ યં સ્વાહા.

અષ્ટમકર્મેચ્છેદનાર્થં અષ્ટમી ફલ પુજા સંપૂર્ણમ્

અષ્ટમદિનેડધ્યાપનીયં અંતરાયકર્મસુદનાર્થં

અષ્ટમં પુજાષ્ટકં સંપૂર્ણમ્.

આઠે કર્મનાં મૂળ ઉચ્છેદવાને માટે કર્મસૂદન તપ ચોસઠ દિવસનો છે, તે નીચે પ્રમાણે જાણવો. પ્રત્યેક કર્મ આશ્રયી ઉપવાસથી માંડી આઠ કવલ (કાળિયા) સુધીનું તપ આઠ દિવસ કરવું. ૬૪ દિવસના તપનો મંત્ર નીચે પ્રમાણે છે.

કર્મની સંખ્યાના અંક	જેને આશ્રયી-ને કર્મસૂદન તપ કરવું, તે કર્મના નામનું કોષ્ટક.	ઉપવાસ.	એકસાણું	એકસીથ.	એકલઠાણું	એકદત્તી.	નોંવ.	આયંબિલ.	અષ્ટકવલ.
૧	જ્ઞાનાવરણીય કર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૨	દર્શનાવરણીય કર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૩	વેદનીયકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૪	મોહનીયકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૫	આયુકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૬	નામકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૭	ગોત્રકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮
૮	અંતરાયકર્મ.	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૮

પંડિત શ્રી વીરવિજયજી કૃત ચોસઠપ્રકારી પૂજા સમાપ્ત.

વાચનાચાર્ય શ્રી વિજય માણિકસિંહ સૂરિ કૃત શ્રી મહાવીર જિન પંચકલ્યાણક પૂજા

પૂજા-વિધિ

સર્વ વસ્તુ પાંચ પાંચ લાવવી, અષ્ટ દ્રવ્યથી પાંચ રકેખીઓ ભરવી. એક સ્નાત્રીયો રકેખી લેઈને ઉભો રહે, ખીજા કલશ લેઈને ઉભા રહે, પછી પહેલી પૂજાની પાંચ ઢાલો કહી, કાવ્યમંત્ર ભણી, પ્રભુને જલ સ્નાત્ર કરી, ચંદને પૂજી, પુષ્પ ચઢાવી, ધૂપ ઉખેલવો એમ અષ્ટ દ્રવ્યથી પૂજા કરવી. પછી ખીજી રકેખી લેવી, એ રીતે પાંચે પૂજાઓ ભણાવવી. ત્રીજી પૂજામાં વરસીદાન વખતે યથાશક્તિ યાચકને દાન આપવું. પૂજા ભણાવ્યા પછી આરતી મંગલદીવો કરવો.

શ્રી મહાવીર જિન પંચકલ્યાણક પૂજા વિધિ સમાપ્ત.

શ્રી મહાવીર જિન પંચકલ્યાણક પૂજા

દોહા

પરમ ધરમ પૂરણ કલા, પરમાનંદ પ્રકાશ;	
પ્રણમું પંચાસર પ્રભુ, પુરિસાદાણી પાસ.	૧
સમરી શારદ શારદા, વંદી ગુરુ ગુણ વાસ;	
કલ્યાણક પૂજા રચું, આણી મન ઉદ્દાસ.	૨
શાસન નાયક સાહિબો, ત્રિશદ્ધાનંદન તાસ;	
કલ્યાણક કીર્તન કરી, લહિયે લીલ વિલાસ.	૩

ચ્યવન જનમ પાવન ચરણુ, કેવલ મોક્ષ નિવાસ;
પંચ કલ્યાણુક પૂજતાં, નિશ્ચે પાતક નાશ. ૪

કલ્યાણ પ્રભુનાં કરી, સર્વ સુરાસુર સાથ;
જિષ્ણુ નંદીશ્વર જઈ, નમી શાશ્વત જિન નાથ. ૫

કલ્યાણુક મહિમા તિહાં, આઠ દિવસ અભિરામ;
કરતા પૂરણુ કોડથી, લેવા અવિચલ ધામ. ૬

તિણુવિધિ તીર્થપતિ તણી, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર;
કરી વરી કેવલ રમા, પામે ભવજલ પાર. ૭

ઇગદશ લખ એંસી સહસ, છસેં પીસ્તાલીશ
માસખમણુ કરી મુનિપણે, સેવી સ્થાનક વીશ. ૮

નંદન ભવ જિન નામનો, બંધ કરી બલવંત;
પ્રાણુત સ્વર્ગ ગયા પ્રભુ, મંજુલ ભાગ્ય મહંત. ૯

વિલસે સાગર વિંશતિ, આયુષ ત્યાં અભિરામ;
અખિલ અમર ગણુથી અધિક, રૂપ કાંતિ ગુણુ ધામ. ૧૦

શાશ્વત જિનવર સેવતા, સુંદર ભક્તિ સહિત;
મુખ ભોગવતા સ્વર્ગનાં, કરતાં કાલ વ્યતીત. ૧૧

પ્રથમ ચ્યવન કલ્યાણુક પૂજા

દોહડા.

વર્તમાન શાસન વિભુ, વર્દ્ધમાન ભગવાન;
પરમેષ્ઠિ પ્રભુ પૂજિયે, પ્રથમ ચ્યવન કલ્યાણુ. ૧

ઢાલ પહેલી. રાગ-પીલુ ખરવો.

મેરે સજ્જનસેં યું જા કહના. એ દેશી.

શાસન નાયક જિનપતિ સેવો, ભવિજન નિર્મલ ભાવ ધરીરે,
એ આંકણી.

જંબૂ દક્ષિણ ભરતે જાણો, માહણકુંડ નગર વર માનો;
‘વિપ્ર રિષભદત્ત નામ વખાણો.

દેવનંદા નામની, તસ ગજગામિની;
કામિની ગુણ ભરીરે. શાસન૦

૧

અષાઢ સુદ છઠ રજની અમંદે, ઉત્તરાશ્વાદગુની ઉડુગત ચંદે;
પ્રાણુત પુષ્પોત્તરથી જિણુંદે;

તાસ ઉદર અવતાર, ધર્યો નિરધાર, અનંતર વ્યવન

કરીરે. શાસન૦ ૨

વારણ વૃષભ સિંહાદિક વારુ, ચતુરા ચૌદ સુપન જોઈ ચારુ,
પતિ પુર કહત વચન વદી ખ્યારુ,

વિપ્ર વદે તવ વાણુ, થશે ગુણ ખાણુ, તનુજ તુજ તેજ

હરિ રે. શાસન૦ ૩

પ્રીતમ વાણી સત્ય પ્રમાણી, સુખ ભોગવતી વિચરે શાણી,
પેખે તવ અવધે પવિપાણી;

જગમાણુકે જિનરાય, નમે નિર્માય, નમુશ્યુણું ઉચરીરે.

શાસન૦ ૪

ઢોહા

સંકંદન સિંહાસને, જઈને એસે જામ;

સંશય એવો સંપજે, તેના મનમાં તામ.

૧

નીચ કુલે આવે નળી, જિન ચક્રી હાર રામ;
આવે ઉત્તમ અન્વયે, આગમ રીતિ આમ. ૨

અંતિમ જિન કિમ આવિયા, વાડવ કુલ વિપરીત;
એ અતિ અણુઘટતું થયું, ચિંતે પુરુષૂત ચિત્ત. ૩

ઢાલ ખીજી. રાગ વઢંસ

નાથ દેસે ગજજ્ઞ બંધ છોડાયો. એ દેશી.

વિડૌળ એણીપેરે ચિત્ત વિચારે,
અનુપમ આગમને આધારે. વિડૌળ૦ એ આંકણી.
ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી, બાય અનંતી ન્યારે;
અચ્છેરા ભૂત ઉપજે એવો, કોઈક પદારથ ત્યારે. વિડૌળ૦ ૧

નીચગોત્ર કુલમદથી નિકાચ્યું, મરિચી તણે અવતારે;
આવી પ્રાદ્મણ કુલ અવતરિયા, એક કરમ અનુસારે. વિડૌળ૦ ૨

જે કદી ઇમ ઉપજે પણ જિન જનિ, નીચ કુલે નવિ ધારે;
ઈંદ્રાચારથી ઉત્તમ કુલમાં, સંકંદન સંચારે. વિડૌળ૦ ૩

માટે મહાકુલ જિનમાણુકને, મૂકવા જોઈયે મ્હારે;
એતાદશ અલિલાષ અકુંકિત, આખંડલ અવધારે. વિડૌળ૦ ૪

દોહા

હરિ નૈગમેધીને હરિ, તેડી કહે તતકાલ;
માહુણકુંડ નગર જઈ, લઈ જિન જગત દયાલ. ૧

ક્ષત્રિયકુંડ નગર વિશે, સિદ્ધારથ ભૂપાલ;
તસ રાણી ત્રિશલા તણે, ઉદર ધરે ઉજમાલ, ૨

ગર્ભ સુતા રૂપ તેહનો, માહણી કૂખ મઝાર;
થાપી પ્રત્યર્પણ કરે, આણા એહ ઉદાર.

૩

ઢાલ ત્રીજી. રાગ કુમરી.

પ્રેમ વચન શરયા મન વીધી. એ દેશી.

વાસવ આણા વચન વિનયથી, અંજલિ કરી શિર અંગીકરે રે;
વાસવ રજની જ્યાશી વ્યતીતે, કાર્ય સકલ તે દેવ કરે રે. વાસવ૦ ૧
જળ તે નિર્જર શ્રી જિનવરને, ત્રિશલા રાણીની કૂખ ધરે રે;
દેખે તવ સા દેવાનંદા, ત્રિશલા ચૈદશ સ્વપ્ન હરે રે. વાસવ૦ ૨
તે રજની સા ત્રિશલા રાણી, સૂતી સુંદર શયન ધરે રે;
ચોદ સુપન જોઈ જગી ચતુરા, હર્ષિત પુલકિત હર્ષ ભરે રે. વાસવ૦ ૩
જગજીવન જિનમાણુકે જનની, ઉડી શય્યાથકી ઉતરે રે;
હંસ ગાતિ જઈ મન હરખંતી, ઉર્વીપતિ આગલ ઉચરે રે. વાસવ૦ ૪

ઢાલ

વલ્લભ વાસ ભવન વિશે, સૂતાં સુખભર સેજ;
આજે મેં અવલોકિયાં, ચૈદ સુપન ધન તેજ.

૧

ઢાલ ચોથી. રાગ ખિહાગ ત્રિતાલ

નગીનારે નેહ નજર કરી આજ. એ દેશી

સલ્લણા રે સ્વપ્ન લહ્યાં મેં સાર; એ આંકણી.
પહેલે સુપને ગજવર પેખ્યો, ખીજે વૃષભ ઉદાર. સલ્લણા ર૦
તીજે કમનીય કેશરી ચોથે, શ્રીદેવી શ્રીકાર. સ૦ ૧

પાંચમે કૂલની માલા પાવન, છઠે શશી સુખકાર. સં
 સાતમે સવિતા આઠમે ધ્વજ શુભ, નવમે ઘટ નિરધાર. સં ૨
 દીકું પદ્મ સરોવર દશમે, અગીયારમે અધૂપાર. સં
 બારમે દેવ વિમાન તેરમે, રમ્ય રતન અંબાર. સં ૩
 બોધ ધનંજય ચૌદમે જાગી, પ્રીતમ પ્રાણુધાર. સં
 માતું થશે એ સ્વપ્ન માણુકધી, ફલ મંજુલ કિમ ફાર. સલ્લુચારે ૪

દોહા.

સ્વપ્ન પ્રિયા સુખ સાંભલી, આણી હર્ષ અપાર;
 અર્થ કહે અવનીપતિ, નિજ મતિને અનુસાર. ૧

ઢાલ પાંચમી. રાગ દેશ

વિમલા નવ કરશે ઉચાટ કે વહેલા આવશું રે. એ દેશી

જલપે જાયા આગલ સ્વપ્ન અર્થ જગતીપતિ રે,
 ભાષે ત્રિશલા આગલ સ્વપ્ન અર્થ ભૂમિપતિરે. એ આંકણી.

વિપુલ અર્થ સુખ ભોગ વિશાલા, મંજુ મહોદય મંગલ માલા,
 થાશે રંગ રસાલા, રમ્ય રમા રતિ રે. જલપે ૧

પરમ પ્રતાપી પુણ્યે પૂરો, ઉત્તમ ગુણથી નહીં અધૂરો,
 હોશે સુત બહુ શૂરો, તુજ હસ્તિ ગતિ રે. જલપે ૨

વલ્લભ મુખની વલ્લભ વાણી, સાંભલી રાણી હર્ષ ભરાણી,
 સત્ય પ્રમાણી બેઠી, જઈ શય્યા પ્રતિ રે. જલપે ૩

જિન ગુરુ માણુકે કથા કરંતી, પરમ ધરમનું ધ્યાન ધરંતી,
 સ્વપ્ન સ્મરંતી, વિચરે પુણ્યવતી સતી રે. જલપે ૪

કાવ્યઃ શાદ્ધલ વિકીડિતં વૃત્તં

ગર્ભસ્થોપિય યઃ સ્તુતઃ શતમખૈર્જાતસ્તુ તીવ્રાદરા
તીર્થાભોભૃતભૂરિરત્નકલશૈર્ભર્માચલે મન્નિજતઃ;
દિક્ષા-કેવલ-મોક્ષ-પર્વસુ મહાઘસ્રેષ્ઠ સંપૂર્ણિતો,
ભવ્યાનાં વિદધાતુ સોતિમન્નિનો ભદ્રાવલીં સર્વદા. ૧

મંત્ર:-ૐ હ્રીં શ્રીં પરમપુરુષાય પરમેશ્વરાય જન્મ જરા
મૃત્યુ નિવારણાય, શ્રીમતે મહાવીર જિનેન્દ્રાય પરમેષ્ઠિને
જલં ચંદનં પુષ્પં ધૂપં દીપં અક્ષતં નૈવેદ્યં ફલં ચન્નમહૈ સ્વાહા.

પ્રથમ ચ્યવન કલ્યાણુક પૂજા સંપૂર્ણા.

દ્વિતીય જન્મ કલ્યાણુક પૂજા

દોહા

ભૂપ સ્વપ્ન પાઠક ભણી, પૂછે તેડી પ્રભાત;
સ્વપ્ન અર્થ સોહામણા, ભાખે તે ભલી ભાત. ૧

ઢાલ પહેલી. રાગ કેરબો

ગોપીચંદ લડકા, વાદન વરશેરે કંચન મહેલમેં. એ દેશી

સદ્ધારથ રાજા સ્વપ્ન મહિમારે, તુમે સાંભલો, એ આંકણી.
જિનવર ચક્રી જનની નિરખે, ચૌદ સ્વપ્ન એ ચંગ,
વાસુદેવની પ્રસૂ વિલોકે, સાત સ્વપ્ન સુખ સંગરે. સિં ૧

સ્વપ્ન ચાર બલદેવ સવિત્રી, દેખે શુભ અવદાત,
એક સ્વપ્ન અવલોકે ઉત્તમ, મંડલિકની માત રે. સિં ૨

વરેણ્ય લક્ષણ વિનીત વિચક્ષણ, ધીર વીર ગંભીર,
નિરુપમ જગદાનંદન નંદન, હોશે તુમ કુલ હીરરે. સિં ૩
રાજ્ય પતિ રાજાનો રાજા, ચક્રી ચારુ ચરિત્ર,
અથવા ત્રિભુવન માણુકે અરિહા, થાશે પુત્ર પવિત્રરે. સિં ૪

દોહા

સ્વપ્ન અર્થ એ સાંભલી, મહિપતિ મન હરખાય,
જોષીને સંતોષિને, વિગતે કરે વિદાય. ૧
ઈંદ્ર ધનદ આદેશથી, તિર્યગજૂંલક તામ,
ભૂરિ કનક રત્ને ભરે, સિદ્ધારથ નૃપ ધામ. ૨
ગુપ્ત થયા પ્રભુ ગર્ભમાં, જનની ભક્તિ નિમિત્ત,
ત્રિશલા સોઠ ધરે તદા, ચિંતે પ્રભુ નિજ ચિત્ત. ૩

ઢાઢ બીજી

પામ્યો પામ્યો પદમણી નારી હો-એ દેશી.

ન્યારી ન્યારી નિતાંત નદારી હો, ગતિ મોહ કરમની ન્યારી;
એ આંકણી
કર્ચું હતું મેં સુખ કરવાને, એતો ઉલટું મુજ આંખાને,
થયું અતિ દુઃખકારી હો. ગતિ ૧
જનની મન દુઃખ કારણ બાણી, અંગ હલાવ્યું અચરિત્ત આણી,
અવધે એમ વિચારી હો. ગતિ ૨
સમજી ગર્ભ કુશલતા શાણી, રાણી ત્રીશલા હર્ષ ભરાણી,
વિષમ વિકલ્પ વિસારી હો. ગતિ ૩

જિન માણિક્ય અભિગ્રહ ધારે, માતપિતા જીવતાં મ્હારે,
થવું નહીં અણગારી હો. ગતિ મોહ કરમની ન્યારી. ૪

દોહા

પૂરે દોહદ ભૂપતિ, સખી શિખામણુ દેત;
વહતી ગર્ભ વિનોદથી, ત્રિશલા શાત સમેત. ૧

ભૂમિ ધાન્ય ભરે ભરી, સદાગતિ સુખકાર;
શકુન સકલ જય સૂચવે, આશા તેજ ઉદાર. ૨

રવિ મુખ ગ્રહ ઉત્તમ સખી, લલિત યોગ શુભ લગ્ન;
મંગલ માલ મહોત્સવે, જનપદ સંમદ મગ્ન. ૩

ચૈત્ર શુકલ તેરસ નિશિ, ઉત્તરાશ્વિનુની ચંદ;
જગજીવન જિન જનમિયા, પ્રગટયો પરમાનંદ. ૪

વાગી દુંદુભિ વ્યોમમાં, પ્રસર્યો ભુવન પ્રકાશ;
સુખ પામ્યા સહુ નારકી, ઉર્વી લહી ઉત્થાસ. ૫

ઢાલ ત્રીજી

લકિત નૌકામાં બેશીને અમે ભવ તરિયે. એ દેશી

છપ્પન દિગ કુમરી આવીને, કરે નિજ કરણી;
નિજ કરણીરે, અનાદિ ભવ તરણી. છપ્પન૦ એ આંકણી

જિન જિન જનની નમી, જોજન ક્ષેત્રથીરે,
કચરો કાઢીને કરતી શુદ્ધ ધરણી;

શુદ્ધ ધરણીરે, કરતી શુદ્ધ ધરણી. છપ્પન૦ ૧

વારિ કુસુમ વરશે, મુકુર કલશાવલીરે,

વીજણ ચામરને; ધરતી દીપ સરણી;
દીપ સરણી રે, ધરતી દીપ સરની. છાપન૦ ૨

રંભા સદન રચી રનપી શયગારતી રે,
રક્ષા પોટત્રી, બાંધી મન હરણી,
મન હરણીરે, બાંધી મન હરણી. છાપન૦ ૩

ત્રિભુવન માણેકે તમે, જિન ધણું જીવજો રે,
આશીષ ઇમ આપે, વિભુ ગુણ વરણી, ગુણ વરણીરે,
વિભુ ગુણ વરણી. છાપન૦ ૪

દોહા

તાવિષ પતિ આસન તદા, થર હર કંપિત થાય,
જાણે અવધિ જ્ઞાનથી, જનમ્યા શ્રી જિનરાય. ૧

સિંહાસન તજી શચીપતિ, સુન્મુખ પગ સગ આઠ,
જઈ વંદે જિનરાજને, કરી શકંસ્તવ પાઠ. ૨

ત્રેશઠ શકે ગયા તદા, સુર સહ સુર ગિરિ ચુંગ,
સ્વામિ શરણુ સોહમપતિ, આવે અધિક ઉમંગ. ૩

ઢાળ ચોથી.

રામ નામ રસ પીજે, પ્યાલા પીજેરે. એ દેશી

આમ ધામ હરિ આવે, હરખે આવે રે, આવે રે, આવે
બહુ ભાવે. એ આંકણી.

જનની વંદી મન આતંદી;
પ્રભુપદ પદ વધાવેરે, વધાવેરે, વધાવે બહુ ભાવે. આપ્ત૦

માડીને ગાઢી નિંદ પમાડી, પ્રતિબિંબ પાસે ઠાવેરે, ઠાવેરે,
ઠાવે બહુ ભાવે. આ૦ ૧

સુરગિરિ થુંગે પ્રભુને રંગે, પંચરૂપ કરી લાવેરે, લાવેરે, લાવે
બહુ ભાવે. આ૦

ઉલટ વિશેષે આસન બેશે, પ્રભુને અંક ધરાવેરે, ધરાવેરે,
ધરાવે બહુ ભાવે. આ૦ ૨

તવ સુર વૃંદા ચોસઠ ઈંદા, સર્વ સમુદ્ધિત થાવેરે. થાવેરે,
થાવે બહુ ભાવે. આ૦

શાસ્ત્ર પ્રમાણી સ્નાત્ર પૂજની, શુભ સામગ્રી મિલાવેરે,
મિલાવેરે, મિલાવે બહુ ભાવે. આ૦ ૩

જિન મુખ નિરખે હેડે હરખે, નિરુપમ સુખ રસ પાવેરે,
પાવેરે, પાવે બહુ ભાવે આ૦

હરિહય મલિયા ભકતે હલિયા, જિન માણુકે ગુણ
ગાવેરે, ગાવેરે, ગાવે બહુ ભાવે. આ૦ ૪

દોહા

ક્ષીરોદ્ધિ દ્રહ કુંડનાં, માગધને વરદામ;
લલિત તીર્થ જલ લાવતા, ઔષધિ ફલ અભિરામ. ૧

તીરથ મૃત્તિકા તથા, ચંદન સુમનસ ચંગ;
સરસ ધૂપ ચરણ શુચિ, આણે અતિ ઉછરંગ. ૨

દર્પણ ચામર દીપતાં, છત્ર કલશ શ્રીકાર;
સામગ્રી સર્વી સ્નાત્રની, કરતા સુર તૈયાર. ૩

ઢાળ ખાંચમી. રાગ કાફી.

ચિત્ત તુમે કરો ભવિક જન, મણિ તંદુલ ઉદાર. એ દેશી.

સુરપતિ કરે મેરુ પર, જિન જન્માભિષેક. એ આંકણી.
આઠ જાતિના કલશ અનોપમ, આઠ સહસ્ર પ્રત્યેક;
ક્ષીર નીર ભરી જિનપર ઢાલે, ઇમ અઢીસેં અભિષેક. સુર૦ ૧

અચ્યુતાદિક હરિ સામાનિક, લોકપાલ મુખ લેખ;
ઈંદ્રાણી આનંદ ભરાણી, ન્હવણુ કરે ધરી ટેક. સુર૦ ૨

ચંદન ચરચી કુસુમે અરચી, ધરી આભરણુ અનેક;
સ્તવન નમન કરી જઈ જિન જનની, સમીપ ઠવે સુવિવેક, સુર૦ ૩
નિદ્રા હરી ધરી અંગુલ અમૃત, વરશી ધન અતિરેક;
નંદીશ્વર જિનમાણુક મહિમા, કરતા સુરવર છેક. સુર૦ ૪

કાવ્યમ્—ગર્ભસ્થોપિયં

મંત્ર:- ઐ હ્રીં શ્રીં પરમં શ્રીમતે મહાવીર જિનેન્દ્રાય અર્હતે
જલંચંદનં યજ્ઞમહિ સ્વાહા.

દ્વિતીય જન્મ કલ્યાણ પૂજન સંપૂર્ણ

તૃતીય દીક્ષા કલ્યાણુક પૂજન
દોહા

સવારમાં સિદ્ધારથે, છોડયા ખંદિ સમસ્ત;
સસ્તી કરી વસ્તુ સવી, શણુગાર્યું પુર શસ્ત, ૧
ખાંધ્યાં તોરણુ ખારણુ, સ્વસ્તિક પૂર્યા સાર;
સુમનસ ધૂપ સુગંધતા, નૃત્યાદિક મનોહર. ૨

કરજ રહિત રધયત કરી, આપ્યાં દાન અપાર;
ઓચ્છવ રંગ વધામણાં, જિન પૂજા જયકાર. ૩

વાળાં વર વજડાવિયાં, ગવરાવ્યાં શુભ ગીત;
સ્થિતિપતિતા ઓચ્છવ કર્યો, રૂડી કુલવટ રીત. ૪

જ્ઞાતિ જમાડી જુકિતશું, દેઇ સ્વજન સનમાન;
નામ ઠબ્યું નંદનતાણું, વર્દ્ધમાન ગુણવાન. ૫

હરિ લાંછન કાંચન તનુ, અમૃત પાન કરંત;
દ્વિતીયા ચંદ્ર પરે વિભુ, દિન દિન વૃદ્ધિ લહંત. ૬

ઢાલ પહેલી. રાગ ભૈરવી

એ જમવા અભિલાષ, સરસ મહી, એ જમવા અભિલાષ-એ દેશી

વર્દ્ધમાન ભગવાન, ભુવનમણી, વર્દ્ધમાન ભગવાન. એ આંકણી.

મનહર સ્ફૂર્તિ મંગલ મૂર્તિ, નૂતન રૂપ નિધાન; ભુવન૦
શારદ શશિ સમ વદન મનોરમ, અધર વિદ્રુમ ઉપમાન. ભુવન૦ ૧

ધુંધર વાલા કુંતલ કાલા, દંત તતિ સિત વાન; ભુવન૦
શ્વાસ સંબંધી સમીર સુગંધી, કરપદ કમલ સમાન. ભુવન૦ ૨

ગજપતિ ગામી અમલ અનામી, પુદ્ગલ પ્રબલ પ્રધાન; ભુવન૦
સહસ અષ્ટોત્તર લક્ષણ સુંદર, માત શ્રુત અવધિ માન. ભુવન૦ ૩

પૂરણ પ્રતાપી મધુરાલાપી, વિદિત સકલ વિજ્ઞાન; ભુવન૦
નિખિલનાનંદન ત્રિશલાનંદન, ગુણ ગણ માણુક

ખાણુ. ભુવન૦ ૪

દોહા

ક્રીડા કરે પ્રભુ એકદા, લઘુ વય બાલક બહાર;
વાસવ તવ બલ વર્ણવે; મરત સલા મોઝાર.

૧

દાલ બીજ. રાગ ભૈરવ

હોન દીલારામ તોકયા દિલકા આરામ. એ દેશી,

નાથ લઘુ બાલ તોએ શક્તિ વિશાલ, શક્તિ વિશાલ;
વર્ધમાન સુકુમાલ, નાથ લઘુબાલ તોએ શક્તિ વિશાલ.
લાખો ને લેખ મલી બીવડાવે બહારે,
ભય મનમાં ન ધારે લગારે, લગારે.

તોએ શક્તિ વિશાલ, નાથ લઘુ બાલ તોએ શક્તિ વિશાલ.
એ આંકણી

સાખી

મિથ્યાદષ્ટિ મત્સરી, અમર એક તવ આય,
થૂલ ભયંકર અહિ થઇ, વૃક્ષ ઉપર વિટાય;
ભય મનમાં ન ધારે લગારે લગારે,
તોએ શક્તિ વિશાલ. નાથ૦ શક્તિ૦ લાખો૦ ૧

સાખી.

દીર્ઘપૃષ્ઠને દેખતાં, જહીને નાહા બાલ,
પકડી નિજ હાથે પ્રભુ, કરે દૂર તત્કાલ;
ભય મનમાં ન ધારે લગારે લગારે,
તોએ શક્તિ વિશાલ. નાથ૦ શક્તિ લાખો૦ ૨

સાખી.

ધૃષ્ટપણે સુર તે ધરે, સાત તાલનું રૂપ,
 પ્રકૃષ્ટ મુદિ પ્રહારથી, વાલે વિષ્ટપ ભૂપ.
 ભય મનમાં ન ધારે લગારે, લગારે.
 તોએ શક્તિ વિશાલ. નાથ૦ શક્તિ૦ લાખો૦ ૩

સાખી.

સુર ગયો જિન માણિક્યને, ખામી નામી શિર,
 તુષ્ટ ચિત્ત મધવા તદા, નામ ધરે મહાવીર;
 ભય મનમાં ન ધારે લગારે લગારે.
 તોએ શક્તિ વિશાલ. નાથ૦ શક્તિ૦ લાખો૦ ૪

દોહા

આઠ વર્ષની ઉમ્મરે, માત પિતા મનોહાર;
 નિશાળે જગનાથને, આણે હર્ષ અપાર. ૧

સંશય પંડિતના સવી, ટાલે ત્યાં જગ તાત;
 જૈનેંદ્ર વ્યાકરણ વર, તદા થયું વિખ્યાત. ૨

પિતૃવ્ય નામ સુપાર્શ્વ છે, નંદિવર્દન બ્રાત;
 ભગિની તાસ સુદર્શના, પાવન જગ પ્રખ્યાત. ૩

વરી યશોદા યૌવને, સુખ વિલસે સંસાર;
 અઠાવીશ વરસે ગયાં, માત પિતા ધુ મઝાર. ૪

માગે સંજમ અનુમતિ, પ્રભુ નિજ આંધવ પાસ;
 પ્રત્યુત્તર આપે તદા, નંદિવર્દન ખાસ. ૫

હાલ ત્રીજી. રાગ કાલિંગડો

ખીક લાગે ભાઈ બાપુ પાસે જાતાં મુજને રે. એ દેશી.

હાલ નહિ ભાઈ આપું પ્રતની સમંતિ તુજને રે;
માત પિતાનો વિરહ વહિ દહે છે મુજનેરે. હાલ૦ એ આંકણી.

ભાઈ વાત રખે એ લાખે, ખીડા પામું તુજ પાખે.
ક્ષત ઉપર ખાર શું નાખે, વલ્લભ તુજ વિન્નેગ કેમ
ખમાય મુજને રે. હાલ૦ ૧

મહાવીર કહે પિય માઈ, ભાર્યા સુત ભગિની ભાઈ;
થઈ સર્વ અનંત સગાઈ, જગતમાં કયાં કયાં પ્રતિખંધ
કરવો જીવને રે. હાલ૦ ૨

નાંદિ કહે મોહ નદારો, પણ પ્રાણથકી તું ખ્યારો;
વેદાય વિરહ નહી તારો, તેથી રજા બે વર્ષ પછી
હું આખીશ તુજને રે. હાલ૦ ૩

જિન માણુકે જલપે વારુ, હો વચન પ્રમાણુ તમારું;
પણ આરંભ કોઈ મુજ સારુ, કરશે નહી હું રહીશ
ફાસુ આહાર અહણે રે. હાલ૦ ૪

દોહડા

પ્રાસુક આહારી રહ્યા. અક્ષયરી બે વાસ;
તીશ વર્ષ જગ તાતજી, વસ્યા એમ ઘર વાસ. ૧

અવલોકે અવધે વિભુ, સંજમ અવસર જામ;
નવ લોકાંતિક નિર્જરા, વિનવે આવી તામ. ૨

અળ તુમે થાપો ધર્મ તીર્થ, રવામી હો મોક્ષ ગામી.

ઢાલ ચોથી. રાગ કલ્યાણ

અખ મોયે તારો વાસુપૂજ્ય. એ દેશી.

અખ તુમે થાપો ધર્મ તીર્થ, એ આંકણી.
હે અરિગંજન અરિહંત, બોધિ દાયક બલવંત,
શિવ મારગ દર્શક સંત; શિવમારગ દર્શક સંતરે.

અખ તુમ થાપો ધર્મ તીર્થ. અખ૦ ૧

સાખી

જય જય જગદાનંદન જિન, જય જય ભદ્ર ભદંત;
જય જય ક્ષત્રિય વર વૃષભ, ભય ભંજન ભગવંત;
સ્વામી હો મોક્ષ ગામી. અખ તુમે થાપો૦ ૨

સાખી

નિરુપમ ગુણ મણિ નીરધિ, નિખિલ નીતિ નિષ્ણાત,
બૂઝ બૂઝ બુદ્ધિ નિધિ, તારણ ત્રિભુવન તાત;
સ્વામી હો મોક્ષ ગામી. અખ તુમે થાપો૦ ૩

કલ્યાણ શ્રેણિ કરનાર, દિવ્યામૃત સુખ દાતાર,
સૂરિમાણુક જગમાં સાર, સૂરિમાણુક જગમાં સારરે;
તુમે થાપો ધર્મ તીર્થ. અખ તુમે થાપો૦ ૪

દોહા

વરસી દાન દિયે વિભુ, દુઃખ દારિદ્ર નિવાર;
કનક રજત મણિ હરિ કરિ, વસ્તુ વિવિધ પ્રકાર. ૧

દિન દિન સોનૈયા દિયે, એક કોડી અડ લક્ષ;
નિર્જર પતિ નિર્દેશથી, દેવ પૂરે ધન દક્ષ. ૨

ત્રણસેં અઠયાશી કોડિયો, એંશી લાખ દીનાર;
સર્વ દાન સંવત્સરે, આપે જગદાધાર.

૩

દાન પ્રભુ હાથેઃઝહે, લગ્ય તેહ નર નાર;
રોગ મટે પટ માસનો, હોય વર્ષ નહી બાર.

૪

નંદિવર્દનની હવે, સંભાત પામી સાર;
છઠ કરી સજ્જ થયા પ્રભુ, લેવા સંજમ ભાર.

૫

ઢાલ પાંચમી

પુનમ ચાંદની ખીલી પૂરી અહીં રે. એ દેશી.

દીક્ષા અવસર બાણી કોડા કોડી દેવતા રે,
દલિમ ચોસઠ લાવે આવે જિન દરબાર.
વંદો વંદો પરમ વિરાગી ત્યાગી વીરનેરે. એ આંકણી.

સાખી

કંચન મણિ કલશા કરી, તીર્થોદક ભરી તાર,
ન્યુવરાવી જગનાથને, પહેરાવી શણગાર;
શોભિત ચંદ્રપ્રભા શિખિકામાં રત્ન સિંહાસનેરે,
પધરાવી નર પૂર્વક વહતા સુર ધરી ખ્યાર. વંદો વંદો ૧

સાખી

કુસુમ વૃષ્ટિ સુર વર કરે, બોલે મંગલ માલ,
શકે ઇશાન ચામર ધરે, વાજિંત્ર નાદ વિશાલ;
ગોરી ગાવે ભાવે સાચે નાચે અપચ્છરારે,
સુંદર મંગલ હય ગય રથ નર ધ્વજ શ્રીકાર. વંદો વંદો ૨

સાખી

પ્રેમે પ્રભુ પદ પદ્મને, નમે બહુ નર નાર,
કહે સ્વજન હણી કર્મને, શિવસુખ વરજો સાર;
આવી આડંબરથી જ્ઞાનખંડ ઉઘાનમાંરે,
અશોક તલે તણ ભૂષણ લોચ કરે નિરધાર. વંદો વંદો ૩

સાખી

સહુવદ દશમી ઉત્તરા, જગ માણુકે જિનરાય,
સિદ્ધ નમી મત ઉચરે, મનપર્યવ તવ થાય;
થાપી દેવાધીશ્વર દેવદૂષ્ય પ્રભુ ખંધલેરે,
નમો નાથાય કહી નંદીશ્વરજય ઉદાર.
વંદો વંદો પરમ વિરાગી ત્યાગી વીરનેરે ૪

કાવ્ય-ગર્ભસ્થોપિચં

મન્ત્રઃ ૐ હ્રીં શ્રીં પરમં શ્રીમતે મહાવીર જિનેન્દ્રાય
નાથાય જલચંદનં યજ્ઞમહે સ્વાહા.

તૃતીય જન્મ કલ્યાણક પૂજ સંપૂર્ણમ્

ચતુર્થ કેવલજ્ઞાન કલ્યાણક પૂજ દોહા

ખંધુ વર્ગને જિન હવે, પૂછી કરે વિહાર;
સહતા સવી ઉપસર્ગને, વહતા સંજમ ભાર. ૧

દોય ઘડી દિવસ છતે, કુમાર નામે ગામ;
તે દિન જપ કાઠિસગ રહ્યા, રાતે આતમરામ. ૨

કોપે ગોપ તિહાં કને, જિનને મૈરણુ જાય;
ગોપતિ જાણી ગોપને, આપે શિક્ષા આય. ૩

હવે તિહાં જિનને હરિ, કરતો સેવા કોડ;
વિનય ધરીને વિનવે, જુગતે જો કર જોડ. ૪

ઢાળ પહેલી

પ્રભુ અર્જ સુણી અહીં આવો, મંજરી બાલ બચાવો. એ દેશી
આ અર્જ પ્રભુ! અવધારો, તુમ પાસે રાખી તારો. એ આંકણી.

ઉપસર્ગ છે ઘણા આપને, નાથ કહું શિર નામી;
બાર વર્ષ વૈયાવચ બાબત, સાથે રહું હું સ્વામી. આ૦ ૧

નાથ કહે કદી થયું નથી એ, થશે નહીં નવ થાવે;
શકાદિકની સહાય થકી જે, અરિહા જ્ઞાન ઉપાવે;
હે ઈંદ્ર! થશે જે લાવી, છે રીત અનાદિ આવી. ૨

સર્વ જિનેશ્વર કેવલ સંપદ, નિજ શકતે નિપજાવે;
તે માટે ઉપસર્ગ થશે તે, સહીશ સમતા ભાવે. હે ઈંદ્ર૦ ૩

હરવા તવ મરણાંત કષ્ટને, સિદ્ધારથને હાવે;
પ્રેમે જિન માણુક પદ પ્રણમી, સુરપતિ સ્વર્ગે જાવે. આ૦ ૪

દોહડા

બહુલ બ્રાહ્મણને ગૃહે, પરમાન્ને જિનરાય;
પ્રથમ કરે તપ પારણું, પંચ દિવ્ય પ્રગટાય. ૧

ચેલોક્ષેપ સુગંધ જલ, વૃષ્ટિ હુંદુભિ શબ્દ;
અહોદાન ઉદ્ધોષણા, થાય કનકનો અખ્દ. ૨

વિચરંતા વસુધા વિશે, ધરતા ઉત્તમ ધ્યાન;
એક દિવસ દ્વિજન્મઆવિને, વિનવે શ્રીલગવાન.

૩

દાળ ખીજી

શું કહું કથની-મ્હારી રાજ, શું કહું કથની મ્હારી. એ દેશી
કહું દુઃખ હું મ્હારું રાજ ! શું કહું દુઃખ હું મ્હારું !
હવે શરણ છે એક તમારું રાજ ! શું કહું દુઃખ હું મ્હારું
એ આંકણી.

જગજીવન તુમે વરસ્યા જ્યારે, વરસીદાન વસુ વારે;
તાત હતો નહીં હું અહીં ત્યારે, નિર્ભાગી અતિ ભારે. રાજ૦ ૧
રાત દિવસ ધન કારણ રડિયો, જ્યાં ત્યાં અતિ આથડિયો;
તોપણુ રંચ ન ધન સાંપડિયો, નિવિડ વિઘન ધન નડિયો. રાજ૦ ૨
પુણ્યે તુમ પદ પંકજ પામી, આજે અંતરજામી;
નિરાશ્રય નિર્ધન શિર નામી, શરણુ પડ્યો છું સ્વામી. રાજ૦ ૩
દીનદયાલ દયા દિલ ધારી, દારિદ્ર દુઃખ વિદારી;
સુખી કરો મ્હને જગ સુખકારી, જિન માણુકે જયકારી. રાજ૦ ૪

દોહડા

દીન વચન સુણી એહવાં, પ્રભુજી પરમ કૃપાલ;
દેવદૂષ્ય અડધું દિયે, બ્રાહ્મણુને તત્કાલ. ૧
અતિ ઉદાર અરિહંતતું, અર્દ્ધ વસ્તુનું દાન;
વસ્ત્ર પાત્રમાં સૂચવે, મૂર્છા નિજ સંતાન. ૨
અર્દ્ધ કંટક વળગી પડ્યું, જિન હરિ દષ્ટે જોય;
કેઇક મમતાથી કહે, કિહાં પડ્યું ઇમ કોય. ૩

વસ્ત્ર પાત્ર નિજ સંતતિ, દુર્લભ સુલભ નિહાલ;
કંટક પટ લગને થશે, શાસન કંટક જાલ. ૪

નિર્લોભી પ્રભુ નવ લિયે, તે વાડવ લઈ જાય;
વર્ષાધિક ઇમ વીરજી, ચીવર ધર કહેવાય. ૫

સાઢા બાર વરસ લગે, સહતા પરિષદ ઘોર;
ઘોર અભિગ્રહ ધારતા, હણુના કર્મ કઠોર. ૬

ઢાલ ત્રીજી રાગ ખરવો તાલ કેરખો

મળ દેતે હે કયા યાર, તેરે બાલ ધુંધર વાલે. એ દેશી
ધન ધન વર્ધ્ધમાન વડવીર, વિચરે ઉર્વીતલ ઉપગારી;
સુર નર તિરિ ઉપસર્ગ સુધીર,, સમ્યગ સહતા સમતા ધારી.
એ આંકણી.

શૂલપાણિને કૌશિક વ્યાલ, ગુણ હીણુ ગોશાલો ગોવાલ;
વ્યંતરી કટપૂતના વિકરાલ, કરે પરિષદ પ્રભુને દુઃખકારી. ધન૦ ૧
કપટી કુટિલ હૃદયનો કૂર, સંતાપે બહુ સંગમ સુર;
પ્રભુજી પામ્યા દુઃખ ભરપૂર, રહ્યા પટ માસી નિરાહારી. ધન૦ ૨
ગોપે ખીલા ઠોકયા કાન, મૂકી ખેંચે રાડ મહાન;
થયું અતિ લૈરવ તવ ઉઘાન, ફટી પર્વત શિલા ભારી. ધન૦ ૩
ઉઘર્યા અપરાધી અસુમંત, શ્રી જિનમાણુકે કરુણાવંત;
મૂડી બાકુલ લેઈ મહંત, તાતજી અંદનખાલા તારી. ધન ૦૪
દોહા

કર્યા એક પટ માસી તપ, પંચ દિવસ ઉણુ એક
નવ ચોમાસી તપ કર્યા, ત્રણ માસી બે ટેક. ૧

દોઢ માસી અઢી માસિયા, બે બે ષટ બે માસ;
દ્વાદશ માસખમણુ કર્યાં, ખડોતેર કીધાં પાસ. ૨

બાર અઠમ વલી છઠ કર્યાં, બસેં ઓગણત્રીશ;
ભદ્રાદિક પ્રતિમા ધરી, દિન દુગ ચઉ દશ ઈશ. ૩

નિર્જલ તપ સવી પારણાં, ત્રણસેં ઓગણપચાશ;
કાલ સમસ્ત પ્રમોદતો, અંતર્મુહૂર્ત બસ. ૪

એ રીતે તપ આચરી, સમતા સાધન સાથ;
કિલષ્ટ કર્મ દલ ક્ષય કરે, જ્ઞાતપુત્ર જગનાથ. ૫

ઢાલ ચોથી. રાગ સોહની કવાલી

રાગ મેરા કિથેની ગયા. એ દેશી.

વીર જિજ્ઞંસ, જયકારા જયકારા, ભવિજન પૂજો ભાવશું.
એ આંકણી.

માયા કાયા મમતા મારી, શમ દમ સંજમ ધરમ સ્વીકારી,
અવલ બન્યા અણુગારા અણુગારા ભવિં
સમિતિ ગુપ્તિ શોભિત સોભાગી, નિરુપલેપ નિસ્નેહ નિરાગી;
પ્રતિબંધ ચઉ તજનારા તજનારા. ભવિં ૧

પરમ જ્ઞાન દર્શન વ્રત ધારી, પરમાલય પ્રભુ પરમ વિહારી;
વીર્ય પરમ વરનારા વરનારા. ભવિં
અજ્ઞવ મદ્ર લાઘવ પુષ્ટિ, ક્ષાંતિ મુક્તિ ગુપ્તિ તુષ્ટિ,
સત્ય પરમ સેવનારા સેવનારા. ભવિં ૨

નિંદ શયન જાગરણ નિવારી, ઉજ્જગરણ દશા અવધારી;
ધ્યાન શુકલ ધરનારા ધરનારા. ભવિં

શક્તિ અપૂરવ યોગે સ્વામી, ક્ષપકશ્રેણિ ચઢી આતમ રામી;
ઘાતિ કરમ હણનારા હણનારા. ભવિં ૩

માધવ શુદ્ધિ દશમી મનોહારી, ચંદ્ર ઉત્તરાશ્વિની ચારી;
વિજય મુહૂર્ત શુભકારા શુભકારા. ભવિં
સાલ તરુ તલે છઠ તપ શાહી, વરિયા કેવલ શ્રી રૂપાલી;
સુરિમાણિક પ્રભુ ખ્યારા પ્રભુ ખ્યારા, ભવિજન પૂજે ભાવશું.
વીર જિણુંદ જયકારા જયકારા ૪

દોહા

સર્વવેદી જિન કેવલી, હવે થયા અરહંત
જાણે જીવાજીવના, ભાવ સકલ ભગવંત. ૧

પ્રથમ સમવસરણે પ્રભુ, જિમ સ્થલપર જલધાર;
ધી ક્ષણભર દેશના, નિષ્કલ ગઈ નિરધાર. ૨

નયરી અપાપા આવિયા, વન મહસેન વિશાલ;
સમવસરણ સુર વર રચે, ત્રણ ગઠ ઝાકઝમાલ. ૩

દરેક ગઠ ચઉ દ્વાર છે, દેવ દેવી રખવાલ;
છત્ર ધ્વજ શ્રીકાર છે, મણિમય તોરણ માલ. ૪

શાલિભંજિકા શોભતી, ધૂપ ધાણાં ઝલકાર;
પ્રતિદ્વાર વર વાપિકા, કંચન કમલ ઉદાર. ૫

કંચન વપ્ર વિશે કરે, દેવ છંદ ઇશાન;
દ્વાર દ્વાર અતિ દીપતાં, વીશ સહસ સોપાન. ૬

રત્ન ગઠે દ્વાદશ સભા, કનક ગઠે તિર્યંચ;
રૌપ્ય ગઠે વાહન રહે, વૈર વિરોધ ન રંચ. ૭

ઢાલ પાંચમી

શું નટવર વસંત થૈ થૈ નાચી રહ્યો. એ દેશી.

જિનરાજ વર્ધ્ધમાન બ્રહ્મ વ્યાપી રહ્યો. વ્યાપી રહ્યો.

જિન૦

સાખી—

પુષ્પ વૃષ્ટિ દિવ્ય ધ્વનિ, ભામંડલ ઝલકાર;
શિર પર છત્ર ચમર ઢલે, ડુંડુલિ નાદ રસાલ.
અનુપમ ઓપત વિટપી અશોકથી;
ભવિક લોક શોક કાપી રહ્યો, કાપી રહ્યો સુપ્રલાપી રહ્યો.

જિન૦ ૧

સાખી—

શોભિત રત્ન સિંહાસને, ખેઠા શ્રી જિનચંદ;
પદ પંકજ પ્રેમે કરી, સેવે સુર નર ઈંદ.
મધુર સ્વરે વર માલકોશ રાગમાં, અમૃત દેશના આપી રહ્યો.
આપી રહ્યો, સુપ્રલાપી રહ્યો જિન. ૨

સાખી—

સ્વાદવાદ રસ કૃપિકા, નયગમ ભંગ વિધાન;
વાણી યોજન ગામિની, વરશી શ્રી ભગવાન.
ગણુધર પદવી સાથ ગુણુ સેવધિ, સંઘ ચતુર્વિધ સ્થાપી રહ્યો,
સ્થાપી રહ્યો, સુપ્રલાપી રહ્યો. જિન૦ ૩

સાખી—

જ્ઞાન મહોત્સવ સુર કરે, વસ્ત્રો જ્ય જ્યકાર;
દેવછંદ બિરાજતા, જિનવર જગદાધાર.
સૂરિમાણુક મહાવીર પદ સેવતાં, સમક્ષિત ખીજ શુભ
વાપી રહ્યો, વાપી રહ્યો, ભવ માપી રહ્યો.

જિનરાજ વર્ધ્ધમાન બ્રહ્મ વ્યાપી રહ્યો. ૪

કાવ્યઃ. ગર્ભસ્થોપિચ૦

મન્ત્ર; ઐ હ્રીં શ્રીં પરમ૦ જલં શ્રીમતે મહાવીર જિનેન્દ્રાય
સર્વજ્ઞાય જલંચંદનં૦ યજ્ઞમહે સ્વાહા.

ચતુર્થ કેવલજ્ઞાન કલ્યાણક પૂજા સંપૂર્ણ

પંચમ નિર્વાણકલ્યાણક પૂજા

દોહા

એકાદશ ગણધર થયા, સાધુ ચૌદ હજાર;
છત્રીશ સહસ સુસાધવી, ચરણ કરણ વ્રત ધાર. ૧

દોઢ લાખ નવ સહસ છે, શ્રાવક શુદ્ધાચાર;
શ્રાવિકા ત્રણ લાખને, ઉપર સહસ અઢાર. ૨

ત્રણસેં જોઈ પૂરવ ધરા, સહસ ત્રિશત અવધીશ;
કેવલી સગ શત સાતસેં, વૈક્રિય લખિંધ મુનીશ. ૩

વિપુલમતિ મુનિ પાંચસે, ચઉશત વાદી સાર;
દેવ દેવી પરિકર બહુ, પાવન પ્રભુ પરિવાર. ૪

ઢાલ પહેલી. રાગ માઢ

પ્રેમનો ઢાલ દિયો રાજકુમાર. એ દેશી.

ભાવથી નિત ભજિયે વીર ભદ્રંત, અતિશય ભરિયા અરિહંત.
ભાવથી૦ એ આંકણી.

નિર્મલ રૂપ શરીર નિરોગી, શ્વાસ સુગંધિત શસ્ય;
માંસ રુધિર ક્ષીર ધવલ મનોહર, આહાર નીહાર અદશ્ય,
મૂલ અતિશય એ ચાર મહંત. ભાવથી૦ ૧

સુર નર તિરિ જન કોડા કોડી, જોજન માંહી સમાય;
જોજન ગામિની વાણી નિજ નિજ લાષામાં સમજાય;
પાછળ શિર લામંડલ લાસંત. લાવથી૦ ૨

રોગ હુકાલ ઇતિને ભીતિ, મારી વૈર મહાન;
અતિવૃષ્ટિ અવૃષ્ટિ ન હોવે. પાંચસે કોશ પ્રમાણુ;
કર્મ ક્ષયથી અગીયાર એ કંત. લાવથી૦ ૩

સૂરિ માણુક પ્રભુ શાસન સ્વામી, વર્દમાન જિનરાય;
ભક્તિ નિર્ભર આવે ભજતાં, જન્મ કોટિ અઘ બાય;
આતમ અનુભવ અતિશય ઉલસંત. લાવથી નિત ભજિયે
વીર ભદંત૦ ૪

દોહા

ચૈત્યવૃક્ષ વપ્ર ત્રયી, સિંહાસન શ્રીકાર;
ધર્મચક્ર ધ્વજ ગગનમાં, હુંદલિ નાદ ઉદાર. ૧

છત્ર ત્રય ચામર ચલે, વાયુ અનુકૂલ વાય;
કનક કમલ નવ પગ ઠવે, કાંટા ઉંઘા થાય. ૨

પક્ષી દિયે પ્રદક્ષિણા, વરશે શુચિ જલ ફૂલ;
નખ કચ રમશ્રુ વધે નહી, અક્ષ ઋતુ અનુકૂલ. ૩

કોડી સુર સેવા કરે, પ્રણમે તરુ વર ભત;
દિયે ચતુર્મુખ દેશના, સુરકૃત નવદશ ખ્યાત. ૪

ઇમ ચોત્રીશ અતિશય ધરે, વિચરે દેશ વિદેશ;
વાણી પાંત્રીશ ગુણુ વદે, આપે વર ઉપદેશ. ૫

ઢાલ બીજી

મન માયાના કરનારાંરે. જરા જોને તપાસી તારી કાયા. એ દેલી.

વહે વર્દ્ધમાન જિનરાયારે, મહાપુણ્યે મનુષ્ય લવ પાયા;
આ ઉત્તમ અવસર આયારે, સદા સેવો ધરમ સુખદાયા.

એ આંકણી.

કૂડી છે કાયા મિથ્યા છે માયા, છાઈ વાદલની છાયા;
મોહો મુંઝાયા ભરમે ભૂલાયા, ફેગટ ફંદમાં ફસાયારે. મહા ૧

લોભે લૂટાયા. કામૈ કૂટાયા, મ્હારા તારામાં મરાયા;
ડાપણુ ટાહ્યા જન્મ શુમાયા, પાછલ તે પસ્તાયા રે. મહા ૨

પ્રભુ પૂજ્યા સંત સેવાયા, ધર્મ મારગમાં ધાયા;
સમતા સહાયા ધ્યાન ધરાયા, કલ્યાણુ તેજ કમાયારે. મહા ૩

જ્ઞાન ભણાયા શ્રદ્ધા સોહાયા, સંજમ શુદ્ધ સધાયા;
મોક્ષ ઉપાયા એહ મનાયા, સૂરિ માણુક સમજાયારે.

મહા પુણ્યે મનુષ્ય લવ પાયા, વહે વર્દ્ધમાન ૪

દોહા

પ્રસન્નચંદ્ર પૃથ્વીપતિ, દશાર્જુભદ્ર નરેશ;
ઉદાયન આદિ ઘણા, પ્રતિજોધ્યા પરમેશ. ૧

ત્રેણિકાદિ નવ સત્વને, આખ્યું જિનપદ સાર;
મેઘકુમારાદિક બહુ, તાર્યા રાજકુમાર. ૨

મધુપલદત્ત નિજ તાતજી, દેવાનંદા માય;
ખ્યાશી દિવસ સંબંધથી, પહોંચ્યાડ્યાં શિવ ઠાય. ૩

રૌહિણેય અર્જુન પ્રમુખ, ઉધર્યા અધમ અનેક;
નિરુપમ જિનપદ નામને, વેદે એમ વિવેક. ૪

અસ્થિક ગામ પ્રણિત ભૂમિ, શ્રાવસ્તિ પુર છેક;
આલ્પલિકા નગરી વસ્યા, ચોમાસું એકેક. ૫

ત્રણ ચંપા બે ભદ્રિકા, ષટ મિથિલા શુભ વાસ;
વૈશાલી વાણિજ્યમાં, ખાર કર્યાં ચોમાસ. ૬

રાજગૃહી નગરી રહ્યા, ચોમાસાં દશ ચાર;
ચરમ ચોમાસું આવિયા પાવાપુર મોઝાર. ૭

ઢાલ ત્રીજી.

રાગ માલકોશ

જય જય વીરજિણુંદ, જગતગુરુ, જય જય વીરજિણુંદ.
એ આંકણી.

કાર્તિકમાસ અમાવસી રજની, સ્વાતિ નક્ષત્રનો ચંદ. જગત૦
સોલ પ્રહર દેશના દેધ સ્વામી, છઠ તપ કરી સુખકંદ. જગત૦ ૧

પદ્માસન રહી એકાકી પ્રભુ, પામ્યા પદ મહાનંદ; જગત૦
ભાવ ઉદ્યોત ગયે ગણુ ભૂપતિ, વિરચે દીપક વૃંદ. જગત૦ ૨

એ અવસર સવી સુરપતિ આવી, વંદે પદ અરવિંદ; જગત૦
કરણી ઉચિત સવિ સુર મલી કરતા, નિર્ભર નિરાનંદ. જગત૦ ૩

દાદાદિક લઈ રત્ન થલ રચી, સર્વ સુરાસુર ઈંદ્ર; જગત૦
નંદીશ્વર જિન માણુક મહિમા, કરતા ભાવ અમંદ. જગત૦ ૪

દોહા

વર્ધમાન વચને તદા, શ્રી ગૌતમ ગણધાર;
દેવશર્મ પ્રતિબોધવા, ગયા હતા નિરધાર. ૧

પ્રતિબોધી તે વિપ્રને, પાછા વલિયા જામ;
તવ તે શ્રવણે સાંભલે, વીર લહ્યા શિવ ધામ. ૨

ધસક પડયો તવ ધાસકો, ઉપન્યો ખેદ અપાર;
વીર ! વીર ! કહી વલવલે, સમરે ગુણ સંભાર. ૩

પૂછીશ કેને પ્રશ્ન હું, લતે કહી ભગવંત;
ઉત્તર કુણ મુજ આપશે, ગોચમ કહી ગુણવંત. ૪

અહો ! પ્રભુ આ શું કર્યું, દીનાનાથ દયાલ;
તે અવસર મુજને તમે, કાઢ્યો ફર કૃપાલ. ૫

દાળ ચોથી

પંચીડા સંદેશો દેજો મહારા નાથુને-એ દેશી

શાસન સ્વામી સંત સનેહી સાહિબા, અલવેશ્વર વિભુ
આતમાના આધાર બે;
આથડતો અહીં મૂકી મુજને એકલો, માલિક કિમ જઈ ખેઠા,
મોક્ષ મોઝારબે;
વિશ્વંભર વિમલાતમ બહાલા વીરજી. એ આંકણી. ૧

મન મોહન તુમે જાણ્યું કેવલ માગશે, લાગશે અથવા
કેડે એ જિમ બાલબે;
વલ્લભ તેથી ટાલ્યો મુજને વેગલો, લહું કર્યું એ ત્રિભુવન
જન પ્રતિપાલબે. વિશ્વંભર ૨

અહો! હવે મેં જાણ્યું શ્રી અરિહંતજી, નિસ્નેહી વીતરાગ
હોય નિરધારજો;
મહોટો છે અપરાધ ઇહાં પ્રભુ મહારો, શ્રુત ઉપયોગ
મેં દીધો નહીં તે વારજો. વિશ્વંભર ૩
સ્નેહથકી સર્થું ધિમ એક પાશ્વિક સ્નેહને, એકજ છું મુજ
કોઈ નથી સંસારજો;
સૂરિમાણુકે ઇમ ગૌતમ સમતા લાવતા, વરિયા કેવળ
જ્ઞાન અનંત ઉદારજો. વિશ્વંભર વિમલાતમ ૪

દોહા

ગૌતમ કેવળ જ્ઞાનનો ઓચ્છવ અમર ઉદાર;
કરતા પૂરણ કોડથી, જિન શાસન જયકાર. ૧
સિદ્ધયા સાધુ સાતસેં, સાધ્વી શત દશ ચાર;
ગયા અનુત્તર આડસેં, વીર તણા અણુગાર. ૨
ત્રીશ વર્ષ ધરમાં વસી, વહી જેતાલીશ વર્ષ;
શ્રમણ ધરમ પાલી સવી, આયુષ ખહોતેર વર્ષ. ૩
પાશ્વનાથ નિર્વાણથી, અઢીસેં વરસે સાર;
વીર જિનેશ્વર શિવ વર્યા, કેદપસૂત્ર અધિકાર. ૪
સિદ્ધ બુદ્ધ મુક્તાતમા, અનુપમ સાદિ અનંત;
અપુનર્લવ સુખ અનુભવે, લજો વીર લગવંત. ૫

ઢાળ પાંચમી

લાગી લગન મહને તારી હો લલના, લાગીં એ દેશી.
લાગી લગન મહને તારી હો જિનજી, લાગી લગન મહને તારી.

તું ત્રિભુવન ઉપગારી હો જિનજી, લાગી લગન મુને તારી.
એ આંકણી.

અકલ સકલ અવિચલ અવિનાશી, નિવૃત્તિ નગર નિવાસી હો
જિનજી. લાગી૦

કેવલજ્ઞાન અનંત પ્રકાશી, વિશદાનંદ વિલાસી હો જિનજી.
લાગી૦ તું ૦ ૧

વર્ણાદિક વીશ રહિત વિરંગી, આકૃતિ મુક્ત અનંગી હો
જિનજી. લાગી૦

વેદ વિવર્જિત અરુહ અસંગી, નિરુપમ નિજ ગુણુરંગી હો
જિનજી. લાગી૦ તું ૦ ૨

નિત્ય નિરંજન તું નિરુપાધિ, નિર્બંધન નિર્બ્યાધિ હો
જિનજી. લાગી૦

નિર્મલ જ્યોતિ નિરીહ નિરાધિ, સહજ સ્વરૂપ સમાધિ હો
જિનજી. લાગી૦ જં ૦ ૩

સૂરિમાણિક જિનશાસન સ્વામી, વર્જ્જમાન વિશરામી સો
જિનજી. લાગી૦

નિઃશ્રેયસ શિવ સુખ ધનનામી, આપો અંતરજ્ઞતમી હો
જિનજી. લાગી૦ તું. ૪

કાવ્યં. શાદ્ધલ વિકીરિતં વૃત્તં

ગર્ભસ્થોપિચ યઃ સ્તુતઃ શતમૈર્જાતસ્તુ તીવ્રાદરા,
તથાભોભૃતભૂરિત્તકલશૈર્ભર્માચલે મન્જિતઃ;

દીક્ષા-કેવલ-મોક્ષ-પર્વસુ મહાધરોષુ સંપૂર્ણિતો,
લબ્યાનાં વિદધાતુ સોંતિમજિનો ભદ્રાવલી સર્વદા. ૧

મન્ત્ર: ૐ હ્રીં શ્રીં પરમ પુરુષાય પરમેશ્વરાય, જન્મ જરા
મૃત્યુ નિવારણાય શ્રીમતે મહાવીર જિનેન્દ્રાય પારગતાય
જલં ચંદનં પૂષ્પં ધૂપં દીપં અક્ષતં નૈવેદ્યં ફલં યજ્ઞમહો સ્વાહા.

પંચમ નિર્વાણ કલ્યાણક પૂજા સંપૂર્ણા

કલશ

રાગ ધન્યાશ્રી

હેલા ન દો મુજે ગાલી, મેં નાજે પાલી. એ દેશી.

ચોવીશમે બિનરાયો, મેં આજે ગાયો.

ત્રિભુવન કેરો તાયોરે. મેં આજે ગાયો; ચોવીશનોં એ આંકણી.

જ્ઞાતકલોદધિ જૈવાતૃક જિન. ત્રિશલાદેવીનો જાયોરે મેં

પરમ ધરમ વર જ્ઞાન પ્રકાશક,

પુણ્ય મહોદય પાયોરે. મેં ચો

૧

પરમેષ્ઠિ અર્હત નાથ સર્વજ્ઞ, પારગતાય નમાયોરે; મેં

પંચ કલ્યાણ પ્રભુનાં પ્રીતે,

જપતાં પાપ જલાયોરે. મેં ચો

૨

તપગણુ ગગન તપન તેજસ્વી, વિજયસિંહ સૂરિ રાયોરે. મેં

સત્ય કપૂર ક્ષમા જિન ઉત્તમ, પદ્મવિજય જય દાયોરે. મેં

ચો ૩

રૂપ કીર્તિ ઉદ્યોત વિજયના, અમર ગુમાન

અમાયોરે. મેં

સુશુર પ્રતાપ વિજય । : સેવત, જ્ઞાન માણિક્ય કમાયોરે.
મેં૦ ચો૦ ૪

રસ ઋષિ નિધિ શશિ વર્ષ (૧૯૭૬) મહાવદી, એકાદશી કવિ
ધ્યાયોરે; મેં૦

વિનેય મેઘવિજય આગ્રહથી, એ અધિકાર રચાયોરે.
મેં૦ ચો૦ ૫

પુણ્ય પવિત્રે પાટણુ ક્ષેત્રે, પંચાસર જિનયોરે. મેં૦
તાસ પસાયે રહી ચોમાસુ, પૂજન લાવ બનાયોરે.
મેં૦ ચો૦ ૬

શાસન પતિ કલ્યાણુક સુણતાં, સંઘ સકલ હરખાયોરે. મેં૦
સૂરિ માણુક દેવાય સમરતાં, ઓચ્છવ રંગ વધાયોરે.
મેં૦ ચોવીશમે૦

વાચનાચાર્ય શ્રી વિજયમાણિક્યસિંહસૂરિ કૃત
શ્રી મહાવીર જિન પંચકલ્યાણુક પૂજન સંપૂર્ણ

શ્રી દેવવિજયજી કૃત અષ્ટપ્રકારી પૂજન.

પ્રથમ નહવાણુ પૂજન

દોહા

અજર અમર નિઃકલંક જે, અગમ્યરૂપ અનંત;
અલખ અગોચર નિત્ય નમું, પરમ પ્રભુતાવંત. ૧

શ્રી સંભવજિન ગુણનિધિ, ત્રિભુવન જન હિતકાર;
તેહના પદ પ્રણમી કરી, કહીશું અષ્ટ પ્રકાર. ૨

- પ્રથમ ન્હવણુ પૂજા કરો, બીજી ચંદન સાર,
ત્રીજી કુસુમ વળી ધૂપની, પંચમ દીપ મનોહાર, ૩
- અક્ષત કૃણ નૈવેદ્યની, પૂજા અતિહિ ઉદાર,
જે લવિયણુ નિત નિત કરે, તે પામે લવપાર. ૪
- રત્નજડિત કળાશે કરી, ન્હવણુ કરો જિનભૂપ,
પાતક પંક પખાલતાં, પ્રગટે આત્મસ્વરૂપ. ૫
- દ્રવ્ય ભાવ દોય પૂજના, કારણુ કાર્ય સંબંધ,
ભાવસ્તવ પુષ્ટિ ભણી, રચના દ્રવ્ય પ્રબંધ. ૬
- શુભ સિંહાસન માંડીને, પ્રભુ પધરાવો ભક્ત,
પંચ શબ્દ વાણંત્રશું, પૂજા કરીયે વ્યક્ત. ૭

ઢાળ પહેલી

અનેહાં રે જિનમંદીર રણિયામણું રે—એ દેશી.

- અનેહાંરે ન્હવણુ કરો જનરાજને રે, એ તો શુદ્ધાલંબન દેવ,
પરમાત્મ પરમેસરે, જસુ સુરનાર સારે•સેવ. ન્હ૦ અ૦ ૧
- માગધતીર્થ પ્રભાસના રે, સુરનદી સિંધુનાં લેવ,
વરદામ ક્ષીરસમુદ્રનાં રે, નીરે ન્હરાવે જેમ દેવ. ન્હ૦ અ૦ ૨
- તેમ ભવિ ભાવે તીર્થોદ્ધકે રે, વાસો વાસ સુવાસ,
ઐષધિયો પણ ભેળી કરો રે, અનેક સુગંધિત ખાસ. ન્હ૦ અ૦ ૩
- કાળ અનાદિ મળ ટાળવા રે, ભાળવા આત્મરૂપ,
જળપૂજા યુક્તે કરી રે, પૂજો શ્રી જિન ભૂપ. ન્હ૦ અ૦ ૪

૧૧૫૫૫૫ જળપૂજથી રે, જેમ પામી સુખ સાર,
તેમ તને દેવાધિદેવને રે, થયી લહો ભવપાર,
નહવણુ કરો જિનરાજને રે. ૫

કાવ્ય

વિમલકેવલદર્શનસંયુત, સકલજન્તુમહોદયકારણમ્
સ્વગુણશુદ્ધિકૃતે સ્તપ્યામ્હં, જિનવરં નવરંગમયામ્સલા. ૧

પ્રથમ જલ પૂજ સમાપ્ત.

દ્વિતીય ચન્દન પૂજ

દોહા

હવે ખીજ ચન્દન તણી, પૂજ કરો મનોહાર,
મિથ્યા તાપ અનાદિનો, ટાળો સર્વ પ્રકાર. ૧

પુદ્ગલ પરિચય કરી ઘણો, પ્રાણી થયો દુર્વાસ,
સુગંધ દ્રવ્ય જિન પૂજને, કરો નિજ શુદ્ધ સુવાસ. ૨

ઢાળ ખીજ

મનથી કરતાં, પરનારી સંજ ન કરતાં.—એ દેશી.

ભવિ ! જિન પૂજે, દુનિયામાં દેવ ન દૂજે;
જે અરિહા પૂજે, તસ ભવનાં પાતક ધૂજે. ભવિં ૧

પ્રભુ પૂજ ખહુ ગુણ ભરી રે, કીજે મનનો રંગ,
મન વચ કાયા થીર કરી રે, અર્ચો અરિહા અંગ. ભવિં ૨

કેસર ચંદન ઘસી બાણું રે, માંહે લેળી ઘનસાર,
સ્ન કચોળી માંહે ધરી રે, પ્રભુ પદ અર્ચો સાર. ભવિં ૩

ભવદવ તાપ શમાવવા રે, તરવા ભવજળ તીર,
આત્મસ્વરૂપ નિહાળવા રે, રૂડો જગશુરુ ધીર. ભવિં ૪

પદ જાનુ કર અંસ શિર રે, ભાલ ગળે વળી સાર,
હૃદય ઉદર પ્રભુને સદા રે, તિલક કરો મન ખ્યાર. ભવિં ૫

એણિ વિધ જિનપદ પૂજતા રે, કરતાં પાપ પલાય,
જેમ જયસુરને શુભમતિ રે, પામ્યા અવિચળ ઠાય.
ભવિ જિન પૂજે. ૬

કાવ્ય

જગદુપાધિચયાદ્રહિતં હિતં, સહજતત્ત્વકૃતે ગુણમન્દિરમ,
વિનયદર્શનકેસરચન્દનૈ, - રમલહનમલહનિજનમૈચ્ચયે. ૧

દ્વિતીય ચન્દન પૂજા સમાપ્ત.

તૃતીય કુસુમ પૂજા

દોહા

ત્રીજી કુસુમતાણી હવે, પૂજા કરો સદલાવ,
જેમ દુષ્કૃત દૂરે ટળે, પ્રગટે આત્મસ્વભાવ. ૧

જે જન પદ ઋતુ ફૂલશું, જિન પૂજે ત્રણ કાળ,
સુર-નર-શિવ-સુખસંપદા, પામે તે સુરસાલ. ૨

ઢાળ ત્રીજી

સાહેલડીયાંની દેશા.

કુસુમપૂજા લવિ તુમે કરો, સાહેલડીયાં !

આણી વિવિધ પ્રકાર, ગુણ વેલડીયાં !

જાઈ જુઈ કેતકી સાં દમણો મરુઓ સાર. ગુણ૦ ૧

મેાગરો ચંપક માલતી, સાં પાડલ પદ્મ ને વેલ, ગુણ૦

ખોલસિરી જાસૂદશું, સાં પૂજો મનને ગેલ. ગુણ૦ ૨

નાગ ગુલાબ સેવંતરી, સાં ચંપેલી મચકુંદ, ગુણ૦

સદા સોહાગણ દાઉદી, સાં પ્રિયંગુ પુન્નાગનાં વૃંદ. ગુણ૦ ૩

બકુલ કોરંટ અંકોલથી, સાં કેવડો ને સહકાર, ગુણ૦

કુંદાદિક પમુહા ઘણે, સાં પુષ્પ તણે વિસ્તાર. ગુણ૦ ૪

પૂજે જે લવિ લાલશું, સાં શ્રી જિન કેરા પાય, ગુણ૦

વણિક સુતા લીલાવતી, સાં જિમ લહે શિવપુર ઠાય. ગુણ
વેલડીયાં. ૫

કાવ્ય

સુકરુણાસુનૃતાન્નર્વમાર્દવૈઃ પ્રશમશૌચશમાદિસુમૈર્જનાઃ

પરમપૂજ્યપદસ્થિતમર્ચિતં, પરમુદાર મુદારગુણં જિનં.

તૃતીય પુષ્પ પૂજા સમાપ્ત.

ચતુર્થી ધૂપ પૂજા

દોહા

અચા ધૂપતાણી કરો, ચોથી હર્ષ અમંદ,

કર્મેન્ધન દાહન ભણી, પૂજો શ્રી જિનચંદ.

સુવિધિ ધૂપ સુગંધશું, જે પૂજે જિનરાય,
સુર-નર-કિન્નર તે સવિ, પૂજે તેહના પાય.

૨

દાળ ચોથી

સાંવરી સુરતપર મેરો દિલ અટક્યો.—એ દેશી.

અરિહા આગે ધૂપ કરીને, નરભવ લાહો લીજેરી,
અગર અંદન કરતુરી સંયુક્ત, કુંદર માંહે ધરીજેરી. અરિં ૧
ચૂરણ શુદ્ધ દશાંગ અનોપમ. તુરછ અંબર ભાવીજેરી,
રત્નજડિત ધૂપધાણા માંહે, શુભ ધનસાર ઠવીજે રી. અરિં ૨
પવિત્ર થઈ જિનમંદિરે જઈને, આશય શુદ્ધ કરીજે રી,
પ્રગટવા માંગે ધરતાં, ભવ ભવ પાપ હરીજે રી. અરિં ૩
સમતારસ સાગર ગુણ આગર, પરમાતમ જિન પૂરારી,
ચિદાનંદ ચિન્મયમૂરતિ, ઝગમગ જ્યોતિ સનૂરા રી. અરિં ૪
એહવા પ્રભુને ધૂપ કરતાં, અવિચળ સુખડાં લાહિયેરી,
ઇહ ભવ પરભવ સંપત્તિ પામે, જેમ વિનય ધર કહિયેરી. અરિહાંબ

કાવ્ય

અશુભપુદ્ગલસંચયવારણું, સમસુગંધકરં તપધૂપનમ્
ભગવતા સુપુરોહિતકર્મણું, જ્યવતો યવતોડક્ષયસંપદા. [૧] ૧

ચતુર્થી ધૂપ પૂજ સમાપ્ત

પંચમી દીપક પૂજ

દોહા

નિશ્ચય ધન જે નિજતાણું, તિરોભાવ છે તેહ.
પ્રભુ સુખ દ્રવ્ય દીપક ધરી, આવિર્ભાવ કરેહ.

૧

આલિનવ દીપક એ પ્રભુ, પૂજી માગો હેવ,
અજ્ઞાન તાંમર જે અનાદિનું, ટાળો દેવાધિદેવ !

૨

ઢાળ પાંચમી

કુંબખડાની દેશી.

લાવદીપક પ્રભુ આગળે, દ્રવ્યદીપક ઉત્સાહે, જિનેસર પૂજીયે
પ્રગટ કરી પરમાતમા, રૂપ લાવો મનમાંહે. જિં ૧
ધૂમ્ર કષાય ન જેહમાં, ન છીપે પતંગને હેજ; જિં ૦
ચરણ ચિત્રામણુ નવિ ચળે, સર્વ તેજનું તેજ. જિં ૦
અધ ન કરે જે આધારને, સમીરતણે નહીં ગમ્ય; જિં ૦
ચંચલભાવે જે નવિ લહે, નિત્ય રહે વળી રમ્ય. જિં ૦ ૩
તૈલ પ્રણેપ જિહાં નહીં, શુદ્ધદશા નહિ દાહ; જિં ૦
અપર દીપક એ અર્ચતાં, પ્રગટે પ્રશમ પ્રવાહ. જિં ૦ ૪
જેમ જિનમતિને ધનસિરી, દીપપૂજનથી દોય; જિં ૦
અમરગતિ સુખ અનુભવી, શિવપુર પહોતા સોય. જિં ૦ ૫

કાવ્યમ્

બહુલમોહતમિન્નિવારકં, સ્વપરવસ્તુવિકાસનમાત્મનઃ
વિમલબોધસુદીપકમાદધે, ભુવનપાવનપારગતાગ્રતઃ.

૧

પાંચમી દીપક પૂજા સમાપ્ત

પૃષ્ઠી અક્ષત પૂજા

દોહડા

સમકિતને અભ્યુદયવા, ઉત્તમ એહ ઉપાય,
પૂજાથી તમે પ્રીછજો, મનવંછિત સુખ થાય.

૧

અક્ષત શુદ્ધ અખંડ્યું, જે પૂજે જિનચંદ,
લહે અખંડિત તેહ નર, અક્ષય સુખ આનંદ.

૨

ઢાલ છઠી

ધર્મજિણુંદ દ્યાલજી, ધર્મતણે દાતા-એ દેશી

અક્ષતપૂજા ભવિ કીજેજી, અક્ષત કૃણ દાતા.

શાલિ ગોધૂમ પણ દીજેજી,

અ.૦

પ્રભુ સન્મુખ સ્વસ્તિક કીજેજી;

અ.૦

મુક્તાકૃણ વીચમેં દીજેજી.

અ.૦ ૧

એહવા ઉજ્જવલ અક્ષત વાસીજી,

અ.૦

શુભતંદુલ વાસ ઉલ્લાસીજી;

અ.૦

ચૂરક ચઉગતિ ચિત્ત ચોખેજી,

અ.૦

પૂરી અક્ષય સુખ લહે જોખેજી.

અ.૦ ૨

પુનરાવર્ત્ત હરવા હાથેજી,

અ.૦

નંદાવર્ત્ત કરો રંગ સાથેજી;

અ.૦

કરજોડી જિનમુખ રહીનેજી,

અ.૦

એમ અક્ષય શિવ દીયો વહીનેજી.

અ.૦ ૩

જગનાયક જગશુર જેતાજી;

અ.૦

જગખંધુ અમલ વિભુ નેતાજી.

અ.૦

બ્રહ્મા ધંધર વડભાગીજી,

અ.૦

યોગીશ્વર વિદિત વૈરાગીજી.

અ.૦ ૪

એહવા દેવાધિદેવને પૂજેજી,

અ.૦

ભવભવનાં પાતક ધ્રુજેજી;

અ.૦

જેમ કીરચુગલ ભવ પારજી,

અ.૦

લહે અક્ષત પૂજા પ્રકારજી.

અ.૦ ૫

કાવ્ય

સકલમર્જીલસંલવકારણું, પરમમક્ષતભાવકૃતેર્જનમ્;
સુપરિણામમયૈરહમક્ષતૈઃ, પરમયા રમયા યુતમચ્ચયે.

૧

પદી અક્ષત પૂજ સમાપ્તા

સપ્તમી કૃળ પૂજ

હોહા

શ્રીકાર ઉત્તમ વૃક્ષનાં, કૃળ લેઈ નર નાર,
જિનવર આગે જે ધરે, સફળો તસ અવતાર.

૧

કૃળપૂજનાં કૃળથકી, કોડી હોય કલ્યાણ,
અમર વધુ ઉલટ ધરી, તસ ધરે ચિત્તમાં ધ્યાન.

૨

ઢાળ સાતમી

ખિંદલાની દેશી

કૃળપૂજ કરો કૃળકામી, અભિનવ પ્રભુ પુણ્યે પામી હો.

પ્રાણી ! જિન પૂજે,

શ્રીકૃળ, અખોડ, ખદામ, સીતાકૃળ, દાડિમ નામ હો. પ્રાં ૧

જમરૂખ, તરખુજ, કેળાં, નિમજાં, કોહલાં કરો ભેળાં હો, પ્રાં

પીસ્તાં, ફનસ, નારંગ, પૂગી, ચૂઅકૃળ ઘણું ચંગ હો. પ્રાં ૨

ખરખુજ, દ્રાખ, અંજીર, અન્નાસ, રાયણ, જંખીર હો. પ્રાં

મિષ્ટલીણુ ને અંગુર, શિંગીડાં, ટેટી, ખીજપૂર હો. પ્રાં ૩

એમ જે જે વિષય લહંત, તે તે જિનભવને ઢાયંત હો. પ્રા०
અનુપમ થાળ વિશાળ, તેહમાં ભરીને સુરસાળ હો. પ્રા० ૪
ફળપૂળ કરે જે ભાવે, તે શિવરમણી સુખ પાવે હો. પ્રા०
દુર્ગતા નારી જેમ લહે, ફીરચુગલ વળી તેમ હો. પ્રા० ૫

કાવ્ય

અમલશાન્તરસૈકનિધિં શુચિ, - ગુણુક્લૈર્મલદોષહરૈર્હરમ્;
પરમશુદ્ધિક્ષાય યજે જિનં, પરહિતં રહિતં પરભાવતઃ ૧

સમગ્રી ફલપૂળ સમાપ્ત

અષ્ટમી નૈવેદ્ય પૂજા

દોહા

ભવદવ દહન નિવારવા, જલદ ઘટા સમ જેહ,
જિન પૂજા યુગતે કરી, ત્રિવિધે કીજે તેહ. ૧

પૂજા કુગતિની અર્ગલા, પુણ્ય સરોવર પાળ,
શિવગતિની સાહેલડી, આપે મંગલ માળ. ૨

શુભ નૈવેદ્ય શુભ ભાવશું, જિન આગે ધરે જેહ,
સુરનર શિવપદ સુખ લહે, હલીય પુરુષ પરે તેહ. ૩

ઢાળ આઠમી

શ્રાવણ માસે, સ્વામિ ! મ્હેલી ચાલ્યા રે—એ દેશી

હવે નૈવેદ્ય રસાલ, પ્રભુજી આગે રે,

ધરત્તાં ભવિ સુખકાર, પ્રભુતા જાગે રે.

કંચન જડિત ઉદાર, થાળમાં લાવો રે,

તાર તાર મુજ તાર, ભાવના ભાવો રે. ૧

લાપસી, સેવ, કંસાર, લાડુ તાળ રે,
મનોહર મોતીચૂર ખુરમાં, ખાળાં રે.
ખરફી, પેંડા, ખીર, ઘેવર, ઘારી રે,
સાટા, સાંકલીસાર, પૂરી ખારી રે,

૨

કસમસીયા, ફૂલેર, સફરપારા રે,
લાખણસાઈ રસાલ, ધરો મનોહારા રે.
મોતૈયા, કળી સાર, આગે ધરિયે રે,
ભવ ભવ સંચિત પાપ, ક્ષણમાં હરિયે રે.

૩

મુરકી, મેસુર, દહીંથરા, વરસોલાં રે,
પાપડ, પૂરી ખાસ, દોઢાં ઘોલાં રે,
ગુંદવડાં, ને રેવડી, મન ભાવે રે,
ફેંણી, જલેખી માંહે, સરસ સોહાવે રે,

૪

શાલિ, દાલ, ને સાલણાં મન રંગે રે,
વિવિધ જાતિ પકવાન, ઢાવો ચંગે રે.
તાલ, કંસાલ, મૃદંગ, વીણા, વાજે રે,
ભેરી, નફેરી, ચંગ મધુરધ્વનિ ગાજે રે.

૫

સોળ સળ શણગાર ગોરી ગાવે રે.
દેતાં અઢળક દાન, જિનધર આવે રે.
એણીપરે અષ્ટ પ્રકાર, પૂજા કરશે રે,
નૃપ હરિશ્ચંદ્ર પરે તેહ, ભવજળ તરશે રે.

૬

કાવ્ય

સકલચેતનજીવિતદાયિની, વિમલભક્તિવિશુદ્ધિસમન્વિતા;
ભગવતઃ સ્તુતિસારસુખાસિકા, શ્રમહરા મહાસ્તુ વિભોઃ પુર. ૧

અષ્ટમી નૈવેદ્ય પૂજા સમાપ્તા

ઢાળ નવમી

નમો ભવિ ! ભાવશું એ—દેશી

અષ્ટપ્રકારી ચિત્ત ભાવિયેએ, આણી હર્ષ અપાર,
ભવિજન ! સેવિયે એ.

અષ્ટ મહાસિદ્ધિ સંપન્ને એ, અડખુદ્ધિ ઢાતાર. ભવિં ૧

અરદ્દિદ્ધિ પણ પામીયે એ, પૂજથી ભવિ શ્રીકાર; ભં

અનુક્રમે અષ્ટકરમ હણી એ, પંચમી ગતિ લહે સાર ભં ૨

શાન્ડાનાસુત સુંદર એ, વિનયાદિક ગુણવંત; ભં

શાહ જીવણના કહેણથી એ, કીયો અભ્યાસ એ સંત. ભં ૩

સકલ પંડિત શિર સેહરો એ, શ્રી વિનીતવિજય ગુરુરાય ભં

તાસ ચરણ સેવા થકી એ, દેવનાં વંચિત થાય. ભં ૪

શશિ નયન ગજ વિધુ વરુ એ, (૧૮૨૧) નામ સંવત્સર

જાણુ, ભં

તૃતીયા સિત આસો તાણી એ, શુક્રવાર પ્રમાણુ, ભં ૫

પાદરા નગર વિરાજતા એ, શ્રીસંભવ સુખકાર, ભં

તાસ પસાયથી એ રચી એ, પૂજા અષ્ટ પ્રકાર. ભં ૬

કળશ

છંદ જગત સ્વામી, મોહ વામી, મોક્ષગામી સુખકરં,
 પ્રભુ અકલ અમલ અખંડ નિર્મલ, ભવ્ય મિથ્યાતમ હરં.
 દેવાધિદેવા ચરણસેવા, નિત્ય મેવા આપીયે,
 નિજ દાસ બાણી દયા આણી, આપ સમોવડ થાપીયે. ૧

શ્લોકા

ધૃતિ જિનવરવૃન્દ શુદ્ધભાવેન કીર્તિ-
 વિમલમિહ જગત્યાં, પૂજ્યન્ત્યષ્ટધા યે,
 નિજકલિમલહેતોઃ કર્મણોન્તં વિધાય,
 પરમગુણમયં તે, યાન્તિ મોક્ષં હિ વીરા. ૧

શ્રી દેવવિજયજીવિત-અષ્ટપ્રકારી પૂજા સમાપ્તા

શ્રીસિદ્ધચક્ર આરાધન વિધિ

ચતુર્થ વિભાગ

પદ સંગ્રહ

પદ પહેલું. રાગ સારંગ.

હમ મગન ભયે પ્રભુ ધ્યાનમેં હમ૦

ખિસર ગઈ દુવિધા તન મનકી, અચિરા સુત ગુન જ્ઞાનમેં. હમ૦ ૧
હરિહર બ્રહ્મ પુરંદરકી ઋદ્ધિ, આવત નાંહિ કોઈ માનમેં;
ચિદાનંદકી મોજ મચી હૈ, સમતા રસકે પાનમેં. હમ૦ ૨
ઇતને દિન તું નાંહિ પિછાન્યો, મેરો જન્મ ગમાયો અજ્ઞાનમેં;
અબ તો અધિકારી હોઇ જૈઠે, પ્રભુગુન અબય ખજાનમેં. હમ૦ ૩
ગઈ દીનતા સખહી હમારી, પ્રભુ તુજ સમક્ષિ દાનમેં;
પ્રભુ ગુન અનુભવકે રસ આગે, આવત નહિ કોઈ માનમેં. હમ૦ ૪
જિનહિ પાયા તિનહિ છિપાયા, ન કહે કોઈકે કાનમેં;
તાલી લાગી જબ અનુભવકી, તબ જાને કોઈ જ્ઞાનમેં. હમ૦ ૫
પ્રભુ ગુન અનુભવ ચંદ્રહાસ્ય જ્યો, સો તો ન રહે મ્યાનમેં;
વાચકે જશ કહે મોહ મહાથરિ, જીતલિયો હૈ મેદાનમેં. હમ૦ ૬

પદ બીજું રાગ-સામેરી.

મેરે પ્રભુસું પ્રગટયો પૂરન રાગ. મેરેં

બિનગુન ચંદ કિરનસું ઉમગ્યો, સહજ સમુદ્ર અથાંગ. મેરેં ૧

બ્યાતા ધ્યેય ભયે દોડ એકહુ, મિટયો લેહકો લાગ;

કુલ બિદારી છલે જળ સરિતા, તબ નાહ રહત તડાગ. મેરેં ૨

પૂરન મન સખ પૂરન દીસે, નહિ દુબિધાકો લાગ;

પાણિ ચલત પનહી જો પહિરે, નહિ તસ કંટક લાગ. મેરેં ૩

ભયો પ્રેમ લોકોત્તર જૂઠો, લોક બંધકો ત્યાગ;

કહો કોઉકળુ હમતો ન રૂચે, છૂટિ એક વીતરાગ. મેરેં ૪

વાસત હૈ બિનગુન મુઝ દિલકું, જેસો સુરતર બાગ;

ઐર વાસના લગે ન તાતે, જશ કહે તું વડલાગ. મેરેં ૫

પદ ત્રીજું. (રાગ આશાવરી)

અવધુ વહ જોગી હમ માને, જો હમકું સખગત જાને;

અદ્વા વિષ્ણુ મહેસર હમકી, હમકું ઇસર માને. ૧

ચકી ખલ વાસુદેવ જે હમહી, સખ જગ હમકું જાને;

હમસે ન્યારા નહિ કોઈ જગમેં, જગ પરમિત હમ માને. અ. ૨

અજરામર અકલંકતા હમહી, શિવવાસી જે માને;

નધિ ચરિત જ્ઞાનાનંદ લોગી, ચિદ્ધન નામ જે માને. અ. ૩

પદ ચોથું

કરે મંદોદરી રાણી નાટક, રાવણ તંત બજાયે;

માદલ વીણા તાલ તંબુરો, પગ રવ હમ ઠમકાવે. કરેં

ભક્તિ ભાવ નાટક એમ કરતાં, ત્રૂટી તાંત ખિચાલે;
સાંધી આપ નસા નિજકરથી, લધુકલા તત્કાલે. કરે ૨

દ્રવ્ય ભાવભક્તિ નવી ખંડી, તો અક્ષય પદ સાધ્યું;
સમક્ષિત સુરતરુ ફલ પામીને, તીર્થકર પદ બાંધ્યું. કરે ૩

એણી પરે જે ભવિજન જિન આગે, ભલી પરે ભાવના ભાવે;
જ્ઞાન વિમલ ગુણુ તેહના, અહનીશ સુરનર નાયક ગાવે. કરે ૪

પદ પાંચમું જ્યું ત્યું તત્ત્વ સુજ પડેરી—એ રાગ.

અખ મોહે તારો દીન દયાલ, મત મત મેં સખડી દેખે;
ચિત્ત ચિત્ત તુમ નામ રસાલ, અખ મોહે તારો દીન દયાલ. ૧

આદિ અનાદિ પુરુષ હો તુમહી, તુમહી વિષ્ણુ ગોપાલ;
શિવ શંકર બ્રહ્મા ઇશ્વર તુંહી, ભાંગી ગાઇ ભ્રમ જાલ. અખ ૨

મોહ વિકલ બૂલ્યો ભવમાંહી, ફિર્યો અનંતો કાલ;
ગુણુ વિશાલ શ્રી આદિ જિનેશ્વર, મેરી કરો પ્રતિપાલ. અખ ૩

પદ છઠું રાગ ભૈરવ.

ખીના પ્રભુ પાશ્વકે દેખે, મેરે દીલ બે કરારી હૈ.

ચોરાશી લાખમેં ભટકયો, બહુતસી દેહ ધારી હૈ;
ઘેરા મુજે કર્મ આઠોને, ગળે જંજીર ડારી હૈ. ખીના ૧

જગત કે દેવ સખ દેખે, સખી કે લોભ ભારી હૈ;
કોઈ કોંધી કોઈ માની, કીસી કે સંગ ન્યારી હૈ. ખીના ૨

મુસીબત જે પડી હુમ પે, ઉસીને ખુદ નીહારી હૈ;
પત્તાકં જગતીસે તારો, યહી વિનતિ હમારી હૈ. ખીના ૩

પદ સાતમું

શ્રી શંખેસર પાસ જિનંદકે, ચરણ કમલ ચિત્ત લાગી રે.
 સુણજો રે સજ્જન નિત્ય ધ્યાઉંગી.
 એહવા દઢધારી હિયામેં, અન્યદ્વાર નહિ જાઉંગી. સુ૦ ૧
 સુંદર સુરંગ સલુની મૂરત, નિરખ નયન સુખ પાઉંગી. સુ૦ ૨
 ચંપા ચંખેલી આન મોગરા, અંગીયાં અંગ રચાઉંગી. સુ૦ ૩
 શીલાદિક શણગાર સજી નિત્ય, નાટક પ્રભુકું દેખાઉંગી. સુ૦ ૪
 ચિદાનંદ પ્રભુ પ્રાણુ જીવનકું મોતીયન થાળ વધાઉંગી. સુ૦ ૫

પદ આઠમું રાગ-દરબારી કાનડો

દુરમતિ દાર હે મેરે પ્રાણી. દુરમતિ૦
 જૂઠી સખ સંસારકી માયા, જૂઠી ગરવ ગુમાની, દુરમતિ૦ ૧
 આપ ન ખૂઝે મોહ નિંદ, ડોલે દુનિયા દિવાની;
 વીતરાગ દુઃખ ડારણ દિલસું, વિનય જ્યો શુદ્ધ સ્થાની.
 દુરમતી૦ ૨

પદ નવમું રાગ વેલાવલ

જી જાતે મેરી સક્ષ્મ ધરીરી જી૦

સુત વનિતા ધન ચૌવન માતો, ગર્ભતણી વેદન વિસરી રી. જી૦ ૧
 સુપનકો રાજ સાચ કરી માચત, રાચત છાંહ ગગન બદરી રી;
 આઈ અચાનક કાળ તોપચી, ગડેગો જ્યું નાહર બકરી રી. જી૦ ૨
 અતિહી અચેત કછુ ચેતત નાંહિ, પકરી ટેક હારિલ લકરી રી;
 આનંદધન હીરોજન છાંડી, નર મોહ્યો માયા
 કકરી રી. જી૦ ૩

પદ દશમું રાગ આશાવરી

આશા ઝૈરકી કયા કીજે, જ્ઞાન સુધારસ પીજે આશાં
 ભટકે દાર દાર લોકનકે, ફૂકર આશાધારી;
 આતમ અનુભવ રસકે રસીયા, ઉતરે ન કળહુ ખુમારી. આશાં ૧
 આશા દાસીકે જે જાયે, તે જળ જગકે દાસા;
 આશા દાસી કરે જે નાયક, લાયક અનુભવ ખ્યાસા. આશાં ૨
 મનસા ખ્યાલા પ્રેમ મસાલા, બ્રહ્મ અગ્નિ પર જલ્લી;
 તન લાઠી અટવાઈ પીએ કસ, જાગે અનુભવ લાલી. આશાં ૩
 અગમ પીયાલા પીએ મતવાલા, ચિન્હી આધ્યાતમ વાસા;
 આનંદધન ચેતન વે ખેલે, દેખે લોક તમાસા. આશાં ૪

પદ અગિયારમું રાગ. ફરબો

પ્રભુ જાજલે મેરા દીલ રાજ રે. પ્રભુ
 આઠ પહોરકી સાઠજ ઘડીયાં, દો ઘડીયાં જિન સાજ રે. પ્રભુ ૧
 દાન પુણ્ય કછુ ધર્મ કર લે, મોહ માયાકું ત્યાજ રે. પ્રભુ ૨
 આનંદધન કહે સમજ સમજ લે, આખર ખોવેગા બાજ રે.
 પ્રભુ ૩

પદ બારમું રાગ આશાવરી

અનુભવ આનંદ ખ્યારો, અખ મોહિ અનુભવ આનંદ ખ્યારો.
 એક વિચાર ધાર તું જડથી, કનક ઉપલ જિમન્યારો. અખ ૧
 બંધ હેતુ રાગાદિક પરિણતિ, લખ પરપખ સહુ ન્યારો.
 ચિદાનંદ પ્રભુ કર કરિયા અખ, ભવ સાયરથી તારો. અખ ૨

શ્રી નવપદની સંગ્રહો.

૧

ગોયમ નાણી હોકે, કહે સુણે પ્રાણી. મારા લાલ !
 જિન વરવાણી હોકે, હધડે આણી. મારા લાલ !
 આસો માસે હોકે, ગુરુની પાસે મારાં
 નવપદ ધ્યાને હોકે, અંગ ઉલ્લાસે. મારાં

૧

આંખિલ કીજે હોકે, જિન પૂજીજે. માં
 જાપ જપી જે હોકે, દેવ વાંદીજે. માં
 ભાવના ભાવો હોકે, સિદ્ધચક્ર ધ્યાવો. માં
 જિનગુણગાવો હોકે, શિવસુખ પાવો. માં

૨

શ્રી શ્રીપાળે હોકે, મયણા બાળે. માં
 ધ્યાન રસાળે હોકે, રોગજ દાળે. માં
 સિદ્ધચક્ર ધ્યાવો હોકે, રોગ ગમાયો. માં
 મંત્ર આરાધ્યો હોકે, નવપદ પાચો માં

૩

ભામિની ભોળી હોકે, પહેરી પટોળી. માં
 સહિયર ટોળી હોકે, કુંકુમ ઘોળી. માં
 થાળ કચોળી હોકે, જિનઘર ખોલી. માં
 પૂજ પ્રણમી હોકે, કીજે ચોળી. માં

૪

ચૈત્રે આસો હોકે, મનને ઉલ્લાસે. માં
 નવપદ ધ્યાશે હોકે, શિવસુખ પાશે. માં
 ઉત્તમ સાગર હોકે, પંડિત રાયા. માં
 સેવક કાંતે હોકે, બહુ સુખ પાયા. માં

૫

આ છે લાલની-દેશી

નવપદ મહિમા સાર, સાંભળજો નરનાર, આછે લાલ !
હેજ ધરી આરાધીએજી.

તો પામો ભવપાર, પુત્ર-કલત્ર પરિવાર; આછે લાલ !
નવદિન મંત્ર આરાધીએજી. એ આંકણી. ૧

આસો માસ સુવિચાર, નવ આંખિલ નિરધાર, આછે લાલ !
વિધિશું જિનવર પુજીએજી.

અરિહંત સિદ્ધ પદ સાર, ગણણું તેર હજાર, આછે લાલ !
નવપદ મહિમા કીજીએજી. ૨

મયણા મુંદરી શ્રીપાળ, આરાધ્યો તત્કાળ, આછે લાલ !
ફળદાયક તેહને થયોજી.

કંચન વરણી કાય, દેહડી તેની થાય, આછે લાલ !
શ્રી સિદ્ધચક્ર મહિમા કહ્યોજી. ૩

સાંભળી સહુ નરનાર, આરાધ્યો નવકાર, આછે લાલ !
હેજ ધરી હેડે ઘણુંજી.

ચૈત્ર માસ વળી એહ, નવપદશું ધરો નેહ, આછે લાલ !
પૂજ્યો દે શિવસુખ ઘણુંજી. ૪

એણી પરે જૌતમ સ્વામ, નવનિધ જેહને નામ. આછે લાલ !
નવપદ મહિમા વખાણીએજી.

ઉત્તમ સાગર શિષ્ય, પ્રણમે તે નિશદીશ, આછે લાલ !
નવપદ મહિમા જાણીએ જી. ૫

કીસકે ચેલે કીસકે પુત—એ દેશી

સેવોરે ભાવિ ભાવે નવકાર, જપે શ્રી ગૌતમ ગણધાર,
ભાવિ સાંભળો, હારે સંપદ થાય, લાં હારે સંકટ જાય; લાં
આસોને ચૈત્રે હરખ અપાર, ગણુલું કીજે તેર હજાર. લાં ૧
ચાર વર્ષને વળી પટ માસ, ધ્યાન ધરો ભવી ધરી વિશ્વાસ, લાં
ધ્યાયોરે મયણાસુંદરી શ્રીપાળ, તેહનો રોગ ગયો તત્કાળ. લાં ૨
અષ્ટ કમળ દળ પૂજા રસાળ, કરી ન્હવણ છાંટયું તત્કાળ, લાં
સાતસો મહીપતિ તેહનેરે ધ્યાન, દેહડી પામ્યા કંચનવાન, લાં ૩
મહિમા કહેતા નાવે પાર, સમરો તિણે કારણ નવકાર, લાં
છંદ ભવ પર ભવ દીએ સુખવાસ, પામે લચ્છી લીલ વિલાસ. લાં ૪
જાણી પ્રાણી લાલ અનંત, સેવો સુખદાયક એ મંત્ર, લાં
ઉત્તમ સાગર પંડિત શિષ્ય, સેવે કાંતિ સાગર નિશદીશ. લાં ૫

નવપદજીનો લાવણી.

જગતમેં નવપદ જયકારી, પૂજતાં રોગ ટળે ભારી,
પ્રથમ પદ તીર્થપાત રાજે, દોષ અષ્ટાદશકું ત્યાજે;
આઠ પ્રાતિહારજ છાજે, જગતપ્રભુ ગુણ બારે રાજે,
અષ્ટ કરમ દલ જીતકે, સિદ્ધ ભજે ભંગવંત,
સિદ્ધ અનંત જે પદે, નમુ તેહ આનંદ;

પ્રગટ ભયો નિજ સ્વરૂપ ભારી, જગતમેં ૦ ૧.

સૂરિ પદમાં ગૌતમ કેશિ, ઉપમા ચંદ્ર સૂરજ જેસી,
ઉગાર્યો રાજ પરદેશી, એક ભવમાંહે શિવ લેશી.

ચોથે પદ પાઠકે નમું, શ્રુતધારી ઉવજાણ્ય,
સવ્વ સાહુ પંચમ પદમાંહિ, ધન્ય ધન્યો મુનિરાય,
વખાણ્યો વીર પ્રભુ ભારી. જગતમેં ૨

દ્રવ્યષટ્કી શ્રદ્ધા આવે, શમ સંવેગાદિક પાવે,
વિના એ જ્ઞાન નહિ કિરિયા, જૈનદર્શનસેં સખ તરિયા,
જ્ઞાન પદારથપદ સાતમે, આતમરાય મહારાજ,
રમતારામ અધ્યાતમ માંહે, નિજપદ સાધે કાજ;
દેખતાં વસ્તુ જગત સારી. જગતમેં ૩

જોગડી મહિમા બહુ જાણી, ચક્રધર છોડી સખ રાણી,
યતિ દશ ધર્મે કરી સોહે, મુનિ શ્રાવક સખ મન મોહે;
કર્મ નિકાચિત કાપવા, તપ કુઠાર કર ધાર,
નવમું પદ જો ધરે ક્ષમાશું, કર્મ મૂલ કટ જાય,
લજો નવપદ જય સુખકારી. જગતમેં ૪

શ્રી સિદ્ધચક્ર લજો ભાઈ, આચાર્ય તપનો વિધિ થાઈ,
પાપ ત્રિહું યોગે પરિહરજ્યો, ભાવ શ્રીપાલ પરેધરજ્યો,
સંવત ઓગાણીશ સત્તર સમે, જે પોશીણા શ્રીપાસ,
ચેત્ર ધવલ પુનમને દિવસ, સકલ ફલી મુજ આશ.
બાલ કહે નવપદ છબી ધારી. જગતમેં ૫

શ્રી શ્રીપાળ મહારાજ અને મયણાસુંદરીના ગરબા

પહેલો ગરબો

રાગ—સોના ઇંદોણી રૂપા બેડલું રે લોલ.

આસો માસે તે ચોલી આદરીરે લોલ, ધર્યું નવપદજનું ધ્યાનરે.

શ્રીપાલ મહારાજ મયણા સુંદરીરે લોલ. આંકણી.

માલવ દેશનો રાજ્યોરે લો, નામે પ્રજાપાળ બુપરે શ્રીં

સોભાવ્યસુંદરી રૂપસુંદરીરે લો. રાણી બે રૂપ ભંડારરે. શ્રીં

એક મિથ્યાત્વી ધર્મનેરે લો. બીજીને જૈનધર્મ રાગરે. શ્રી.

પુત્રી અકેકી બેયનેરે લો. જેમ વધે બીજ કેરે ચંદરે. શ્રીં

સોભાવ્ય સુંદરીની સુર સુંદરીરે લો. ભણે મિથ્યાત્વી પાસરે. શ્રીં

મયણા સુંદરીને રૂપસુંદરીરે લો. ભણાવે જૈનધર્મ સારરે. શ્રીં

રૂપ કલા ગુણે શોભતીરે લો. ચોસઠ કળાની જાણરે શ્રીં

બેઠો સભામાં રાજવીરે લો. બોલાવે બાળીકા દોયરે. શ્રીં

સોળે શણગારે શોભતીરે લો. આવી ઉભી પિતાની પાસરે. શ્રીં

વિદ્યા ભણ્યાનું જોવા પારખું રે લો. પુછે રાજ તિહા પ્રશ્નરે શ્રીં

સાખી—જીવ લક્ષણ શું જાણવું, કોણ કામદેવ ઘર નાર;

શું કરે પરણી કુમારીકા, ઉત્તમ ફૂલ શું સાર.

રાજા પુછે એ ચારનો, આપો ઉત્તર એક;
બુદ્ધિ શાલી કુંવરી, આપે ઉત્તર છક.

શ્વાસલક્ષણ પેલું જીવનું રે લો. રતિ કામદેવ ઘર નાર રે. શ્રી૦
જાયનું પુલ ઉત્તમ જાતિમારે લો. કન્યાપરણીને 'સાસરે જાય' રે શ્રી૦

સાખી—પ્રથમ અક્ષર વીણુ, જીવાડનાર જગનો કહ્યો.
મધ્યમ અક્ષર વીણુ, સંહાર જગનો તે થયો;
અંતિમ અક્ષર વીણુ, સૌ મન મીઠું સોય,
આપો ઉત્તર એકમાં, જેમ સ્ત્રીને વહાલું હોય.

આપે ઉત્તર મયણા સુંદરી રે લો. મારી આંખોમાં 'કાજળ' સોહાય રે શ્રી.

સાખી—પેલો અક્ષર કાઢતા, સોઢે નરપતિ સોય;
મધ્યાક્ષર વીના જાણવું, સ્ત્રી મન વહાલું હોય.
ત્રીજો અક્ષર કાઢતા, પંડિતને ખ્યારો ભયો;
માણું ઉત્તર એક, તાતે પુત્રીને કહ્યો.

મયણા એ ઉત્તર આપીઓ રે લો અર્થ ત્રણેનો 'વાદળ' થાય રે. શ્રી૦
રાજા પુછે સુરસુંદરી રે લો, કહો પુણ્યથી શું શું પમાય રે. શ્રી૦
ધન યોવન સુંદર દેહડી રે લો. ચોથો મન વલ્લભ ભરતાર રે. શ્રી૦
કહે મયણા નિજ તાતને રે લો. સહુ પામીએ પુન્ય પસાય રે. શ્રી૦
શીયલ વૃતે શોભે દેહડી રે લો. ખીજી બુધીન્યાયે કરી હોય રે. શ્રી૦
ગુણવંત ગુરુની સંગતી રે લો. મળે વસ્તુ પુણ્યને યોગ રે. શ્રી૦
ખોલે રાજા અભિમાને કરી રે લો. કરું નિર્ધનને ધનવંત રે. શ્રી૦
સર્વે લોકો સુખ ભોગવે રે લો, એ સઘળો છે મારો પસાય રે. શ્રી૦
સુર સુંદરી કહે તાતને રે લો, એ સાચામાં શાનો સંદેહ રે. શ્રી૦

રાય ત્રુઠો સુરસુંદરીરે લો, પરણાવી પહેરામણી કીધરે. શ્રી૦
 શંખપુરીનો રાજ્યોરે લો, જેનું અરિદમન છે નામરે. શ્રી૦
 રાય સેવાથે આવીયોરે લો, સુરસુંદરી આપી સેવરે. શ્રી૦
 રાયે મયણાને પુછીયુંરે લો, મારી વાતમાં તને સંદેહરે. શ્રી૦
 મયણા કહે નિજ તાતનેરે લો, તમે શાને કરો અભિમાનરે. શ્રી૦
 સંસારમાં સુખ દુઃખ ભોગવેરે લો, તેતો કર્મનો બળે પસાયરે. શ્રી૦
 રાજા કોધે બહુ કળ કળ્યોરે લો, ભાષે મયણાસું રોષ વચણરે. શ્રી૦
 રત્ન હોડાલે તું હોંચતીરે લો, પહેરી રેશમી ઊંચા ચીરરે. શ્રી૦
 જગત સૌ જી જી કરેરે લો, તારી ચાકર કરે પગ સેવરે. શ્રી૦
 તે મારા પસાયથી બળજેરે લો, રુઠે રોલી નાખું પલમાંયરે. શ્રી૦
 મયણા કહે તુમ કુળમાંરે લો, ઉપજવાનો કયાં બેયો તો બેષરે. શ્રી૦
 કર્મ સંયોગે ઉપનીરે લો, મળ્યા ખાન પાન આરામરે. શ્રી૦
 તમે મ્હોટે મને મહલાવતારે લો, મુજ કર્મ તણો છે પસાયરે. શ્રી૦
 રાજા કહે કર્મ ઉપરેરે લો, દીસે તને ઘણો હઠવાદરે, શ્રી૦
 કર્મે આણેલા ભરથારનેરે લો, પરણાવી ઉતારું ગુમાનરે. શ્રી૦
 રાજાનો કોધ નિવારવારે લો, લઈ ચાલ્યો રયવાડી પ્રધાનરે. શ્રી૦
 નવપદ ધ્યાન પસાયથીરે લો, સર્વી સંકટ દુર પલાયરે. શ્રી૦
 કહ્યું ન્યાયસાગરે પેલી ઢાલમાંરે લો, નવપદથી નવનિધયાયરે. શ્રી૦

ગરબો બીજો

રાગ—ટોપીવાલાના ટોળા ઉતર્ધા.

રાજા ચાલ્યો રયવાડીયે, સાથે લીધો સૈન્યનો પરિવાર રે,
 સાહેલી મોરી, ધ્યાન ધરો રે અરિહંતનું

ઢાલ નિશાન તિંહા ધૂરકે,
ખરછીઓને ભાલાનો ઝલહલાટ રે. સા૦

ધૂલ ઉડેને લોકો આવતા,
રાજા પુછે પ્રધાનને એ કોણુ રે. સા૦

કહે પ્રધાન સુણો ભૂપતિ,
એ છે સાતસો કોઢીઆનું સૈન્ય રે. સા૦

રાજા રાણાની પાસે યાચવા,
આવે કોઢિયા સ્થાપી રાજા એક રે. સા૦

કોઢે ગળી છે જેની આંગુલી,
યાચવા આવ્યો કોઢીયા કેરો દૂત રે. સા૦

રાણી નહિ રે અમ રાજવી,
ઉંચાકુલની કન્યા મલે કોઈ રે. સા૦

ડાઢ ખટકે રે જાણે કાંકરો,
નયણુ ખટકે તે તો રેણુ સમાનરે. સા૦

વયણુ ખટકેરે જેમ પાઉલો,
રાજા હૈડે ખટકે મયણુ ખોલ રે. સા૦

કોઢીયા રાજાને કેવરાવ્યું.
આત્રળે નગરી ઉજેણીની માય રે. સા૦

કીર્તિ અવિચલ રાખવા,
આપીશ મારી રાજકુંવરી કન્યાય રે. સા૦

ઉંખર રાણો હવે આવીયો,
સાથે સાતસો કોઢીઆઓનું સૈન્ય રે. સા૦

આવ્યો વરઘોડો મધ્ય ચેકમાં,
 ખચ્ચર ઉપર બેઠો ઉંખરરાય રે. સાં
 કોઈ લુલારે કોઈ પાંગળાં,
 કોઈના મોટા સુપડા જેવા કાન રે. સાં
 મોઢે ચાંદા ને ચાંદા ચગચગે,
 મુખ ઉપર માખીયોનો લણકાર રે. સાં
 શોર બકેર સુણી-સામટા,
 લાખો લોકો જેવા લેગા થાય રે. સાં
 સરવે લોકો મળી પુછતા,
 ભૂત પ્રેત કે રખે હોય પિશાચ રે. સાં
 ભુતડા જાણીને ભસે કુતરા,
 લોકો મન થયો છે ઉતપાત રે. સાં
 જાન લઈને અમે આવીયા,
 પરણે અમારો રાણો રાજ કન્યાય રે. સાં
 કૌતુક જેવાને લોકો સાથમાં,
 ઉંખરરાણો આવ્યો રાયની પાસ રે. સાં
 હવે રાય મયણા ને કહે સાંભળો,
 કર્મે આવ્યો કરો તુમે ભરતાર રે. સાં
 કરો અનુભવ સુખનો,
 જુઓ તમારા કર્મ તણા પસાય રે. સાં
 કહ્યું ન્યાયસાગરે બીજી ઢાળમાં
 નવપદ ધ્યાને થાસે મંગલ માળ રે. સાં

ગરબો ત્રીજો

રામ—સોના ધટાણી રૂપા ખેડણું રે લોલ.

તાત આદેશે મયણા ચિંતવેરે લોલ,
જે જ્ઞાનીએ દીકું તે થાય રે,
કર્મતણી ગતિ પેખજેરે લોલ.

અંશ માત્ર ખેદ નથી આણુતી રે લોલ.
ન મુખડાનો રંગ પલટાય રે. ૩૦

હશે જાયો રાજનો કે રંકનોરે લોલ.
પીતા સોંપે છે પંચની સાખરે. ૩૦

એને દેવની પેરે આરાધવેરે લોલ,
ઉત્તમ કુલની સ્ત્રીનો આચાર રે. ૩૦

એમ વિચારી મયણા સુંદરીરે લોલ,
કર્ચું તાત વચન પ્રમાણુરે. ૩૦

મુખરંગ પુનમની ચાંદનીરે લોલ,
શાસ્ત્રે લગ્ન વેલા જાણી શુધરે. ૩૦

આવી ઉંખર રાણાની ડાખી બાબુએરે લોલ,
જાતે કરે છે હસ્ત મેલાપરે. ૩૦

કેાઢી રાણા કહે રાયનેરે લોલ,
કાગ કઠે મોતી ના સોહાયરે. ૩૦

હોય દાસી કન્યા તો પરણાવજેરે લોલ,
કેાઢી સાથે શું રાજકન્યાયરે. ૩૦

- માતા મયણાની ઝુરતીરે લોલ,
રોવે કુટુમ્બ સખી પરિવારરે. ૩૦
- કોઈ રાખના રોષને ધિક્કારતારે લોલ,
કોઈ કહે કન્યા અપરાધરે. ૩૦
- દેખી રાજકુંવરી અતિ દીપતીરે લોલ,
રોગી સર્વે થયા રક્ષીયાતરે. ૩૦
- ચાલી મયણા ઉંખરનાં સાથમારે લોલ,
બ્યાં છે કોઢીતણો જાનીવાસરે. ૩૦
- હવે ઉંખર રાણો મન ચિંતવેરે લોલ,
ધીક ધીક મ્હારે અવતારરે. ૩૦
- મુંદર રંગીલી છખી શોભતીરે લોલ,
તેનું જીવન કર્યું મે ધૂળરે. ૩૦
- કહે ઉંખર રાણો, મયણા મુંદરીરે લોલ,
તમે જાડો કરોને આલોચરે. ૩૦
- તારી સોના સરીખી છે દેહડી લોલ,
મારી સંગતથી થાસે વિનાસરે. ૩૦
- તુંતો રૂપેકરી રંભા સારીખીરે લોલ,
મુજ કોઢી સાથે શું સ્નેહરે. ૩૦
- પતિ ઉંખર રાણાના વયણુ સાંભલીરે લોલ,
મયણા હૈડે દુઃખ ન સમાયરે. ૩૦
- ઢલક ઢલક આંસુ ઢલેરે લોલ,
કાગ હસવું દેડક જીવ જાયરે. ૩૦

સાખી-કમલીની જલમાં બસે, ચંદા બસે આકાસ,
જે જીહારે મન બસે, તે તીંહારે પાસ.

હવે મયણા કહે ઉંબર રાયનેરે લોલ,
તમે વાલાછો જીવન પ્રાણુરે. ૩૦

પશ્ચિમ રવિ ઉગે નહિરે લોલ,
નવી લોપે જલધી મર્યાદરે. ૩૦

સતી અવર પુરુષ ઇચ્છે નહિરે લોલ,
કદિ પ્રાણુ જાય પરલોક રે. ૩૦

પંચની સાખે પરણાવીયારે લોલ.
અવર પુરુષ બંધવ મુજ હોયરે. ૩૦

હવે પાયે લાગીને વિનવેરે લોલ,
તમે જોલો વિચારીને જોલરે. ૩૦

રાત્રી વીતી એમ વાતમાંરે લોલ,
ખીજે દિન થયો પરભાતરે. ૩૦

હવે મયણા આદીશ્વર ભેટવારે લોલ,
જાય સાથે લઈ ભરથાર રે. ૩૦

પ્રભુ કુંકુમ ચંદને પૂજ્યા રે લોલ,
પ્રભુ કંઠે ઠવી પુલ માલ રે. ૩૦

કરી ચૈત્યવંદન ભાવે ભાવના રે લોલ.
ધરે મયણા કાઉસગ્યા ધ્યાન રે, ૩૦

પ્રભુ હાથે ખીજેરું શોભતું રે લોલ,
વક્ત્રી કંઠે સોહે પુલ માલ રે. ૩૦

- શાસન દેવે સહુ દેવતા રે લોલ,
આપું ખીજેરુંને પુલ માળ રે. ૩૦
- લીધું ઉંખર રાણાએ તેહાથમાં રે લોલ.
મયણા હેડે હરખ ન માય રે. ૩૦
- પૌષધશાલામાં ગુરુ વાંદવા રે લોલે,
ચાલી મયણા સાથે ભરતાર રે. ૩૦
- ગુરુ આપે ધર્મની દેશના રે લોલ,
છે દોહિલો મનુષ્ય અવતાર રે. ૩૦
- પાંચે ભૂદ્યોને ચારે ચૂકીયો રે લોલ,
ત્રણનું બાણનું નહિ નામ રે. ૩૦
- જગ ઢંઢેરો ફેરીયો રે લોલ,
છે શ્રાવક હુમારું નામ રે. ૩૦
- પખાસું પરખ્યો નહિ રે લોલ,
વાલા દહો કીધો છે દૂર રે ૩૦
- લલ્લાસું લાગી રહ્યો રે લોલ.
વાલા નન્નો રહ્યો છે હજાર રે, ૩૦
- ઉંખર મયણાએ ગુરુ વાંદીયા રે લોલ,
ગુરુ કીધો છે ધર્મલાભ રે. ૩૦
- સખી પરીવારે તું શોભતી રે લોલ,
આજ સખી ન દિસે એક રે. ૩૦
- સર્વ વૃત્તાન્ત સુણાવીયો રે લોલ,
એક વાતનું છે મને હુઃખ રે. ૩૦

દેખી જૈન શાશનની હેલના રે લોલ,	
કરે મુરખ મિથ્યાત્વી લોહ રે.	૩૦
હવે મયણા ગુરુને વિનવે રે લોલ,	
મટે રોગ જો મુજ ભરતાર રે	૩૦
લોહ નિંદા ટલે જોહથી રે લોલ.	
ઉપાય કહો ગુરુ રાજ રે.	૩૦
યંત્ર જડી ખુટી ઓષધીરે લોલ,	
ભણી મંત્ર ખીજા ઉપચારરે.	૩૦
ગૃહસ્થીને એ કહેવા તણો રે લોલ,	
નહિ સાધુનો એહ આચાર રે.	૩૦
ગુરુ કહે મયણા સુંદરી રે લોલ,	
આરાધો નવપદ સાર રે.	૩૦
જેથી વિધન સહુ દૂર થશે રે લોલ,	
ધર્મ ઉપર રાખો મન દઢ રે.	૩૦
કહે ન્યાયસાગર ત્રીજી ઢાલમાં રે લોલ,	
તમે સાંભલજો નરનાર રે.	૩૦

ગરબો ચોથો.

દેશી-ગુલાબે રમતીતી.

મયણા સિદ્ધયક આરાધે, ગુલાબે રમતીતી.
નિજ પતિ ઉંઝરની સાથે, જાપોને જપતીતી.

પેલે પદે અરિહંત પૂજે, ગું હણ્યા ઘાતિ અઘાતિ ધ્રુજે. જાં
 ત્રણ લોક ઠકુરાઈ ઇજે, ગું વાણી પુર યોજનમાં ગાજે. જાં
 બીજે સોહિ સિદ્ધ મહારાજ, ગું ત્રણ લોકના થઈ શીરતાજ. જાં
 ત્રીજે પદે આચારજ બાણે, ગું મલી લાકડી અંધ પ્રમાણે. જાં
 ચોથે પદે ઉપાધ્યાય સોહિ, ગું ભણે ભણાવે જન મન મોહિ. જાં
 પદ પાંચમે સાધુ મુનિરાયા, ગું ગુણ સત્તાવીસે સોહાયા. જાં
 મન વચન ગોપવી કાયા, ગું વંદુ તેવા મુનિવર રાયા. જાં
 છઠે દર્શન પદ છે મૂળ, ગું કોઈ આવે નહિં તસ તોલ. જાં
 સોહિ સાતમું પદ વરનાથ, ગું તેના ભેદ એકાવન બાથ. જાં
 જ્ઞાન પાંચમું કેવલ થાયે, ગું ત્રણ લોકના ભાવ જણાયે. જાં
 પદ આઠમે ચારિત્ર આવે, ગું દેવો ઈચ્છા કરે ના પાવે. જાં
 ભવી જીવ તે ભાવના ભાવે, ગું કોઈ રીતે ઉદયમાં આવે. જાં
 કરો નવમે તપ પદ ભાવે, ગું આઠ કર્મો બલી રાખ થાવે. જાં
 રિદ્ધિ આતમ અનંતી પાવે, ગું દેવ દેવી ભલી ગુણ ગાવે. જાં
 પ્રભુ પુજે કેશર મદ ઘોળી, ગુ. ભરી હરખે હેમ કચોલી. જાં
 બલી શુદ્ધ જલે અંધોલી, ગુ. ચઊગતિની આપદા ચોલી. જાં
 દુરગતિના દુઃખ દુર ઢોલી, ગુ. આસો સુદી સાતમથી ખોલી. જાં
 કરે નવ આંબિલની ઓલી, ગુ. મળી સરખી સૈયરની ટોળી. જાં
 મયણા ધરે નવપદજી ધ્યાન, ગુ. પતિ કાયા થઈ કંચનવાન. જાં
 સૌ મંત્રોમાં છે શિરદાર, ગુ. તમે આરાધો સૌ નરનાર. જાં
 ન્યાયસાગરે ઢાલ કહી ચોથી, ગુ. સુણો શ્રીપાળ રાસની પોથી. જાં

સામાન્ય જિન સ્તવન.

ચલે પવનકી ચાલ જગમેં—એ રાગ.

ભજે પ્રભુકા નામ વિશ્વમેં, ભજે પ્રભુકા નામ,
 ચેહી ભજનસે જનમ જનમકે, કટે હજારો પાપ. વિશ્વમેં ૦ ૧
 ઇસ સંસારમેં ભટક ભટકકે, આયે તુમ દરબાર;
 દેવ મનુષ્ય નર્કકી ગતિમેં, ભટકે લાખો બાર. વિશ્વમેં ૦ ૨
 ગતિકા નાશ હો આના જાના, દોનોં બોજ સમાન,
 દુઃખકો સહતે પ્રભુ હમ આયેં, કર દો બેડા પાર. વિશ્વમેં ૦ ૩
 મીલ ન શકે એ પ્રભુકા રસ્તા, જો ન હો પ્રભુ સાથ;
 આનંદ હોવે જહાં પહોંચને, ચંદ્રપ્રભકો આજ. વિશ્વમેં ૦ ૪

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

નાચો નાચો પ્યારે મનકે મેર—એ રાગ.

સેવો સેવો એ પ્રાર્શ્વજિણુંદ, ભવિ જીવનમેં હોવે આનંદ. ૧
 સેવક આયા હે તોરે દરબાર,
 તારો જિનરાજ, ભકિત સ્વીકાર;
 દર્શનસે સેવકકો કરદો અબ પાર. સેવો ૦ ૨
 કાશીનયરીમેં આજ પ્રભુ જન્મ્યા જિનરાજ.
 રાણી પ્રભાવતીકે શિરસ્તાજ,
 નવકાર નાગકો સુનાયા જિનરાજ. સેવો ૦ ૩
 ઇસ ભવકે બંધનસે હમકો છુડાદો,
 સોઈ હુઈ આત્માકી નિંદ જગાદો,
 આનંદસે નાચત જ્યું ચંદ્ર ચકોર. સેવો ૦ ૪

શ્રી પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

બાલમ આયે બસો મેરે મનમે—એ રાગ.

પારસ નામ રહું મેરે મનમે, પ્રભુકો દેખે જગ વિસરાયે;
મોહન મૂરતિ મન મલકાયે, બાન્ધવ દેખકે કુમુદ હસત હે.
વેસે પ્રભુ મેરે મનમે. પારસ૦ ૧

જગકે દેવસે મુરત નિરાળી, સુંદર મુરત લાગે ખ્યારી,
ભવિયણુકો એ માર્ગ દિખાવે, ફેરી ટળે ઝટપટમે. પારસ૦ ૨
હુનિકે દેવકો દૂર હટાકર, આનંદસાગર મનમે બસાકર,
ચંદ્રસે ખ્યારી મૂરતિ ધ્યાવે, ચંદ્રપ્રભ તરે ભવસે. પારસ૦ ૩

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

કેવલ કમલા વિમલા તું વર્યો રે—એ રાગ

પાર્શ્વ શંખેશ્વર સાહેબ સાંભળો રે,
આવ્યો હું ભવમાં ભમતો આજ;
હુઃખ દુષ્ટ સહ્યાં બહુ સંસારમાં રે,
કહેતાં પાર ન પામું આજ... પાર્શ્વ૦ ૧
સ્વારથી પ્રભુજી તુમ સમ કો નહિ રે,
થઈ બેઠા મ્હોટા વીતરાગ;
રાગમાં મુકી પ્રભુ ચાલ્યા ગયા રે,
જેમ વન ઉભો સૂકે સાગ. પાર્શ્વ૦ ૨
એમ કેમ સ્વારથ સાધે ચાલશે રે,
નામ ધરાવો મ્હોટા રાજ;

ભીડભંજન મનરંજન કેમ કહું રે,
જે નવિ સાધો સેવક કાજ. પાર્શ્વ ૦ ૩

પ્રભુજીને તારક વારક જન કહે રે,
પણ નવિ માનું હું જિનરાજ;

માનું સેવકને ઉગારશો રે,
જેમ ઉદ્ધિમાં તારે જહાજ. પાર્શ્વ ૦ ૪

કમઠ હઠી મદભંજન સાહિબા રે,
દાયક દર્શનપદ જગસાર;

પાતાળ લોકથી પ્રભુજી પધારીયા રે,
જરાકુળ જાદવની હરનાર. પાર્શ્વ ૦ ૫

સંવત ઓગાણીશે નવાણુએરે,
આવ્યા રત્નત્રયીને કાજ;

પોપ કૃષ્ણ દશમી દિને ભેટીઆ રે,
અર્ધમ તપ કરી પ્રભુને આજ. પાર્શ્વ ૦ ૬

સ્ફુરિણ શોભે આનંદસાગર રે,
ગણિ ગુણ રચણની ખાણ;

પંન્યાસ ચંદ્રસાગરજી દિવાકર રે,
ચંદ્રપ્રભ સમં જિન ગુણ ખાણ. પાર્શ્વ ૦ ૭

શ્રી સ્થંભન પાશ્વિન સ્તવન.

મીઠું મીઠું સાસરીયું સોહાય—એ રાગ

શ્રી સ્થંભનજી પાશ્વિ સોહાય,
સુજ્ઞાની ! જનને મળે.

પૂણુ પુણ્યથી પ્રભુજી પમાય,
સુજ્ઞાની ! જનને મળે. શ્રી સ્થંભન૦ ૧

દેહ જોઇ પ્રભુજીની ઇંદ્રો પણુ ડોલે,
અમરો પણુ લક્ષ્મીથી ઉર્મીયો ખોલે;
સ્થંભનજી એવા સોહાય,
સુજ્ઞાની ! જનને મળે. શ્રી સ્થંભન૦ ૨

સ્વામીને જોઇ માફ ચિત્તકું ડોલે,
ક્ષણ ક્ષણમાં સ્થંભન પારસ ખોલે;
દર્શનથી સુખ થાય,
સુજ્ઞાની ! જનને મળે. શ્રી સ્થંભન૦ ૩

અશ્વસેન વામાનાં કુળમાં એ શોભતા,
વિદ્યુ જેમ જગતમાં આનંદ વરસાવતા;
ચંદ્રપ્રભ ગુણ ગાય,
સુજ્ઞાની ! જનને મળે. શ્રી સ્થંભન૦ ૪

શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન.

પહેલે જો મહોખતસે ધ્વનિકાર કીયા હોતા—એ રાગ

જગમેં જો મહાવીરકા, ચરણો જો લીયા હોતા;
તો દુઃખકે સંસારમેં ના, જન્મ લીયા હોતા. જગમેં ૧

કેઈ પહેલે અગર જો કહેતા, કી મહાવીર હે એ સ્વામી;
ઉનકો હી જપી લેતા, ના છોડતા શિવધામી. જગમેં ૦ ૨

જળ માલુમ હુઆ મુજકો, કી એ જગત કે હે દાતા;
મેં શિર ઝુકાકે કહેતા, મહાવીર તુજે ચાહતા. જગમેં ૦ ૩

પૂજનસે પ્રભુ તુજકો, અપનાવી બનાલુંગા;
આનંદસે અળ તુજકો, દીલમેં હી બસાલુંગા. જગમેં ૦ ૪

ઈંદુસે અધિક મુખડા, પૃથ્વીમેં પ્રભુ તેરા;
ચંદ્રપ્રભ યું કહેતા, ચરણોમેં શિશ મેરા. જગમેં ૦ ૫

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

હોરી ખેલોરી રાધે સમાલ કે-એ રાગ

વીર તારોજી હમકો સમાલ કે,
સમાલ કે સમાલ કે સમાલ કે રે. વીર તારોજી ૦ ૧

કર્મો સતાતે હે હમકો વો ભારી,
વીર પ્રભુ આશ હે અબતો તુમારી,
દુઃખકી દુનીયાંસે ઉગાર કે. વીર તારોજી ૦ ૨

ચંદન બાલાકો પ્રભુ આપહી ઉગારી,
આપેહી આપેહી આપહી ઉગારી.
આનંદસે ચંદ્રકો વે સે ઉગારો,
ચંદ્રપ્રભ નમે રાજકો. વીર તારોજી ૦ ૩

શ્રી નેમનાથજીનું સ્તવન.

રાગ—તું કોનસી બદલીમેં મેરે ચાન્દ હૈ આજા.

તું કોનસે મંદિરમેં મેરે નેમ હૈ મીલાજા,
હૃદયમેં મેરે આકે સજન શાન્તિ દીલાજા.

તું કોનસે૦

રાહતકે નયન મેરે નેમ કહાં હૈ,
બાલમ ઈધર આકે તું સાવનકો સમાજા. તું કોનસે૦ ૧

આશાકે તાર બાંધે થે જો પ્રીત પુરાની,
દેકે દર્શ શ્યામ મોહં રાહ બતા જા. તું કોનસે૦ ૨

રાજીલ અપને દીલકો કહા કોન કીસીકા,
અર્જઆનન્દ ચન્દ્ર પ્રભકી મુક્તિ મનાજા, તું કોનસે૦ ૩

મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

રાગ—અખ તેરે સીવાં કોન મેરા.

વિભુ વીર વિના વિશ્વમેં હૈ કોન હમેરા,
મહારાજ સહારા હ પ્રભુ એક તુમેરા.

મેરે જીવનકી નૈયા સાગર મેં ચલદી,
મેરી આંધિસે નૈયા બચા લે જલદી;
અખ તુહી લગા પાર મેરી નૈયા ખવૈયા. મહારાજ૦ ૧

પૂરણ ઉષામેં મૂર્તિ કો મેને દેખલી,
ઓ! દેવદયાલુ કર્મો કી કાંસી ટાલ દી;
ચંદ્રપ્રભ યું કહકર વો મુક્તિ માગલી. મહારાજ૦ ૨

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવન.

શ્રી શુભવિજયજી શિષ્ય રત્ન કવિવર

શ્રી વીરવિજયજી કૃત—

સહજનંદી શીતળ સુખ લોગી તો, હરિ હુઃખ હરી સત્તા વરી,
કેશર ચંદન ઘોળી પૂજે રે કુસુમે. અંચલી૦

અમૃત વેલીના વૈરીની બેટી તો, કંતહાર તેહનો અરિ. કેશર૦ ૧
તેહના સ્વામિની કાંતાનું નામ તો, એક વરણે લક્ષણુ ભરી;
તે ધૂર થાપીને આગળ ઠવીએ તો, ઉખાણુ ચંદ્રક ખં ધરી.

કેશર૦ ૨

ફરસનો વરણુ તે નયન પ્રમાણે તો, માત્રા સુંદર શિર ધરી;
વિક્ષરાજસુત દાહક નામે તો, તિગ વરણાદિ દૂરે કરી. કેશર૦ ૩

એકવીશમે ફરશે ધરી કરણુ તો, અર્થાભિધને સંહરી;
અંતઃથે ખીજે સ્વર ટાળી તો, શિવગામી ગતિ આચરી. કેશર૦ ૪

વીશ ફરસ વળી સંયમ માને તો, આદિ કરણુ ધરી દિલ ધરી;
ધણુ નામે જિનવર નિત્ય ધ્યાણું તો, જિનહર જિનકું પરહરી.

કેશર૦ ૫

અંબક દાહ્યો વૃષજન બોલે તો, વાત એ દિલમાં નવિ ઉતરી;
રામ ઇશ્વર અજ સીતાદિ આગે તો, જસ વિવિસ નટતા ભરી.

કેશર૦ ૬

તે જિન તસ્કર તું જિનરાજ તો, હરિ પ્રણમે તુજ પાંઉ પરી;
આળપણે ઉપગારી હરિપતિ, સેવન છળ લાંછન હરિ. કેશર૦ ૭

પ્રભુ પદપાંકજ શમી હોત રહીએ તો, ભવભ્રમણે નહિં શમી ખરી;
મનમંદિર મહારાજ પધારો તો, હરિ ઉદયે ન વિભાવરી.

કેશર૦ ૮

સારંગમાં ચંપા જ્યું ઝલકત, ધ્યાન અનુભવ જો લહરી;
શ્રી શુભ વીરવિજય શિવ વહુને તો, ઘેર તેડંતા દોય ઘરી.

કેશર૦ ૯

વિસ્તારાર્થ-

“ગુજરાત-વઢીયારમાં શંખેશ્વર ગામમાં ગિરાજમાન શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનું આ સ્તવન નવ વર્ણના ગાંભીર્યશ અક્ષરોથી ભરેલું છે. તે એ કેક વર્ણને જુદી જુદી રીતીએ સિદ્ધ કરી સંપૂર્ણ રીતે “શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ” નામ ઉત્પન્ન કર્યું છે, જે વાંચવા વિચારવાથી સહેજે ચમત્કારી રૂપ લાગશે.”

પરમાત્મા કેવા છે ? તો કહે છે કે સહજ આનંદપણાનો જે આત્મસ્વભાવ અનંતચતુષ્ઠીમય છે તે અનંત જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર અને અવ્યાબાધ એવા શાંત સુખના ભોગી છે. વળી બાહ્યકાળમાં નાગને બળતો ઉગારી ધરણેન્દ્રપદ પ્રાપ્ત કરાવ્યું છે જેમણે એવા શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુએ હરિ-ઈન્દ્રના પૂર્વભવના જે દુઃખો હતાં તેને હરણ કર્યા છે અને આ ભવમાં પણ સેવા સમર્પીને ભવદુઃખ હરી-દૂર કરીરે પ્રભુશ્રી સત્તાવરી-આત્મ-સત્તાને વરેલા છે. એટલે શાશ્વત સિદ્ધિપદ પ્રાપ્ત કરેલ છે, તે પ્રભુને કેશર-ચંદનથી તથા ઉત્તમ ફૂલથી પૂજા કરું.

“શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ.”

આ નામ જે યુક્તિથી સંયુક્ત કર્યું છે, તે જણાવે છે.

‘શ્રી’ વર્ણની સિદ્ધિ.

અમૃતવેલી-તે નાગરવેલ, તેનો વરી-હિમાચલ, તેની બેટી-પાર્વતી, તેનો કંત-શંકર, તેનો હાર-સર્પ, તેનો અરિ-ગરુડ, તેહનો સ્વામી-કૃષ્ણ, તેની કાંતા-લક્ષ્મી, તે એક વરણે ‘શ્રી’ વરણે લક્ષણયુક્ત છે.

‘શ’ વર્ણની સિદ્ધિ.

તે શ્રી પ્રથમ સ્થાપીને તેની પાસે ઉબાણુ-ઉબાક્ષર શ પ સૂ તેમાંથી ચંદ્રક-ચંદ્ર (શશી) સંબંધી શ (સ્પર્શવ્યંજન નહીં પણ વર્ણ સમજવો, કારણ કે નવ વર્ણાક્ષરનું વર્ણન ચાલે છે) નહિ પણ શ લેવો, તે કેવી રીતનો લેવો તે કહે છે કે ખ આકાશ ધરી લેવો, એટલે કે તે શ ને માથે ખ-કહેતાં આકાશ-પોલાણુવાળો પ્રદેશ હોવાથી શૂન્યરૂપ છે તે શૂન્યરૂપ બિન્દુ શ ની ઉપર મૂકો એટલે ‘શ’ થયું. ૧-૨

‘એ’-વર્ણની સિદ્ધિ.

ફરસ-સ્પર્શવ્યંજન તે પચ્ચીશ છે, (કથી મ સુધીના) તેમાંનો વર્ણુ-અક્ષર, કેટલામો લેવો? તે કહે છે કે નયનપ્રમાણે-આંખો પ્રમાણે, આંખો એ તંથી બીજો અક્ષર ખ લેવો, તેને માત્રા-એકમાત્રા, શિરધરી-માથે ચડાવો, એટલે ખ ની ઉપર એકમાત્રા ચઢાવો, જેથી ‘એ’ થાય.

‘શ્વર’ વર્ણની સિદ્ધિ.

વિક્ષરાજ-વિક્ષર-અજ વિક્ષર-વિષ્ણુ, અજ-પ્રજ્ઞા, એટલે વિષ્ણુ-પ્રજ્ઞાનો સુત-પુત્ર, કોણ ? કામદેવ, તેને દાહક નામે ખાળનારના નામે, કોણ ? મહાદેવ, તેમનું ત્રિગ વરણ-ત્રણ અક્ષરે નામ કયું ? ઇશ્વર, તેમાંથી આદિ-પહેલો-(વર્ણ), દૂરે કરી કાઢી નાંખવો, એટલે ઇશ્વર આ ત્રણ વર્ણાક્ષરમાંથી પહેલો વર્ણ ઈ કાઢી નાંખવાથી ‘શ્વર’ રહે છે. ૩

‘પાર્શ્વ’ વર્ણની સિદ્ધિ

અર્થાભિધ-હવે જેનો અર્થ કરવો છે તે ‘પાર્શ્વ’ નામ ને સંહરી-હરી લઈને છટાં છટાં અક્ષરો-પ, આ, ર, ય, કરીને કરવામાં આવે છે. એકવીસમે ફરસે એકવીશમો સ્પર્શ વ્યંજન પૂ તે સ્વરસંયુક્ત વર્ણ પ તેની પાસે ધરીકરણ-કાનો (પાણ) ધરીએ તો પા થાય. તેની પછી અંતસ્થે ખીજે-અંતસ્થ વ્યંજનો ય ર લ્ વ્ છે, તેમાંથી ખીજે ર વ્યંજન લેવો, (અહીં શંકા થશે કે અર્થમાં વ્યાખ્યા તો વર્ણની ચાલે છે તો ‘ર’ વર્ણ લેવો જોઈએ પણ ર વ્યંજન કેમ લેવો ? તે શંકા દૂર કરવા કહે છે કે) સ્વર ટાળી-ર વર્ણમાં રહેલો સ્વર અ છોડીને ર વ્યંજન જ લેવો. પછી તેને શું કરવું ? તે કહે છે શિવગામી ગતિ આચરી મોક્ષ જવાવાળા જીવની ઉર્ધ્વગતિ હોય છે તેથી તે પ્રમાણે ર ની આચરણા કરવી; એટલે તે ર ને પ્રથમના શ્વ ની ઉપર ચઢાવવો જેથી ‘પાર્શ્વ’ થયું. ૪

‘નાથ’ વર્ણની સિદ્ધિ.

વીશ ફરસ-વીશમો સ્પર્શ વ્યંજન નૂ તેનો વર્ણ ન અને

વળી એટલે પછી, સંયમ એટલે સંયમના સત્તર પ્રકાર છે તેથી સત્તરમો વર્ણુ તે થ તેને પણ માને એટલે ધારે; તે થ ને પૂર્વના ન વર્ણુ સાથે કેવી રીતે ધારે? તે કહે છે, આદિ કરણુ ધરી દિલધરી એટલે થ ની આદિમાં કરણુ એટલે કાનો (પાણુ) મૂકીને પછી થ મનમાં ધારે. આથી ન અને થ ની વચ્ચે કાનો (પાણુ) આવવાથી 'નાથ થયું.'

આ મુજબ 'શ્રી શંખેશ્વર પાર્થનાથ' નામ થયું. તે એણે નામે જિનવર નિત્ય ધાવું તો નામે કેવી રીતે ધ્યાન કરું? તે કહે કે 'જિનહર જિનકુ પરહરી' જિનેશ્વર દેવોના ગુણનું હરણુ કરવાવાળા જે કુદેવ, કુશુરુ, કુધર્મો છે તેને તજી દઈને ધ્યાન કરું-ભણું. પ

બીજા કુદેવો કેવા છે? તેની રૂપબદ્ધતા કહે છે.

અંબકે-મહાદેવ (શંકર) દાહ્યો બાળ્યો, શું બાળ્યો?

વૃષ=કામદેવને એમ લોકો બોલે છે: વાત એ દિલમાં ન ઉતરી.

મહાદેવે (શંકરે) કામદેવને બાળ્યો એમ લોકો બોલે છે; પણ એ વાત મારા હૃદયમાં સાચી મનાતી નથી કારણ કે, રામ, શંકર, બ્રહ્મા વગેરે જે દેવો છે તેની-સીતા-પાર્વતી આદિ સ્ત્રીઓની આગળ નટની જેમ નાચવાની પરવશતા પ્રગટ છે. ૬

તે દરેક કહેવાતા દેવો તો શ્રી જિનેશ્વર દેવોના ચાર છે. દેવને છાજતા સર્વ ગુણોના માલિક હોવાથી આપજ જિનરાજ છે અને તેથી દરેક ઈંદ્રો આપને પગે પડીને પ્રણામ કરે છે. વળી આપે બળતાને ઉગારીને ધરણુંદ્રનું સ્થાન આપી ઉપકાર

કર્થો તેથી તેણે સેવાના બદાને છળ કરીને આપના ચરણમાં લંછનરૂપે બનીને રહ્યો છે. ૭

એવા પ્રભુની સેવામાં સંસારનો ત્યાગ કરીને પ્રભુનો માર્ગ આરાધવા માટે પ્રભુના પદ કમળમાં મુનિ બનીને જો રહીએ તો આપના સિદ્ધાંતો કહે છે કે મુનિપણું ધારણ કરનારને ભવ ભ્રમણ ટળી જાય છે. એ વાત સાચી છે. હે નાથ ! હું તો એમ ધારીને જ મુનિ બન્યો છું હવે જો આપ મારા મનરૂપી મંદિરમાં પધારો તો (સૂર્યનો ઉદય થયે છતે જેમ રાત્રિ ઉભી ન રહે તેમ) આપના જેવા જ્ઞાન-ભાનુનો વાસ થયા પછી અજ્ઞાનરૂપી અંધકારનો મારા મનમાં વાસ રહે જ ક્યાંથી ? ૮

સારંગ=મેઘમાંથી જેમ અંપા=વિજળી અજળ જ્યોતિ આપે છે, તેવી રીતે મેઘ સમાન આપમાં જ્ઞાન દશાના અનુભવ યુક્ત વિજળીરૂપ ધ્યાનની લહેર ઝળકે તો શ્રી શુભવિજયજી મહારાજના શિષ્ય વીરવિજયજી મહારાજ કહે છે કે હે નાથ ! શિવધૂને મારે ઘેર-આત્મમંદિરે તેડી લાવતાં બેજ ઘડીની વાર છે એટલે કે એવું એકમેક રૂપ અનુભવ ધ્યાનની લહેર પ્રભુ-ધ્યાનમાં બે ઘડી જ લગાડવામાં આવે તો મોક્ષ હસ્તમાં જ છે.

પં. શ્રી વીર વિજયજી કૃત

શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ સ્તવનનો ભાવાર્થ સંપૂર્ણ.

લૂણ ઉતારણ

લૂણ ઉતારો જિનવર અંગે, નિર્મળ જળધારા મન રંગે લૂણ. ૧
 ભ્રમભ્રમ તડતડ લૂણજ ફૂટે, તિમતિમ અશુભ કર્મખંધ ત્રુટે. લૂણ ૨
 નયન સલૂણાં શ્રીજિનભુના, અનુપમ રૂપ દયારસ ભીના. લૂણ. ૩
 રૂપ સલૂણું જિનભુનું દીસે, લાઙ્ગ્યું લૂણ તે જળમાં પેસે. લૂણ. ૪
 ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ જલધારા, જલણ ખેપવીયે લૂણ ઉદારા. લૂણ. ૫
 જે જિન ઉપર હુમણો પ્રાણી, તે એમ થાજે લૂણ જ્યું પાણી. લૂણ. ૬
 અગર કૃષ્ણાગર કુંદર સુગંધે, ધૂપ કરીજે વિવિધ પ્રબંધે. લૂણ. ૭

આરતિઓ.

શ્રી નવપદ આરતિ.

જય જય આરતિ નવપદ કેરી,
 આશ ફલી સખ આજ હમેરી. જય૦ ૧
 પહેલે પદ અરિહંતને ધ્યાવો,
 જનમ જનમનાં પાપ ગમાવો. જય૦ ૨
 બીજે સિદ્ધ બુદ્ધ ધ્યાન લગાવો,
 સુરનરનારી મીલી ગુણ ગાવો. જય૦ ૩
 ત્રીજે સૂરિ શાસન શોભાવે,
 ચોથે પાઠકે ભણે ભણાવે. જય૦ ૪
 ધર્મ સેવનમેં સાધુ શુરા,
 દર્શન જ્ઞાન સંયમ તપ પૂરા. જય૦ ૫

સકલ દેવ ગુરુ ધર્મ ને સેવો,
 ધ્યાનગતિ ચૂરન અનૂપમ મેવો. જય૦ ૬
 નવપદ સેવો ભવિ ભાવે,
 રિદ્ધિ સિદ્ધિ સળ રંગભર આવે. જય૦ ૭
 ઉજ્જૈન નગરે શ્રી શ્રીપાલે,
 સેવ્યા સહ મયણા ત્રિકાલે. જય૦ ૮
 જય જય મંગલ જય જય જોલે,
 નવપદ ચંદ્ર પ્રસાદ અમોલે. જય૦ ૯

શ્રી શાંતિજિનની આરતિ.

જય જય આરતિ શાંતિ તુમારી,
 તોરા ચરણ કમલકી મેં જાઉં બલિહારી. જય૦ ૧
 વિશ્વસેન અચિરાજીકે નંદા,
 શાંતિનાથ મુખ પૂનમ ચંદા. જય૦ ૨
 ચાલીશ ધનુષ સોવનમય કાયા,
 મૃગ લાંછન પ્રભુ ચરણ સુહાયા. જય૦ ૩
 ચક્રવર્તિ પ્રભુ પાંચમા સોહો,
 સોલમા જિનવર સુરનર મોહો. જય૦ ૪
 મંગળ આરતિ તાહરી કીજો,
 જન્મ જન્મનો લાહો લીજો. જય૦ ૫
 કરજોડી સેવક ગુણ ગાવે,
 સો નરનારી અમરપદ પાવે. જય૦ ૬

શ્રી આદિ જિનની આરતિ.

અપચ્છરા કરતી આરતિ જિન આગે,

હારે જિન આગે રે જિન આગે.

હારે એ તો અવિચળ સુખડાં માંગે, હારે નાભિનંદન પાસ,

અપચ્છરા કરતી આરતિ જિન આગે. ૧

તા થેઈ નાટક નાયતી પાય ઠમકે, હારે દોય ચરણે ઝાંઝર ઝમકે,
હારે સોવન્ન ઘુઘરી ઘમકે, હારે લેતી પુદ્ડી બાળ. અં ૨

તાલ મૃદંગને વાંસળી ડફ વીણા, હારે રૂડા ગાવંતી સ્વર ઝીણા,
હારે મધુર સુરાસુર નયણાં, હારે જોતી મુખડું નિહાલ, અં ૩

ધન્ય મરુદેવી માતને પ્રભુ બયા, હારે તારી કંચનવરણી કાયા,
હારે મેંતો પૂરવ પૂન્યે પાયા, હારે દેખ્યો તારો દેહાર. અં ૪

પ્રાણુજીવન પરમેશ્વર પ્રભુ ખારો, હારે પ્રભુ સેવક છું હું તારો,
હારે લયોલવનાં દુઃખડાં વારો, હારે તુમે દીનદયાળ. અં ૫

સેવક બાણી આપણો ચિત્ત ધરજો, હારે મોરી આપદા સઘળી હરજો.
હારે મુનિ માણેકે સુખીઓ કરજો, હારે બાણી પોતાનો બાળ,

અપચ્છરા કરતી આરતિ જિન આગે. ૬

શ્રી આદિ જિનની આરતિ.

જય જય આરતિ આદિ જિણુંદા, નાભિરાયા મરુદેવીકો નંદા

જય જયં ૧

પહેલી આરતિ પૂજા કીજે, નરભવ પામી લાહો લીજે. જય જયં ૨

દુસરી આરતિ દીન દયાળા, ધુળેવા મંડપમાં જગ અજવાળ્યાં.

જય જયં ૩

ત્રીસરી આરતિ ત્રિભુવન દેવા, સુરનર ઇંદ્ર કરે તારી સેવા.

જય જય૦ ૪

ચોથી આરતિ ચઉગતિ ચૂરે, મનવંછિત કૃણ શિવસુખ પૂરે.

જય જય૦ ૫

પાંચમી આરતિ પુણ્ય ઉપાયા, મૂળચંદ રિખવ ગુણ ગાયા.

જય જય૦ ૬

મંગળદીવો

દીવો રે દીવો પ્રભુ ! મંગલિક દીવો, આરતિ ઉતારણુ બહુ ચિરંજીવે;
સોહામણું ઘેર પરવ દીવાળી, અમર ખેલે અબજા નારી.

દેપાળ ભણે એ કુલ અનુવાળી, ભાવે ભગતે વિધન નિવારી;
દેપાળ ભણે જે એ કળિકાળે, આરતિ ઉતારી રાજા કુમારપાળે.

તમ ઘર મંગલિક અમ ઘર મંગલિક,

મંગલિક ચતુરવિધ સંધને હોજો.

દીવો રે દીવો મંગલિક દીવો, આરતિ ઉતારણુ બહુ ચિરંજીવો.

શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધનવિધિ

પંચમ વિભાગ

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂર કૃત

ચૈત્રી પૂનમના દેવવંદનનો વિધિ

પ્રથમ ચાર પ્રતિમા સ્નાત્રકરી સ્થાપીએ ચૌમુખી હોય તે
ચૌમુખી સ્થાપીએ. તિહાં પ્રથમ ટીકી દશ કરવી, ફૂલના હાર
દશ, અગરબત્તી દશ વાર ઉખેલવી, દશ દીવેટનો દીવો કરવો,
દશવાર ઘંટ વગારવો, દશવાર ચામર વીંજવા, અક્ષતના દશ
સાથીયા કરવા, જેટલી જાતિનાં ફૂલ મળે તે સર્વ જાતિના
પ્રત્યેક દશ દશ મૂકવાં, સોપારી પ્રમુખ ફૂલ સર્વ દશ દશ
મૂકવાં, નૈવેદ્ય મધ્યે સાકરીયા ચણા તથા એલચીપાક, દ્રાખ,
ખાચેક, શિંગોરાં, નિંમબાં, પીસ્તાં, બદામાદિ મેવા જે જાતિના
મળે તે સર્વ જાતિના પ્રત્યેક દશ દશ વાનાં મૂકવાં. અખીયાણું-
ગોધૂમ અથવા ચોખા શેર ત્રણ, લીલાં શ્રીફૂલ ચાર મૂકવાં,
બાદ નીચે મુજબ દેવ વાંદવા.

ચૈત્રી પૂનમના દેવવંદન

સ્થાપનાચાર્ય આગળ અથવા નવકાર પાંચિંદિયવડે પુસ્તકની સ્થાપના સ્થાપીને પ્રથમ ઇરિયાવહીં તસ્સ ઉત્તરીં અન્નતથં કહી એક લોગસ્સ અથવા ચાર નવકારનો કાઉસ્સજી કરી, પારી, પ્રગટ લોગસ્સ કહી ખમાસમણુ દેઇ ઇચ્છાકારેણ સંદિસહ ભગવન્ ! ચૈત્યવંદન કરુ ? ઇચ્છં, કહી યોગમુદ્રાએ બેસી નીચે પ્રમાણે ચૈત્યવંદન કરવું.

દેવવંદનનો પ્રથમ બેડો.

પહેલું ચૈત્યવંદન.

આદીશ્વર અરિહંત દેવ, અવિનાશી અમલ;
અક્ષય અરૂપીને અનુપ, અતિશય ગુણુ વિમલ. ૧

મંગલ કમલા કેલી વાસ, વાસવ નિત્ય પૂજિત.
તુજ સેવા સહકાર સાર, કરતાં કલ કુંજિત. ૨

યોજિત યુગ આદિ જિણે એ, સકલ કળા વિજ્ઞાના;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ ગુણુ તણે, અનુપમ નિધિ ભગવાન. ૩

પછી જંકિંચિં નમુત્યુણું અને જયવીયરાય અર્ધા કહી
પછી ખમાસણુ દેઇને ખીન્નું ચૈત્યવંદન નીચે પ્રમાણે કરવું.

ખીન્નું ચૈત્યવંદન.

વંશ ઇક્ષ્વાગ સોહાવતો, સોવન વન કાય;
નાભિરાયા કુલમંડણે, મરૂદેવી માય. ૧

ભરતાદિક શત પુત્રનો, જે જનક સોહાય;
નાર સુનદા સુમંગલા, તસ કંત કહાય. ૨

પ્રાણી સુંદરી જેહની એ, તનયા બહુ ગુણ ખાણ;
જ્ઞાનવિમલ ગુણ તેકના, સંભારે સુવિહાણ. ૩

પછી જંકિંચિં નમુત્યુણું અરિહંત ચેઈયાણું અન્નતથં
કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, નમોર્હં કહી પહેલી થોય
કહેવી, પછી લોગસ્સં સંવલોએ અન્નતથં કહી એક નવકાર-
નો કાઉસ્સગ્ગ કરવો પછી પારી, ખીજી થોય કહેવી. પછી
પુખખરવરં વંદણુવં અન્નતથં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ
કરી, પારી, ત્રીજી થોય કહેવી. પછી સિદ્ધાણું વૈયાવચ્ચગરાણું
અન્નતથં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી, પારી, નમોર્હંતં
કહી ચોથી થોય કહેવી, તે થોયો આ પ્રમાણે—

પહેલો થોય જોડો.

શ્રી શત્રુંજય મંડળ, રિસહ જિણેસર દેવ;
સુર-નર વિદ્યાધર, સારે જેહની સેવ;
સિદ્ધાચલ શિખરે, શોભાકર સુંગર;
શ્રી નાભિ-નરેસર, મરુદેવી મલ્હાર. ૧

એ તીરથ જાણી, જિન ત્રેવીશ ઉદાર;
એક નેમ વિના સવિ, સમવસર્યા સુખકાર;
ગિરિ કંડણે આવી, પહોંતા ગઢ ગિરનાર;
ચૈત્રી પૂનમ દિને, તે વંદુ જયકાર.

જ્ઞાતાધર્મ કથાંગે, અંતગઢ સૂત્ર મોઝાર;
સિદ્ધાચલ સિદ્ધા, બોલ્યા બહુ અણગાર;
તે માટે એ ગિરિ, સવિ તીરથ શિરદાર;
જિણે ભેટે થાવે, સુખ સંપત્તિ વિસ્તાર. ૩

ગોમુખ ચક્રેસરી, શાસનની રખવાલી;
એ તીરથ કેરી. સાન્નિધ્ય કરે સંભાળી;
ગિરુઓ જસ મહિમા, સંપ્રતિ કાલે જસ;
શ્રી જ્ઞાન વિમલ સૂરિ, નામે લીલ વિલાસ.

૪

પછી બેસી નમુથુણું અરિહંતચે અન્નતથં કહી એક
નવકારનો કાઉસ્સગ કરી, પારી, નમોર્હતું કહી બીજા થાય
જોડાની પહેલી થાય કહેવી. પછી લોગરસં સંવલોએ અન્નતથં
કહી કાઉસ્સગ કરી પારી, બીજા થાય કહેવી, પછી પુરુષર-
વરદીં વંદણું અન્નતથં કહી કાઉસ્સગ કરી, પારી, ત્રીજા
થાય કહેવી, પછી સિદ્ધાણું વૈયાવચ્ચગરાણું અન્નતથં કહી
કાઉસ્સગ કરી, પારી, નમોર્હતું કહી, ચોથી થાય કહેવી. એ
રીતે નીચે પ્રમાણે ચારે થાયે કહેવી.

બીજે થાય જોડો.

ત્રેસક લખ પૂરવ રાજ કરી, લિયે સંયમ અતિ આણુંદ ધરી;
વરસ સહસે કેવલ લાછી વરી, એક લખ પૂર્વે શિવરમાણી વરી. ૧

ચોવીશે પહિલા ચક્રપલ થયા, અનુક્રમે ત્રેવીશ જિણુંદ ભયા;
ચૈત્રી પૂનમ દિન તેહ નમો, જિમ દુર્ગતિ દુઃખ દૂર ગમો. ૨

એકવીસ એકતાલીસ નામ કહ્યાં, આગમે ગુરુ વચણે તેહ લહ્યાં;
અતિશય મહિમા ઇમ જાણીએ, તે નિશિદિન મનમાં આણીએ. ૩

શત્રુજનનાં સર્વિ વિધન હરે, ચક્રેસરી દેવી ભક્તિ કરે;
કહે જ્ઞાનવિમલ સૂરીસર, જિનશાસન હોજે જયકર. ૪

પછી નમુઝુણું કહી, જાવંતિ ચેઈઆઈં જાવંત કેવી સાહું
નમોહંતું કહી શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન કહેવું. તે
નીચે પ્રમાણે-

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

લાજલદે માતા મહાર, એ-દેશી.

સિદ્ધાચલ ગુણગેહ, ભવિ પ્રણમો ધરી નેહ;
આજ હો સોહિ રે મન મોહિ તીરથ રાજ્યો જી. ૧

આદીશ્વર અરિહંત, મુગતિ વધૂનો કંત;
આજ હો! પૂરવ નવાણું જિહાં સમોસર્યા જી. ૨

સકલ મુરારુ રાજ, કિન્નર દેવ સમાજ;
આજ હો! સેવા રે સારે કરજોડી કરી જી. ૩

દરશનથી દુઃખ દૂર, સેવે સુખ ભરપૂર;
આજ હો! એણે રે કલિકાલે કલ્પતરુ અછે જી. ૪

પુંડરિક ગિરિ ધ્યાન, લહીએ જહુ યશમાન;
આજ હો! દીપે રે અધિકી, તસ જ્ઞાન કલા ઘણી જી. ૫

પછી અર્ધા જયવીરરાયં કહીને ખમાસમણું દઈ ચૈત્યવંદનનો
આદેશ માગી, ત્રીજું ચૈત્યવંદન નીચે પ્રમાણે કહેવું,

ત્રીજું ચૈત્યવંદન.

પ્રથમ નાથ પ્રગટ પ્રતાપ, જોહનો જગે રાજે;
પાપ તાપ સંતાપ વ્યાપ, જસ નામે ભાજે. ૧

પરમ તત્ત્વ પરમાત્મ રૂપ, પરમાનંદ દાઇ;
પરમ જ્યોતિ જસ જલહળે, પરમ પ્રભુતા પાઇ. ૨

ચિદાનંદ સુખ સંપદા એ, વિલસે અક્ષય સનૂર;
નકપભદ્રેવ ચરણે નમું, જ્ઞાનવિમલ ગણ સૂર. ૩

પછી જંકિંચિં નમુત્યુણું કહી, જયવીરાયં સંપૂર્ણ કહેવા.
[ઇતિ પ્રથમ દેવવંદન જોડો] પછી સંતિકરં કહેવું.

સંતિકરં સ્તવનમ.

સંતિકરં સંતિજિણું, જગસરણું જય-સિરિઇ દાયારં;
સમરામિ ભત્ત-પાલગ, નિવ્વાણી ગરુડ કય-સેવં. ૧

ઐં સ નમો વિખોસહિ,-પત્તાણું સંતિસામિ-પાયાણું;
ઐં સ્વાહા મંત્રેણું, સંવાસિવ દુરિઅ હરણાણું. ૨

ઐં સંતિ નમુક્કારો, ખેલોસહિમાઇ લદ્ધિપત્તાણું;
સોં હીં નમો સંવોસહિ-પત્તાણું ચ દેઇ સિરિં. ૩

વાણી તિહુઅણુસામિણિ-સિરિદેવિજ ખખરાય-ગણિ પિડગા;
ગહદ્વિસપાલસુરિંદા, સયાવિ રક્ષખંતુ જિણુભત્તે. ૪

રક્ષખંતુ મમ રોહિણી, પન્નતી વન્જસિંખલા ય સયા;
વન્જકુસિ ચક્કેસરિ, નરદત્તા કાલી મહાકાલી. ૫

ગોરી તહ ગંધારી, મહાનલા માણવી અ વઇરુદ્ધ;
અચ્છુત્તા માણસિયા, મહમાણસિયાઓ દેવીઓ. ૬

જક્ખાગોમુહ મહ જક્ખ, તિમુહ જક્ખેસ તુંખરુકુસુમો;
માયંગ વિજયઅજિય, ખંભોમણુઓ સુરકુમારો. ૭

છમ્મુહ પયાલ કિન્નર, ગરુલો ગાંધવ્ય તહય જાળિખંદો;
 કુખેર વરુણો ભિઉડી, ગોમેહો પાસ માયંગો. ૮
 દેવીઓ ચક્રકેસરિ, અનિયા દુરિઆરિ કાલી મહાકાલી;
 અચ્યુઅ સંતા જાલા, સુતારયા સોય સિરિવચ્છા. ૯
 ચંડા વિજયંકુસિ, પન્નધતિ નિવ્વાણિ અચ્યુ આધરણી;
 વધરુદ્ધ છુત્ત ગંધારિ, અંખ પઉમાવધ સિદ્ધા. ૧૦
 ઇંઅ તિત્થ-રક્ષખણરયા, અન્નેવિ સુરાસુરીય ચઉહાવિ;
 વંતર જોધણિ પમુહા, કુણંતુ રક્ષખં સયા અમ્હં. ૧૧
 એવં સુદિદ્ધિસુરગણ, સહિઓ સંઘસ્સ સંતિ જિણચંદો;
 મન્નઅવિ કરેઉ રક્ષખં, મુણિસુંદરસ્સુરિ થુઅમહિમા. ૧૨
 ઇંઅ સંતિનાહ સમ્મ-દિદ્ધી રક્ષખં સરથ તિકાલં જો;
 સંવોવદ્ધવ-રહિઓ, સ લહઇં સુહ સંપયં પરમં. ૧૩
 તવગચ્છગયણુ-દિણુયર, જુગવર સિરિસોમસુંદરગુરુણં;
 સુપસાય લદ્ધ ગણુહર-વિન્નસિદ્ધિં ભણુઇ સીસો. ૧૪

પછી દશ નવકાર ગણવા અને ત્યાર પછી શ્રી શત્રુંજયનાં
 એકવીસ નામપૂર્વક ૨૧ ખમાસણુ દેવાં. તે નીચે પ્રમાણે—

૧ શ્રી શત્રુંજયાય નમઃ	૨ શ્રી પુંડરિકાય નમઃ
૩ શ્રી સિદ્ધક્ષેત્રાય નમઃ	૪ શ્રી વિમલાચલાય નમઃ
૫ શ્રી સુરગિરયે નમઃ	૬ શ્રી મહાગિરયે નમઃ
૭ શ્રી પુષ્કરરાશયે નમઃ	૮ શ્રી શ્રીપદાય નમઃ
૯ શ્રી પર્વતેન્દ્રાય નમઃ	૧૦ શ્રી મહાતીર્થાય નમઃ

- ૧૧ શ્રી શાશ્વત પર્વતાય નમઃ ૧૨ શ્રી દદશક્રતયે નમઃ
 ૧૩ શ્રી મુક્તિનિલાયાય નમઃ ૧૪ શ્રી પુષ્પદંતાય નમઃ
 ૧૫ શ્રી મહાપદ્માય નમઃ ૧૬ શ્રી પૃથ્વીપીઠાય નમઃ
 ૧૭ શ્રી સુભદ્રાય નમઃ ૧૮ શ્રી કૈલાસાય નમઃ
 ૧૯ શ્રી પાતાલમૂલાય નમઃ ૨૦ શ્રી અકર્મકાય નમઃ
 ૨૧ શ્રી સર્વકામદાય નમઃ

પછી ભંડાર દોવવો અને દશ ખમાસમણુ દષ્ટ પ્રદક્ષિણુ દશ દેવી.

દેવવંદનનો ખીજો જોડો.

વિધિ-દેવવંદનના ખીજા જોડાનો વિધિ પ્રથમ જોડા પ્રમાણે જ છે, વસ્તુઓ પાણુ સર્વ તે પ્રમાણે જ મેળવવી, પરંતુ એટલો ફેર કે, દશ દશ વસ્તુને ઠેકાણે વીશ વીશ વસ્તુ મૂકવી. અખીયાણું તેટલું જ મૂકવું. ખમાસમણાં, નવકાર પ્રદક્ષિણુ વિગેરે વીસ કરવાં અને સંતિકરને સ્થાનકે નમિઝાણુ કહેવું. દેવ વાંદવાનો વિધિ પાણુ પ્રથમની પેઠે જ છે.

પહેલું ચૈત્યવંદન.

- નાભિ નરેસર વંશ મલય, ગિરિચંદન સોહ; ૧
 જસ પરિમલશું વાસિયો, ત્રિભુવન મન મોહ.
 અપછર રંભા ઉર્વશી, જેહના અવદાત;
 ગાયે અહોનિશ હર્ષશું, મરુદેવી જસ માત. ૨
 નિરુપાધિક ગુણુ તેજશું એ, શમમય સુખનો ગેહ;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા ધણી, અખય અનંતી જેહ. ૩

ખીજીું ચૈત્યવદન.

જિમ ચૈત્રી પુનમ તણો અધિકો વિધુ દીપે;
અહ ગણુ તારાદિક તણા, પરમ ઃતેજને જીપે. ૧

તમ લોકિકના દેવ તે, તુમ આગે હીણા;
લોકોત્તર અતિશય ગુણે, રહે સુર લીણા. ૨

નિવૃત્તિ નગરે જાયવાએ, એહિજ અવિચલ સાથ;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ કહે, ભવ ભવ એ મુજ નાથ. ૩

પહેલો થાય જોડો.

શ્રી શત્રુંજય મંડળુ રિસહ જિણુંદ, પાપ તણો ઉન્મૂલે કંદ;
મરુદેવી માતાનો નંદ, તે વંદ્ મન ધરી આણુંદ. ૧

ત્રણ ચોવીશી જોડોતેર જિના, ભાવ ધરી વદો એક મના;
અતીત અનાગતને વર્તમાન, તિમ અનંત જિનવર ધરો ધ્યાન. ૨

જેહમાં પંચ કહ્યા વ્યવહાર, નય પ્રેમાણુ તણા વિસ્તાર;
તેહના સુણુવા અર્થ વિચાર, જિમ હોય પ્રાણી અદ્ય સંસાર. ૩

શ્રી જિનવરની આણા ધરે, જગ જશવાદ ઘણો વિસ્તરે;
શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ સાનિધ્ય કરે, શાસનદેવી સંકટ હરે. ૪

ખીજો થાય જોડો.

પ્રણમો ભવિયા રિસહ જિણેસર, શત્રુંજય કેરો રાય જી;
વૃષભ લંછન જસ ચરણે સોહે, સોવન વરણી કાય જી;
ભરતાદિકે શત પુત્ર તણો, જે જનક અયોધ્યા રાયજી;
ચૈત્રિ પુનમને દિન જેહના, મહોટા મહોત્સવ થાય જી. ૧

અષ્ટાપદ ગિરિ શિવપદ પામ્યા, શ્રી રિસહેસર સ્વામીજી;
ચંપાચે વસુપૂજ્ય નરેસર, નંદન શિવગતિ ગામીજી;
વીર અપાપાપુર ગિરનારે, સિદ્ધા નેમ જિણુદો જી;
વીશ સમેતગિરિ શિખરે પહોંતા, એમ ચોવીશે વંદો જી. ૨

આગમ નાગદમની પરે જાણો, સર્વિ વિષનો કરે નાશો જી;
પાપ તાપ વિષ ફરે કરવા, નિશ દિન જેહ ઉપાસો જી;
મમતા કંચુકી કીજે અલગી, નિર્વિષતા આદરીયે જી;
ધણુ પરે સહજ થકી ભવ તરીયે, જિમ શિવશુંદરી વરીયે જી. ૩

કવડ જક્ષ પ્રત્યક્ષ થઈને, જેહને પરછા પૂરે જી;
દોહડગ દુર્ગતિ દુર્જનનો ડર, સંકટ સઘળાં ચૂરે જી;
દિન દિન દોલત દીપે અધિકી, જ્ઞાનવિમલ ગુણુ નૂર જી;
જીત તણાં નિશાન વળવો, બોધીબીજ ભરપૂર જી. ૪

શ્રી પુંડરિકગિરિનું સ્તવન.

નાયકાની—દેશી.

એક દિન પુંડરિક ગણુધરુ રે લાલ, પૂછે શ્રી આદ જાણુંદ
સુખાકારી રે;
કહીયે તે ભવજલ ઉતરી રે લાલ, પામીશ પરમાનંદ ભવ
વારી રે. એક દિન૦ ૧

કહે જિન ધણુ ગિરિ પામશે રે લાલ, જ્ઞાન ગ્રામે નિર્વાણુ
જયકારી રે;
તીરથ મહિમા વાધશે રે લાલ, અધિક અધિક મંડાણુ
નિરધારી રે. એક દિન૦ ૨

એમ નિસુણી તિહાં આવીયા રે લાલ, ઘાતિકર્મ કર્યાં
 દૂર તમ વારી રે;
 પંચ કોડી મુનિ પરિવર્યા રે લાલ, હુવા સિદ્ધિ હજુર
 ભવ વારી રે. એક દિન૦ ૩

ચૈત્રી પૂનમ દિન કીજીયે રે લાલ, પૂજા વિવિધ પ્રકાર
 દિલ ધારી રે;
 ફલ પ્રદક્ષિણા કાઠિસગ્ગા રે લાલ, લોગસ્સ થુઈ નમુઝ્કાર
 નર નારી રે; એકદિન૦ ૪

દશ વીશ ત્રીશ ચાલીશ ભલા રે લાલ, પચાસ પુષ્પની માળ
 અતિ સારી રે;
 નર ભવ લાહો લીજીયે રે લાલ, જિમ હોયે જ્ઞાન વિશાલ
 મનોહરી રે; એક દિન૦ ૫

ત્રીજીં ચૈત્યવંદન.

અજર અમર અકલંક અરૂંજ, નિરજ અવિનાશી;
 સિદ્ધ સ્વરૂપી શંકરો, સંસાર ઉઢાસી. ૧

સુખ સંસારે ભોગવી, નહી ભોગ વિલાસી;
 જીતી કર્મ કષાયને, જે થયા જિતકાશી. ૨

આશીરવાસી અવગણી એ, સમીચીન સર્વાંગ;
 નય કહે તસ ધ્યાને રહો, જિમ હોય નિર્મલ અંગ ૩

નમિગિણુ સ્તોત્રમ્

નમિગિણુ પણુય સુરગણુ-ચૂડામણિ કિરણુ રંજિત્તં મુણિણે;
 અલણુ જીઅલં મહાભય,-પણાસણું સંથવં વુચ્છં. ૧

- સડિય કર ચરણ નહ મુહ, નિમુર્ણ નાસા વિવન્ન લાયન્ના;
કુર્મ મહારોગાનલ, -પુલિંગ નિદ્દર્શ સખંગા. ૨
- તે તુહ ચલણ રાહણ, સલિલંજલિ સેય વુદ્ધિચચ્છાયા;
વણદવ દર્શા ગિરિપા યવવ પત્તા પુણે. લચ્છિ. ૩
- દુવ્વાય ખુખિય જલનિહિ-ઉખલડ કલ્લોલ ભીસણારાવે;
સંભંત ભય વિસંહુલ-નિન્નમય મુક્ક વાવારે. ૪
- અવિદલિઅ બાણવત્તા, ખણેણ પાવંતિ ઇચ્છિઅં ફૂલં;
પાસજિણ ચલણ જુઅલં, નિઅં ચિઅ જે નમંતિ નરા. ૫
- ખરપવણુદુઅ વણદવ-બલાવલિ મિલિય સયલ દુમગહણે;
ડબ્બંત મુદ્ધ મયવહુ-ભીસણુરવ ભીસણંમિ વણે. ૬
- જગગુરુણે. કમજુઅલં, નિવ્વાવિઅ સયલ તિહુઅણુભોઅં;
જે સંભરતિ મણુઆ, ન કુણુધ જલણે. ભયં તેસિં. ૭
- વિલસંત ભોગભીસણુ-પુરિઆરુણુ નયણુ-તરલજીહાલં;
ઉચ્ચાણુઅંગં નવ જલય-સત્થહં ભીસણુઆરં. ૮
- મન્નંતિ કીડસરિસં, ફૂર પરિચ્છેદ્ધ વિસમ વિસ વેગા;
તુહ નામકંખર પુડસિદ્ધ મંતગુરુઆ નરા લોએ. ૯
- અડવીસુ ભિલ્લ તક્કર, -પુલિંદ સદ્દલ સદ્દ ભીમાસુ;
ભયવિહુર વુન્નકાયર, ઉલ્લૂરિય પહિય સત્થાસુ. ૧૦
- અવિલુત્ત વિહવસારા, તુહ નાહ પણામ મત્ત વાવારા;
વવગય વિચ્છા સિચ્છં, પત્તાહિય ઇચ્છિઅં ઠાણું. ૧૧
- પન્નલિઆનલ નયણું, ફૂર વિચારિય મુહં મહાકાયં;
નહકુલિસઘાય વિઅલિઅ-ગણ્ઠ કુલ્લથલા ભોઅં. ૧૨

પણ્ય સસંભમ પતિવ-નહમણિ માણિક્ક પડિઅપડિમસ્સ;
તુહ વયણ પહરણધરા, સીહં કુદ્ધંપિ ન ગણંતિ, ૧૩

સસિ ધવલ દંતમુસલં, દીહ કરુદ્લાલ વુટ્ટિ ઉચ્છાહં;
મહુપિંગ નયણ્ણુઅલં, સસલિલ નવ જલહરારાવં. ૧૪

ભીમં મહાગઈદં, અચ્ચાસન્નંપિ તે ન વિ ગણંતિ;
જે તુમ્હ ચલણ્ણુ અલં, મુણિવઈ તુગં સમદ્વીણા ૧૫

સમરમ્મિ તિક્ખખખ્ખા, -ભિચ્ચાયપવિદ્ધ ઉધ્ધુય કખ્ખે,
કુંત વિણિભિન્ન કરિકલહ-મુક્ક સિક્કાર પઉરંમિ. ૧૬

નિન્નિઅ દપ્પુદ્ધરરિઉ-નરિંદનિવહા ભડા જસં ધવલં;
પાવંતિ પાવ-પસમિણુ, પાસન્નિણુ ! તુહપ્પભાવેણુ. ૧૭

રોગ-જલ-જલણ-વિસહર-ચોરારિ-મઈદ-ગય-રણભયાઈ;
પાસન્નિણુ-નામસંકિત્તણેણુ, પસમંતિ સવ્વાઈ. ૧૮

એવં મહા-ભયહરં, પાસન્નિણુંદસ્સ સંથવ મુઆરં,
ભવિય જણાણુંદયરં, કદ્દાણુ પરંપર નિહાણું. ૧૯

રાયભય-જક્ખ-રક્ખસ્સ, -કુસુમિણુ-હસગિણુ-રિક્ખખપીડાસુ
સંભાસુ દોસુ પંથે, ઉવસગ્ગે તહય રયણીસુ. ૨૦

જે પઠઈ જે અ નિસુણુઈ, તાણું કઈણો ય માણુતુંગસ્સ;
પાસો પાવં પસમેઉ, સયલણુવણુચ્ચિયચલણો. ૨૧

ઉવસગ્ગાંતે કમઠા-સુરમ્મિ આણુઓ જે ન સંચલિઓ;
સુર-નર-કિન્નર-જીવઈહિં, સંથુઓ જયઉ પાસન્નિણો. ૨૨

એઅસ્સ મન્નઝારે, અદ્દારસ અક્ખરેહિં જે મંતો;
જે જાણુઈ સો ઝાયઈ, પરમ-પયત્થં પુડં પાસં. ૨૩

પાસહ સમરણુ જો કુણુધ, સંતુટ્ટે હિયએણુ;
અદુત્તરસય વાહિ ભય, નાસઈ તસ્સ દૂરેણુ. ૨૪

દેવવાંદનનો ત્રીજો જોડો

વિધિ-પ્રથમ થોય જોડા પ્રમાણે વિધિ જાણવો. વિશેષમાં
બધી ક્રિયામાં દશને ઠેકાણે ત્રીસ ત્રીસ વસ્તુઓ સમજવી, અને
સંતિકરને સ્થાને ‘જયતિહુઆણુ સ્તોત્ર’ કહેવું. તેમજ
દેવવાંદવાનો વિધિ પણ પ્રથમની પેઠે જાણવો.

પહેલું ચૈત્યવંદન

આદીશ્વર જિનરાયનો, પહેલા જે ગણધર;
પુંડરિક નામે થયા, ભવિ જનને સુખકર. ૧

ચૈત્રી પુનમને દીને, કેવલસિરિ પામી,
સિદ્ધા તેણે પુંડરિકગિરિ, ગિરિ અભિધા સ્વામી. ૨

પંચકોડિ મુનિશું લહ્યાએ, કરી અનશન શિવ ઠામ;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ તેહના, પય પ્રણમો અભિરામ. ૩

બીજું ચૈત્યવંદન.

જાઇ જુઇ માલતી, દમણો ને મરુવો;
ચંપક કેતકી કુંદ જાતિ, જસ પરિમલ ગિરુવો. ૧

ખેલસિરિ જમ્બુલવેલી, વાળો મંદાર;
સુરભિ નાગ પુન્નાગ અશોક, વળી વિવિધ પ્રકાર. ૨

અંધિમ વેદિમ ચઉવિધે એ, ચારુ રચી વરમાલ;
નય કહે શ્રી જિન પૂજતાં, ચૈત્રી દિન મંગલમાલ. ૩

પહેલો થાય જોડો.

ચૈત્રી પુનમ દિન શત્રુજય ગિરિ અહિઠાણુ,
પુંકરિક વર ગણધર, તિહાં પામ્યા નિર્વાણુ;
આદીશ્વર કેરા, શિષ્ય પ્રથમ જયકાર,
કેવલ કમલા વર, નાભિ નરિંદ મહકાર. ૧

ચાર જંબૂદ્વીપે વિચરંતા જિનદેવ,
અડ ધાતકીખંડે, સુર નર સારે સેવ;
અડ પુષ્કર અર્ધે, ધણિપરે વીશ જિનેશ,
સંપ્રતિ એ સોહે, પંચ વિદેહે નિવેશ. ૨

પ્રવચન પ્રવહણુ સમ, ભવજલધિથી તારે;
કોહાદિક મહોટા, મત્સ્ય તાણા ભય વારે,
જિહાં જીવદયા રસ, સરસ સુધારસ દાખ્યો;
ભવિ ભાવ ધરીને, ચિત્ત કરીને ચાખ્યો. ૩

જિનશાસન સાનિધ્ય, કારી વિધન વિદારે;
સમક્રિત દષ્ટિ સુર, મહિમા જાસ વધારે;
શ્રી સિદ્ધગિરિ સેવો, જેમ પામો ભવ પાર;
કાંવ ધીરવિમલનો, શિષ્ય કહે સુખકાર. ૪

બીજો થાય જોડો.

વંદુ શ્રી શત્રુજય તીર્થરાજે, ચુડામણિ આદિ જિણુંદ ગાજે;
ફૂંદ કમ્ભોઘ વિરોધ ભાજે, માનું શિવારોહણુ એહ પાજે. ૧

દેવાધિદેવા કૃત દેવ સેવા, સંભારીયે જ્યું ગજ ચિત્ત રેવા;
સર્વેવિ તે થુત્તિ થુયા મહીયા, અણાગયા સંપદ જે અર્ધયા ૨

જે મોહના થોધ વડા કહાયા, ચત્તારિ હુકા કસિણા કસાયા;
તે જીતીયે આગમ ચક્રખુ પામી, સંસાર પારુત્તરણાય ધામી. ૩
ચક્રકેસરી ગોમુહ દેવજીતા, રક્ષા કરી સેવય ભાવ પતા;
દિયો સયા નિમ્મલ નાણુ લચ્છી, હોવે પસન્ના શિવ સિદ્ધિ
લચ્છી. ૪

શ્રી સિદ્ધગિરિનું સ્તવન,

શેત્રુંજે જમ્બએ લાલન, એ—દેશી.

- સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો ભવિકા, સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો;
ઘેર ખેડાં પણ ખહુ ફલ પાવો, ભવિકા! ખહુ ફલ પાવો. ૧
- નંદીશ્વર યાત્રાયે જે ફલ હોવે,
તેથી ખમણેરું ફલ, કુંડલગિરિ હોવે. ભવિકા! કું ૨
- ત્રિગણું રુચક ગિરિ, ચોગણું ગજહંતા; તેથી ખણેરું ફલ
જંબૂ મહંતા, ભવિકા! જંબૂ ૩
- પટગણું ધાતકી ચૈત્ય જીહારે,
છત્રીશ ગણું ફલ પુષ્કર વિહારે, ભવિકા! પુ ૪
- તેહથી તેર ગણું મેરુ ચૈત્ય જીહારે,
સહસ ગણું ફલ સમેતશિખરે, ભવિકા! સ ૫
- લાખ ગણું ફલ અંજનગિરિ જીતારે,
દશ લાખ ગણું અષ્ટાપદ ગિરનારે, ભવિકા! અ ૬
- કોડી ગણું ફલ શત્રુંજય ભેટે,
જેમ રે અનાદિના દુરિત ઉમેટે, ભવિકા! હ ૭

ભાવ અનંતે અનંત ફલ પાવે,
જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ ગુણ ગાવે. ભવિકા! અં

૮

ત્રીભું ચૈત્યવંદન,

ચૈત્રીપૂનમને દિને, જે ઇશુ ગિરિ આવે;
આઠ સત્તર બહુ ભેદશું, પૂજા ભક્તિ રચાવે.
આદીશ્વર અરિહંતની, તસ સઘલાં કર્મ;

ફર ટલે સંપદ મલે, ભાંજે ભવ ભર્મ;
ઇહુ ભવ પરભવ ભવ ભવેએ, ઝાંઝ વૃદ્ધિ કથ્યાણુ;
જ્ઞાનવિમલ ગુણમણિ તણેા, ત્રિભુવન તિલક સમાન.

૨

પછી જયતિહુઆણુ સ્તોત્ર કહેવું તે નીચે પ્રમાણે.

જય તિહુઆણુ સ્તોત્રમ્,

જયતિહુઆણુ વરકપ્પરુદ્ધમ ! જય જિણુધન્નંતરિ !

જયતિહુઆણુ કલ્લાસ કેસ ! હુરિઅક્કરિ કેસરિ !

તિહુઆણુજણુઅવિલંધિઆણુ ભુવણુત્તય ! સામિઅ !

કુણ્ણુસુ સુહાઈ જિણેસપાસ, થંભણુપુરદિઠઅ.

૧

તઈ સમરંત લહંતિ ઝત્તિ વરપુત્તકલત્તઈ.

ધણ્ણુ સુવણ્ણુ હીરણ્ણુપુણ્ણુ જઈ ભુંજઈ રજ્જઈ,

સુદ્ધમ અસંખ સુદ્ધમ તુહ પાસ ! પસાઈણુ;

ઇઅ તિહુઆણુવરકપ્પરુદ્ધમ ! સુદ્ધઈ કુણુ મહ જિણુ !

૨

જર જજ્જર પરિણ્ણુણ્ણુકણ્ણુનદ્દુદ્ધસુકુઠિણુ,

અદ્ધમ્મ પીણુ ખચેણુ ખુદ્ધુ નરસક્ષિયસ્સલિણુ;

તુહંજિણ સરણુરસાયણેણ લહુ હુંતિ પુણ્ણણુવ,
જય ધનંતરિ પાસ મહવિ તુહુ રોગહરો ભવ.

૩

વિન્નજ્ઞેઘંસમંતતંત સિદ્ધઉ અપયત્તિણ,
ભુવણુડ્ડખુઉ અદ્ધવિહં સિદ્ધિ સિન્નજ્ઞહિં તુહં નામિણ;
તુહં નામિણ અપવિત્તઓડવિ જણ હોઘં પવિત્તઉ,
તં તિહુઅણુકલાણુકોસ તુહં પાસ નિરુત્તઉ.

૪

ખુ પઉત્તઘં મંતતંત જંતાઘં વિસુત્તઘં,
ચરથિરગરલહુગ્ગખ્ખા રિઉવગ્ગુવિ ગંજઘં;
દુત્થિય-સત્થ અણુત્થ-પત્થ નિત્થારઘં દય કરિ,
દુરિયઘં હરઉ સપાસ દેઉ દુરિયક્કરિકેસરિ.

૫

તુહં આણા થંલેઘં ભીમદ્ધપુદ્ધર સુરવર,
રક્ખંસજ્ઞખ્ખણ્ણિંદવિંદ ચોરાનલ જલહર;
જલથલ ચારિ રઉદ્ધ-ખુપ્પસુન્નેઘણિ જોઘંય,
ઘંય તિહુઅણુ અવિલાંધિઆણુ જય પાસ સુસામિય.

૬

પત્થિય અત્થ અણુત્થ તત્થ ભત્તિખ્ખલર નિખ્ખલર
રોમંચંચિયચારુકાર કિન્નરનર સુરવર;
જસુ સેવહિં કમકમલજ્જુયલ પક્ખાલિય કલિમહુ,
સો ભુવણુત્તય સામિ પાસ મહમદ્ધઉ રિઉખલુ.

૭

જય જોઘંયમણુકમલભયપંજરકુંજરં,
તિહુઅણુજણુ આણંદચંદં ભુવણુત્તયદિણુયર;
જય મઘંમેઘણિ વારિવાહં જય જંતુપિયામહં,
થંભણુપકિય પાસનાહં નાહંતણુ કુણુ મહં.

૮

બહુ વિહુ, વન્નુ અવન્નુ સુન્નુ વન્નિઉ છપ્પન્નિહિ,
સુક્ખધમ્મકામત્થકામ નર નિયનિય સત્થિહિ;
જંઝાયહિ બહુ દારિસણ્ણથ બહુનામ પસિદ્ધઉ,
સો જોધય મણુ કમલં ભસલ સુહુ પાસ પવદ્ધઉ.

ભય વિપ્પભલ રણુઅણિરદસણુ થરહરિયસરીરય,
તરલિયનયણુ વિસુન્નસુન્ન ગગ્ગરગિર કરુણય;
તથં સહસત્તિ સરંતહુંતિ નરનાસિયગુરુદર,
મહુ વિજ્ઞાવિ સિન્નિજસથં પાસ ભયપંજરકુંજર.

૧૦

પઈં પાસિ વિયસંતનીત્તપત્તંત પવિત્તિય,
બાહુપવાહુપવૂઠરુઠ્ઠહુહહસુપુલધય;
મન્નથં મન્નુ સઉન્નુપુન્નુ અપ્પાણં સુરનર,
ધય તિહુતણુ આણુંદ ચંદ જય પાસજિણેસર. ૧૧

કલ્લાણુમહેસુઘંટ ટંકારવપિહ્વિય,
વહ્વિરમદ્વમહદ્વભત્તિસુરવરગંભુહ્વિય;
હલ્લુપ્પદિયપવત્તયંતિ ભુવણેવિ મહુસવ,
ધય તિહુઅણુઆણુંદચંદ જય પાસ સુહુખલવ.

૧૨

નિમ્મલકેવલકિરણ, નિયરવિહુરિયતમપહયર,
દંસિયસયલપયત્થ સત્થ વત્થરિય પહાયર;
કલિ કલુસિય જણુ ધૂયલોયલોયણુહઅગોયર,
તિમિરથં નિરુહર પાસ નાહુ ભુવણુત્તયદિણુયર.

૧૩

તુહ સમરણુ જલવરિસ સિત્તમાણુયમધમેધણિ,
અવરાવરસુહુમત્થેખોહકંદલદલરેહણિ;
જયધક્કલભરભરિયહરિયદુહદહઅણેવમ,
ધય મધમેધણિવારિવાહુ દિસ પાસ મધ મમ.

૧૪

કય અવિકલ કલ્લાણુ વલ્લિઉલ્લુરિયદુહવણુ,
દાવિયસગ્ગપવગ્ગ મગ્ગ દુગ્ગાઈ ગમવારણુ;
જય જાં તુહ જણુએણુ તુલ્લ જંજણિય હિયાવહુ,
રમ્મુ ધમ્મુ સો જયઉ પાસ જય જંતુ પિયામહુ.

૧૫

ભુવણુરણુ નિવાસ દરિયપરિ ! દરિસણુ દેવય,
ભેઠણિપૂયણુ ખિત્તવાલ ખુદ્દાસુરપસુવય;
તુહ ઉત્તરુસુનરુ સરુઅ વિસંહુલુ ચિરુહિ,
ધય તિહુઅણુવણુસીહ પાસ પાવાઈ પણાસહિ.

૧૬

ફણિફણુફાર પુરંત રયણુકર રંજિય નહયલ,
ફલિણીકંદલદલતમાલનીલુપ્પલસામલ;
કમઠા સુરઉવસગ્ગ વગ્ગ સંસગ્ગ અગંજિય,
જય પરચક્રમ જિણેસ પાસ થંલણુય પુરદિય.

૧૭

મહ માણુ તરલુ પમાણુ નેય વાયાવિ વિસંહુલુ,
નેય તાણુરવિ અવિણુયસહાવુઅલસવિહલં થલુ;
તુહ માહપ્પુ પમાણુ દેવ ! કારુણ્ણા પવિત્તઉ,
ધય મઠ મા અવહીરિ પાસ પાલિહિ વિલવંતઉ.

૧૮

કિં કિં કપ્પિઉ નેય કલુણુ કિં કિં વ ન જંપિઉ,
કિં વ ન ચિરુહિ કિદ્દુ દેવ ! દીણુયમવલખિઉ;
કાસુ ન કિય નિપ્ફલ્લ લલ્લિ અમ્હે હિ દુહત્તિહિ,
તહવિ ન પત્તઉ તાણુ કિંપિ પઠ પહુ પરિચત્તિહિ.

૧૯

તુહુ સામિઉ તુહુ માય બપ્પુ તુહુ ભિત્ત પિયંકરુ,
તુહુ ગઈ તુહુ મઈ તુહુ જિતાણુ તુહુ શુરુ ખેમંકરુ;
હઉં દુહભરભારિઉ વરાઉ રાઉ નિખ્ખગ્ગહ,
લીણુઉ તુહકસકમલ સરભુ જિણુ પાલહિ ચંગહ.

૨૦

પછ કિવિ કય નીરોયલોય કિવિ પાવિય મુહસય,
કિવિ મધસંત મહંત કે. કિં વ સાહિયસિવપય;
કિવિગંજિયરિઉવગ્ગ કેવિ જસધવલિય ભૂયલ,
મધં અવહીરહિ કેણુ પાસ સરણા ગયવચ્છલ !

૨૧

પચ્ચુવયારનિરીહ નાહ નિષ્કન્નપઓયણુ,
તુહ જિણુપાસ પરોવયારકરણિષ્કપરાયણુ;
સ-તુમિત્તસમચિત્તવિત્તિનયનિંદયસમમણુ,
મા અવહીરિયજુગ્ગઓવિ મધં પાસ નિરંજણુ.

૨૨

હઉ બહુવિહહહતત્તગત્તુ તુહ હહનાસણુપરુ,
હઉ સુયણુહ કરુણિ છકાણુ તુહ નરુકરુણા યરુ;
હઉ જિણુપાસઅ સામિ સાહુ તુહ તિહુઅણુ સામિય,
જં અવહીરહિ મધં ઝખત ધય પાસ ન સોહિય.

૨૩

જુગ્ગાજુગ્ગ વિભાગ નાહ નહુ જોયહિ તુહ સમ,
ભુવણુવયારસહાવભાવ કરુણારસસત્તમ;
સમાવસમધં કિં ઘણુ નિયધં ભુવિ દાહ સમંતઉ,
ધય રૂહિખંધવ પાસનાહ મધં પાલ થુણુંતઉ.

૨૪

નય દીણુહ દીણુયું મુયવિ અન્નુવિ કવિ જુગ્ગય,
જં જોધંવિ ઉવયાર કરહિ ઉવયાર સમુજ્જય;
દીણુહ દીણુ નિદીણુ જેણુ તધંનાહિણુ ચત્તઉ,
તો જુગ્ગઉ અહમેવ પાસ પાલહિ મધં ચંગઉ.

૨૫

અહ અન્નુવિ જુગ્ગયવિસેસુ કિવિ મન્નહિ દીણુહ.
જં પાસિવિ ઉવયારુ કરધં તુહ નહિ સમગ્ગહ;
સુચ્ચિય કિલ કહ્લાણુ જેણુ જિણુ તુમ્હ પસીયહ,
કિં અન્નિણુ તં ચેવ દેવ ! મા મધં અવહીરહ.

૨૬

તુહ પત્થણ ન હુ હોઈ વિહલુ જિણુ જાણુઉ કિં પુણુ,
હઉ દુકખય નિરુસત્તા ચત્તા દુકખહુ ઉસ્સુયમણુ;
તાં મન્નઉ નિમિસેણુ એઉ એઉવિજઈ લખ્ખઈ,
સચ્ચં જંભુકિખયવસેણુ કિં ઉંખરુ પચ્ચઈ. ૨૭

તિહુઅણુ સામિય પાસનાહ મઈ અપ્પુ પયાસિઉ,
કિન્નજઉ જં નિયરૂવ સરિસુ ન મુણુઉ ખહુ જંપિઉ;
અન્નુ ન જિણુ જગ્ગિ તુહ સમોવિ દક્ષિખન્નુદયાસઉ,
જઈ અવગન્નિસિ તુહ જિણુ અહહ કહ હોસુ હયાસઉ. ૨૮

જઈ તુહ રૂવિણુ કિણુવિ પેયપાઈણુ વેલવિયઉ,
તુવિ જાણુઉ જિણુપાસ તુદ્ધિ હઉં અંગીકરિઉ;
ઇય મહુ ઇચ્છિઉ જં ન હોઈ સા તુહ ઓહાવણુ,
રક્ખં ખંતહ નિય કિત્તાણેય ! જુજજઈ અવહીરાણુ. ૨૯

એહ મહારિય જત્તદેવ ઇહુ ન્હવણુ મહુસઉ,
જં અણુલિયગુણુ ગહણુ તુમેહ મુણિજણુ અણિસિદ્ધઉ;
એમ પસીય સુપાસહનાહથંભણુપુરંદુય,
ઇય મુણિવરુ સિરિ અભયદેઉ વિન્નવઈ અણુરંદિય. ૩૦

ઇતિ શ્રી જયતિહુઅણુ - સ્તોત્રં સમાપ્તમ્

દેવવંદનનો ચોથો જોડો.

વિધિ-પૂર્વની માફક જાણવી વિશેષમાં સઘળી વસ્તુ અને સઘળી ક્રિયામાં દશને ઠેકાણે ચાલીશ જાણવી, અહિયાં સંતિ-કરને સ્થાને ‘ભક્તામર’ અગર ‘કલ્યાણ-મંદિર’ સ્તોત્ર કહેવું. જે જોડાને આંતે લખેલ છે, તેમજ દેવવંદનનો વિધિ પહેલાંની પેઠે જાણવો.

પહેલું ચૈત્યવંદન.

શ્રી શત્રુઞય સિદ્ધક્ષેત્ર, પુંડરિક ગિરિ સાચો;
વિમલાચલ ને તીર્થરાજ, જસ મહિમા જાચો. ૧

મુક્તિનિલય શતકૂટ નામ, પુષ્પદંત ભણી જે;
મહાપદ્મને સહસ્રપત્ર, ગિરિરાજ કહીને. ૨

ઈત્યાદિક બહુ ભાતિસુંએ, નામ જપો નિરધાર;
ધીરવિમલ કવિરાજનો, શિષ્ય કહે સુખકાર. ૩

બીજું ચૈત્યવંદન.

રજત કનક મણિ જડિતનાં, ભૂષણ વિરચાવો;
તિલક મુકુટ કુંડલ યુગલ, બેહેરખાં બનાવો. ૧

રુચિર જ્યોતિ મોતિ તણા, કઠે ઠવો હાર;
કંદોરો શ્રીફલ કરે, આપીને સાર. ૨

એણિ પરે બહુવિધ ભૂષણે, શોભાવો જિન દેહ;
જ્ઞાનવિમલ કહે તેહને, શિવવધુ વરે ધરી નેહ. ૩

પહેલો થોય જોડો.

રુપભદ્રેવ નમું ગુણ નિર્મલા, દ્વધમાંહે ભેલી સીતોપલા,
વિમલશૈલ તણા શાશુગાર છે, ભવ ભવ મુજ ચિત્તે તે રુચે. ૧.

જેહ અનંત થયા જિન કેવલી. જેહ હશે વિચરંતા તે વલી;
જેહ અસાસય સાસય ત્રિહું જગે, જિનપડિમા પ્રણમું
નિત અગમગે. ૨

સરસ આગમ અક્ષર મહોદધિ, ત્રિપદી ગંગ તરંગ પરે વધી;
ભવિક દેહ સદા પાવન કરે; દુરિત તાપ રમેમલ અપહરે. ૩
જિનશાસન ભાસન કારિકા, સુરસુરી જિન આણા ધારિકા;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા દિયે દંપતી, દુરિત દુષ્ટ તણા
ભય છપતી. ૪

બીજે થાય જોડો.

માલિની-વૃત્ત

સવિ મલિ કરી આવો, ભાવના ભવ્ય ભાવો;
વિમલગિરિ વધાવો, મોતિનાં થાળ ભાવો;
જો હોય શિવ જાવો, ચિત્ત તો વાત ભાવો;
ન હોયે દુશ્મન દાવો, આદિ પૂજા રચાવો. ૧

શુભ કેશર ઘોડી, માંહે કર્પૂર ચોડી;
પહેરી સિત પટોડી, વાસિયે ગંધ ઘોડી;
ભરી પુષ્કર નોડી, ટાલિયે દુઃખ હોડી;
સવિ જિનવર ટોડી, પૂજિયે ભાવ ભોડી. ૨

શુભ અંગ અચ્ચાર, તેમ ઉપાંગ બાર;
વહી મૂલ સૂત્ર ચાર, નંદી અનુયોગદ્વાર;
દશ પદ્યન્ના ઉદાર, છેદ ષટ વૃત્તિ સાર;
પ્રવચન વિસ્તાર, ભાષ્ય નિર્યુક્તિસાર. ૩

જય જય જયનંદા, જૈનદષ્ટિ સૂરીંદા;
કરે પરમાનંદા, ટાલતા દુઃખ દંદા;
જ્ઞાનવિમલ સૂરીંદા, સામ્ય માકંદ કંદા;
વરવિમલ ગિરીંદા, ધ્યાનથી નિત્ય ભદ્રા. ૪

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

આજ સખી શંખેસરો. એ-દેશી

એ ગિરુઓ ગિરિ રાજીઓ, પ્રણુમીને ભાવે;
ભવ ભવ સંચિત આકરાં, પાતકડાં બાવે. ૧

વજ્રલેપ સમ જે હોવે, તે પણ તસ દૂર;
એહનું દર્શન કીજીએ, ધરી ભક્તિ પડુર. ૨

ચંદ્રશેખર રાજ થયો, નિજ ભગિની લુખ્ધો;
તે પણ એ ગિરિ સેવતાં, ક્ષણ માંહે સિધ્ધો. ૩

શુકરાજ જય પામીયો, એહને સુપસાયે;
ગૌહત્યાદિક પાપ જે, તે દૂર પલાયે. ૪

અગમ્ય અપેય અભક્ષ્ય જે, કીધાં જેણે પ્રાણી;
તે નિર્મલ ઈણુ ગિરિ થયા, એ જિનવર વાણી. ૫

વાઘ સર્પ પ્રમુખા પશુ, તે પણ શિવ પામ્યા;
એ તીરથ સેવ્યા થકી, સર્વ પાતક વામ્યા. ૬

ચૈત્રીપૂનમે વંદતાં, ટલે દુઃખ કલેશ;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા ઘણી, હોય સુજસ વિશેષ. ૭

ત્રીજી ચૈત્યવંદન.

પ્રેમે પ્રણુમો પ્રથમ દેવ, શત્રુજય ગિરિ મંડન;
ભવિયણ મન આનંદ કરણુ. દુઃખ દોહડા ખંડણુ; ૧

સુર નર કિન્નર નમે તુજ, ભક્તિશુ પાયા;
પાવ પંક ફેડે સમત્થ, પ્રભુ ત્રિભુવન રાયા. ૨

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ તુમ તણે, ચરણે શરણે રાખો;
કરજોડીને વિનવુ, મુક્તિ માર્ગ મુજ દાખો.

૩

પછી ભક્તામર સ્તોત્ર નીચે પ્રમાણે કહેવું.

ભક્તામર સ્તોત્રમ્

સપ્તમં સ્મરણમ્

ભક્તામર પ્રણત મૌલિમણિપ્રભાણા-મુદ્યોતકંદલિત પાપતમો-
વિતાનમ્; સમયક્ પ્રણમ્ય જનપાદયુગં યુગાદા-વાલંબનં ભજ-
વલે પતતાં જનાનામ્. ૧. યઃ સંસ્તુતઃ સકલવાઙ્ મયતત્ત્વબોધા-
દુદ્ધભૂતપુદ્ગલપદ્મિભિઃ સુરલોકનાયૈઃ; સ્તોત્રૈર્જગત્ત્રિતયચિત્ત હરૈરુદારૈઃ
સ્તોથ્યે કિલાહમપિ તં પ્રથમં જિનેન્દ્રમ્. ૨. બુદ્ધ્યા વિનાપિ
વિબુધાયિતપાદપીઠ !, સ્તોતું સમુદ્યતમતિવિગતત્રયોડહમ્; બાલં
વિહાય જલસંસ્થિતમિંદુભિંબ, મન્યઃ ક ઇચ્છતિ જનઃ સહસા
ઞ્છીતુમ્ ? ૩. વક્તું ગુણાન્ ગુણસમુદ્ર ! શશાંકકાંતાન્, કસ્તેક્ષ્મઃ
સુરગુરુપ્રતિમોડપિ બુદ્ધ્યા; કલ્પાંતકાલપવનોદ્ધતનકચકં, કેા વા
તરીતુમલમંબુનિધિં ભુજ્જય્યામ્. ૪. સોડહં તથાપિ તવ ભક્તિ-
વશાન્મુનીશ ! કર્તૃ, સ્તવં વિગતશક્તિરપિ પ્રવૃત્તઃ; પ્રીત્યાત્મવીર્ય-
ભવિચાર્ય મૃગો મૃગેન્દ્રં, નાભ્યેતિ કિં નિજ શિશેઃ પરિપાલ-
નાર્થમ્. ૫. અલ્પશ્રુતં શ્રુવવતાં પરિહાસધામ, ત્વદભક્તિરેવ મુખ-
રીકુરુતે બલાન્મામ; યત્કેાકિલઃ કિલ મધૌ મધુરં વિરૈતિ,
તત્ત્વ્યાઙ્મૃતકલિકાનિકરૈકહેતુઃ. ૬. ત્વસંસ્તવેન ભવસંતતસાન્ન-
બદ્ધં, પાપં ક્ષણાત્ ક્ષયમુપૈતિ શરીરભાજમ્; આકાંતલોકમ-
લિનીલમશેષમાશુ, સૂર્યાશુભિન્નમિવ શાર્વરમંધકારમ્. ૭. મત્વેતિ
નાથ ! તવ સંસ્તવનં મયેદ-મારજ્યતે તનુધયાડપિ તવ પ્રભા-
વાત્; ચેતો હરિષ્યતિ સતાં નલિનીદલેષુ, મુક્તાફલધુતિમુપૈતિ

ननूद्विंशुः. ८. आस्तांतव स्तवनमस्तसमस्त दोषं, त्वत्संकथापि
 जगतां दुरातानि हन्ति; हरे सहस्रकिरणः कुरुते प्रलैव, पद्माक्ष-
 रेषु जलजनि विकासलांजि ६ नात्यद्भूतं लुवनभूषण ! भूत-
 नाथ ! भूतैर्गुणैर्भुवि लवंतमंलिष्टुवन्तः तुल्या लवन्ति लवतो
 ननु तेन किंवा, भूत्याश्रितं यं धं न्नात्मसमं करोति. १०.
 दुष्टा लवन्तमनिमेषविदोऽनीयं, नान्यत्र तोषमुपयाति जनस्य
 यक्षुः; पीत्वा पयः शशिकरघतिदुग्धसिंधोः, क्षारं जलं जलनि-
 धेरशितुं कं धृच्छेत्. ११. यैः शान्तरागरुचिभिः परमाणुलिस्त्वं,
 निर्मापित स्त्रिभुवनैकललामभूत ! तावंतं एव भद्रं ते ऽप्यणुवः
 पृथिव्यां, यत्तेसमानमपरं नहि रूपमस्ति. १२. वक्ष्यं क्व ते
 सुरनरोरग-नेत्रहरि, निःशेषनर्जितजगत्त्रितयोपमानम्; विंशं
 कलंकमलिनं क्व निशाकरस्य, यद्वासरं लवति पांडुपलाशकल्पम्.
 १३. संपूर्णं मंडलशशांककलाकलाप, शुभ्रा गुण्ठा स्त्रिभुवनं तव
 लंघयन्ति; ये संश्रिता स्त्रिजगदीश्वरनाथमेकं, कस्तान्नवारयति
 संयरतो यथेष्टम्. १४. चित्रं किमत्र यदि ते त्रिदशांग नाभि-
 नीतं मनागपिमनो न विकारमार्गम्; कल्यांत-काल-मरुता
 यलिता यलेन, किंमंदराद्रिशिखरं यलितं कदाचित्. १५. निर्धू-
 भवतिरवनिर्जिततैलपुरः कृत्स्नं जगत्प्रयमिदं प्रगटीकरोषि; गर्भ्यो
 नज्जतु मरुतां यलिता यलानां, दीपोपरस्त्वमसि नाथ ! जगत्प्रकाशः
 १६. नास्तं कदाचिदुपयासि न राहुगम्यः स्पष्टीकरोषि सहसा
 युगपज्जगति; नालोधरोदरनिरुद्धं महाप्रलावः; सूर्यातिशायि
 मडिमासि मुनींद्र ! दोके. १७. नित्योदयं दलितमोहं महांधकारं,
 गर्भ्यं न राहुवहनस्य न वारिहानाम्; विभ्राजते तव मुष्माण्ज-
 मनव्यकांति, विद्योतयज्जगदपूर्वशशांकं विंशम्. १८. किं शर्वरीषु
 शशिनाहि विवस्वता वा. युष्मन्मुपेन्द्र दलितेषु तमस्सुनाथ;
 निष्पन्नशालि वनशालिनि लुवलोकै, कार्यं कियन्लघरैर्जलला-

रनम्रैः. १८. ज्ञानं यथा त्वयि विभाति कृतावकाशं, नैवं तथा
 हरिहरादिषु नायकेषु; तेजः स्फुरन्मणिषु याति यथा महत्त्वं;
 नैवं तु काचशकले किरणकुलेऽपि. २०. मन्ये वरं हरिहरादय एव
 दृष्टा, दृष्टेषु येषु हृदयं त्वयि तोषमेति, किं वीक्षितेन भवता
 भुवि येन नान्यः, कश्चिन्मनो हरति नाथ ! भवांतरेऽपि. २१.
 स्त्रीणां शतानि शतशो जनयन्ति पुत्रान्, नान्यास्रुतं त्वदुपमं
 जननी प्रसूता; सर्वा दिशो दधति भानि सहस्ररश्मिं, प्राप्येव
 दिग्जनयात स्फुरद्दंशुललम्. २२. त्वामामनन्ति मुनयः परमं-
 पुमांसं-मादित्यवर्णममलं तमसः परस्तात् ; त्वामेव सम्यगुपलब्ध
 जयन्ति मृत्युं, नान्यः शिवः शिवपदस्य मुनीन्द्र ! पंथाः. २३. त्वाम-
 व्ययं विभुमयित्यमसंज्यमाद्यं, ब्रह्माणुमीश्वरमनंतमनंगकेतुम्,
 योगीश्वरं विदितयोगमनेकमेकं, ज्ञानस्वरूपममलं प्रवदंति सतः
 २४. शुद्धस्त्वमेव विभुधार्यित शुद्धिप्रोधात्, त्वं शंकरोऽसि भुवन-
 त्रय शंकरत्वात्; धातासि धीर ! शिवमार्गविधेर्विधानात्, उक्तं त्वमेव
 भगवन् पुरुषोत्तमोऽसि. २५. तुभ्यं नमस्त्रिभुवनार्त्तिहराय नाथ !
 तुभ्यं नमः । क्षतितलामलभूषणाय; तुभ्यं नमस्त्रिजगतः परमे-
 श्वराय, तुभ्यं नमो जिन ! भवोदधिशेषणाय २६ के। विस्मयोऽत्र
 यद्वि नाम गुणैरशेषैः, -स्त्वं संश्रितो निरवकाशतया मुनीश;
 द्वेषैरुपात्तविविधाश्रयजतगर्वैः, स्वप्नांतरेऽपि न कदाचिदपीक्षि-
 तोऽसि. २७. उच्चैरशोऽं तरुसंश्रितमुन्मयूष्म, -भालात् रूपममलं
 भवतो नितान्तम् ; स्फण्डोद्धसत्किरणमस्ततमोवितानं, बिम्बं
 रवेरिव पयोधरपार्श्ववर्त्ति. २८. सिंहासने भणिमयूष्मशिभाविचित्रे,
 विभ्राजते तव वपुः कनकावहातम् ; बिम्बं वियद्विलसद्दंशुलता-
 वितानं, तुंगोदयाद्रिशिरसीव सहस्ररश्मेः. २९. कुंदावहातयलया-
 भरयारुणोऽलं; विभ्राजते तव वपुः कलधौतकांतम् ; उद्व्यशांक-
 शुचिनिर्जरवारिधार-भुञ्चैस्तटं सुरगिरेरिव शातकौम्भम्. ३०.

છત્રત્રયં તવ વિભાતિ શશાંકકાંત-મુચ્ચૈઃ સ્થિતં સ્થગિત ભાનુકર
 પ્રતાપમૂ; મુક્તાફલપ્રકરબલવિવૃદ્ધશોભં, પ્રખ્યાપયત્ત્રિ
 જગતઃ પરમેશ્વર ત્વમ્. ૩૧ ઉન્નિદ્રહેમનવપંકજ પુંજ-
 કાંતિ-પર્યુદ્ધિસન્નખમયૂખશિખાડભિરામૈ; પાદૌ પદાનિ તવ યત્ર
 જિનેન્દ્ર! ધત્તઃ પદ્માનિ તત્ર વિણુધાઃ પરિકલ્પયંતિ. ૩૨
 ઈત્યં યથા તવ વિભૂતિરભૂજિજનેન્દ્ર! ધર્મોપદેશનવિધૌ ન
 તથા પરસ્ય; યાદ્ધ્ પ્રભા દિનકૃતઃ પ્રહતાંધકારા, તાદ્ધ્ કુતો
 ગ્રહગણસ્ય વિકર્મશિનોડપિ. ૩૩ ઋચ્યોતન્મદાવિલાવલોલક-
 પોલમૂલ, -મત્તશ્ચમદ્ ભ્રમરનાદવિવૃદ્ધકોપમૂ; ઐરાવતાભ-
 મિલ મુદ્ધતમાપતન્તં, દષ્ટ્રવા ભયં ભવતિને ભવદાશ્રિતા-
 નામ્. ૩૪ ભિન્નેભકુંભગલદુન્નજવલશોણિતાક્ત, -મુક્તાફલપ્રકર-
 ભૂષિતભૂમિભાગઃ; બદ્ધઃ કમઃ કમગતં હરિણાધિપોડપિ.
 નાકામતિ કમયુગાયલ સંશ્રિતંતે. ૥૩૫૥ કલ્પાંતકાલ પવનોદ્ધત
 વન્હિકલ્પં, દાવાનલં જ્વલિતમુજ્જ્વલ મુત્પુલિંગમ; વિશ્વં
 જિઘ્રસ્યુમિવ સંમુખમાપતંતં, ત્વન્નામકીર્તન જલં શમયત્યશેષમ્.
 ૩૬ રક્તેક્ષણં સમદ કોકિલ કંઠનીલં, કેધોદ્ધતં ફણિનમુદ્ગ્ધ-
 માપતંતમ; આકામતિ કમયુગેન નિરસ્તશંક સ્તવન્નામનાગદમની
 હૃદિ યસ્ય પુંસઃ. ૩૭ વલ્ગત્તુરંગગજ ગર્જિતભીમનાદ-માઙ્ગૈ
 બલં બલવતામાય ભૂયતીનામ; ઉદ્ધિવા કરમયૂખશિખાપવિદ્ધં,
 ત્વત્કીર્તનાત્તમ ઇવાશુભિદામુષૈતિ. ૩૮ કુંતાશ્રભિન્નગજશોણિત-
 વારિવાહ, વેગાવતારતરણુતુરયોધભીમે; યુદ્ધે જયં વિજિતદુર્જય-
 જેયપક્ષા-સ્તવપાદપંકજવનાશ્રિયણૌ લલંતે. ૩૯ અંભોનિધૌ
 ક્ષુભિત ભીષણ વક્રચક્ર, પાઠીનપીઠભયદોહભણવાડવાઙ્ગૈ; રંગત્ત-
 રંગશિખરરશિતયાનપાત્રા, સ્વાસંવિહાય ભવતઃ સ્મરણાદ્ વ્રજંતિ.
 ૪૦ ઉદ્ભૂતભીષણજલોદર ભારભુઙ્ગાઃ શોચ્યાં દશામુપગતાઋચ્યુત-
 જીવિતાશાઃ ; ત્વત્પાદપંકજરજ્જેડમૃતદિગ્ધદેહા, મર્ત્યા ભવંતિ

મકરધ્વજ તુલ્યરૂપાઃ. ૪૧ આપાદકંઠમુરુશંખલવેષ્ટિતાંગા.
ગાઢં બૃહન્નિગડકોટિનિઘૃષ્ટજઘ્ઘાઃ; ત્વન્નામમંત્રમનિશં મનુભઃ
સ્મરંતાઃ, સઘઃસ્વયં વિગતબંધભયા ભવંતિ. ૪૨ મત્તદ્વિપેંદ્ર
મૃગરાજ દવાનલાહિ, -સંગ્રામવારિધિમહોદરબંધનોત્થમ; તસ્યાશુ
નાશ મુપયાતિ ભયં ભિયેવ, યસ્તાવકં સ્તવમિમં મતિમાનધીતે.
૪૩ સ્તોત્રસ્ત્રજં તવ જિનેન્દ્ર! ગુણૈર્નિબદ્ધાં, ભક્ત્યા મયા
રુચિર વર્ણુ વિચિત્રપુષ્પામ; ધત્તેજનો ય ઈહ કંઠગતામજસ્રં,
તં માનતુંગમવશા સમુપૈતિ લક્ષ્મીઃ. ૪૪

દેવવંદનનો પાંચમો જોડો.

વિધિ-અહીંયાં પૂર્વની પેરે સર્વ વસ્તુ દશને બદલે પચાસ
લેવી, અને સર્વ વિધિમાં દશને ઠેકાણે પચાસ પચાસ કરવી, દેવ-
વંદનનો વિધિ પ્રથમની પેઠે જાણવો. છેવટે ચૈત્યવંદન લાખ્ય કહેવું.

પહેલું ચૈત્યવંદન.

શત્રુજય શિખરે ચડિયા સ્વામી, કહીયે હું અર્ચિશું;
રાયણ તરુવર તલે પાય, આણુંદે ચરચિશું. ૧

નહવણ વિલેપન પૂજના, કરી આરતી ઉતારીશ;
મંગલ દીપક જ્યોતિ થુતિ, કરી દુરિત નિવારીશ; ૨

ધન્ય ધન્ય તે દિન માહરો , ગણીશ સફલ અવતાર;
નય કહે આદીધર નમો, જિમ પામો જયકાર. ૩

બીજું ચૈત્યવંદન.

તુજ મૂર્તિને નિરખવા, મુજ નયણાં તલસે;
તુમ ગુણ ગણ ગણને બોલવા, રસના મુઝ હરખે. ૧

કાયા અતિ આશુંદ મુજ, તુમ પદ યુગ ફરસે;
તો સેવક તાર્યા વિના, કહો કિમ હવે સરશે ? ૨

એમ જાણીને સાહેબાએ, નેક નજરે મોઢે જોય;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ સુનજરથી, તે શું જે નવિ હોય. ૩

પહેલો થોય જોડો.

જિહાં યોગયોતર કોડકોડી. તેમ પંચાશી લખ વલી જોડી,
ચુમ્માલીશ સહસ્ત્ર ઠોડી;
સમવસર્યા જિહાં એતીવાર, પૂર્વ નવાણું એમ પ્રકાર;
નાભિ નરિંદ મહાર ૧

સહસ્ર ફૂટ અષ્ટાપદ સાર, જિન ચોવીશ તણા ગણધાર,
પગલાંનો વિસ્તાર;
વલી જિનબિંબ તણો નહિં પાર, દેહરી થંભે બહુ આકાર,
વંદું વિમલગિરિ સાર. ૨

એંશી સિત્તેર સાઠ પચાસ, બાર જોયણ કેરો વિસ્તાર,
ધંગ હુ તી ચઉ પણ આર;
માન કહ્યું એહનું નિરધાર, મહિમા એહનો અગમ અપાર,
આગમ માંહે ઉદાર. ૩

ચૈત્રી પૂનમ દિન શુભ ભાવે, સમકિત દ્રષ્ટિ સુર નર આવે,
પૂજા વિવિધ રચાવે;
જ્ઞાનવિમલસૂરિ ભાવના ભાવે, દુરગતિ દોહડગ દૂર ગમાવે;
બાધિખીજ જસ પાવે. ૪

બીજો થાય જોડો.

શત્રુજય સાહેબ પ્રથમ જિજ્ઞાસુંદ, નાલિભૂપ કુલ કમલ દિલ્લુંદ,
મરુદેવિનો નંદ;

જસ મુખ સોહે પુનમ ચંદ, સેવા સારે ઈદ નરિંદ,
ઉન્મૂલે દુઃખ દંદ;

વાંછિત પૂરણ સુરતરુ કંદ, લાંછન જેહને સુરભિ નંદ,
ફેટે ભવ ભય ફંદ;

પ્રણમે જ્ઞાનવિમલ સૂરિંદ, જેહના અહો નિશ પદ અરવિંદ,
નામે પરમાનંદ. ૧

શ્રી સીમંધર જિનવર રાજે, મહાવિદેહે બાર સમાજે,
ભાખે ઈમ ભવિ કાજે;
સિદ્ધક્ષેત્ર નામે ગિરિ રાજે, એહજ ભરત માંહે એ છાજે;
ભવજલ તરણ અહાજે;

અનંત તીર્થવાણી ગાજે, ભવિ મન કેરા સંશય ભાંજે,
સેવક જનને નિવાજે;
વાજે તાલ કંસાલ પવાજે, ચૈત્રી મહોત્સવ અધિક દીવાજે,
સુર નર સજી બહુ સાજે. ૨

રાગ દ્વેષ વિષ ખીલણ મંત, ભાંજી ભવ ભય ભાવઠ બ્રાંત;
ટાલે દુઃખ દુરંત;
મુખ સંપત્તિ હોય જે સમરંત, ધ્યાયે અહનિશ સઘલા સંત,
ગાયે ગુણ મહંત;

શિવસુંદરી વશ કરવા તંત, પાપ તાપ ખીલણ એ જંત,
સુણીએ તે સિદ્ધાંત;

આણી મોટી મનની ખંત, ભવિયણ ધ્યાવો એકણ ચિત્ત,
રાન વેલાઉલ હુંત. ૩

આદિ જિનેશ્વર પદ અનુસરતી, ચતુરંગુલ ઉંચી રહે ધરતી,
દુરિત ઉપદ્રવ હરતી;
સરસ સુધારસ વયણ ઝરંતી, જ્ઞાનવિમલ ગિરિ સાનિધ્ય કરંતી,
દુશ્મન દુષ્ટ દલંતી.

દાડિમ પક્વ કલી સમ દંતી, જ્યોતિ ગુણ ઇહાં રાજ પંતી,
સમક્રિત બીજ વપંતી;

ચક્રકેસરી સુરસુંદરી હુંતી, ચૈત્રીપૂનમ દિન આવંતી,
જય જયકાર ભણુંતી. ૪

શ્રી વિમલગિરિજનું સ્તવન.

તીરથ વારુએ તીરથ વારુ, સાંભલજો સો તારુ રે;
ભવજલ નિધિ તરવા ભવિજનને, પ્રવહણુ પરે એ તારુ રે
તીરથ૦ ૧

એ તીરથનો મહિમા મોટો, નવિ માને તે કારુ રે;
પાર ન પામે કહેતાં કોઈ, પણ કહિયે મતિ સારુ રે.
તીરથ૦ ૨

સાધુ અનંતા ઇહાં કણે સિદ્ધા, અંત કર્મના કીધા રે;
અનુભવ અમૃત રસ જિણે પીધા, અભયદાન જગ દીધાં રે.
તીરથ૦ ૩

નમિ વિનમિ વિદ્યાધર નાયક, દ્રાવિડ વારિખિલ્લ જાણો રે;
થાવરચા શુક સેલગ પંથગ, પાંડવ પાંચ વખાણો રે.
તીરથ૦ ૪

રામ મુનિને નારદ મુનિવર, શાંખ પ્ર મન કુમારો રે;
મહાનંદ પદ પામ્યા તોહના, મુનિવર બહુ પરિવારો રે.

તીરથ૦ ૫

તોહ ભણી સિદ્ધક્ષેત્ર એહનું, નામ થયું નિરધાર રે;
શત્રુજયકદપે મહાત્મે, એહનો બહુ અધિકારો રે.

તીરથ૦ ૬

તીરથ નાયક વાંછિત દાયક, વિમલાચલ જે ધ્યાવે રે;
જ્ઞાનવિમલ સૂરિ કહે તે ભવિને, ધર્મ શર્મ ઘરે આવે રે.

તીરથ૦ ૭

ત્રીજું ચૈત્યવંદન.

માદલ તાલ કંસાલ સાર, ભુંગલને ભેરી;
ઢોલ દદામા (દુંડુભિ) દડવડી સરણાઈ નફેરી ? ૧

શ્રી મંડલ વીણા રખાવ, સારંગી સારી;
તંબુરા કડતાલ શાંખ, અલ્લરી અણુકારી. ૨

વાજિંત્ર નવ નવ છંદ શું એ, ગાયો જિનગુણ ગીત;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા લહો, જિમ હોય જગે જસ રીત. ૩

ચૈત્યવંદન, ભાષ્ય પ્રારભ્યતે.

વંદિતુ વંદણિજે, સંવે ચિદ વંદણાઈ સુવિયારં; બહુ વિત્તિલા-
સચ્ચણી-સુચાણુ સારેણુ વુચ્છામિ. ૧ દહતિગ અહિગમપણુગં,

૧ દીવાળીના દેવવંદન દીવાળીપર્વમાં આરાધાય છે. અને તેમાં પ્રભુ મહાવીર પરમાત્મા તથા ગૌતમગણધર ભગવંતની પર્યુપાસના અને ગુણાનુરાદ કરવામાં આવે છે. જ્ઞાનપંથમીના દેવવંદનમાં

દુદ્ધિસિ તિહુગ્ગાહ તિહાઉ વંદણુયા; પણિવાય નમુક્કારા, વણ્ણા
સોલસયસીયાલા.૨ ઇગસિઇસયં તુ પયા, સગનઉઇ સંપયા ઉ
પણુ દંડા; બાર અહિગાર ચઉવં-દાણુજ્જ સરણુજ્જચઉંહ
જિણા. ૩ ચઉરે થુઇ નિમિત્તદ્-બારહ હેઉ આસોલ
આગારા; ગુણુવીસ દોસ ઉસ્સગ્ગ માણુ થુત્તં ચ સગ વેલા. ૪
દસ આસાયણુ ચાઓ, સંવે ચિઇ વંદણુઇ ઠાણુઇ; ચઉવીસ દુવા-
રેહિં, દુસહસ્સા હુંતિ ચઉસયરા. ૫ તિન્નિ નિસીહી તિન્નિઉ,
પયાહિણા તિન્નિ ચેવ ચ પણુમા; તિવિહા પૂયાય તહા, અવત્થ

પાંચજ્ઞાનતું સ્વરૂપ અને તેનું વર્ણન કરવામાં આવેલ છે. મૌન એકા-
દશીના દેવવંદન મૌન એકાદશી-માગસર સુદી ૧૧ ના દીવસે આરા-
ધાય છે. તેમાં મૌન એકાદશીએ તીર્થંકર ભગવાનોના થયેલાં કલ્યા-
ણુકો તેમજ વર્તમાન ચૌવીશીના તીર્થંકર ભગવાનોના કલ્યાણુકોના
સ્તવન ચૈત્યવંદનો વિગેરે આપવામાં આવેલ છે. ચૌમાસીના દેવવં-
દનમાં ચૌવીશે તીર્થંકર ભગવાનોની તથા પ્રસિદ્ધ પ્રસિદ્ધ મહાન
તીર્થોના સ્તવનો વગેરેથી એની આરાધના કરવામાં આવે છે. આ
ઉપરના બધા દેવવંદનો નિયત નિયત પર્વ દીવસે ધર્મભાવના ભાવિત
ભક્તવર્ગ અવશ્યમેવ આરેધે છે.

પરંતુ આ ચૈત્રીપૂનમના દેવવંદની આરાધના તો પરમપાવન
શાશ્વત પર્વ ચૈત્રી અઠ્ઠાઇના અંતિમ દિવસે આરાધાય છે, નવપદ્ધારા-
ધન અતિ મહાન પ્રભાવશાળી છે અને દિવસે દિવસે તેની આરાધના
બલવત્તર રીતે જુબજ શાસન પ્રભાવના પૂર્વક આરાધાય છે. આ
ચૈત્ર માસના નવપદ્ધ આરાધનના પર્વનો અંતિમ દીવસ તે સર્વમાં
સર્વશ્રેષ્ઠ છે ને તે દીવસે ચૈત્રીપૂનમ દેવવંદન આરાધાય છે, આ
દેવવંદન સામાન્યરીતે કાઠ વિશિષ્ટ શક્તિ સંપન્ન કરાવે ત્યારે થાય
છે. કારણ કે આનો મહિમા મંગલકારી સાથે વિધનના નાશરૂપ છે અને
તેની પાછળ શક્તિ મુજબ અર્થવ્યય પણ હોય છે.

તિય ભાવણું એવ. ૬ તિદ્વિસિ નિરખખણુ વિરધ, પયભૂમિ
 પમજ્જણું ચ તિક્ષ્ણુત્તે; વન્નાઈ તિયં મુદ્દા-તિયં ચ તિવિહં ચ
 પણિહણું. ૭ ધર જિણુહર જિણુપૂઆ-વાવારચ્ચાયએ. નિસી-
 હિતિગં; અગ્ગદારે મજ્જે, તઈયા ચિઈવંદણા સમએ. ૮ અંજલિ
 ખદ્ધો અદ્ધો, જુએ અ પંચંગએ. અ તિપણામા; સવ્વત્થ વા
 તિવારં, સિરાઈનમણે પણામતિયં. ૯ અંગગ્ગ ભાવ લેયા, પુદ્ધ-
 હાર થુઈહિં પૂયતિગં; પંચુવયારા અદ્ધો, વયાર સવ્વોવયારા વા
 ૧૦ ભાવિજ્જ અવત્થતિયં, પિણ્ડત્થપયત્થ રૂવરહિઅત્તં; છઉમત્થ
 કેવલિત્તં, સિદ્ધત્તં એવ તસ્સત્થે. ૧૧ ન્હવણુચ્ચગેહિં છઉમત્થ,

ઉપરાંત આ ચૈત્રી દેવવંદનમાં સંતિકરં, નમિઉણુ, જયતિ-
 હુઅણુ, ભક્તામર અને ચૈત્યવંદનભાષ્ય એ પાંચ મહાયમત્કાર-
 કારિક સ્તોત્રોની પણ આરાધના કરવામાં આવે છે.

સંતિકરં સ્તોત્રમાં શાંતિનાથની સ્તુતિદ્વારા શાસનદેવ અને
 શાસનદેવીઓની સ્તુતિ કરવામાં આવે છે અને તે દ્વારા શાંતિની પ્રાર્થના
 કરાય છે. નમિઉણુ સ્તોત્ર આનું બીજું નામ મહાભયને નાશ કરનાર
 સ્તોત્ર છે. આમાં પાર્શ્વનાથની સ્તુતિદ્વારા અજ્ઞભયનો નાશ અને વિધ્નનો
 નાશ થાય છે. આ સ્તોત્ર પણ ચમત્કારિક સ્તોત્ર છે. જયતિહુઅણુ
 આ સ્તોત્ર અપભ્રંશ ભાષામાં રચાયેલ પાર્શ્વનાથનું ચમત્કારી સ્તોત્ર
 છે. આની દ્વારા અનેક ઉપદ્રવના નાશ સાથે લબ્ધિપ્રાપ્તિ સમાયેલ છે.
 માનતુંગસૂરિકૃત ભક્તામરસ્તોત્ર પણ પ્રભુના ગુણગાનમાં તલ્લીન
 બતાવનાર ભાવવાહી સ્તોત્ર છે આ ઉપરાંત ચત્યવંદન ભાષ્ય દ્વારા
 ચૈત્યની મર્યાદા પ્રભુનાં દર્શન દેવવંદનનો ફલિતાર્થ વિગેરે જણાવ્યું
 છે આથી આ દેવવંદનમાં સ્તવનો ચૈત્યવંદનો ઉપરાંત આ પાંચ વસ્તુ
 મુકી શાંતિકારક અને ફલદાયક એ બે છટ્ટ ચિદ્વિરૂપ આ દેવવંદન ખુબજ
 આરાધનીય છે.

વ્રથપડિહારગેહિં કેવલિયં; પલિયં કુસ્સગ્ગેહિય, જિણુસ્સ
 લવિજ્જ સિદ્ધતાં ૧૨ ઉઠ્ઠાહો તિરિઆણું, તિદિસાણુ નિરિદ્ધખણું
 ચઘ્ઠજ્જહવા; પચ્છિમ દાહિણુ વામણુ, જિણુમુહણુત્થ દિદ્ધિ ભુએ.
 ૧૩ વન્નતિયં વન્નથાલંખણમાલંખણું તુ પડિમાઈ; જોગ જિણુ
 મુત્તાસુત્તી-મુદ્દાભેએણુ મુદ્દતિયં. ૧૪ અન્નુન્નંતરિ અંગુલિ-
 કેસાગારેહિં દોહિં હત્થેહિં; પિટ્ટોવરિ કુપ્પરિસં-કિએહિં તહ
 જોગ-મુદ્દત્ત. ૧૫ ચત્તારિ અંગુલાઈ, પુરએ ઉણાઈ જત્થ
 પચ્છિમએ; પાયાણું ઉસ્સગ્ગો, એસા પુણુ હોઈ જિણુમુદ્દા.
 ૧૬ મુત્તાસુત્તી મુદ્દા, જત્થ સમા દોવિ ગમ્ભિયા હત્થા; તે પુણુ
 નિલાડદેસે, લગ્ગા અન્ને અલગ્ગત્તિ. ૧૭ પંચંગો પણિવાએ,
 થયપાદો હોઈ જોગ મુદ્દાએ, વંદણુ જિણુમુદ્દાએ, પણિહાણું
 મુત્તાસુત્તીએ. ૧૮ પણિહાણુતિગં ચેઈઅ-મુણિવંદણુ પત્થણા
 સરૂવં વા; માણુ વપ કાએગત્તં, સેસ તિગત્થો ય પયડુત્તિ. ૧૯
 સચ્ચિત્તદંવમુજ્જણુ, મચ્ચિત્તમાણુજ્જણું મણેગત્તં; ઇગસાડિ
 ઉત્તરાસંગ અંજલિ સિરસિ જિણુદિદ્ધં. ૨૦ ઇય પંચવિહાલિગમે,
 અહવા મુચ્ચંતિ રાય ચિન્દાઈ; ખગ્ગાં છત્તો-વાણુહ, મઉડં
 ચમરેઅ પંચમએ. ૨૧ વંદંતિ જિણુદાહિણુ.-દિસિદ્ધિઆ પુરિસ
 વામદિસિ નારી; નવકર જહન્નુ સદ્ધિ, કર જિદ્ધ મજ્જુગહો સેસો.
 ૨૨ નમુક્કારેણુ જહન્ના, ચિઈવંદણુ મજ્જ દંડયુધ્ધુધલા પણુદંડ
 થુઈ ચઉક્કગ, થયપણિહાણુંહિં ઉક્કેસા. ૨૩ અન્ને ખિંતિ ગેણું,
 સક્કથએણું જહન્ન વંદણુયા; તદ્દહુગતિગેણુ મજ્જા, ઉક્કેસા ચઉહિં
 પંચહિંવા. ૨૪ પણિવાએ પંચંગો, દો જાણુ કરદુગુત્તમંગંચ;
 સુમહત્થ નમુક્કારા, ઇગ દુગ તિગ જવ અદ્ધસયં. ૨૫ અડસદ્ધિ
 અદ્ધવીસા, નવ નઉય સયંચ દુસયસગનઉઆ; દોણુણીસ દુસદ્ધિ,
 દુસોલ અડનઉઅસય દુવન્નસયં. ૨૬ ઇઅ નવકાર ખમાસમણુ,
 ઇરિય સક્કથઆઈ દંડેસુ; પણિહાણેસુ અ અદ્ધર-તા, વન્ન

સોલસય સીયાલા. ૨૭ નવ ખત્તીસ તિત્તીસા, તિ ચત્ત અડવીસ
 સોલ વીસ પયા; મંગલ ધરિયા સક્કથયાઇસ ઇંગસીઇસયં. ૨૮
 અદ્દુ નવદુ ય અદ્દુવીસ, સોલસ ય વીસ વીસામા; કમસો
 મંગલ ધરિયા, સક્કથયાઇસુ સગનઉઇ. ૨૯ વન્નદ્દુસદ્દિ નવ
 પય નવકારે અદ્દુ સંપયા તત્થ; સગ સંપય પય
 તુલ્લા, સત્તરફખર અદ્દુયી દુપયા. ૩૦ પણિવાય
 અફખાઇ; અદ્દુવીસં તહા ય ધરિયાએ; નવનઉય મફ-
 ખરસયં, ફૂતીસપય સંપયા અદ્દુ. ૩૧. દુગ દુગ ઇંગ ચઉ ઇંગ પણુ,
 ઇંગારછાગધરિયસંપયાઇ પયા; ઇચ્છા ધરિ ગમ પાણુ, જે મે
 એગિંદિ અભિ તસ્સ. ૩૨. અખ્ખુવગમોનિમિત્તં, એહિયર હેઉ
 સંગહે પંચ; જીવવિરાહણુ પડિઝમણુ, લેયઓ તિન્નિ ચૂલાએ.
 ૩૩. દુ તિ ચઉ પણુ પણુ દુ ચઉ, તિપય સક્કથય સંપયાઇ પયા;
 નમુ આઇંગ પુરિસો, લોણુ અભય ધમ્મડપ્પ જિણુ સવ્વં ૩૪
 થોઅવ્વ સંપયા એહ, ઇયરહેઉવઓગ તદ્દેઉ, સવિસેસુવઓગ
 સરૂવહેઉ, નિયસમફલય મુફખે. ૩૫ દોસગ નઉઆ વણ્ણા,
 નવસંપય પય તિત્તીસ સક્કથએ; ચેઇયથયદ્દુ સંપય, તિચત્તપય
 વણ્ણુ દુસયગુણુતીસા. ૩૬ દુ છ સગ નવ તિય છ ચ્ચઉ,
 છપ્પય ચિઇસંપયા પયા પદમા. અરિહં વંદણુ સદ્ધા, અન્ન
 સુદ્ધમ એવ જા તાવ. ૩૭ અખ્ખુવગમો નિમિત્તં, હેઉ ઇંગ
 બહુવયંત આગારા; આગંતુગ અગારા, ઉસ્સગ્ગાવહિ સરૂવદ્દ. ૩૮
 નામથયાઇસુ સંપય, પયસમ અડવીસ સોલ વીસ કમા;
 અદ્દુરૂત્તવન્નદોસદ્દ, દુસયસોલદ્દુનઉય સયં. ૩૯ પણિહાણિ
 દુવન્નસયં, કમેણુ સગ તિ ચઉવીસ તિત્તીસા; ગુણુતીસ
 અદ્દુવીસા, ચઉત્તીસિગતીસ ખાર ગુરુવણ્ણા. ૪૦ પણુ
 દંડા સક્કથય, ચેઇઅ નામ સુઅ સિદ્ધથય ઇત્થ, દો
 ઇંગ દો દો પંચ ય, અહિગારા ખારસ કમેણુ. ૪૧ નમુ જેય

અ અરિહં, લોગ સવ્ય પુખ્ત તમ સિદ્ધ જો દેવા; ઉન્નિજ-
 ચત્તા વેયાવચ્ચગ અહિયાર પઢમપયા. ૪૨ પઢમહિંગારે વંદે,
 ભાવનિજો ખીચઅંમિ દંબનિજો; ઇંગચેઈય ઠવણનિજો, તઈય
 ચઉથાંમિ નામનિજો. ૪૩ તિહુઅણ ઠવણનિજો પુણ. પંચમએ
 વિહરમાણનિજો છટે; સત્તમએ સુયનાણ અઠ્ઠમએ સર્વસિદ્ધ થુઇ.
 ૪૪ તિથાહિવ વીર થુઇ, નવમે દસમે ચ ઉન્નજયંત થુઇ; અઠ્ઠાવયાઇ
 ઇંગદિસિ, સુદિહિસુરસમરણ ચરિમે. ૪૫ નવ અહિ ગારા ઇહ
 લલિ અવિત્થરા વિત્તિઆઇ આણસારા; તિન્નિસુય પરંપરયા,
 ખીઓ દશમે ઇંગારસમે. ૪૬ આવસસયચુણીએ, જ લણિય
 સેસયા જ હિચ્છાએ; તેણું ઉન્નજતાઇ વિ, અહિગારા સુયમયા ચેવ.
 ૪૭ ખીઓ સુઅત્થયાઇ, અત્થઓ વન્નિઓ તહિં ચેવ સઙ્કથયંતે
 પઠિઓ, દર્પારહવસરિ. પયડત્થો ૪૮ અસઠાઈન્નણુવન્નં, ગીઅત્થ
 અવાચયંતિ મજ્જત્થા; આચરણાવિ હુ આણ-ત્તિ, વયણઓ
 સુખહુ મન્નાંતિ. ૪૯ ચઉ વંદણિજ્જ નિજ મુણિ, સુય સિદ્ધા
 ઇહ સુરાય સરણિન્ન, ચઉહ નિજા નામ ઠવણ, દંબ ભાવનિજો
 ભેએણું. ૫૦ નામનિજા નિજનામા, ઠવણનિજા પુણ નિજાંદ
 પડિમાઓ; દર્પનિજા નિજણવા, ભાવનિજા સમવસરણત્થા.
 ૫૧ અહિગયનિજ પઢમ થુઇ, ખીયા સવ્યાણ તઈઅ
 નાણુસસ; વેયાવચ્ચગરાણું, ઉવઓગત્થ ચઉથથુઇ. પર
 પાવખવણત્થ ઇરિયાઇ, વંદણવત્તિઆઇ છ નિમિત્તા; પવયણસુર
 સરણત્થં, ઉસસંગો ઇઅ નિમિત્તટ્ટ. ૫૩ ચઉ તસસ ઉત્તરીકરણ
 પમુહ સદ્ધાઈયા ચ પણ હેજિ; વેયાવચ્ચગરતાઈ, તિન્નિ ઇઅ
 હે ખારસગં. ૫૪ અન્નત્થયાઇ ખારસ, આગારા એવમાઈયા
 ચઉરો; અગણી પણિંદિ છીંદણ, ધોહી ખોભાઈ ડકેકાય. ૫૫.
 ઘોડગ લય ખંભાઈ, માલુદ્ધી નિઅલ સખરિ ખલિણ વહૂ; લંબુત્તર
 થણ સંજઈ, ભમુહંશુલિ વાયસ કવિશે. ૫૬ સિરકંપ મૂઅ વારુણિ,

પેકુત્તિ ચઠ્ઠજ દોસ ઉસ્સગ્ગે; લાંબુત્તરથણ સંજઈ, ન દોષ
 સમાણીણ સવહુસદ્દાણું. ૫૭ ઈરિ ઉસ્સગ્ગ પમાણું, પણવીસુસ્સાસ
 અદ્દ સેસેસુ : ગંભીર મહુરસદ્દં, મહત્થજુત્તં હવઈ થુત્તં.
 ૫૮ પડિક્કમણે ચેઈય જિમણ, ચરમ પડિક્કમણ સુઅણપડિઓહિ;
 ચિઈવંદણ ઇઅ જઈણા, સત્તઉ વેલા અહોરત્તે. ૫૯ પડિક્કમણે
 ગીહિણેવિ હુ, સગવેલા પંચવેલ ઇયરસ્સ; પૂઆસુ તિસંઝાસુ
 અ, હોઈ તિવેલા જહન્નેણું. ૬૦ તંઓલ પાણુ ભોયણ-વાણુહિ
 મેહુન્ન સુઅણ નિદ્ધવણું; મુત્તુચ્ચારં જુઅં, વજ્જે જિણુનાહ-
 જગઈએ. ૬૧ ઈરિ નમુક્કાર નમુથુણ, અરિહંત થુઈ લોગ સવ્વ
 થુઈ પુદ્ધ: થુઈ સિદ્ધા વેઆ થુઈ, નમુથુ જાવંતિ થય જયવી.
 ૬૨ સવ્વોચ્ચાહિ વિસુદ્ધં એવં જ્ઞે વંદએ સયા દેવે; દેવિંદવિંદ
 મહિઅં, પરમપયંપાવઈ લહુ સો. ૬૩

ચૈત્યવંદન ભાષ્ય સમાપ્ત

માસ	સૂર્ય ઉ ક. મિ.	સૂર્ય અ. ક. મિ.	તવકારં ક. મિ.	પોરસી ક. મિ.	સાદપોર ક. મિ.	પૂરિમટું ક. મિ.	અવટું ક. મિ.
જાન્યુઆરી	૧	૭-૨૨	૬-૫	-૧૦	૧૦-૩	૧૧-૨૪	૧૨-૪૪
"	૧૬	૭-૨૫	૬-૧૫	૮-૧૩	૧૦-૮	૧૧-૨૯	૧૨-૫૦
ફેબ્રુઆરી	૧	૭-૨૧	૬-૨૭	૮-૯	૧૦-૮	૧૧-૩૧	૧૨-૫૪
"	૧૬	૭-૧૩	૬-૩૬	૮-૧	૧૦-૨	૧૧-૩૦	૧૨-૫૫
માર્ચ	૧	૭-૪	૬-૪૨	૭-૫૨	૯-૫૯	૧૧-૨૬	૧૨-૫૩
"	૧૬	૬-૫૦	૬-૪૮	૭-૩૮	૯-૫૦	૧૧-૨૦	૧૨-૪૯
એપ્રિલ	૧	૬-૩૪	૬-૫૪	૭-૨૨	૯-૩૯	૧૧-૧૨	૧૨-૪૪
"	૧૬	૬-૨૦	૭-૦	૭-૮	૯-૩૦	૧૧-૫	૧૨-૪૦
મે	૧	૬-૮	૭-૬	૬-૫૬	૯-૨૩	૧૧-૦	૧૨-૩૭
"	૧૬	૬-૦	૭-૧૩	૬-૪૮	૯-૧૯	૧૦-૫૮	૧૨-૩૮
જુન	૧	૫-૫૫	૭-૨૦	૬-૪૩	૯-૧૧	૧૦-૫૮	૧૨-૩૮
"	૧૬	૫-૫૪	૭-૨૬	૬-૪૨	૯-૧૭	૧૦-૫૯	૧૨-૪૦
જુલાઈ	૧	૫-૫૮	૭-૨૯	૬-૪૬	૯-૨૧	૧૧-૩	૧૨-૪૨
"	૧૬	૬-૪	૭-૨૭	૬-૫૨	૯-૨૫	૧૧-૬	૧૨-૪૬
ઓગસ્ટ	૧	૬-૧૧	૭-૨૧	૬-૫૯	૯-૨૯	૧૧-૮	૧૨-૪૬
"	૧૬	૬-૧૭	૭-૧૧	૭-૫	૯-૩૧	૧૧-૮	૧૨-૪૨
સપ્ટેમ્બર	૧	૬-૨૨	૬-૫૭	૭-૧૧	૯-૩૨	૧૧-૬	૧૨-૪૦
"	૧૬	૬-૨૭	૬-૪૨	૭-૧૫	૯-૩૧	૧૧-૩	૧૨-૩૫
ઓક્ટોમ્બર	૧	૬-૩૩	૬-૨૭	૭-૨૧	૯-૩૨	૧૧-૧	૧૨-૩૦
"	૧૬	૬-૩૮	૬-૧૩	૭-૨૬	૯-૩૨	૧૦-૫૯	૧૨-૨૬
નવેમ્બર	૧	૬-૪૬	૬-૧	૭-૩૪	૯-૪૫	૧૧-૦	૧૨-૨૪
"	૧૬	૬-૫૫	૫-૫૪	૭-૪૩	૯-૪૦	૧૧-૩	૧૨-૨૫
ડિસેમ્બર	૧	૭-૫	૫-૫૨	૭-૫૩	૯-૪૭	૧૧-૮	૧૨-૨૯
"	૧૬	૭-૧૫	૫-૫૬	૮-૨	૯-૫૬	૧૧-૧૬	૧૨-૩૬

સૂચના—આ પચ્ચક્ષાણુનો કાઠો ફક્ત અમદાવાદની ગણતરીનો છે. જેથી વરોદરા, ભરૂચ, સુરત, ભાવનગર, પાલીતાણા, મહુવા, મેસાણા, પાટણ, રાધનપુર, પાલણપુર, માઉન્ટઆબુ, શીરોહી, ઉદેપુર, ઉજ્જૈન, કુંગરપુર, રતલામ, ગોધરા, વિગેરે ગામોવાળાઓએ તેમજ તે તે ગામોની મર્યાદામાં આવતાં દરેક ગામોવાળાઓએ ઉપરોક્ત કાઠાના વખતથી પાંચ મિનિટ વધારીને પચ્ચક્ષાણુનો સમય ગણવો.

ધમ નવપદ ધ્યાવે, પરમ આનંદ પાવે,
નવમે ભવ શિવ જાવે, દેવ નરભવ પાવે;
જ્ઞાનવિમલ ગુણ ગાવે, સિદ્ધચક્ર પ્રભાવે,
સર્વ દુરિત સમાવે, વિશ્વ જયકાર પાવે.

ઇતિ
શ્રી સિદ્ધચક્ર આરાધનવિધિ
સમાપ્તમ્

